NEW YORK TIMES BESTSELLER

HARLAN COBEN

"Büyük Vuruş, okuyucuyu tepeden tırnağa etkisi altına alacak... Sır düğümü çözülene dek kitabı elinizden bırakamayacaksınız. "
New York Times

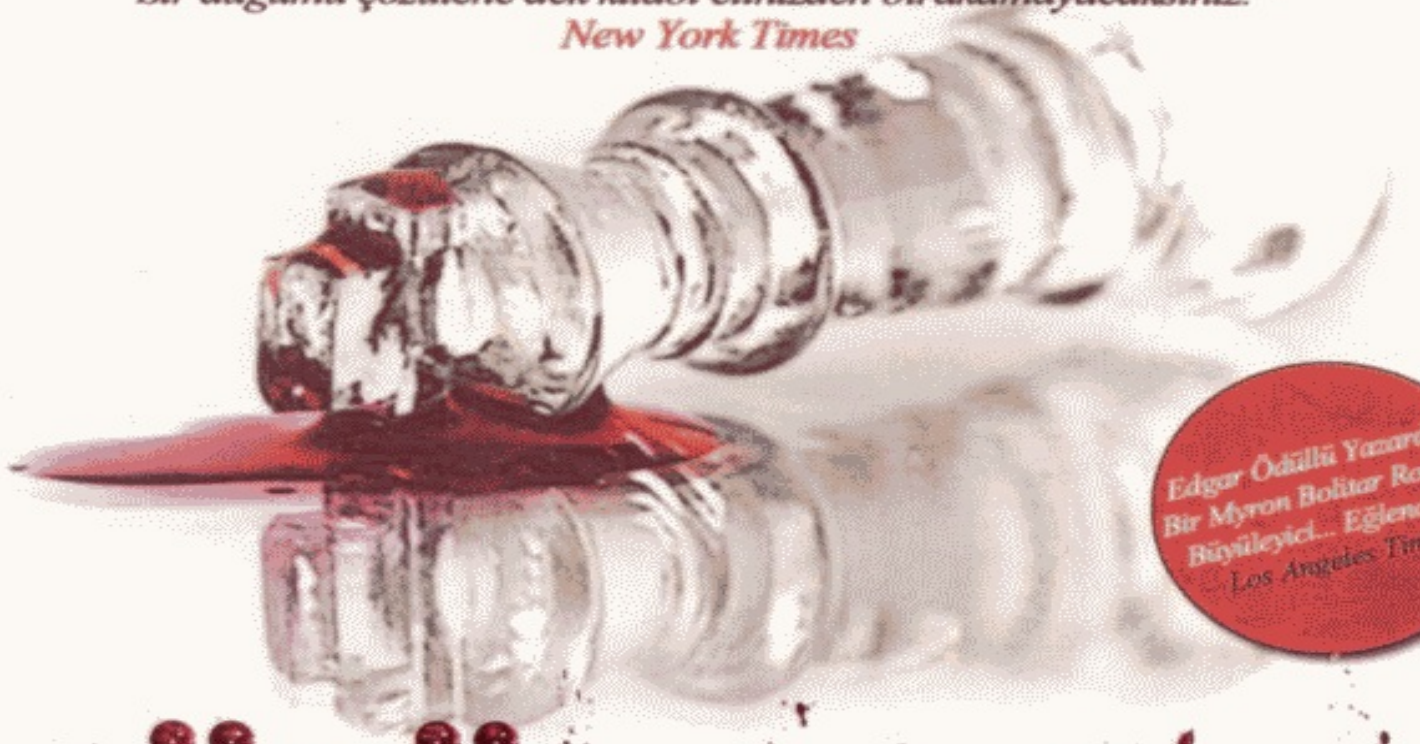

Edgar Ödüllü Yazardan Bir Myron Bolitar Romanı
Büyüleyici... Eğlenceli!
... Los Angeles Times

BÜYÜK VURUŞ

MARTI

BÜYÜK VURUŞ HARLAN COBEN

DROP SHOT

Bölüm 1 Myron ,

-Cesar Romero, dedi.

Win ona baktı.

-Ciddi olamazsın.

-Kolay bir taneyle başlıyorum. Stadyum Kortu nda oyuncular yer değiştiriyorlardı. M y ron un müşterisi Dvıane Richwood, on beş numaralı seri başı Ivan B i r Şeyokov un canına ot tıkıyordu, i lk i k i seti 60 ve 62 kazanmanın ardından, üçüncü sette de 50 öndeydi. Bu, New York sokaklarından tam anlamıyla gelen, dereceye dahi giremeyen y i r m i bir yaşındaki bir zıpçıktının i l k kez boy gösterdiği etkileyici bir Amerika A ç ı k Tenis Turnuvası ydı.

Myron,

-Cesar Romero, diye tekrarladı.

-Yoksa b i l m i yor musun? Win iç çekti.

-The Joker

-Frank Gorshin.

-The Riddlerr Doksan saniyelik bir reklam arası. Myron ve Win kendilerini, Batman Suçlusu adı altında harikulade bir oyunla meşgul etmeye çalışıyorlardı. Şu TV deki Batman. Adam West ve Burt Ward m başrollerinde oynadıkları, Çat, Pat, Güm türü kelime balonlarının yer aldığı Batman. Gerçek Batman.

Myron,

-İkincisini k im oynamıştı? diye sordu.

İ k i n c i Riddler ı mı? Myron başıyla onayladı.

Duane Richwood kortun karşısından ikisine birden çarpık bir gülümseme attı. Fosforlu yeşil çerçeveleri olan cafcafl ı bir pilot gözlüğü takmıştı.

Bu Ray Ban ın en son modeliyd i . Duane bu gözlüğünden kesinlikle ayrılmıyordu.

Bunlar gözündeyken sadece gölgede fark edilmekle kalmıyor, aynı zamanda kolayca da t a r i f ediliyordu. Ray Ban durumdan o l dukça memnundu.

Myron ile Win, ünlüler ve oyuncuların arkadaş ve tanıdıkları i ç in ayrılan oyuncu localarından tekinde oturuyorlardı.

Maçların büyük çoğunluğunda, locanın hemen her sandalyesi doluyordu.

B i r gece önce Agassi nin oynadığı karşılaşmada, loca onun ailesi, arkadaşları, dalkavukları, genç sevgilileri, çevre dostu f i l m l e r in y ı l d ı z l a r ı , dalgalı saçlı hanımlarla dolup taşmıştıtıpkı bir Aerosmith partisinin sahne arkasını anımsatıyordu. Ancak Duane nin locada sadece üç izleyeni vardı:

menajer Myron, mali müşavir W i n ve Duane nin koçu Henry Hobman. Duane nin hayatının aşkı Wanda inanılmaz derecede gerilmiş ve evde oturmayı tercih etmişti.

Win,

-John Asrin, diye yanıtladı.

Myron kafasını sallayarak onayladı.

-Ya Shelley WinteıVdan ne haber?

-Ma Parker. M i l t o n Berle.

-Louie the Lilac.

-Liberace.

-Büyük Chandell.

-Ve? Win şaşırmış göründü.

-Ve ne?

-Liberace başka hangi caniyi oynadı?

-Sen neden bahsediyorsun? Liberace sadece tek b i r Bölümde boy gösterdi. Myron arkasına yaslanıp gülümsedi.

-Emin misin? Duane, hakem sandalyesinin yanından, oturduğu yerden, hâlinden memnun bir tavırla bir şişe Evian ı kafasına dikti. Şişeyi sponsor firmanın adı televizyon kameraları tarafından net bir şekilde görünecek tarzda tuttu. A k ı l l ı çocuk.

Sponsoru nasıl hoşnut edeceğini biliyordu. Myron kısa b i r süre önce Duane ile maden suyu devi arasında basit b i r anlaşma imzalattırmıştı: Amerika A ç ı k Tenis Turnuvası boyunca Duane, Evian etiketli şişelerden suyunu içecekti. Buna karş ı l ık Evian da ona on b in dolar ödemişti. Bu su hukukuydu.

Myron, Duane nin maden suyu haklarını Pepsi, elektrolit haklarını ise Gatorade ile müzakere etmekteydi.

Ah, şu tenis sporu.

Win,

-Liberace sadece o Bölümde rol aldı, dedi.

-Son yanıtın bu mu?

-Evet. Liberace sadece tek bir Bölümde göründü. Henry Hobman kortu incelemeye, yoğun bir konsantrasyonla etrafı mercek altına almaya devam etti, görüş alanı bir ileri bir geri kayıp duruyordu.

Hiç kimsenin oynamıyor olması çok yazıktı.

-Henry, sen bir tahminde bulunmak ister misin? Henry onları duymazdan geldi. Ortada yeni bir şey yoktu.

Win, burnunu havaya kaldırarak,

-Liberace sadece tek bir Bölümde göründü, diye tekrarladı.

Myron yumuşak b i r v ı z ı l t ı sesi çıkarttı.

-Üzgünüm, bu cevap yanlıştı.

Oyuncumuzdan ne haber Don? Pekâlâ, Myron, Windsor oyunumuzun ev uyarlamasını artı bir y ı l l ık Turtle Wax kazanıyor. Ve oyunumuzu oynadığınız için teşekkürler! Win aynı yere takılmıştı.

-Liberace sadece tek bir Bölümde göründü.

-Bu senin yeni mantran mı?

-Sen aksini ispatlayana kadar öyle. Wintam adı: Windsor Home Lockwood IIImanikürlü parmaklarını kule gibi birleştirdi. Bunu, bu kule şeklini, sık sık yapıyordu. Bu hareket ona çok uyuyordu. Win adından hoşnut görünüyordu. Mükemmel WASP i ç in tam bir poster oğlanı. Ona dair her şey k i b i r ve seçkinlik kokuyordu, Town Araba cilası markası Çcv.

Beyaz ırktan gclctı AngloSaxon lann Protestan mezhebine mensup olanları CÇcv. nd Country nin Parti Sayfaları nda, sosyeteye i l k kez çıkart, isimleri Babs türünden bir şeyler olan kızlar, harflerle donatılmış süveterler ve inciler kuşanmış, kulüp binasında atılan sek martiniler, k ü f kokulu eski paralaronun hoş san saçları, güzel çocuksu soylu yüzü, zambak beyazı benzi, kendini beğenmiş Exeter aksanı. Ancak söz konusu W i n olunca, bir tür kromozomik anormallik büyük bir dikkatle üretilen jenerasyonlar arasından kontrol dışı kaçıp çıkmış gibiydi. Bazı yönlerden W i n tam manasıyla göründüğü gibiydi. Ama diğer bir çok yönden iseki bunlar bazen çok korkutucu şeylerdiWin kendisi değildi.

Win,

-Bekliyorum, dedi.

Myron,

-Liberace in Büyük Chandell i canlandırdığını anımsıyor musun? diye sordu.

-Tabi k i .

-Ama Liberace in aynı zamanda Chandell in kötü ikiz kardeşini de oynadığını unuttun. Win yüzünü buruşturdu.

-Ciddi olamazsın.

-Ne?

-Bu sayılmaz. Kötü i k i z kardeşler. B u kural hangi kitapta yazıyor? Win çenesini o her zamanki tavrıyla ileri doğru uzattı.

Havanın nemi, özellikle de Flushing Meadow daki rüzgâr almayan stadyum kortunda, iç çamaşırıyla gezilebilecek kadar ağırdı. Louis Armstrong i ç in dahi oldukça garip bir ismi olan bu stadyum, tsmslds tam ortasında tenis kortu

yer alan devasa bir ilan tahtasıydı. Her oyuncunun attığı servis hızını gösteren hızölçerin üzerinde I B M işareti vardı. Citizen hem gerçek zamanı hem de maçın süresini tutuyordu. Visa nın adı servis çizgisinin hemen arkasına yazılmıştı. Reebok, I n f ı n i t i , Fuji Film, Clairol boş olan her noktaya isimlerini yapıştırmışlardı.

Heineken de öyle.

Heineken, Amerika A ç ı k Tenis Turnuvası n ın resm b i rası.

Kalabalık tam bir karışımdı. Önlerdeiyi mevkilerdeparalı insanlar oturuyorlardı.

Sıra dışı denilebilecek hemen her şeyi sırtlarına geçirip gelmişlerdi.

Bazıları t a k ım elbiseli ve kravatlıydı Win gibi, bazıları Banana Republic te satılanlara benzeyen türden çok daha gündelik kıyafetler giyinmişlerdi Myron g i b i , bazıları ise k o t l u ve hatta şortluydular.

Ancak M y r o n u n en önde gelen gözdeleri maça tam takım tenis elbiseleriyle gelen fanatiklerdigömlek, şort, çorap, tenis ayakkabısı, ısınma ceketi, ter bandı ve tenis raketi. Tenis raketi. Sanki oyuna her an çağnlabilirlermiş gibi. Sanki Sampas ya da Steffi veya birisi aniden tribünleri işaret edebilir ve,

-Hey, sen, raketli olan. Çiftlerde yanımda birisine ihtiyac ım var, diye seslenecekmişçesine.

Sıra Win deydi.

-Roddy McDowall, diye başladı.

-The Bookworm.

-Vincent Price.

-Egghead. Amerika da kadın giysileri satan bir mağaza Çev.

-Joan Collins. Myron durakladı.

-Joan Collins? Hanedanlar daki Joan Collins mi?

-İpucu vermeyi reddediyorum. Myron zihninden Bölümleri geçirdi. Kortta hakem anons etti.

-Zaman doldu. Doksan saniyelik reklam molası sonlanmıştı.

Oyuncular ayağa kalktı. Myron bundan pek emin olamadı ama sanki kaşla göz arasında Henry i görmüş gibiydi.

Win,

-Pes mi ettin? diye sordu.

-Şşş. Oynamaya başlayacaklar.

-Ve sen kendini bir Batman hayranı olarak isimlendiriyorsun, öyle mi? Oyuncular kortta yerlerini aldı. Onlar da birer i l an tahtası g i b i y d i , sadece

boyut olarak daha küçüklerdi. Duane N i k e pabuçlar ve elbiseler giyinmişti. Head marka tenis raketi k u l lanıyordu.

Gömlek kollan McDonald s ve Sony logolarıyla süslenmişti. Rakibi Reebok giyinmişti. Onun logolan ise Sharp elektronik ve Bic e aitti. Bic. Kalem ve j i l e t firması. Sanki b i risi tenis maçını seyredecek, logoyu görecek ve kalem alacaktı da... Myron Win e doğru eğildi.

-Tamam. Pes ediyorum, d i ye fısıldadı.

-Joan Collins hangi suçluyu oynadı? Win omzunu silkti.

-Hatırlamıyorum.

-Ne? B i r Bölümde rol aldığım biliyorum. A m a canlandırdığı karakterin adını anımsamıyorum.

-Bunu yapamazsın. Win mükemmel beyaz dişlerini göstererek gülümsedi.

-Bu kural hangi kitapta yazıyor?

-Yanıtı bilmek zorundasın. Win,

-Neden? diye itiraz etti.

-Pat Sajak, Wheel of Fortune daki t üm bilmeceleri bilmek zorunda mı? Alex Trebeck, Jeopardy deki her soruyu bilmek zorunda mı? Sessizlik yaşandı.

-Hoş bir kıyaslama Win. Gerçekten.

-Teşekkürler. Sonra diğer bir ses,

-The Siren, dedi.

Myron ve W i n etraflarına bakmdılar. Ses Henry den gelmiş gibi görünüyordu.

B i r şey mi dedin? Henry nin ağzı hiç kımıldamıyor gibiydi.

-The Siren, diye tekrarladı, gözleri hâlâ korttaydı.

-Joan Collins, Siren i oynadı.

Batman da. Myron ve W i n bakıştılar.

-Hiç kimse her şeyi b i l i y o r gibi görünenlerden hoşlanmaz Henry. Henry nin ağzı kımıldamış olabilirdi. Hatta bu bir gülümseme bile olabilirdi.

Kortta Duane oyunu, neredeyse top toplayan oğlanlardan tekinde bir delik açacak kadar hızlı giden ve karşılanamayan bir servisle açtı. I B M hızölçer topun hızını 128 mph olarak gösterdi. Myron başını inanmaz bir tavırla salladı. Ivan İsmiherneyse de öyle. Tam Duane ikinci puanı için hazırlanıyordu ki M y r o n u n telefonu çaldı.

Myron büyük bir aceleyle telefonu yanıtladı. Tribünlerde cep telefonuyla konuşan tek kişi o değildi. Ancak en ön sırada oturan ve telefonla konuşan tek kişi oydu. Myron tam telefonu tamamen kapatmaya hazırlanıyordu ki arayanın Jessica olabileceğini fark etti. Böyle b i r olasılığın düşüncesi dahi nabzını

hafifçe hızlandırdı.

A l o .

-Jessica değilim. Bu Esperanza, Myron un ortağıydı.

-Öyle olduğunu düşünmemiştim zaten. Esperanza,

-Tamam, dedi.

-Telefonu her zaman hafif i n i l t i l e r çıkartan b i r enik gibi açıyorsun. Myron ahizeyi sıkıca kavradı. Maç kesintisiz devam ediyordu ancak ekşi yüzler suçlu telefon sesinin kaynağım araştırmak i ç in dönmüştü.

-Ne istiyorsun? diye fısıldadı.

-Şu anda stadyumdayım.

-Biliyorum. İddiaya girerim ki gösterişli bir pisliğe benziyorsundur.

Maçta cep telefonuyla konuşan b i r serseriye. İşte şimdi tam üzerine basmıştı...

Ekşi yüzler ona öfkeyle bakıyorlardı. Onların gözünde Myron affedilmez bir günah işlemişti. Bir çocuğa cinsel tacizde bulunmak ya da salata çatalını ana yemekte kullanmak gibi.

-Ne istiyorsun?

-Şu anda T V d e seni gösteriyorlar.

Tanrım, bu doğru. .

-Ne?

-TV de olduğundan daha şişman görünüyorsun.

-Ne istiyorsun?

-Pek fazla bir şey sayılmaz. Sadece Eddie Crane ile bir toplantı ayarladığımı bilmek isteyebileceğini düşündüm.

-Şaka yapıyorsun. Eddie Crane, ülkedeki en seksi ve genç tenisçilerinden b i r i . Adam sadece dört büyük acenteyle görüşüyordu. I C M , TruPro, Advantage International, Pro Serv.

-Şaka değil. O ve ebeveynleriyle, Duane nin maçının bitiminden on altı dakika sonra, kortta buluş.

-Seni seviyorum, b i l i y o r musun? Esperanza,

-O zaman bana daha çok para öde, dedi.

Duane kortun çaprazına sert b i r forehand çaktı. Otuzsıfır. Myron,

-Başka b i r şey var mı? diye sordu.

-Önemli bir şey yok. Valerie Simpson. Üç kez aradı.

-Ne istedi?

-Söylemedi.

Fakat Buz Kraliçesi nin sesi rahatsız geliyordu.

-Ona böyle deme.

-Evet, her neyse. Myron telefonu kapattı. W i n ona baktı.

-Sorun mu var? Valerie Simpson. Esrarengiz, ancak bir o kadar da üzücü bir durum. Tenisin bu eski üstün zekâlı çocuğu Myron un o f i sini i k i gün önce ziyaret etmişti, kendisini temsil edecek b i r i sini her k im olursaarıyordu.

-Sanmıyorum. Duane durumu kırksıfır yapmıştı. Bu üçüncü maç sayışıydı, olağanüstü tenis köşe yazarı Bud Collins maç sonrası yapacağı röportaj i ç in çoktan çıkışta yerini almıştı. B u d m pantolonu, ki bu her zaman Technicolor tarzıyla göz kamaşt ı r ı r d ı , özellikle o gün muhteşemdi.

Duane top toplayıcısından i k i top aldı ve çizgiye yaklaştı.

Duane teniste ender rastlanılır bir oyuncuydu. Zenciydi.

Hindistan, A f r i ka ya da hatta Fransa dan değildi. Duane, New York C i t y i i y d i . Turdaki diğer oyuncuların tam aksine, Duane hayatını bu ana hazırlanarak harcamamıştı. Tutkuları, tasarruf yapmak maksadıyla araçlarını sırayla kullanan ebeveynleri tarafından gayretlendirilmemişti. Raketi tutma yaşına gelir gelmez Florida ya da California daki dünyanın en i y i antrenörleriyle çalışmaya başlamamıştı. Duane spektrumun ters uçundaydı: On beş yaşında evinden kaçan ve bir şekilde kendi başına hayatta kalmayı başaran bir sokak çocuğuydu.

Tenisi, t üm gün boyunca ortalıkta gezinip eli raket tutan herkese meydan okuduğu halka açık kortlarda öğrenmişti.

Silah sesi işitildiğinde, i l k Grand Slam maçını kazanman ın eşiğindeydi.

Ses, stadyumun dışından gelerek y i t ip yok oldu. İnsanlar ın çoğu, sesin bir kestanefışeği ya da geri tepen b i r arabadan geldiğini düşünerek, paniklemedi. Ancak Myron ve W i n bu sesi oldukça sık işitiyorlardı. Henüz çığlıklar işitilmeden önce ayağa fırlamış ve hareketlenmişlerdi. Stadyuma toplanan kalabalık mırıldanmaya başladı. Daha çok sayıda ç ı ğ l ı k işit i l d i .

Bunlar yüksek tonlu, histerik çığlıklardı. Kort hakemi sonsuz bilgeliğiyle sabırsızca mikrofonuna uzanarak,

-Sessizlik l ü t f e n ! diye bağırdı.

Myron ve W i n metal merdivenlere hızla hücum ettiler.

Teşrifatçılar tarafından oyuncular saha değiştirene kadar hiç kimse içeri girmesin ya da dışarı çıkmasın diye konulan beyaz zincirin üzerinden atladılar ve dışarı koştular.

-Yiyecek Sarayı olarak adlandırılan yerde küçük b i r kalabalık toplanmaya başlamıştı. Bu Saray, büyük bir çalışma ve sabırla, bir gün gastronomik seviyelerde büyük bir kapalı çarşı olma umudu içerisindeydi.

İnsanları iteleyerek kalabalığı yardılar. Kalabalıktakiler i n bazıları gerçekten de histerik bir durumdaydı, diğerleri ise k ı l l a r ı n ı dahi kımıldatmamışlardı.

Ne de olsa, burası N e w York tu. A r a öğün sıraları oldukça uzundu. Hiç kimse sırasını kaybetmek istemiyordu.

Kız, bardağı 7.50 dolara Moet şampanya satılan standın önünde yüzüstü yatıyordu. Myron onu, daha yere çömelip yüzünü çevirmeden, hemen tamdı. Ancak k ı z ın yüzünü, ona sabit, donuk bakan buz mavisi gözlerini görünce, kalbi yerinden zıpladı. Win e baktı. Adamın yüzü, her zamanki gibi tamamen ifadesizdi.

Win,

-Onu geri getirmek i ç in yapılabilecek pek b i r şey kalmamış, dedi.

Bölüm 2 W in,

-Belki de bu işi artık kafaya takmamahsm, ded i .

Jaguar XJR ini FDR Drive a çevirdi ve güneye doğru yol aldı. Radyo WMXV, 105.1 FM e ayarlıydı. H a f i f Rock olarak adlandırılan b i r şey çalıyordu. Michael Bolton söylüyordu.

Adam eskiden zirvenin i l k dört sırasında yer alan klasikleri tekrar yorumluyordu. Can sıkıcı. Tıpkı Bsa Arthurun Marilyn Monroe nun filmlerinden tekini yeniden canlandırması gibi.

Belki de H a f i f Rock, Gerçekten Kötü Rock anlamına gelmekteydi.

Myron, B i r kaset koysam sorun olur mu? diye sordu.

-Tabı. Win direksiyonu aniden kırarak şerit değiştirdi. Adamın araba kullanışı en kibar ifadeyle yaratıcı olarak betimlenebil i r d i . Myron ona bakmamaya çalıştı. How to Succeed in Business Without Really Tryingin orijinalinden kaydedilmiş bir kaseti teybe i t t i . Myron gibi, W i n de büyük bir eski Broadway müzikal koleksiyonuna sahipti. Robert Morse un seslendirdiği şarkı Rosemary adındaki bir kızdan bahsediyordu.

Ama Myron un aklı Valerie Simpson adlı kıza odaklanıp kalmıştı.

Valerie, göğsüne aldığı tek b i r kurşunla ölmüştü. Birisi kızı, Amerika nın yegâne Grand Slam turnuvasının açılış turunda, Birleşik Devletler Tenis B i r l i ğ i Ulusal Tenis Merkezin i n Yiyecek Sarayı nda vurmuştu.

Ama hiç kimse bir şey görmemişti. Ya da en azından hiç kimse bu konuda konuşmuyordu.

Win,

-Yine suratın o şekli a l d ı , dedi.

-Ne şekli? Win,

-Şu, Dünyayayardımetmekistiyorum ifadesine büründü, dedi.

-O k ı z senin müşterin değildi.

-Ama olacaktı.

-İkisi arasında büyük bir fark var. K ı z ın kaderi seni i l g i lendirmez. Myron,

-Beni bugün üç kez aramış, dedi.

-Ulaşamayınca, tenis merkezine geldi. Ve orada da vuruldu. Win,

-Üzücü b i r hikâye, dedi.

-Ama bu aynı zamanda da seni hiç mi hiç ilgilendirmeyen b i r hikâye. Hız göstergesi yüz otuz civarına takılıp kaldı.

-Hey Win?

-Evet.

-Yolun solu. Akan trafik i ç in kullanılır. Win direksiyonu çevirdi, iki şerit sağa kaydı ve bir rampaya saptı. Birkaç dakika sonra Jag Elli İkinci Kinney parkına döndü. Anahtarı otopark görevlisi M a r i o y a verdiler.

Manhattan sıcaktı. Şehir sıcaktı. K a l d ı r ım ayaklarınızı ayakkabılarınıza rağmen kavuruyordu. Egzoz dumanları nem arasına sıkışıp kalmıştı, havada tıpkı ağaçtaki b i r meyve gibi asılı duruyordu. Nefes almak tam bir angaryaydı. Terlemek ise çok kolaydı. İşin sırrı, havalandırmanın elbiselerinizi sizi zatürre etmeden kurutacağını ümit ederek, yürürken mümkün olduğunca az terlemekte saklıydı. Myron ve Win, Park Caddssi ndsn aşağı, günsys yürüdüler, LockHorns Yatırım Güvsnlik in yüksek binalarını hedef almışlardı. Bu binalar W i n i n ailesine aitti. Asansör on ikinci katta durdu. Myron dışarı çıktı. Win içeride kaldı. Onun LockHorne daki ofisi i k i kat yukarıdaydı.

Win, asansörün kapısı kapanmadan,

-Onu tanıyordum, dedi.

K i m i ?

-Valerie Simpson ı. Onu sana ben gönderdim.

-Neden bana hiçbir şey söylemedin?

-Söylemem i ç in bir sebep yoktu.

-Birbirinize yakın mıydınız?

-Yoruma bağlı. Onun Philadelphia daki ailesi çok zengin.

Tıpkı benim ailem gibi. Aynı kulüplere, aynı hayır cemiyetlerine, bu türden şeylere üyeydik. Bizler daha çocukken, ailelerimiz arada sırada b i r araya gelir, toplanırlardı. Ama ondan y ı l l a r d ı r haber almamıştım. Myron, B i r anda ortaya ç ı k ıp seni mi aradı yani? diye sordu.

-Öyle de diyebilirsin.

-Ya sen olsan bunu nasıl açıklardın?

-Bu bir sorgulama mı?

-Hayır. Onu k i m i n öldürdüğüne dair herhangi b i r f i k r i n var mı? Win hiç kımıldamaksızın d i k i l d i .

-Daha sonra konuşuruz, dedi.

-Bundan önce, mutlaka katılmam gereken bir takım iş toplantılarım var. Asansörün kapısı kayarak kapandı. Myron kısa bir an i ç in bekledi, sanki asansör kapısının tekrar açılacağım umuyor gibiydi. Sonra koridorun karşısına yürüdü ve üzerinde MB SportsReps Inc. yazan kapıyı açtı.

Esperanza masasından kafasını kaldırarak baktı.

-Tanr ı m , korkunç görünüyorsun.

-Valerie ye olanları işittin mi? Kadın kafasını sallayarak onayladı. Cinayetten kısa bir süre öncesine kadar onu Buzlar Kraliçesi olarak adlandırdığından dolayı kendisini suçlu hissediyor olsa dahi, bunu belli etmedi.

-Ceketinde kan var. B i l i y o r u m .

-Nike dan Ned Tunwell konferans odasında. Myron,

-Sanıyorum onunla görüşeceğim, dedi.

-Etrafta amaçsızca dolaşmanın bir manası yok. Esperanza ona baktı. Yüzünde en ufak bir ifade dahi yoktu.

Myron, B u kadar da üzülme, diye sözlerine devam etti.

-Ben i y i y i m . Esperanza,

-Sadece olanlara göğüs geriyorum, dedi.

Bayan Merhamet.

Myron konferans odasının kapısını açtığında, Ned Tunwell tıpkı mutlu bir enik gibi ona doğru atıldı. Canlı bir şekilde gülümsedi, tokalaştılar, Myron un sırtını sıvazladı. Myron bir an i ç in onun kucağına sıçrayacağını vs yüzünü yalayacağını düşündü.

Nsd Tunwell otuzlu yaşlarının başında görünüyordu, Myron un yaşlarındaydı.

Karakter yapısı her zaman iyimser ve neşeliydi, tıpkı tam gaz gidsn b i r Hars Krishnagibiydi ya da daha da kötüsü, bir Family Feud yarışmacısını andırıyordu.

Üzerinde mavi bir spor ceket, beyaz gömlek, hâk pantolon, parlak b i r kravat ve, tabi k i , Nike marka tenis ayakkabıları vardı. Yeni Duane Richwood tarzı. Saçları sarıydı, sütten lekelenmiş gibi görünen bıyıkları vardı.

Ned sonunda elindeki video kaseti havaya kaldıracak kadar sakinleşti.

-Bunu seyredene kadar bekle! diye ç ı l g ı n ca bağırdı.

-Myron, buna bayılacaksın.

Bu harika.

-Öyleyse seyredelim bakalım.

-Şunu belirtmeliyim ki Myron, bu harika. Sadece hari Üst bilincin saf Tanrı aşkına dönüştüğü bir mantra Çcv.

Bir Amerikan televizyon oyunu Çcv. a. İnanılmaz. Düşündüğümden de iyi ç ı k t ı . Courier ve Agassi ile yaptıklarımızın çok ötesinde. Buna bayılacaksın.

Bu harika. Harika, sana söylüyorum. Buradaki k i l i t kelime şuydu: harika.

Tunwell televizyonu açtı, kaseti VCR ye yerleştirdi. Myron oturdu vs Valsris Simpson m cesedinin hayalini gözünün önünden uzaklaştırmaya çalıştı. Dikkatini toplamaya ihtiyacı vardı. BuDuane nin i l k uluslararası televizyon reklamı hayatiydi. Gerçek şuydu k i ; bir sporcunun imajı bu tür reklamlarla diğer herhangi bir yöntemle yapılabileceğinden çok daha fazla kuvvetlendirilebilirdibuna oyuncunun ne kadar i y i oynadığı ya da basın tarafından nasıl betimlenip resmedildiği de dâhildi. Oyuncular yapılan reklamlarla i y i bir şekilde tanıtılıflardı. Michael Jordan ı herkes Uçan Jordan olarak tanırdı. Fanatiklerinin çoğunluğu Larry Johnson m Charlotte Hornets adına oynadığını bilmezlerdi, ama hemen hepsi onun canlandırdığı Büyükanne karakterini tanırdı. Doğru kampanya sizi öne çıkartırdı. Kötüsü ise yok olmanıza sebep olabilirdi.

Myron, B u ne zaman piyasaya çıkacak? diye sordu.

-Çeyrek finallerde. Bir anda t üm kanallarda yayınlatmaya başlayacağız. Kasetin dönmesi durdu. Duane dünyadaki en çok kazanan tenisçiler arasında yerini almanın eşiğindeydi. Bu, her ne kadar büyük faydası olsa da, kazandığı maçlardan dolayı olmayacaktı. Alacağı destek onun önünü açacaktı.

Çoğu spor dalında, adı duyulmuş sporcular, takımlarından ziyade sponsorlarından çok daha fazla para yapıyorlardı. Söz konusu tenis olduğunda, bu para daha da katlanıyordu. Çok daha fazlasını kazanıyorlardı. İ lk on sıradaki oyuncular, yaptıkları paranın belki de sadece yüzde on beşini kazandıkları maçlardan elde ediyorlardı. Geriye kalan meblağ katılımlardan, gösteri maçlarından, teminatlardanbedeli her ne olursa olsun büyük isimlere turnuvalarda boy göstermeleri için ödenen paralardangeliyordu.

Tenisin yeni kana ihtiyacı vardı ve Duane Richwood da yıllar içerisinde karşılaşılan en neşeli kan aktarımıydı. Courier ve Sampras ancak kuru köpek maması kadar heyecan vericiydi.

İsveçli oyuncular her zaman uyuklayan birer orkinos gibiydiler. Agassi nin oyunu gittikçe daha usandırıcı bir hâl almaya başlamıştı. McEnroe ve Connors ise tarih olmuşlardı.

Sonuç olarak Duane Richwood bu dünyaya katılmıştı.

Renkli, komik, h a f i f i h t i l a f l ı y d ı , ama henüz insanlarda nefret

uyandırmamıştı. Zenciydi ve sokaklardan gelmişti, fakat

-güvenilir bir sokak çocuğu,

-güvenilir bir zenci olarak algılanmıştı, ırkçıların dahi gerçekte ırkçı olmadıklarını göstermek için destek çıkabilecekleri türden b i r insandı.

-Bu bebeği kontrolden kaçırma Myron. Bu başarıyı yakalayacak, söylemedi deme. Bu... bu... Tunwell, sanki uygun kelimeyi bulmaya çalışıyormuşçasına, kafasını kaldırıp havaya baktı.

Myron,

-Harika mı? diyerek şansını denedi.

Ned parmaklarını şaklattı ve M y r o n u işaret etti.

-Seyredene kadar bekle. Ben izlerken sertleştim. Lanet olsun, sadece düşündüğümde bile tatmin oluyorum. Yemin ederim ki bu muhteşem. PLAY tuşuna bastı.

İ k i gün önce Valerie Simpson, Myron un Duane Richwood ile yaptığı toplantının hemen ardından içeri girmiş, bu odada oturmuştu. Aralarındaki z ı t l ık çarpıcıydı. Her i k i s i de y i r m i l i yaşlarının ortalanndaydı, ancak kariyerlerden teki daha yeni yeni çiçek vermeye ve gelişmeye başlarken, diğeri çoktan kurumuş ve tarumar olmuştu. Valerie ye, sadece yirmi dört yaşında olmasına rağmen, uzun b i r süredir b i r zamanlar vard ı ya da

-hiç olmadı yaftası yapıştırılmıştı. Tavırları soğuk ve k i b i r l i y d i bundan dolayı Esperanza nın Buzlar Kraliçesi tenkitine uğramıştı ya da belki de sadece mesafeli ve endişeliydi.

Bunu kesin olarak bilmek imkânsızdı. Ve evet, Valerie çok gençti, ancakklişe b i r ifadeyletam manasıyla hayat dolu değildi. Bunu şu anda ifade etmek ürkütücüydü, fakat gözleri odada M y r o n u n karşısında otururkenkine kıyasla, ölüyken çok daha fazla canlıymış gibi görünüyordudonmuş halde sabit bir şekilde bakarken çok daha hayat doluydu.

Myron, neden, diye düşündü, birisi Valerie Simpson ı öldürmek istesin ki? K ı z ona ulaşabilmek i ç in neden bu kadar umutsuzca çabalamıştı? Tenis merkezine neden gitmişti? Yaşanan rekabeti seyretmek i ç in mi? Yoksa Myron u bulmak i ç i n mi? Tunwell,

-Şunu seyret M y r o n , diye tekrarladı.

-O kadar harika ki tatmin olup kendimden geçtim. Gerçekten, yemin ederim. Pantolonum sırılsıklam. Myron,

-Üzgünüm, kaçırdım, dedi.

Nsd hazla haykırdı.

Reklam sonunda başladı. Duane göründü, güneş gözlüğünü takmıştı, tenis

kortunda bir ileri bir geri koşup duruyordu.

Sayısız güzel poz yakalanmıştı, özellikle de tenis ayakkabılarına odaklanılmıştı.

Birçok parlak renk vardı. Tenis raketlerinden çıkan sesler, filenin ötesinde vurulan tenis topu sesleriyle birbirine karışıyordu. Tam M T V y i andırır bir filmdi.

Rock videosu olarak kullanılabilirdi. Sonra Duane nin sesi i ş i t i l d i :

-Sahama gelin... Birkaç sert zemin sesi, birkaç kısa poz daha. Sonra her şey b i r anda durdu. Duane ortadan yok oldu. Renkler solup siyah beyaza dönüştü.

Sessizlik oldu. Sahne değişti. Sert görünümlü bir yargıç kürsüsünden aşağı baktı. Duane nin sesi tekrar yankılandı:

-...ve onun sahasından uzak durun. Rock müzik b i r daha çalmaya başladı. Renkler geri döndü.

Sahne Duane yi topa vururken gösterdi, gülümsüyordu, yüzü t e r l i y d i , güneş gözlüğü ışığı yansıtıyordu. A l t ı n d a D U A N E N İ N SAHASINA G E L İN kelimelerinin yer aldığı bir Nike sembolü belirdi.

Sonra ekran solup karardı.

Ned Tunwell yaşadığı tatminle inledigerçekten inledi. Myron, B i r sigara ister misin? diye sordu.

Tunwell in gülümsemesi yüzüne iyice yayıldı.

-Sana ne demiştim Myron? Ha? Harika, öyle değil mi? Myron kafasını sallayarak onayladı. İ y i y d i . Çok i y i y d i .

Verilen havalı, başarılı, güvenilir bir mesajdı ama pek fazla törensel değildi.

-Hoşuma g i t t i , dedi.

-Sana söylemiştim. Öyle değil mi? Yine sertleştim. Yemin ederim ki bu reklamı inanılmaz derecede sevdim. Şimdi yine gelebilirim. Hemen burada, şu anda. Konuşurken.

-Bunu duyduğuma sevindim. Tunwell bir kahkaha nöbetine kapılmışçasma k a t ı l d ı .

Myron un omzuna vurdu.

-Ned? Tunwell in kahkahaları tıpkı bir şarkının sonu gibi yavaş yavaş hafifleyerek sonlandı. Gözlerini sildi.

-Beni öldürüyorsun Myron. Gülmeyi bir t ü r lü kesemiyorum. Beni gerçekten öldürdün.

-Evet, ben çok komiğim.

Valerie Simpson cinayetini i ş i t t in mi?

-Tabi k i . Radyodan. B i r zamanlar onunla çalışırdım, b i liyorsun. Hâlâ

gülümsüyordu, gözleri i r i ve parlaktı.

Myron,

-O da mı NikeTa anlaşmalıydı? diye sordu.

-Evet. Ve şunu ifade etmeme izin ver k i , o kız bize oldukça pahalıya mâl oldu. Yani demek istediğim şey şu; Valerie gerçekten çok başarılı birisi gibi görünüyordu. Onunla anlaşma imzaladığımızda sadece on altı yaşındaydı ve Fransa A ç ı k t a finale yükselmişti. A r t ı , oldukça güzeldi, tam bir Amerikalı ydı, bu da işe yarıyordu. Gelişimini çoktan tamamlamıştı, yani ne demek istediğimi sanırım anlıyorsundur. Biraz daha büyüyünce ç i r k in bir yaratığa dönüşebilecek türden sevimli küçük bir çocuk değildi. Capriatti gibi.

Valerie tam bir bebekti.

-Sonra ne oldu? Ned Tunwell omzunu silkti.

-Ruhsal bir çöküntü yaşadı.

Lanet olsun, t üm gazeteler bunu yazmıştı.

-Bunun sebebi neydi?

-Eğer biliyorsam A l l ah belamı versin. O dönemde bir çok şey söylendi.

-Ne gibi? Ağzını açtı, ardından da kapattı.

-Unuttum.

-Unuttun mu?

-Bak Myron, insanların çoğu bunun ona çok fazla geldiğini düşündüler, anlıyor musun? Yaşadığı baskının tümünün.

Valerie buna dayanamadı. Çocukların büyük çoğunluğu da buna dayanamaz.

Her şeyi elde ederler, biliyorsun işte, inanılmaz derecede yükselirler ve sonra da, puf, her şey y o k olur. Sen her şeyi kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu tahmin dahi edemezsin... Ned kekeleyerek sustu. Sonra kafasını önüne eğdi. A h , lanet olsun. Myron sessiz kaldı.

-Bunu söylediğime inanamıyorum Myron. Hem de sana.

-Unut gitsin.

-Hayır. Yani, demek istiyorum k i , bak, sanki büyük bir pot kırmamışım gibi davranabilirim, ancak... Myron elini sallayarak onu susturdu. B i r diz incinmesi ruhsal çöküntü demek değildir Ned.

-Evet, b i l i y o r um ama... Yine sustu.

-Celts seni gözden çıkarttığında sponsorun Nike m ı y d ı ?

-Hayır.

Converse.

-Seni terk mi ettiler? Yani, hemen o an demek istiyorum.

-Bundan en ufak bir şikâyetim yok. Esperanza kapıyı çalmadan içeri girdi.

Bu yeni bir şey değildi. Zaten hiçbir zaman çalmazdı k i . Ned T u n w e l l in gülümsemesi hemen yerine geldi. Bu adamı kontrol altında tutmak çok zordu.

Esperanza ya baktı. Beğeni içerisindeydi. Çoğu erkek ona bakınca aynı şeyi hissederdi.

-Seninle biraz görüşebilir m i y im Myron? Ned el salladı.

-Selam Esperanza. Kadın dönüp ona baktı, gözleri Ned i delip geçti. Bu onun sahip olduğu çok sayıdaki beceriden tekiydi.

Myron i z in istedi ve Esperanza yı takip ederek odadan ç ı k t ı . Kadının masasında i k i fotoğraf dışında hiçbir şey yoktu.

Bunlardan b i r i Esperanza nın köpeğine a i t t i , bu Chloe adında, köpek yarışmasını kazanmış, sevimli t ü y lü bir hayvandı.

Esperanza köpek gösteri ve yarışmalarına katılmaktaydı bu, şehirde yaşayan L a t i n l e r in egemen oldukları bir spor dalı değildi, ancak Esperanza bu konuda oldukça başar ı l ı görünüyordu. Masadaki diğer resim ise Esperanza yı d i ğer bir kadınla güreşirken gösteriyordu. Bu profesyonelce yapılan bir güreşti. Güzel ve esnek Esperanza b i r zamanlar Küçük Pocahontas, Hint Prensesi adıyla profesyonel güreşmişti.

Üç y ı l boyunca Küçük Pocahontas Muhteşem Güreşçi Kadınlar Organizasyonu nun gözbebeği olmuş, bir çok kişi tarafından M G K O olarak tanınmıştı birisi o dönemde bu organizasyonun Güreşen Güzel Hanımlar olarak adlandırılmasını önermiş, ancak akronim sorun olmuştu. Esperanza nın K ü çük Pocahontas ı yetersiz g i y i m l i temelde üzerinde süet bir bikini vardı b i r seks bombasıydı, taraftarları o her hafta devasa canavarı cesurca alt eder, ezeli rakibini mahvederken, onu destekleyip alkışlıyorlardı. Bazıları bunu bir töre oyunu olarak adlandırıyordu. Bu İ y i ve Kötü arasında süregelen klasik b i r karşılaşmaydı. Ancak Myron a göre haftalık gerçekleştirilen bu faaliyet daha çok konusunda hapisteki kadınları işleyen filmleri çağrıştırıyordu. Esperanza B l o k C deki hücreye kapatılmış olan güzel ve tecrübesiz mahkûmu oynuyordu. Rak i b i , sadist hapishane amiri Olga ydı.

Esperanza,

-Duane telefonda, dedi.

Myron ahizeyi aldı.

-Hey, Duane. Ne oldu? Adam aceleyle karşılık verdi.

-Hemen buraya gel adamım.

Mesela şimdi.

-Sorun ne?

-Polisler beni yakaladı. Bana bir sürü saçma sapan şey soruyorlar.

-Ne hakkında?

-Bugün vurulan şu kız hakkında.

Benim bu işle bir alakam olduğunu düşünüyorlar. Bölüm 3 y r o n , Duane ye,

-Şu polis memuruyla b i r konuşay ı m , dedi.

Telefonda diğer bir ses yankılandı. Adam alışıldık polis sabırsızlığıyla,

-Ben cinayet masası dedektifi Roland Dimont e ! diye bağırdı.

-Siz kimsiniz?

-Ben M y r o n Bolitar. Bay Richwood un avukatıyım.

-Avukat mı? Ben senin onun temsilcisi olduğunu düşünüyordum. Myron, İ k i görevi de yapıyorum, dedi.

-Bu doğru mu?

-Evet.

-Senin hukuk eğitimin var mı?

-Duvarımda asılı. Eğer istersen beraberimde getirebilirim. Dimonte söylendi. Kıs kıs gülüyor da olabilirdi.

-Eski sporcu. Eski federal. Şimdi de bana lanet olası bir avukat o l duğunu mu söylüyorsun? Myron,

-Ben senin bir Rönesans adamı olarak adlandırabileceğin türden b i r i s i y i m , dedi.

-Öyle mi? Söyle bana Bolitar, hangi hukuk fakültesi sen in gibi birisini kapısından içeri alır k i ? Myron,

-Harvard, dedi.

-Oha, bu çok büyük bir okul, öyle değil mi?

-Sen sordun.

-Pekâlâ, buraya gelmek i ç in y a r ım saatin var. Sonrasında bu genç adamı merkeze çekeceğim. Anladın m ı ?

-Bu küçük sohbetten gerçekten de büyük bir haz aldım Rolly.

-Yirmi dokuz dakikan kaldı. Ve bana Rolly diye hitap etme. M ü v e k k i l i m i n ben oraya gelmeden sorgulanmasını istemiyorum.

Anlaşıldı mı? Roland Dimonte yanıt vermedi.

Myron,

-Anlaşıldı mı? diye tekrarladı. Yine sessizlik yaşandı. Ardından şu cümle i ş i t i l d i :

-Hatlarda bir sorun olmalı Bolitar. Dimonte telefonu kapattı.

Cana yakın adam.

Myron telefonu Esperanza ya uzattı.

-Ned i benim i ç i n buradan defedebilir misin?

-Oldu b i l . Myron asansöre binerek zemin kata indi ve Kinney otoparkına doğru hızla koşturdu. B i r i s i ona,

-Ha gayret O. J . ! diye seslendi. New York da herkes komedyendi. Mario gazeteden kafasını kaldırmaksızın anahtarları Myron a f ı r l a t t ı .

Myron un arabası zemin kattaydı. Win in tam aksine, Myron

-araba delisi olarak adlandırılabilecek türden bir adam değildi. Araba onun i ç in b i r ulaşım aracıydı, daha öte b i r şey değil. Myron bir Ford Taurus kullanıyordu.

Bu gri renkteydi.

Sokaktan aşağı gezinirken, genç kızlar üzerine akın etmiyordu.

Kanarya sarısı tepesi olan toz mavisi bir Cadillac ı fark ettiğinde, yaklaşık y i r m i blok ilerlemişti. Bu arabada M y ron u rahatsız eden bir şey vardı.

Bu belki de aracın rengiydi.

San tavanlı toz mavisi bir araba. Manhattan da mı? Boca Raton daki bir emeklilik bölgesinde, tamam, sol sinyalini sürekl i açık tutan Sid adındaki birisi tarafından kullanılıyor olabil i r d i . M y r o n bunu anlardı. Ama Manhattan da, asla. Vs, daha da önemlisi, Myron garaja girerken aynı arabanın yanından hızla koşup geçtiğini nst b i r şekilde anımsadı.

Yoksa takip mi ediliyordu? Bu, her ne kadar olasılığı yüksek olmasa da, mümkündü.

Manhattan m göbeğindeydi ve Myron, Yedinci Caddeden aşağı büyük b i r hızla iniyordu. Etrafındaki yaklaşık bir milyon araba da aynısını yapıyordu.

Bu önemli bir şey olmayabilirdi.

Ama olabilirdi de. Myron bu konuyu hızla zihnine not etti ve yoluna devam etti.

Duane yakın bir zaman önce On İkinci Sokak ile A l t ı n c ı Cadde nin köşesinde kendisine yeni bir yer kiralamıştı. Bu Greenwich Kasabası nm sınırındaki John Adams Binası ydı.

Myron, A l t ı n c ı Cadde üzerindeki Çin restoranının önüne yasadışı bir şekilde park etti, kapıcının yanından geçti, asansöre binerek 7G numaralı daireye ç ı k t ı .

Dedektif Roland Dimonte olduğunu tahmin ettiği bir adam kapıyı açtı.

Üzerinde kot pantolon, şal desenli yeşil bir gömlek, siyah deri yelek vardı.

Ayrıca ayaklarında da Myron un o güne kadar tanık olduğu, olabilecek en ç i r k in y ı l a n derisi botlar mevcuttukar beyazı renkteydi, üzerinde mor benekler vardı. Saçları yağlıydı. Birkaç tel alnına t ı p k ı sinekliğe yapışır gibi yapışmıştı. Ağzından bir kürdangerçek bir kürdansarkıyordu. Gözleri tombul

suratında derinlere gömülmüştü, sanki birisi gelmiş, son dakikada iki kahverengi çakıl taşını içeri itelemiş gibiydi.

Myron gülümsedi.

-Selam Rolly.

-En iyisi bir noktada anlaşalım Bolitar.

Senin hakkında her şeyi biliyorum. Federallik yaparken geçirdiğin şaşaalı günlerini de öyle. Polısmiş gibi davranmaktan ne kadar zevk aldığını da biliyorum.

Ama bunların hiçbirisi umurumda dahi değil. Ayrıca müvekkilinin meşhur birisi oluşunu da önemsemiyorum.

Yapmam gereken b i r iş var. Söylediklerimi i ş i t iyor musun? Myron elini kulağına götürdü.

-Hatlarda bir sorun o l malı. Roland Dimonte kollarını göğsünde kavuşturdu ve M y ron a en sindirici bakışını attı. Y ı l an derisi botlarının yüksek tabanları vardı, bu onun boyunu bir metre seksen santimin üzerine taşıyordu, buna rağmen M y r o n ondan temiz sekiz ya da on santimetre daha uzundu. B i r dakika geçti. Roland bakmaya devam etti. Sonra diğer bir dakika daha geçti. Roland kürdanını kemirdi. Bakışma, tek bir göz kırpış yaşanmaksızın kesintisiz devam etti.

Myron,

-Korkudan, dedi,

-içten içe t i t r i y o r u m .

-Git ve kendini becer Bolitar.

-Kürdanı kemirmek iyi bir yaklaşım. Belki biraz basmakalıp ama sende işe yarıyor.

-İşine bak bilmiş şey. Myron, A l t ı m a işemeden, dedi,

-içeri girebilir miyim? Dimonte yolundan çekildi. Bunu yavaşça yaptı.

Ölümcül bakışları hâlâ M y r o n u n üzerine k i l i t l i y d i .

Myron, Duane yi koltukta otururken buldu. Gözlerinde Ray Ban ı duruyordu ama bu hiç de şaşırtıcı değildi. Kısa kesilmiş sakalını sol eliyle sıvazladı.

Duane nin kız arkadaşı Wanda mutfaktaydı. K ı z ı n boyu uzundu, bir metre yetmiş beş santimetre civarındaydı. Vücudu kaslıdan ziyade sıkı ya da sert olarak adlandırılabilirdi, çok çekici bir kadındı. Gözleri daldan dala hareket eden kuşlarınki gibi sağa sola dönüp duruyordu.

Burası büyük bir daire değildi. Dekorasyonu standart New York kiralıklarıyla aynıydı. Duane ve Wanda buraya sadece birkaç hafta önce taşınmışlardı.

K i r a kontratı aylık uzatılacaktı.

Daireyi uzun süreliğine bağlamanın bir anlamı yoktu.

Duane nin kazanmaya başlayacağı parayla, kısa b i r süre içerisinde istedikleri yerde yaşayacak konuma geleceklerdi.

Myron,

-Onlara bir şey söyledin mi? diye sordu.

Duane kafasını i k i yana salladı.

-Henüz değil.

-Neler olup bittiğini bana anlatmak ister misin? Duane kafasını tekrar salladı.

-Bilmiyorum. Odada başka bir polis daha vardı. Bu diğerinden daha gençti. Çok daha genç.

On i k i gibi duruyordu. Büyük olasıl ı k la yeni dedektif olmuştu. Banknotunu çıkartmıştı, kalemi not almaya hazırdı.

Myron, Roland Dimonte ye döndü. Dimonte elleri kalçasında dikiliyor, teninin her b i r gözeneğinden ne kadar önemli birisi olduğu imajı taşıyordu.

Myron, T üm bunlar ne anlama geliyor? diye sordu.

-Sadece müvekkilinize birkaç şey sormak istiyoruz.

-Ne hakkında?

-Valerie Simpson cinayetine dair. Myron, Duane ye göz attı. Duane,

-Ben hiçbir şey b i l miyorum, dedi.

Dimonte, bunun tadını çıkartarak, oturdu.

-O hâlde birkaç soruyu yanıtlamak sizin i ç in problem olmayacaktır, öyle değil mi? Duane,

-Hayır, dedi. Ancak ses tonu kulağa bundan pek eminmiş gibi gelmedi.

-Silah ateşlendiğinde neredeydiniz? Duane, Myron a baktı. Myron başını sallayarak onayladı.

-Stadyum kortundaydım.

-Ne yapıyordunuz?

-Tenis oynuyordum.

-Rakibiniz kimdi? Myron başıyla onayladı.

-Çok i y i gidiyorsun Rolly.

-Kapat şu çeneni Bolitar. Duane,

-Ivan Restovich, dedi.

-Maça silah sesinden sonra da devam ettiniz m i ?

-Evet. Zaten maç sayısındaydık.

-Silah sesini işittiniz mi?

-Evet.

-Ne yaptınız?

-Yapmak mı?

-Yani silah sesini işitince demek istedim. Duane omzunu s i l k t ı .

-Hiçbir şey. Hakem devam etmemizi söyleyene kadar olduğum yerde d i k i l d i m .

-Korttan hiç ayrılmadınız mı?

-Hayır. Genç polis, kafasını önünden kesinlikle kaldırmadan, söylenenleri yazmaya devam etti.

Dimonte,

-Sonra ne yaptınız? diye sordu.

-Ne zaman?

-Maçtan sonra. B i r röportaja k a t ı l d ı m .

-Sizinle k im röportaj yaptı?

-Bud Collins ve T im Myotte. Genç polis kısa bir an i ç in başını kaldırdı, kafası karışmıştı. Myron,

-Mayotte, dedi.

-MAYOTTE. Başını sallayarak onayladı ve tekrar yazmaya başladı.

Roland ona,

-Neden bahsettiniz? diye sordu.

-Ha?

-Röportajda diyorum. Size ne konuda soru sordular? Dimonte, Myron a meydan okuyan bir bakış fırlattı. Myron buna en sıcak selamıyla ve pilotların yaptıkları gibi baş parmaklarını havaya kaldırarak karşılık verdi.

-Sana bunu bir kez daha söylemeyeceğim Bolitar. Şu saçmalığı kes.

-Sadece tekniğini takdir ediyorum.

-Kısa bir süre içerisinde bunu hapiste takdir etmeye başlayacaksın.

-Tamam! Roland Dimonte, Duane ye tekrar dönmeden önce, M y ron a diğer bir ölümcül bakış daha attı.

-Valerie Simpson ı tanıyor musun?

-Şahsen mi?

-Evet. Duane olumsuz manada kafasını salladı.

-Hayır.

-Ama rastlaşmıştınız, öyle değil mi?

-Hayır.

-Onu hiç tanımıyorsunuz, öyle mi?

-Bu doğru.

-Yani onunla aranızda sn ufak bir zıtlaşma olmadı.

-Kesinlikle olmadı. Roland Dimonts bacak bacak üstüne attı, ayağı dizinin üzerindeydi. Parmakları beyaz ve mor yılan derisini okşadıhem de gerçek

anlamda okşadı. Bunu sanki çizmeleri evcil bir hayvanmışçasına yaptı.

-Ya siz hanımefendi? Wanda şaşırmış göründü.

-Anlayamadım?

-Hiç Valerie Simpson la tanıştınız mı?

-Hayır. Sesi zor bela duyulabiliyordu.

Dimonte, Duane ye döndü.

-Bugünden önce hiç Valerie Simpson adını işitmiş miydiniz? Myron gözlerini devirdi. Ancak bu kez çenesini tuttu. Çok ileri gitmek istemiyordu. Dimonte göründüğü kadar salak b i risi değildi. Hiç kimse öyle değildi. Büyük darbeden önce Duane yi yatıştırmaya çalışıyordu.

M y r o n u n görevi onun ritmini birkaç seçenekli kesintilerle altüst etmekti.

A m a bunda aşırıya kaçmamalıydı.

Myron Bolitar, iplerin cambazı.

Duane omzunu silkerek,

-Evet, adını işitmiştim, dedi.

-Ne olarak? B i r zamanlar o da b i z im camiadaydı. Sanıyorum birkaç y ı l önce.

-Tenis camiasında mı? Myron,

-Hayır, gece kulübü ortamında, diye araya girdi.

-Vegas taki Anthony Newley a uğruyordu. Bay Kendini Tutan i ç in bu kadarı çok fazlaydı.

O kötü bakış geri dönmüştü.

-Bolitar, gerçekten de canımı sıkmaya başladın. M ü h im olan noktaya gelecek misin?

-Sorgulamaya zaman ayırmak istiyorum. Aceleden hoşlanmam. Myron,

-Aynı şeyi, dedi,

-ayakkabı alırken de yapmaksın. Dimonte nin yüzü kıpkırmızı oldu. Myron a bakmaya devam ederek,

-Bay Richwood, dedi,

-ne zamandır bu camiadasınız? A l t ı aydır.

-Ve bu altı ay boyunca Valerie Simpson ı hiç görmediniz, öyle m i ?

-Bu doğru.

-Pekâlâ. Şimdi b i r bakalım, doğru anlamış mıyım.

Silah patlatıldığmda maç yapıyordunuz. Maçı bitirdiniz. Rakibinizle tokalaştınız.

Sanıyorum rakibinizle el sıkıştınız, öyle değil mi? Duane başıyla onayladı.

-Sonra röportaj yaptınız.

-Doğru.

-Duşunuzu röportajdan önce m i , sonra mı aldınız? Myron ellerini kaldırdı.

-Tamam, bu kadar yeter. B i r sorun mu var Bolitar?

-Evet. Sorduğun sorular salaklığın ötesinde. Şimdi müvekkilime sorulacak sorulara daha fazla yanıt vermemesini tavsiye edeceğim.

-Neden? Müvekkilinin saklayacak bir şeyi mi var?

-Evet Rolly, sen b i z im i ç in çok zekisin. Onu Duane öldürdü.

Bunu yaparken de birkaç milyon insan onu ulusal televizyonlardan seyretti. Birkaç b in kişi de onu stadyumda izledi, ancak maçı yapan şahıs o değildi. Bu aslında onun doğumdan bu yana ortalardan yok olan aynı yumurta i k i z i y d i . Sen b i z im i ç in çok zekisin Rolly. İtiraf ediyoruz. Dimonte, B u kuralı ben koymadım, diyerek itiraz etti.

-Hangi kuralı koymadın?

-Bu bizkuralını. Belki de bu konuyla senin bir alakan vardır. Senin ve şu kafadan çatlak yuppi arkadaşının. W i n i kastediyordu. Win i çok sayıda polis tanırdı. Hiçbirisi de onu sevmezdi. Bu duygu k a r ş ı l ı k l ı y d ı .

Myron,

-Cinayet işlendiğinde hepimiz stadyumdaydık, dedi.

-Buna şahitlik edecek bir düzine tanık vardır. Ve eğer Wini azıcık da olsa tanıyorsan, onun kesinlikle bu kadar yakından silahım ateşlemeyeceğini de b i l i r s i n . Bu Dimonte nin tereddüt yaşamasına sebep oldu. Kafasını sallayarak onayladı. İ l k kez M y r o n i le hemfikir oldu.

Myron,

-Bay Richwood la işin b i t t i mi? diye sordu. Dimonte birdenbire gülümsedi. Bu mutlu ve beklenti dolu bir gülümseyişti, t ı p k ı karlı b i r günde radyonun başında oturan bir çocuğu anımsatıyordu.

M y r o n bu gülümsemeden hoşlanmadı.

Ağdalı bir yapmacıklıkla,

-Lütfen kısa b i r süreliğine daha bana şaka yapmaya devam edin, dedi. Ayağa k a l k t ı , elinde defter olan ortağına doğru ilerledi. Adam kâğıda bir şeyler karalamaya devam etti.

-Müvekkiliniz Valerie Simpson ı tanımadığını iddia ediyor.

-Yani? Yardımcısı sonunda kafasını kaldırdı. Gözleri bir mahkeme stenografmınki kadar boştu. Dimonte başıyla ona işaret etti. Adam da ona plastikle kaplanmış küçük deri bir kitap uzattı.

Dimonte,

-Bu Valerie nin takvim defteri, dedi.

-Son kayıt dün alınmış. Gülümseyişi yüzüne yayıldı. Kafasını yukarı doğru tuttu. Göğsü ötmeye başlayacak bir horoz gibi şişt i .

Myron,

-Pekâlâ ifadesiz suratlı, dedi. B u da ne? Adam Myron a bir kopya uzattı. Dün alınan kayıt oldukça basitti. T üm bir sayfaya boydan boya şu yazılmıştı: D.R. 5558705. Ara! 5558705. Duane nin telefon numarası. D.R.

Duane Richwood.

Dimonte neşeli görünüyordu. Myron,

-Müvekkilimle konuşmak istiyorum, dedi.

-Yalnız.

-Hayır.

-Anlayamadım?

-Sizi tam kıskıvrak yakalamışken ortadan yok olup gidemezsiniz.

-Ben onun avukatıyım

-İstersen Yargıtay ın Danıştay Başkanı ol, umurumda bile değil. Eğer onu buradan götürmeye kalkarsan, adamını kelepçeleyerek merkeze çekerim. Myron,

-Elinde bunu yapmak için hiçbir kanıtın yok, dedi.

-Duane nin telefon numarası kadının defterinde yer alıyor.

Bu hiçbir anlama gelmez. Dimonte başıyla onayladı.

-Ama bu insanlara nasıl görünecek? Mesela basma. Ya da fanatiklere. Duane Richwood, tenisin en yeni kahramanı, kelepçelenmiş bir hâlde zorla merkeze götürüldü.

İddiaya girerim ki bunu sponsorlara anlatmak çok zor olur.

-Bizi tehdit mi ediyorsun? Dimonte elini göğsüne koydu.

-Tanrım, tabi ki hayır.

Ben hiç böyle bir şey yapar m ı y ım Krinsky? Elinde not defteri duran adam başını dahi kaldırmadı.

-Hayır.

-İşte. Gördünüz mü? Myron,

-Seni, yaptığın hatalı tutuklama i ç in mahkemeye vereceğim, dedi.

-Ve hatta kazanabilirsin de Bolitar. Bugünden y ı l l a r sonra, kortlar davayı tam manasıyla duyunca. Sana çok faydası olur, eminim. Dimonte artık çok daha az salak görünüyordu.

Duane aniden ayağa kalktı ve odanın karşısına doğru yürüdü. Ray Ban ını çekip çıkarttı, sonra b i r kez daha düşünerek, bunları gözüne geri taktı.

-Baylar, bakın, telefon numaramın neden onun defterinde k a y ı t l ı olduğunu bilmiyorum.

Onu tanımıyorum. Onunla telefonda hiç konuşmadım.

-Telefonunuz kayıt dışı, öyle değil mi Bay Richwood?

-Evet.

-Ve evinize yeni taşındınız.

Telefonunuz sadece, ne kadar diyelim, belki de i k i haftadır bağlı, öyle değil m i ? Wanda,

-Üç, dedi. Şimdi, sanki üşüyormuşçasına, kendi kendisini kucaklıyordu.

Roland Dimonte,

-Üç, diye tekrarladı.

-O zaman, Valerie telefon numaranı nasıl öğrendi Duane? Nasıl oluyor da tanımadığın bir kadın senin henüz bağlanmış, kayıtlarda yer almayan numaranı randevu defterine not alabiliyor?

-Bilmiyorum. Roland şüphe içerisinde hoplaya zıplaya yürüdü, anlatılanlara kesinlikle inanmıyordu. Bir saat daha Duane yi hırpalamaya devam etti ama Duane hikâyesine sadık kaldı. Onunla hiç tanışmadığını söyledi.

Onu tanımıyordu. Onunla hiç konuşmamıştı. Telefon numarasını nasıl öğrendiği konusunda en ufak b i r fikri yoktu. Myron sessizce seyretti. Taktığı güneş gözlükleri Duane yi çözmeyi zorlaştırıyordu ama beden d i l i tam manasıyla yanlıştı. Tabi Wanda ninki de öyle.

Sinirli bir iç çekişle, Roland sonunda ayağa fırladı.

-Krinsky? Not defterli adam kafasını kaldırdı.

-Bu lanet olası yerden gidelim. Adam not defterini kapattı, ortağına eşlik etti.

Dimonte,

-Geri geleceğim! diye bağırdı. Sonra özellikle birisini işaret etmeden,

-Beni işittin mi Bolitar? diye ekledi.

Myron,

-Geri geleceksin, dedi.

-Bundan hiç şüphen olmasın aşağılık herif.

-Bizi kasabadan ayrılmamamız yönünde uyarmayacak mısın? Siz polislerin bunu yapmalarına bayılıyorum. Dimonte eliyle silah işareti yaptı. Bunu Myron a doğrulttu, başparmağıyla silahın horozunu indirdi. Sonra yardımcısıyla b i r l i k te gözden kayboldular. Birkaç dakika süreyle kimse bir şey söylemedi. Tam Myron sessizliği kırmak üzereydi ki Duane gülmeye başladı.

-Ona kesinlikle gününü gösterdin Myron. O aşağılık pisliği yerle bir e t t i n

-Duane, b i z i m

-Yorgunum Myron. Esner gibi yaptı.

-Gerçekten uyumaya ihtiyacım var.

-Bu konuda konuşmalıyız.

-Hangi konuda? Myron ona baktı.

Duane,

-Oldukça garip bir rastlantı, ha? dedi.

Myron, Wanda ya doğru döndü. Kadın, kendi kendisini kucaklamaya devam ederek, kafasını çevirdi.

-Duane, eğer başın b i r tür dertteyse Duane,

-Hey, bana şu reklamdan bahset, diyerek l a f ı n ı kesti.

-Nasıl olmuş? İ y i . Duane gülümsedi.

-Nasıl görünüyorum?

-Çok yakışıklısın. Gelecek f i lm tekliflerini geri çevirmek i ç in çok çaba harcayacağım. Duane katıhrcasına güldü. Bu gülüş çok şiddetliydi. Wanda gülmedi. M y r o n da öyle. Sonra Duane tekrar esniyor gibi yaptı, gerindi ve ayağa k a l k t ı .

-Gerçekten de dinlenmem lazım, dedi.

-Büyük maç yaklaşıyor. Bu saçmalıkların dikkatimi dağıtmasına i z in veremem. Myron a kapıyı gösterdi. Wanda hâlâ mutfak kapısının yanındaki yerinden hareket etmemişti. Sonunda Myron ile göz göze geldi.

Wanda,

-Hoşça kal Myron, dedi.

Kapı kapandı. Myron aşağı inmek i ç in asansörü kullandı ve arabasına yürüdü. Ön cam ve silecek arasına b i r ceza makbuzu sıkıştırılmıştı. Büyük bir hışımla bunu aldı ve arabayı çalıştırdı.

Üç b l o k ötede, Myron aynı kanaıya sarısı tavanlı ve toz mavi renkli olan Cadillac ı fark etti.

Bölüm 4 Yuppieville.

LockHome Yatırım Güvenlik in on dördüncü katı Myron a bir ortaçağ kalesini anımsattı. Ortada çok geniş açıkl ık bir yer vardı, etrafı ise kaim, heybetli duvarlarlaüst düzey yönetmenlerin ofıslerikorunmaktaydı. A ç ı k alan çoğu erkeklerden, genç adamlardan, kolayca kurban edilebilecek ve yerlerine yenileri alınabilecek savaş askerlerinden oluşan yüzlerce k i ş i l ik bir güruha ev sahipliği yapıyordu, bu topluluk sonsuz b i r deniz gibiydi, hızla eğilip kalkıyor ve kurumun gri halısı, b i r b i r l e r i n in benzeri masalar, aynı tür tekerlekli sandalyeler, bilgisayar terminalleri, telefonlar, faks makinalarıyla harmanlanıyordu. Tıpkı asker gibi üniformalıydılarbeyaz, yukarıdan aşağı düğmeli gömlekler, pantolon askıları, şahdamarlarmı sıkan parlak kravatlar, birbirinin aynı tekerlekli sandalyelerin arkalarından sarkan süet ceketler. Ortam

yüksek sesli konuşmalar, çığlıklar, telefon z i l l e r i , hatta ö l üm çığlıklarını anımsatan bir takım gürültülerle doluydu. Herkes hareket halindeydi. Herkes b i r tarafa koşturuyordu, sonu gelmeyen bir saldırıya maruz kalmış gibi panik içerisindeydiler.

Evet, burası gerçek yuppizmin son kalelerinden bir tanesi, insanların tersini yapıyormuş gibi davranmak yerine seksenli y ı l l a r ın hırslı inançlarını uygulamaya koymakta özgür oldukları b i r yerdi, bu hırsların bedeli burada ödenmekteydi.

Orada riyakârlık yoktu. Yatırım kurumlarının dünyaya herhangi b i r yardımları olabilecek gibi değildi. İnsanoğluna herhangi bir hizmet sağlamamış ya da herkes için en iyisini yapmaya başlamamışlardı. Bu sığınağın basit, anlaşılır, temel bir hedefi vardı. Para kazanmak. İşte o kadar.

W i n i n Park a ve Elli İkinci Sokak a tepeden bakan geniş bir ofisi vardı. Şirketin bir numaralı yapımcısının neredeyse tüm gün boyunca baktığı manzara işte buydu. M y r o n kapıyı t ı k l a t t ı .

Win, G i r i n , diye seslendi.

Yerde bağdaş kurmuş oturuyordu, yüz ifadesi ciddiydi, baş parmak ve işaret parmaklarını birbirine değdirip birer halka oluşturmuştu. Meditasyon yapıyordu. W i n bunu hiç aksatmaksızın her gün yapıyordu. Genelde de birden fazla kez.

Ancak ona ilişkin diğer bir çok şey gibi, W i n i n içsel yalnızlık anları da alışılmadık bir yapıya sahipti. Birincisi, meditasyon yaparken gözlerini açık tutmaktan hoşlanıyordu, oysa çoğu uygulamacı bunu gözleri kapalı gerçekleştirirdi. Diğer bir şey, o dingin şelale manzaraları ya da orman hayalleri kurmuyor; bunlardan ziyade, ev videoları seyretmeyi tercih ediyordukendi sinin ve arzunun muhtelif aşamalarındaki bayan arkadaşlarının ilginç bir potpurisini izliyordu.

Myron yüzünü buruşturdu.

-Şunu kapatmak senin i ç in sorun olur mu? Win, ekran kıvranan çıplak ten tepeciğine doğru hareket ederken,

-Lisa Goldstein, dedi.

-Büyülenmiştir, eminim.

-Onunla tanıştığını zannetmiyorum. Myron,

-Söylemek çok zor, dedi.

-Yani, kadının yüzünün nerede olduğundan dahi emin olmadığımı söylemeye çalışıyorum.

-Hoş kadın. Yahudi, bunu b i l i y o r muydun?

-Lisa Goldstein mi? Şaka yapıyorsun. Win gülümsedi. Bacaklarını kurduğu

bağdaştan kurtardı ve hızlı bir hareketle ayağa kalktı. Televizyonu kapattı, EJECT düğmesine bastı, bandı L. G. harfleriyle işaretlenmiş kutuya geri attı. Kutuyu meşe bir dolaba, GTerin altına yerleştirdi.

Orada çok sayıda video kaset vardı.

Myron,

-Oldukça dengesiz olduğunun, dedi,

-umarım farkındasındır. Win dolabı k i l i t l e d i . Dr. A k l ı Selim.

-Her erkeğin b i r hobisinin olması lazım.

-Sen basit b i r golfçüsün. Şampiyon bir savaşçı artistsin.

İşte bunlar birer hobi. Ama bu delilik. Hobiler; delilik. Aradaki farkı görüyor musun? Win,

-Tam bir ahlak dersi, dedi.

-Çok hoş. Myron karşılık vermedi. Duke daki birinci sınıf senelerinden bu yana bu noktaya defalarca gelmişlerdi. Hiçbir zaman da bir çözüm bulamamışlardı.

W i n i n ofisi temizdi, o seçkinlik ilkesini savunan bir WASP ti. Panel duvarlar tilki avı resimleriyle süslenmişti.

Şarap rengi koltuklar, koyu orman yeşili halıyla mükemmel bir bütünlük sağlıyordu. İ k i katma çıkartılması durumunda squash kortu boyutunu yakalayacak büyüklükteki meşe masanın hemen yanında antika ahşap bir yerküre duruyordu.

Odanın insanın üzerinde bıraktığı etkiki bu ince bir zekâyı yansıtıyorduiki kelimeyle değerlendirilip özetlenebilirdi: Ciddi. Pahalı.

Myron deri koltuklardan tekine yerleşti. B i r dakikan var mı?

-Tabi k i . Win masasının arkasındaki barın dolap kapaklarından tekini açtı, orada küçük bir buzdolabı vardı.

Soğuk bir YooHoo çıkarttı ve bunu Myron a doğru attı. Win kendisine martini hazırlarken, Myron da kutuyu üzerindeki talimatlara istinaden Salla! Bu Harika! salladı. Myron söze polislerin Duane Richwood a yaptıkları ziyareti anlatarak başladı. W i n lakayıt kaldı, Dimonte nin kendisini kafadan çatlak bir yuppi şeklinde adlandırdığını işitince hafifçe gülümsedi. Sonra Myron ona toz mavisi Cadillactan bahsetti. Win oturdu ve parmaklarını birbirine yasladı.

Araya girmeden dinledi. Myron sözlerini bitirince, Win yerinden kalktı ve g o l f sopasını aldı.

-Yani arkadaşımız Bay Richwood bir şeyler saklıyor.

-Bundan emin olamayız. Win kuşkucu bir tavırla tek kaşını kaldırdı.

-Duane Richwood ve Valerie Simpson ın arasında ne tür bir bağlantı

olabileceğine dair herhangi bir f i k r i n var mı?

-Hayır. Senin bir f i k r i n in olabileceğini umuyordum.

-Moi? Myron,

-Sen k ı z ı tanıyordun, dedi.

-Sadece tanıdığım b i r i s i y d i .

-Ama bu konuda b i r düşüncen vardır.

-Duane ve Valerie arasındaki bağa dair mi? Hayır.

-O zaman ne yapacağız? Win odanın bir köşesine doğru dolandı. B i r düzine g o l f topu, sıra hâlinde dizilmiş, orada duruyordu. Toplara birer birer hafifçe vurmaya başladı.

-Bu işin peşini bırakmamaya gerçekten ısrarcı mısın? Yani Valerie nin cinayetini kastediyorum? Evet.

-Bu seni kesinlikle ilgilendirmeyen bir şey olabilir. Myron,

-Olabilir, diyerek hemfikir oldu.

-Ya da çok nahoş bir şeyi gün yüzüne çıkartabilirsin. Kesinlikle bulmak istemeyeceğin bir şeyi.

-Bu oldukça büyük bir olasılık. Win başıyla onayladı, halının tüy yönünü kontrol etti.

-Bu senin i ç in bir i l k olmayacak.

-Hayır, olmayacak. Bu işte benimle birlikte misin? Win, B u işte bizi ilgilendiren hiçbir şey yok. Myron,

-Olmayabilir, diyerek hemfikir oldu.

-Maddi bir kazanç da yok.

-Hem de hiç yok.

-Aslına bakılırsa, senin savaşımında hiçbir zaman bir çıkar var olmadı. Myron bekledi.

Win topları tekrar düzenledi.

-Surat asmayı kes, dedi.

-Seninle b i r l i k t e y i m . İ y i . Şimdi bana bu konuda bildiklerini anlat.

-Gerçek manada hiçbir şey. Bu sadece bir fikir.

-Dinliyorum. Win,

-Valerie nin yaşadığı ruhsal çöküntüden tabi ki haberin vardır, dedi.

-Evet.

-Bu altı y ı l önceydi. Sadece on sekizindeydi. Resm bir tanımlamayla, baskı altında çöktü.

-Resm tanımıyla mı? B u doğru olabilir. K ı z ı n üzerindeki baskı gerçekten korkunçtu. Yükselişi çok h ı z l ı ve şaşaalıydıancak kesinlikle tenis dünyasının

ona dair beslediği beklentiler kadar göz kamaştırıcı değildi. Sonradan yaşanan çöküşüen azından, çöküntü yaşayana kadaroldukça yavaş ve acılıydı. Kesinlikle seninkine benzemiyordu. Senin çöküşün, ki umarım bu kelimeyi kullanmamdan rahatsızlık duymazsın, çok daha hızlıyd ı . Giyotine benziyordu. B i r an Celics in bir numaralı oyuncusuydun.

Hemen ardından işin bitmişti. Son. Ama Valerienin aksine, senin uçuk bir sakatlığın vardı ve bu yüzden de suçsuzdun.

İnsanlar sana acımışlardı. Herkeste bir sempati uyandırmıştın.

Öte yandan, Valerie nin durumu sanki kendisinin sebep olduğu b i r şey gibi görüldü. O başarısız b i r i s i y d i , alay konusu edildi, oysa hâlâ bir çocuktan öte değildi. Genel anlamda bakıldığında, kaderin kalleş parmağı Myron B o l i t a r m kariyerini sonlandırmıştı. Ancak Valerie Simpson söz konusu olduğunda, sadece k ı z suçluydu. İnsanların gözünde, o yeterli zihinsel dayanıklılığa sahip değildi. Dolayısıyla çöküşü yavaş, acı yüklü ve merhametsiz oldu.

-Peki, t üm bunların cinayetle ne alakası var?

-Belki de hiçbir alakası yok. Ancak ben Valerie nin zihinsel çöküntüsünü her zaman biraz rahatsız edici buldum.

-Neden?

-Oyun başarısı düşmüştü, bu doğruydu. A n t r e n ö r ü şöhretlerin tümüyle oynayan o ünlü beyefendi...

-Pavel Menansi.

-Her kimse. Hâlâ Valerie nin sahalara geri dönüp kazanabileceğine inanıyordu. Bunu hep dile getirdi.

-Dolayısıyla da k ı z ın üzerine daha büyük b i r baskı yüklemiş oldu. Win duraksadı. Yavaşça,

-Belki de, dedi.

-Ama diğer bir etken daha var. Alexander Cross cinayetini anımsıyor musun?

-Şu senatörün oğlunun mu? Win,

-Pennsylvania senatörünün oğlunun, diye ekledi.

-Golf kulübünde soyguncular tarafından öldürülmüştü.

T k Beşaltı y ı l kadar önce. A l t ı . Ve orası da bir tenis kulübüydü.

-Oğlanı tanıyor muydun? Win,

-Tabi k i , dedi.

-HomeTer, W i l l i am Penn den bu yana gelmiş geçmiş tüm önemli Pennsylvania siyasetçisini tanırlar.

Ben Alexander Cross Ta b ir l ik te büyüdüm. Exeter a beraber g i t t i k .

-Peki, onun Valerie Simpson la ne alakası var?

-Alexander ve Valerie birlikteydiler.

-Ciddi bir birliktelik miydi?

-Oldukça. Alexander öldürüldüğünde, nişanlandıklarını duyurmak üzereydiler. Aslına bakılırsa, 0 gece nişanlanacaklardı. Myron kafasında h ı z l ı bir hesap yaptı. A l t ı y ı l önce.

Valerie on sekizinde olmalıydı.

-İzninle bir tahminde bulunayım.

Valerie nin yaşadığı çöküntü, Alexander m ölümünün hemen ardından yaşandı.

-Kesinlikle.

-Ama anlamadığım bir şey var. Cross cinayeti haftalar boyunca her gün gazetelerdeydi. Nasıl oldu da Valerie nin isminden bahsedildiğini hiç işitmedim? Win, sıradaki topa vurarak,

-İşte, olayları rahatsız edici bulma sebebim de b u . B 1 r sessizlik yaşandı.

Myron,

-Valerie nin ailesiyle konuşmalıyız, dedi.

-Belki senatörün ailesiyle de.

-Evet.

-Sen o dünyada yaşıyorsun. Onlardan birisisin. Seninle çok daha rahat konuşacaklardır. Win olumsuz manada kafasını salladı.

-Benimle kesinl i k le konuşmayacaklardır. Senin de ifade ettiğin g i b i , onlardan birisi olmakciddi bir dezavantaj. Benim gibi birisine karşı savunma kalkanlarını kaldıracaklardır. Ancak seninle konuşurken, söyleyeceklerine dair pek endişe duymayacaklardır. Seni hiçbir önem taşımayan, değersiz, kendilerinden aşağı birisi olarak algılayıp kabul edeceklerdir. B i r hiç olarak.

-Tanrım, bu çok gurur v e r i c i . Win gülümsedi.

-İşte, dünya böyle dostum. B i r çok şey değişir, ancak bu insanlar kendilerini gerçek, orijinal Amerikalı olarak görürler. Sen ve senin gibiler sadece yardımcı olmak için kiralanmış, Rusya dan ya da Doğu Avrupa dan veya halkın hangi çalışma kampı ya da yoksul kenar mahal ledense oradan gemilerle getirilmiş amelelersiniz.

-Umarım duygularımı incitmezler.

-Sana Valerie nin annesinden yarın sabaha bir randevu ayarlayacağım.

-Beni görmek isteyecek mi sence?

-Eğer ben istersem, evet.

-Harika.

-Gerçekten de öyle. W i n g o l f sopasını bıraktı.

-Bu arada ne yapmamızı önerirsin? Myron saatine göz attı.

-Pavel Menansi nin bayan oyuncularından tekinin bir saate kadar Stadyum Kortu nda b i r maçı var. Sanıyorum gidip adamı bir ziyaret edeceğim.

-Ya pour moi? Myron,

-Valerie geçen haftayı Plaza Hotel de geçirdi, dedi.

-Etrafa bakınmanı, birilerinin bir şey hatırlayıp hatırlamadığını araştırmanı istiyorum. Telefonla kimlerle görüştüğünü de bir kontrol et.

-Onun Duane Richwood u gerçekten arayıp aramadığına mı bakacağız?

-Evet.

-Ya aradıysa? Myron,

-O zaman bu konuyu da araştırmamız gerekecek, dedi.

Bölüm 5 1LT.S.T.A. Ulusal Tenis Merkezi, Queens in en albenili bölgesine düzenli bir şekilde yerleştirilmişti: Shea Stadyumu New York Mets in evi, Flushing Meadows Park 196465 Dünya Fuan na ev sahipliği yapan yer ve La Guardia Havaalanı gecikmelerin yaşandığı yer.

Oyuncular tepelerinden uçan La Guardia uçaklarından bol bol şikâyet ediyorlardı, bunun tek bir nedeni vardı, o da Stadyum K o r t u n u A p o l l o kalkışı sırasında tam bir atış rampasına çevirmeleriydi. Korkunç adaletsizliklerin göz ardı edilmesine kesinlikle dayanamayan bir sonraki vali David Dickins, bu konuda hemen harekete geçmişti. New York Citynin eski v a l i s i k i bu adamın da korkunç bir tenis fanatiği o l ması ilginç ve hatta garip bir rastlantıydı, siyasi gücünün tümünü kullanarak, La Guardia nm sorun yaratan pistini Açık Tenis Turnuvası boyunca kullanıma kapattırmıştı. Tenis milyonerleri buna minnettar kalmıştı. Karşılıklı saygı ve hayranlığın göstergesi olarak, Vali David Dinkins bu insanların gösterdikleri şükrana, seçim y ı l l a r ı haricındeki bu diğer bir garip rastlantıydıiki hafta süren turnuva boyunca her gün maçlarda boy göstererek karşılık vermişti.

Gece maçları için sadece iki kort kullanılıyordu: Stadyum Kortu ve hemen yanındaki Grandstand Kortu. Myron, gündüz yapılan maçlar çok daha eğlenceliydi, diye düşündü.

Aynı anda on beş ya da on altı maç oynanabiliyordu. Etrafta dolanabilir, gözlerden uzak bir kortta beş setlik bir maç yakalayabilir, gelecek vaat eden bir oyuncu keşfedebilir, muhteşem güneş ışığı altında tekler, çiftler ve karışık çiftler maçlarını seyredebilirdiniz. Ama geceleri genelde tek bir koltukta oturuyor ve maçı ışıklar altında seyrediyordunuz. A ç ı k Tenis Turnuvası nın ilk birkaç günü boyunca, maçlar genelde k ı yasıya geçiyor, zayıfların kafası kesilerek güçlü sporcular seçiliyordu.

Myron, Shea Stadyumu parkına park etti, 7 numaralı trenin üzerindeki köprüden yürüyerek karşıya geçti. Birisi radar tabancalı bir baraka kurmuştu, burada seyirciler kendi servislerinin hızını ölçebiliyorlardı. Hummalı bir çalışma vardı.

Bilet karaborsacıları da, korsan Amerika A ç ı k Tenis Turnuvası tişörtleri satanlar kadar meşguldü. Kapıdan içeri g i r i l d i ğinde satılanlar yirmi beş dolar bedeldeyken, korsan tişörtler beş dolara gidiyordu. Dışarıdan bakıldığında hiç de fena bir anlaşma değildi. Tabi k i , tek b i r yıkamadan sonra, korsan t i şörtler ancak bir Barbie bebeğe giydirilebilir hâle geliyordu.

Ama buna rağmen alıcısı vardı.

Pavel Menansi oyunculardan tekinin locasmdaydı, bu Myron ve W i n i n o günün erken saatlerinde oturduklarıyla aynıydı. Saat 6:45 ti. Günün son maçı sonlanmıştı. İ lk gece maçı, Pavel in son bayan gözdesi, on dört yaşındaki Janet K o f f man ın maçı akşam saat 7:15 ten önce başlamayacaktı. İnsanlar günden geceye geçiş noktasında etrafta dolaşıyorlardı.

Myron teşrifatçıyı sabahtan tanıdı.

Teşrifatçı,

-Nasılsınız Bay Bolitar? dedi.

İ y i y im B i l i . Sadece bir arkadaşa kısa bir merhaba demek istedim.

-Tabi, sorun yok, g i r in i ç e r i . Myron merdivenlerden aşağı indi.

Herhangi bir uyarıda bulunmaksızın, mavi spor ceketli ve pilot gözlüklü b i r adam gelip karşısında d i k i l d i . Bu i r i bir adamdıbir metre doksan santimetre boyundaydı, neredeyse M y r o n u n ebatlarındaydı.

Güzelce taranmış saçları cana yakın ancak boyun eğmez bir yüzü süslüyordu.

Göğsünü gererek Myron un yolunu kesti.

-Size yardımcı olabilir m i y im bayım? dedi. Ancak ses tonu, Defol git ulan, der gibiydi.

Myron ona baktı. B i r i s i hiç sana Jack L o r d a benzediğini söyledi mi? Tepki gelmedi.

Myron,

-Jack L o r d u , dedi,

-tanıyor musun? Hawaii FiveO?

-Sizden buradan gitmenizi istemek zorundayım bayım.

-Bu bir hakaret değil.

Çoğu insan Jack L o r d u çekici bulur.

-Bayım, sizden buradan gitmenizi son bir kez daha nazikçe istiyorum. Myron adamın suratını inceledi.

-Hatta Jack Lord un şu haşin gülümseyişi bile sende mevcut. Hatırlıyor musun? Myron, gösteriyi hiç görmemiş olma olasılığını dikkate alarak, onun i ç in bahsettiği sırıtışı taklit etti.

Karşısındaki surat seğirdi.

-Tamam dostum, şimdi buradan gidiyorsun.

-Sadece kısa bir süreliğine Bay Menansi ile konuşmak istedim. K o r k a r ım bu şu an i ç in mümkün olmayacak.

-Oh, tamam. Biraz daha yüksek sesle konuştu.

-Sadece Bay Menansi ye Duane Richwood un temsilcisinin kendisiyle çok önemli bir konu hakkında görüşmek istediğini söyle.

Eğer ilgilenmezse çekip gideceğim. Pavel Menansi nin kafası, sanki bir iple çekilmiş gibi aniden döndü. Gülümseyişi çakmak gibi bir anda alevlendi.

Ayağa kalktı, gözleri yarı kapalıydı, karakteri bazı kadınların dayanılmaz, diğerlerinin ise kelimelerle anlatılamayacak kadar bayıltıcı bulduğu yabancı cazibesini etrafa saçıyordu. Pavel, Rumen di, tenisin orijinal K ö t ü Oğlanları ndan teki,

-Berbat I l ie Nastase nin çiftlerdeki eski eşiydi. Ellisine yaklaşmıştı, yüzü kayışa dönüşecek derecede bronzdu. Gülümsediğinde, surat derisi neredeyse gözle görülür derecede çatladı.

-Affedersiniz, dedi. Sesi pürüzsüzdükısmen Rumence, kısmen İngilizce, kısmen de Korint derisini tartışan Ricardo Montalban gibi geliyordu.

-Siz M y r o n Bolitar sınız, öyle değil mi?

-Evet. Benim. Jack L o r d u tek bir baş hareketiyle oradan uzaklaştırdı.

Büyük Jack bundan pek memnun kalmadı ama M y r o n u n yolundan çekildi. Bedeni yana t ı p k ı metal bir kapı gibi, sadece M y r o n u n içeri girmesine izin vererek savruldu. Pavel Menansi elini uzattı. B i r an i ç in M y r o n adamın kendisini öpmek istediğini düşündü, ancak bu hareketlenme kısa bir tokalaşmayla son buldu.

Pavel,

-Lütfen, dedi.

-Buraya oturun. Hemen yanıma. Orada oturan adam her kimse, bir anda ortadan kayboldu.

M y r o n oturdu. Pavel de aynısını yaptı.

-Korumamın gösterdiği heyecandan dolayı sizden özür dilerim, ama onu anlamalısınız.

İnsanlar imza almak, ebeveynler de çocuklarının çıkarttıkları oyunlar hakkında konuşmak istiyorlar. Ama burası ellerini i k i yana a ç t ı t üm bunların

ne yeri ne de zamanı. Myron, A n l ı y o r u m , dedi.

-Sizin hakkınızda oldukça çok şsy i ş i t t im Bay Bolitar.

-Lütfen bana Myron deyin. Pavel in gülümseyişinden hayatı boyunca sigara kullanan birisi olduğu belli oluyordu, sans uygun b i r diş hijyenine sahipti.

-Ancak siz de bana Pavel olarak hitap ederseniz bunu yaparım.

-Anlaştık. İ y i o zaman. Duane Richwood u sen keşfettin, öyle değil mı?

-Onu bana birisi işaret e t t i . Pavel,

-Ama onun içindeki potansiyeli i l k olarak sen gördün, diye ısrar etti.

-Duane hiçbir zaman gençlerde oynamamış, üniversiteye gitmemişti.

İşte bu yüzden büyük ajansların tümü onu ellerinden kaçırdı, haksız mıyım?

-Sanırım haklısın.

-Öyleyse şu anda en büyük tenis oyuncusuna sen sahipsin demektir. A r t ı k büyük oğlanlarla rekabet ediyorsun, öyle değil mi? Myron, Pavel Menansi nin ülkenin en büyük spor ajansı TruPro i le birlikte çalıştığını biliyordu. TruPro ile çalışmak sizi otomatik olarak karaktersiz birisi yapmıyor, ancak büyük oranda bunun yakınma taşıyordu. Pavel in onlar i ç in değeri milyonlarla ölçülüyordubunun sebebi bu işin içine soktuğu genç yetenekten elde ettiği para değildi. Pavel, Svengali yi andıran sekiz veya on yaşlarında çok sayıda yetenek keşfetmiş, TruPro ya onlarla anlaşma imzalatarak büyük bir avantaj sağlamıştı. TruPro hiçbir zaman saygın b i r acenta olmamıştı ancak geçen y ı l la b i r l i k te b i r çete tarafından kontrol edilen, New York C i t y n i n Ache kardeşleri olarak adlandırılan ayaktakımı tarafından yönetilen bir şirket hâlini almıştı.

Ache kardeşler en önde gelen çetelerin favori uğraşlarına el atmışlardı: uyuşturucu, fuhuş, haraç, kumar. Şu AcheTer çok tatlıydılar.

Pavel,

-Senin şu Duane Richwood un, diye sözlerine JL devam etti.

-Bugün güzel b i r maç çıkarttı. Potansiyeli neredeyse sınırsız. Benimle hemfikir misin? Myron,

-Çok sıkı çalışıyor, dedi.

-Eminim öyledir. Söyle bana Myron, Duane nin şu andaki antrenörü kim? Adam şu andaki demişti, ama bu ağzından daha çok eski dermiş gibi çıkmıştı.

-Henry Hobson. A h . Pavel enerjik bir tavırla başını salladı, sanki bu yanıt çok karmaşık bir şeyi açıklamış gibiydi. Tabi ki o da Duane yi k i m i n çalıştırdığını biliyordu. Pavel büyük olasıl ı k la sahalardaki her oyuncunun antrenörünün k im olduğunu biliyordu.

-Henry Hobson i y i bir adam. İşinin ehli b i r antrenör. İşinin ehli demişti, ama bu ağzından daha çok boktan dermiş gibi çıkmıştı.

-Ama ben ona yardımcı olabileceğimi düşünüyorum Myron. Myron,

-Buraya Duane den bahsetmek i ç in gelmedim, dedi.

Adamın yüzü h a f i f gölgelendi.

-Oh, öyle mi?

-Qaşka b i r müşteri hakkında görüşmek istiyorum. Ya da belki de b i r zamanlar potansiyel müşteri olan b i r i s i hakkında demeliyim.

-Kimmiş bu?

-Valerie Simpson. Myron b i r tepki bekledi. Beklediğini de aldı. Pavel kafasını eğip avuçlarına gömdü.

-Oh, Tanrım. Loca aşırı heyecanlı bir endişeyle çalkalandı. Avutan r eller Pavel in omuzlarını yakaladı, adı alçak seslerle dile get i r i l d i . Ama Pavel iteleyip bunlardan kurtuldu. Çok cesurdu.

Myron,

-Valerie bana bundan birkaç gün önce geldi, diyerek sözlerine devam etti.

-Bir geri dönüş yapmak istiyordu. Pavel derin bir nefes aldı.

Kısa bir an içerisinde kendisini toparlıyormuşçasına rol yaptı. Sözlerine devam etmeyi başaracak noktaya gelince,

-Zavallı çocuk. Buna inanamıyorum.

Sadece... dedi. Sustu. Tekrar kahroldu. Sonra:

-Onun antrenörü bendim, biliyorsun. O başarı dolu yıllarında. Myron başıyla onayladı.

-Bu şekilde vurulmak. Bir köpek g i b i . Kafasını üzüntüyle salladı.

-Valerie yi en son ne zaman görmüştün? Adam, B i r kaç y ı l önce, dedi.

-Yaşadığı çöküntüden sonra görmüş muydun?

-Hayır. Hastaneye girdiğinden bu yana görmedim.

-Onunla konuştun mu? Belki de telefonla? Pavel kafasını tekrar olumsuz tarzda salladı. Sonra önüne eğdi.

-Ona olanlardan dolayı kendimi suçluyorum. Onu daha iyi gözetmeliydim.

-Ne demek istiyorsun?

-Bu kadar genç yaştaki birisine antrenörlük yaptığında, ona karşı korttaki hayatının ötesinde sorumluluk taşıyorsun demektir. O bir çocuktuspotlar altında büyüyen bir çocuk.

Basın, onlar çok acımasız, öyle değil mi? Sırf gazeteler sat ı l s ın diye neler yaptıklarının farkında dahi değiller. Onların darbelerinden bir kısmını karşı koyarak önlemeye çalıştım.

Küçük kızı korumayı denedim, t üm bunların onu içten içe kemirmesini önlemeye çabaladım. Sonunda da başarısız oldum. Sözlerinde samimi

görünüyordu, ama Myron bunun hiçbir şey ifade etmediğinin farkındaydı. İnsanlar hayret verici derecede yalancıydı. Kulağa ne kadar samimi ve içten gelirlerse gözlerinizin içine ne kadar çok bakar ve dürüst görünürlerse, bir o kadar da sosyopatik oluyorlardı.

-Onun ölmesini k i m i n isteyebileceğine dair herhangi bir f i k r in var mı? Adam bu soruya şaşırmış göründü. B u sorulan neden soruyorsun Myron? B i r şeyi araştırıyorum.

-Neyi? Tabi sormamda bir mahsur yoksa.

-Bu bir yerde şahsi bir konu. Adam M y r o n u birkaç saniye inceledi. Nefesindeki pis tütün kokusu oldukça baskındı. Myron ağzından nefes alıp vermek zorunda kaldı. Pavel,

-Sana polise söylediklerimin aynısını aktaracağım, dedi.

-Bence Valerie nin yaşadığı sinirsel çöküf sadece sıradan tenis baskılarından kaynaklanmad ı . Myron kafasını sallayarak onayladı, onu konuşmaya devam etmesi yönünde cesaretlendirdi.

Pavel avucunu göğe açtı, sanki ilah bir müdahale arayışı içerisindeydi.

-Belki de hatalıyım. Belki de bunanasıl söylesem?kendi suçluluk duygumu yatıştırmak için inanmak istiyorum. A r t ı k bilmiyorum. A m a ekibimde çok sayıda genç insan yer aldı ve kesinlikle Valerie nin başına gelen türden bir deneyimi hiçbirisiyle yaşamadım. Hayır Myron, onun sorunları tenisin zirvesinde bulunmanın beraberinde getirdiği baskılardan çok daha öte bir şeylerden kaynaklandı.

-Peki, bunlar neydi?

-Ben bir tıp doktoru değilim, anlıyor musun? Bunu yanıtlayamayacağım.

Ama şunu unutmamalısın k i ; Valerie taciz ediliyordu. Myron, adamın ayrıntılara girmesini bekledi. Bu gerçekleşmeyince,

-Taciz mi ediliyordu? diye sordu. Sorular yönelterek derinlemesine incelemekbu Myronunen güçlü yönlerinden b i r i y d i .

Adam parmaklarını şaklatarak,

-Takip ediliyordu, dedi.

-İşte, günümüzde kullanılan ifade bu. Valerie takip ediliyordu. K im tarafından?

-Çok hasta bir adam Myron. Korkunç birisi. Onca y ı l ı n ardından, adamın adını hâlâ anımsıyorum. Roger Quincy.

Dengesiz hayvan. Kıza aşk mektupları yazdı. Her zaman arardı.

Evinin ve kaldığı otellerin etrafında dolanır, oynadığı her maça k a t ı l ı r d ı .

-Bu ne zaman oldu?

-Tabi ki Valerie nin turlara çıktığı dönemde.

Tüm bunlar bilmiyorumo hastaneye yatmadan altı ay önce başladı.

-Onu durdurmayı denedin mi?

-Tabi denedim. Polise gittik. Hiçbir şey yapamadılar.

Bir mahkeme emri çıkartmayı denedik, ama Quincy denilen bu adam onu hiçbir zaman gerçek manada taciz etmedi. Ona,

-Seni seviyorum, seninle b i r l i k te olmak istiyorum, türünden b i r şeyler söylüyordu. Elimizden gelenin en iyisini yaptık. Otel değiştirdik, takma isimlerle imza attık. Ama şunu kesinlikle unutmamalısın k i ; Valerie ufak bir çocuktu. Paranoyak b i r hâl aldı. Üzerindeki baskı çoktan dayanılmaz boyutlara ulaşmıştı. Sürekli olarak omzunun üzerinden bakıp arkasını kontrol ediyordu. Şu Roger Quincy, çatlak b i r pislikt i .

Tam olarak öyleydi. Vurulup öldürülmesi gereken kişi oydu. Myron başıyla onayladı ve biraz bekledi.

-Alexander Cross, Roger Quincy konusunda nasıl bir tepki verdi? Bu soru Pavel i oldukça şaşırttı. Lennox Lewis e karşı Frank Bruno. Baştaki sükunetini geri kazanmaya çalışarak duraksadı. Oyuncular tünelden ç ı k t ı . Alkışlar kuvvetlenmeye başladı. Yaşanan dikkat dağılması, tıpkı ringde sekize kadar sayılması gibi, Pavel e kendisine gelmesi için ihtiyaç duyduğu zamanı tanıdı.

-Bunu neden soruyorsun? diye sordu.

-Alexander Cross ve Valerie Simpson ın bir i l i ş k i l e r i yok muydu?

-Sanırım öyle diyebiliriz.

-Ciddi miydi?

-Valerie çoğu zaman uzaktaydı.

Seyahat ediyordu. Ama birbirlerinden hoşlanıyor gibi görünüyorlardı.

-Ve zannediyorum ki ilişkileri Quincy nin Valerie yi tak ip ettiği dönemde de devam ediyordu, öyle değil m i ?

-Sanıyorum bu i k i zaman d i l i m i birbirleriyle çakışmıştı, evet. Myron,

-O zaman bu çok doğal b i r soru oldu, dedi.

-Valerie nin erkek arkadaşı buna nasıl bir tepki verdi? Adam,

-Doğal karşıladı, sanıyorum, dedi.

-Ancak bunun tuhaf b i r soru olduğunu da kabul etmen gerekir. Alexander Cross öleli birkaç y ı l oldu. Onun o günkü tepkisinin bugün Valerie ye olanlarla nasıl bir alakası olabilir k i ? B i r i n c i s i , ikisi de öldürüldü.

-Bu ölümler arasında bir bağ olduğunu söylemiyorsun, değil mi? Myron,

-Hiçbir iddiam yok, dedi.

-Ama sorumu neden yanıtlamak istemediğini anlamış değilim. Pavel,

-Bunun istemek ya da istememekle bir alakası yok, diye karşılık verdi.

-Doğru olanı yapmakla alakası var.

Sen seni ilgilendirmeyen konulara burnunu sokuyorsun. Şahsi konulara.

Büyük olasılıkla günümüz dünyasıyla hiçbir i l gisi olmayan noktalara.

Ben de kendimi sanki mahremiyete ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum.

A n l ı y o r musun?

-Hayır. Pavel, Jack L o r d a baktı. Jack in ağzı seğirdi. Yine M y ron un karşısına dikildi. Göğsü kendiliğinden şişti.

Pavel,

-Maç başlamak üzere, dedi.

-Kaba olmaktan nefret ederim ama artık senden buradan ayrılmanı istemek durumundayım.

-Bamteline bastım, öyle değil mi?

-Evet. Valerie yi çok seviyordum.

-Benim kastettiğim bu değildi.

-Lütfen git. Bu maça konsantre olmalıyım. Myron yerinden kımıldamadı.

Jack Lord, Myron un omzuna büyük elini koydu.

-Patronu i ş i t t i n , dedi.

-Şimdi def o l . Myron,

-Omzumdan elini çek, dedi.

Jack kafasını olumsuz tarzda salladı.

-Oyun bitti dostum.

Şimdi ortadan kaybolma zamanı. Myron sakin bir tavırla,

-Elini çekmemen durumunda, diye açıkladı,

-canını yakacağım. Belki de ciddi bir biçimde. Büyük Jack güneş gözlüklerinin gerisinden sonunda gülümsedi.

Myron un omzundaki eli daha da sıkılaştı. Myron hızla sağ eliyle uzandı ve adamın baş parmağını yakaladı. Eklemi kenetledi ve ters yöne çeviriverdi. Jack tek dizinin üzerine çöktü.

Myron ağzını Jack in kulağına yaklaştırdı.

-Burada rezalet çıkartmak istemiyorum, dolayısıyla çekip gitmene i z in veriyorum, djye fısıldadı.

-Gülümsemek dışında b i r şey yaparsan, canını yakmak zorunda kalacağım. Ve bu kesinlikle ciddi bir şey olacak. Eğer beni anladıysan kafanı salla. Adam kafasını salladı, beti benzi atmıştı.

Myron baş parmağı serbest bıraktı.

-Daha sonra görüşürüz Pavel. Pavel hiçbir şey söylemedi. Myron yürüyerek

Jack in yanından geçti. Jack, t ı p k ı emredildiği g i b i , gülümsüyordu.

Myron,

-İşine devam et dostum, dedi.

Bölüm 6 Bir sapık.

Bu, bu kadar basit olabilir miydi? Dengesiz bir fanatik, sırf içinden gelen bir ses söyledi diye, Valerie Simpson a kurşun sıkmış olabilir miydi? Bu Duane Richwood un olayla bağlantısını açıklamıyordu. Ama belki de ortada hiçbir bağlantı yoktu. Ya da aradaki bağlantının cinayetle bir ilgisi yoktu ve daha da önemlisi, kesinlikle M y r o n l a i l i ş k i l i b i r şey değildi.

Myron, Hobart Gap Yolu na döndü. Livingston, New Jersey deki evinden sadece bir m i l uzaktaydı. Kanarya sarısı tepeli toz mavi renkteki Cadillac sonunda dönüp JFK Buivarı na saptı. Sürücüsü her kimse, M y r o n u n gece i ç in evine gittiğini anlamış olmalıydı, dolayısıyla peşine takılmasının hiçbir anlamı yoktu. Ancak eğer Cadillac yarın da ortalıklarda dolanıyor olursa, Myron bu konuyla ilgilenmek zorunda kalacaktıBay Miami Turnuvası C i n i n i n gerçek kiml i ğ i n i ortaya çıkartacaktı.

Şimdi şu sapık olayına tam anlamıyla odaklanmalıydı.

, Eğer Valerie, Roger Quincy tarafından öldürüldüyse, o zaman Myron un Alexander Cross dan bahsettiği sırada yaşlı Pavel neden o kadar sabırsız bir hâl almıştı? Yoksa her şey gerçekten de tam Pavel in söylediği gibi mi gelişmiştigösterilen itimatlara ihanet mi etmek istememişti? Olanları düşündüğünüzde, Pavel in sessiz kalmanın onun açısından en iyisi olduğunu hissetmiş olması çok daha büyük bir olasılık değil miydi? Senatör Cross inanılmaz derecede güçlü bir adamdı. Etrafa onun öldürülen oğluna i l i ş k in hikâyeler yaymak muhakkak ki yapılabilecek en akıllıca şey değildi. Dolayısıyla orada hiçbir şey olmayabilirdi. Ya da bu büyük bir şey olabilirdi. Ya da küçük.

Myron u mükemmel bir dedektif yapan şey işte bu tür düşüncelerdi.

Evinin park girişine park etti. Annesinin arabası garajdaydı.

Babasınınki ise görünürde yoktu. E v in kapısını anahtanyla açtı.

-Myron? Myron. Tanrım, ne i s im ama. Onun bu isme o yaşa kadar alışmış olacağı düşünülürdü, ancak arada sırada tekrar tekrar dehşete kapılıyordu.

M y r o n olarak isimlendirilmişti. Ebeveynlerinin iddia ettikleri üzere, bu bir son saniye seçimiydi.

Annesinin hastanede bulduğu bir isim. Ama bir çocuğu Myron Bolitar olarak isimlendirmek nasıl olabilirdi? Bu adil bir şey miydi? Etik miydi? Gençken Myron kendisine takma isimler vermeyi denemişti: Nike, Mickey, hatta zıplayarak attığı meşhur şutundan dolayı Tatlı Ş. Tamam, belki de Tatlı Ş nin

üzerine yapışıp kalmaması i y i bir şey olmuştu. Ama yine de isminden memnun değildi.

Çocuklarına i s im verecek ebeveynlere bir uyarı: Dikkatli olun.

Annesi bir kez daha seslendi.

-Myron? Sen misin?

-Evet Anne.

-Oturma odasındayım. Kadının üzerinde bir eşofman vardı, bir tür egzersiz kaseti seyrediyordu. Tek bacağının üzerinde d i k i l d i , bir Karate Kid duruşu yakaladı. Televizyondan tanıdık b i r ses mırıldandı,

-Şimdi sola doğru b i r adım atın... David Carradine nin T ai Chi egzersizi. Harika.

-Merhaba Anne. Kadın,

-Geç kaldın, dedi.

B e l l i bir saatten sonra sokağa çıkma yasağımın olduğunu fark etmedim.

-Bana saat yedi gibi evde olacağını söylemiştin. Şu anda dokuzu geçiyor.

-Yani ne demek istiyorsun?

-Endişelendim. Televizyonda Açık Tenis Turnuvası nda vurulan şu k ı z hakkındaki haberleri seyrettim. Senin de öldürülmediğinden nasıl emin olabilirdim? Myron iç geçirdi.

-Haberlerde benim öldürüldüğüm söylendi mi? Kimliği belirsiz cesetlerden bahsedildi mi? Yoksa sadece Valerie Simpson adındaki k ı z ın öldürüldüğünden mi bahsedildi?

-Yalan söylüyor olabilirlerdi. Anlayamadım?

-Bu her zaman oluyor.

Polis, en yakın akrabaları b i l g i lendirene kadar, muhabirlere yalan söylüyor.

-Tüm gün evde değil miydin?

-Ne, poliste telefon numaram var mı?

-Hayır, ama bulabilirler... M y r o n sustu. Ne konuşuyorlardı?

-Eğer bir daha üç mil yakınımda bir cinayet işlenirse, kesinlikle evi arayacağım. İ y i . Kadın kaseti kapattı. Sonra köşeye b i r yastık yerleştirdi ve kafasının üzerine kalktı.

-Anne?

-Evet?

-Sen ne yapıyorsun?

-Sence neye benziyor? Kafamın üzerinde dikiliyorum.

Bu i y i bir egzersiz. Kanın akmasını sağlıyor. Benim iyi görünmeme sebep

oluyor. K i m i n her gün kafasının üzerinde d i kilmeyi alışkanlık hâline getirdiğini b i l i y o r musun? Myron kafasını olumsuz manada salladı.

-David BenGurion. Myron,

-Ve herkes onun ne kadar hoş göründüğünü b i liyor, dedi.

-Ukala şey. Annesi tam bir paradokstu. Bir yandan son yirmi y ı l d ı r avukat olarak çalışıyordu. O Birleşik Devletler de doğan i l k nesildi, ebeveynleri Minsk ya da buna benzer başka bir yerden gelmiş, Myron un Çatıdaki Kemancı yla benzer koşullarda sürdürdüklerini söyleyebildiği bir hayat yaşamışlardı.

Kadın altmışlı yıllarda bir radikal, i l k sutyen yakıcılardan olmuş, çeşitli uyuşturuculan denemişti işte bu yüzden de çocuğuna Myron adım vermişti.

Hiç yemek pişirmedi. Kesinlikle.

Elektrikli süpürgenin nerede durduğuna dair de en ufak bir fikri yoktu.

Ütünün neye benzediğini bilmiyordu, ütüsünün olup olmaması ise umurunda b i le değildi. Mahkeme salonunda çektirdiği çileler efsaneviydi. En büyük tanıkları yer b i t i r i r , tuz buz ederdi. A k ı l l ı , korkutucu derecede kurnaz ve çok moderndi.

Diğer yandan, konu oğlundan açıldığında, bu özellikler i n in tümü pencereden uçup giderdi. Tamamen güvensiz bir hâl alırdı. Annesine benzemişti.

Ve anneannesine de. Sadece çok daha kötüydü. Murphy Brown, Büyükanne Tzietl hâlini almıştı.

-Baban, Çin yemeği almaya g i t t i . Senin i ç in de sipariş verdim.

-Aç değilim, teşekkürler.

-Az etli domuz pirzolası Myron. Susamlı tavuk. Manidar b i r sessizlik yaşandı.

-Istakoz soslu karides.

-Gerçekten aç değilim. Kadın,

-Istakoz soslu karides, diye tekrarladı.

-Anne...

-Fong un Ejderha Evi nden.

-Hayır, teşekkürler.

-Ne? Sen Fong un ıstakoz soslu karidesini seversin.

Onun i ç in ç ı l d ı r ı r s ı n .

-O zaman, belki biraz yerim. Bu daha kolaydı.

Kadın hâlâ kafa üstü dikiliyordu. I s l ık çalmaya başladı.

Çok ilgisizdi. Sanki uzaklardan bir yerlerden sesleniyormuş gibi b i r sesle,

-Pekâlâ, dedi,

-Jessica nasıl?

-Bu işe burnunu sokma Anne. K im burnunu sokuyor? Sadece basit b i r soru sordum.

-Ben de sana basit bir yanıt verdim. Burnunu sokma.

-Pekâlâ. Ama eğer bir şeyler yanlış giderse, sakın ağlayarak bana gelme. Sanki böyle bir şey daha önce olmuştu da...

-Neden bu kadar uzun bir süredir uzaklarda? Orada ne yapıyor?

-Burnunu sokmadığın i ç in teşekkürler. Annesi,

-Endişeliyim, dedi.

-Sadece başına b i r şey gelmediğini ümit ediyorum.

-Burnunu sokma.

-Söyleyebileceğin tek şey bu mu? Burnunu sokma mı? Sen nesin, b i r papağan mı? Gerçekten de, o nerede? Myron ağzını açtı, büyük bir çaba harcayarak gerisingeri kapattı ve büyük b i r hışımla bodruma indi. Burası onun ikametgâhıydı.

Neredeyse otuz i k i yaşındaydı ve hâlâ ailesiyle birlikte yaşıyordu.

Son birkaç aydır buraya pek sık uğramamıştı.

Gecelerinin büyük çoğunluğunu şehirde, Jessica nm apartmanında geçiriyordu.

Hatta b i r l i k te yaşamaktan bile bahsetmişler ama bu işi ağırdan almaya karar vermişlerdi.

Çok ağırdan ve yavaş. Söylemek yapmaktan kolaydı. Kalp yavaştan anlamıyordu.

En azından Myron unki anlamamıştı.

Her zaman olduğu gibi Annesi sinirlerine dokunmuştu. Jessica şu anda Avrupa daydı ama neresinde olduğuna dair M y ron un en ufak bir f i k r i yoktu. Ondan i k i haftadır haber alamamıştı.

Onu özlemişti. Ve endişeliydi.

Kapı z i l i çaldı.

Annesi,

-Baban geldi, diye aşağı seslendi.

-Büyük olas ı l ı k la yine anahtarlarını unutmuştur. Yemin ederim ki bu adam gittikçe bunuyor. Birkaç dakika sonra bodrum kapısının açıldığını i ş i t t i .

Annesinin ayakları belirdi. Sonra bedeninin geriye kalan kısmı göründü.

Parmağıyla ona yukarı gelmesini işaret etti.

-Ne var? Annesi,

-Seni görmek isteyen genç bir hanım var, dedi.

Sonra fısıldayarak,

-Kadın zenci, dedi.

-Tanrım! M y r o n elini kalbine götürdü.

-Umarım komşular polis çağırmazlar.

-Söylemek istediğim bu değildi ukala şey... ve bunu sen de biliyorsun.

A r t ı k mahallemizde zenci komşularımız var; Wilson Tar. Tatlı insanlar.

Coventry Caddesi nde yaşıyorlar.

Eski Detchman evinde. B i l i y o r um Anne.

-Sadece bu hanımı sana betimliyordum. Tıpkı sarı saçlı olduğunu söylemiş olabileceğim gibi. Ya da hoş gülümsediğini.

Veya tavşandudaklı olduğunu. H ı h ı ı ı .

-Veya topalladığını. Ya da uzun boylu veya şişman olduğunu.

Ya d a

-Sanıyorum amacını kavradım Anne. Ona adını sordun mu? Kadın olumsuz manada kafasını salladı.

-Burnumu sokmak istemedim. Doğru ya.

Myron merdivenlere yöneldi. Bu Wanda ydi, Duane nin k ı z arkadaşı.

Her nedense, M y r o n hiç şaşırmadı. K ı z sinirli b i r tavırla gülümsedi, hızla el salladı.

-Sizi evinizde rahatsız e t t i ğ im i ç in özür d i l e r i m , dedi.

-Sorun değil. Lütfen içeri g e l . Bodrum kata indiler. M y r o n burayı i k i odaya bölmüştü.

Bunlardan t e k i , onun temelde kesinlikle kullanmadığı küçük bir oturma odasıydı. Dolayısıyla burası düzenli ve temizdi.

Diğer oda, yaşadığı bölme, üniversite öğrencilerinin yaşadıkları evin büyük bir bira partisinden sonraki hâlini andırıyordu.

Wanda mn gözleri, tıpkı Dimonte evlerine geldiğinde yaptığı gibi, etrafı kolaçan etti.

-Burada mı yaşıyorsunuz?

-On altı yaşımdan b e r i .

-Bence bu çok hoş. Yani ebeveynlerinizle b i r l i k ts yaşamanız. Yukarıdan şu cümle i ş i t i l d i :

-Ancak bunu anlayabilmen durumunda.

-Kapıyı kapat Anne. Bam...

Myron,

-Lütfen, dedi.

-Otur. Wanda tereddütlü göründü ama sonunda sandalyelerden tekine yerleşti. Ellerini hiç durmaksızın sıkıp duruyordu.

-Kendimi biraz budala gibi hissediyorum, dedi.

Myron ona anlayış dolu ve cesaretlendirici bir gülümsemeyle karşılık verdibir Phil Donahue gülümseyişi. Yönetmen, orada mısın?

-Duane sizden hoşlanıyor, dedi.

-Hem de çok.

-Hislerimiz k a r ş ı l ı k l ı .

-Diğer ajanslar, Duane yi sürekli arıyorlar. Büyük olanların hepsi. Sürekli olarak sizin Duane yi temsil etmekte ne kadar yetersiz kaldığınızı söyleyip duruyorlar.

Ona, onun çok daha fazla miktarda para kazanmasına yardımcı olabileceklerini söylüyorlar. Myron,

-Haklı olabilirler, dedi.

K ı z kafasını salladı.

-Duane öyle düşünmüyor. Ben de düşünmüyorum.

-Bunu söylediğine sevindim.

-Duane nin diğer ajanslarla neden buluşmadığını b i l i yor musunuz?

-Beni ağlayıp sızlarken görmek istemediğinden olabil i r mi? K ı z buna gülümsedi. Münasebetsiz Şakacılığın Efendisi tekrar ortaya çıkmıştı. Senyör Kendi Kendisiyle Dalga Geçen.

Wanda,

-Hayır, dedi.

-Duane size güveniyor.

-Buna memnun oldum.

-Siz bu işi sırf para i ç in yapmıyorsunuz.

-Bunu söylemen çok hoş Wanda, ancak Duane bana çok para kazandırıyor. Bunda inkâr edilecek b i r nokta yok. Wanda, B i l i y o r u m , dedi.

-Burada kulağa saf gelmek istemiyorum, ama siz birinci önceliği ona veriyorsunuz. Yani o sizin i ç in paradan daha önemli. Duane Richwood u bir insan olarak gözetiyorsunuz. Onun i ç in kaygılanıyorsunuz. Myron hiçbir şey söylemedi.

Wanda,

-Duane nin etrafında çok fazla insan yok, diye sözlerine devam etti. B i r ailesi yok. On beş yaşından bu yana sokaklarda sağda solda sürterek yaşadı. Her zaman bir melek değildi. Unutmayı tercih edeceği türden şeyler yaptı.

Ama hiç kimseyi incitmedi,, hiçbir zaman ciddi bir şey yapmadı. Hayatı boyunca güvenebileceği hiç kimsesi olmadı. O kendi başının çaresine bakmak zorunda k a l d ı . Bir sessizlik yaşandı.

Myron,

-Duane senin şu anda burada olduğunu b i l i y o r mu? diye sordu.

-Hayır.

-O nerede?

-Bilmiyorum. Öylece ç ı k ıp g i t t i . Bunu bazen yapar. Biraz daha sessizlik yaşandı.

-Her neyse, t ı p k ı söylediğim üzere, Duane nin başka kimsesi yok. Size güveniyor. Win e de güveniyor ama bunu s ı r f sizin en i y i arkadaşınız olduğu i ç in yapıyor.

-Wanda, söylediklerin çok hoş şeyler, ancak ben pek başkalarını düşünen birisi değilimdir. Yaptığım şeyin karşılığını da a l ı r ı m .

-Ama siz ona özen gösteriyorsunuz.

-Özeni Henry Hobson gösteriyor.

-Belki de öyledir. Ama onun vagonu Duane nin başarısına bağlı. Duane onun tekrar büyükler arasına yapacağı yolculuğun b i l e t i . Myron,

-Çoğu insan aynı şeyi benim i ç in de söyleyecektir, diye karşılık verdi.

-Sadece şu

-tekrar kısmı hariç, çünkü ben hiçbir zaman büyükler arasında yer almadım. Duane benim tek büyük tenisçim. Aslına bakılırsa, Duane benim Amerika Açı kta ki tek oyuncum. Wanda kafasını sallayarak bunu bir süre düşündü.

-Belki de t üm bu söylediklerin doğrudur, dedi.

-Ama zora geldiğinde bugünkü sorun patlak verdiğinde, Duane size geldi.

Ve bu gece sıkıntı benim kapımı çalınca, ben de size geldim.

İşte, temel nokta b u . Bodrum kapısı açıldı.

-Siz gençler bir şey içmek ister misiniz? H i ç KoolAid in var mı Anne? Wanda güldü.

-Dinle b i l g iç şey, belki arkadaşın açtır. Wanda,

-Hayır, teşekkürler Bayan Bolitar, diye yukar ı ya seslendi.

-Emin misin tatlım? Belki bir kahve? Ya da Kola?

-Hiçbir şeye gerek yok, gerçekten, teşekkürler. Bir içecek markası Çcv.

-Ya biraz Danca ya ne dersin? Swiss House dan daha taze bir tane aldım.

Bu M y r o n u n en sevdiği şey.

-Anne...

-Tamam, tamam, mesajı aldım. Pelcâlâ. Küçük Sinyal Hanımı. Bodrum kapısı kapandı.

Wanda,

-O çok tatlı b i r i s i , dedi.

-Evet, muhteşemdir. Myron öne doğru uzandı.

-Neden bana şu anda burada olma sebebini açıklamıyorsun? K ı z tekrar ellerini burmaya başladı.

-Duane i ç in endişeleniyorum.

-Eğer bu Dimonte nin ziyareti hakkındaysa, onun seni rahatsız etmesine i z in verme. Pislik birisi olmak onun işinin bir parçası. Wanda,

-Konu bu değil, dedi.

-Duane hiç kimseyi incitmez.

Bunu biliyorum. A m a onda garip bir şeyler var. Her zaman çok gergin.

Dairenin içinde sürekli olarak turlayıp duruyor.

En ufak şeyde zıvanadan çıkıyor.

-Şu anda büyük bir baskı altında. Sinirleri kaldırmıyor olabilir. Wanda olumsuz manada kafasını salladı.

-Duane nin hayatı baskı altında geçti. Rekabet etmeyi seviyor, bunu siz de biliyorsunuz.

Ama son b i r ya da i k i gündür durum f a r k l ı .

B i r şey onu gerçekten rahatsız ediyor.

-Bunun ne olduğuna dair herhangi bir f i k r i n var mı?

-Hayır. Myron öne doğru eğildi. İ z in ver sana şu aşikâr soruyu sorayım: Duane ye Valerie Simpson dan telefon geldi mi? ı.

Wanda kısa bir an için düşündü.

-Bilmiyorum.

-Bunu da bilmiyorum. Ama Duane yi tanıyorum. Üç y ı l dır birlikteyiz, o günlerde ikimiz de on sekiz yaşındaydık. Tanıştığımızda o hâlâ sokaklardaydı.

Babam onunla ilişkimi duyunca ç ı l d ı r ıp köpürdü. O, masajla insanları tedavi ederdi.

İ y i para kazanıyordu, kötü unsurları bizden uzak tutmak i ç i n çok çalıştı.

Ve ben, bir sokak çocuğuyla, evden kaçmış bir gençle çıkıyordum. Bu hatırayla kıkırdadı. Myron oturup bekledi.

Wanda,

-Hiç kimse bu ilişkinin yürüyeceğine ihtimal vermedi, diye sözlerine devam etti.

-Tenise devam edebilmesi i ç in üniversiteden ayrılarak bir iş buldum. Şimdi de o beni N Y U d a okutuyor. Birbirimizi seviyoruz. Biz birbirimizi şu tenis işi henüz başlamadan önce sevdik ve o raketini bırakma kararı aldıktan çok sonrasına kadar da seveceğiz. Ama hayatımızda i lk defa benden uzak duruyor.

-Ve sen de bu durumla Valerie Simpson ın bir bağının olabileceğini düşünüyorsun, öyle mi? Wanda duraksadı.

-Sanıyorum öyle.

-Nasıl?

-Hiçbir f i k r im yok.

-Benim ne yapmamı istiyorsun? Wanda ayağa kalktı, küçük odayı arşınladı.

-Şu polisleri konuşurlarken işittim.

Sizin hükümetle i y i bir bağınız o l duğundan bahsediyorlardı. Sizin ve Win in. FBITa aranızdaki gizli bir şeylerdenşu diz incinmenizin geçmesinin ardından bahsettiler. Bu doğru mu?

-Evet.

-Hiç bu bağınızı... yani bilemiyorum, kullanmayı düşündünüz mü?

-Duane hakkında araştırma yapmamı mı istiyorsun? B i r şeyler saklıyor Myron. Bu her neyse ortaya çıkmal ı . Myron, W i n in o günün erken saatlerindeki sözlerini tekrarlayarak,

-Bulacaklarımdan memnun kalmayabilirsin, dedi.

-Ben her şeyin bu şekilde sürüp gitmesinden çok daha fazla korkuyorum. Wanda kafasını kaldırdı.

-Ona yardım edecek misin? Myron başıyla onayladı.

-Elimden geleni yapacağım. Bölüm 7 T e l e f o n çaldı.

Myron, şuurunu geri kazanmaya başlarken, gözleri kapalı bir şekilde ahizeye uzandı. Ahizeyi kaptı ve,

-Alo? d i yerek vırakladı.

-Orası DamızlıkKiralama yardım hattı mı? Kadının sesi M y r o n a yumruk gibi indi.

-Jess? Jessica,

-Oh, lanet olsun, dedi.

-Uyuyordun, öyle değil mi?

-Uyumak m ı ? M y r o n dijital saatine b i r göz attı.

-Sabahın dört çeyreğinde mi? Burası Captain Midnight mı? Şaka yapıyor olmalısın.

-Affedersin. Saat farkını unuttum. Eski bir Amerika radyo kanalı Çcv.

Myron doğrulup oturdu.

-Neredesin? Jessica,

-Yunanistan, dedi.

-Seni özledim.

-Bence sadece azmışsın.

-Pekâlâ, öyle de denebilir. Myron,

-Captain Midnight y a r d ım etmek istiyor, dedi.

-Benim korkusuz kahramanım. Sanıyorum sen birazcık bile olsun seks i ç in yanıp tutuşmuyorsun.

-Captain Midnight i f f e t l i yaşar.

-Bu onun imajının bir parçası mı?

-Kesinlikle. Jessica, B u hiç de hoş bir şey değil, dedi.

-Yani senden uzak olmak. Myron un kalbi sızladı.

-O zaman eve gel.

-Geliyorum.

-Ne zaman?

-Yakında. Jessica Culver, Bayan Özel A B D .

-Bana olan biteni anlat, dedi.

Myron, A ç ı k Tenis Tumuvası nda işlenen cinayeti işitt in mi?

-Tabi k i . Otelde C N N var. Myron ona Valerie Simpson dan bahsetti. Sözlerini b i tirdiğinde, Jessica nın i lk yorumu,

-O sersemin baş parmağını ters yöne bükmen şart değildi, oldu.

Myron,

-Ama yaptığı her şey çok maçoydu, dedi.

-Seni gerçekten çıldırtmıştır, eminim. Myron,

-Senin de orada olman gerekirdi, dedi.

-Sanırım öyle. Peki, k a t i l i bulacak mısın? BÜYÜK VURUŞ

-Bunu deneyeceğim.

-Valerie nin hatırı için mi? Yoksa Wanda ve Duane için mı?

-Sanıyorum hepsi için. Ama temelde Valerie için. Onu görmeliydin Jess. Öfke dolu ve sessiz, tatsız olamayacak kadar çok çabalamıştı. O kadar genç bir k ı z bu kadar çok çabalamamalıydı. B i r planın var mı?

-Tabi ki var. Birincisi, yarın sabah Valerie nin annesini ziyaret edeceğim. Philadelphia da.

-Ya sonra?

-Aslına bakılırsa plan pek o kadar içerikli değil. Hâlâ üzerinde çalışıyorum.

-Lütfen dikkatli o l .

-Captain Midnight her zaman dikkatlidir.

-Endişelendiğim tek şey Captain Midnight değil. Aynı zamanda onun diğer benliği.

-Benim Aşk Kurabiyem. Myron ahizeye doğru s ı r ı t t ı .

-Hey, Jess, Joan Collins in Batman de rol aldığını biliyor muydun? Jessica,

-Tabi k i , dedi.

-Siren i oynadı. Oh, öyle mi? Pekâlâ, Liberace yi k im canlandırdı? Bölüm 8 l y r o n , her ne kadar genelde olduğu gibi sabah uyandığında sadece birkaç anlamsız parçayı anımsayabilmiş olsa da, gecenin geriye kalanını rüyasında Jessica yı görerek geçirdi.

Jessica tekrar hayatına girmişti ama bu M y r o n açısından hâlâ yeni bir şeydi. Çok yeni. Kendisini geri çekmeye, yavaş yavaş bu işe girmeye ihtiyacı vardı. Onun topuklarının altında tekrar ezilmekten, kalbinin aşk kapısına hızla çarpıp parçalanmasından korkuyordu.

Aşk kapısı. Tanrım. Bu kulağa kötü bir Country şarkısı gibi geliyordu.

Ünlü New Jersey Paralı Otoyolu nda güneye doğru ilerledi. Kanarya sarısı tepeli toz mavisi renkli Cadillac dört araba gerisindeydi. Her şeyin ötesinde, paralı otoyolun bu uzantısı New Jersey in birçok şakaya malzeme olmasına sebep oluyordu. Newark Havaalanı m geçti. Burasının çirkin olduğu söylenebilirdi, ama hangi havaalanı güzeldi ki? Sonra otoyolun görülmeye değer kısmını geçti, burası toplumda büyük yankı uyandıran bir noktaydı12 ve 13 üncü çıkışlar arasındaki muhteşem bir endüstri elektrik santrali, Terminator filmlerinin başlangıcındaki fütüristik karabasan dünyasını yakından andırıyordu. Her delikten koyu bir duman fışkırıyordu. Parlak günışığında dahi burası karanlık, metalik, tehditkâr, uğursuz görünüyordu.

Radyoda Motels adlı b i r rock grubu hiç ara vermeksizin mükemmel Take the L out of lover and it s over dizesini tekrarlayıp duruyordu. Ağır.

Kelimesi kelimesine aynı ama ağır.

Motels. Adamlara her ne olduysa? Myron cep telefonunu aldı ve numarayı çevirdi. Tanıdık bir ses yanıt verdi.

-Buyurun, Şerif Courtier.

-Hey, Jake, ben M y r o n .

-Kusura bakmayın.

Yanlış numarayı aramış olmalısınız.

Hoşça kalın. Myron,

-İyi denemeydi, dedi.

-Sanıyorum şu gece okulundaki komedi dersleri sonunda işine yaramaya başladı.

-Ne istiyorsun Myron? B i r arkadaş şöyle bir arayıp sadece merhaba diyemez mi? Jake,

-Yani bu sadece sıradan bir arama, öyle mi?

-Evet.

-Kendimi inanılmaz derecede kutsanmış hissettim.

-Bekle. Daha da i y i olacaksın. Birkaç saat içerisinde ormanda ensende olacağım. K a l b im durmak üzere.

-Belki öğlen yemeğini beraber y i y e b i l i r i z diye düşündüm. Ben ısmarlayacağım.

-Öh. Win i de getiriyor musun?

-Hayır.

-O zaman tamam. O adam tüylerimi ürpertiyor.

-Onu tanımıyorsun bile. A ğ ı rol. Şimdi, ne istiyorsun Myron? Bu senin i ç in b i r sürpriz olabilir, ancak ben yaşamak i ç in çalışıyorum.

-Philadelphia Polis Kuvvetleri nde hâlâ arkadaşların var mı?

-Tabi k i . B i r i s i n in sana bir cinayet dosyasını fakslamasını sağlayabilir misin?

-Yakın tarihli bir cinayet m i ?

-Aaa, pek sayılmaz.

-Ne kadar eski? Myron, A l t ı y ı l , dedi.

-Şaka yapıyorsun, öyle değil mi?

-Daha da kötüsü geliyor. Kurban, Alexander Cross tu. Senatörün oğlu mu?

-Doğru.

-Tanrı aşkına, bunu neden istiyorsun?

-Bunun sebebini sana oraya geldiğimde anlatacağım. B i r i l e r i bunun nedenini bilmek isteyecektir. B i r şeyler uydur. Jake in çıkarttığı sesten ağaç kabuğunu andıran bir şey çiğnediği açıktı.

-Tamam, pekâlâ. Ne zaman burada olacaksın?

-Büyük olasılıkla bir civarı. Seni arayacağım.

-Bana borçlanmış olacaksın Myron. Hsm ds borcun büyük olacak.

-Öğlen yemeğini ısmarlayacağımdan bahsetmemiş miydim? Jake telefonu kapattı.

Myron altıncı çıkışa yöneldi. Geçiş ücreti neredeyse dört dolardı. Cadillac ın ücretini de ödemeyi düşündü, ancak dört dolar jest yapmak i ç in yüksek bir meblağdı. Myron kasiyere parayı verdi.

-Sadece araba kullanmak istemiştim, dedi.

-Yolu satın almak değil. Adamın suratında sempatik bir gülümseme dahi belirmedi.

Geçiş ücreti fiyatlarından yakınıyordu. İşte bu, babanıza benzemeye başladığınızın işaretlerinden tekiydi. Bunun ardından, emin olduğunuz tek şey şuydu k i ; M y r o n termostat ı açtığı i ç in birilerine bağıracaktı.

Philadelphia nın en zengin mahallesine yapılan seyahat toplamda i k i saat sürdü. Gladwyne aileden miras kalmıştı.

Plymouth Rock da mirastı. Burada insanların soyları kredi limitleri kadar önemliydi. Valerie Simpson ın büyüdüğü ev, yıpranma izleri taşıyan bir Gatsbyesque ydi. Çimenler düzgün b i r şekilde kesilmemişti. Çalılar oldukça büyümüştü. Bazı yerlerde boyalan soyulmuştu. Duvarları sarmalayan sarmaşık çok gür görünüyordu.

Buna rağmen, arsa çok büyüktü. Myron o kadar uzağa park etti k i , neredeyse kendisini alıp götürecek b i r otobüs seferi bekleyebilirdi. Tam giriş kapısına yaklaştığında, Dedekt i f Dimonte ve Krinsky dışarı çıktılar. Büyük bir şok içerisindeki Dimonte, onu gördüğüne pek de memnun kalmış gibi durmuyordu. Ellerini kalçasına yerleştirdi. İtibarlı ve sabırsızdı.

-Senin burada ne işin var? diye haykırdı.

Myron,

-Motels e ne olduğunu b i l i y o r musun? diye sordu.

-Neye? Myron kafasını salladı.

-Ne kadar da çabuk unutuyorlar.

-Lanet olsun Bolitar. Sana b i r soru sordum. Burada ne işin var? Myron,

-Dün gece külotunu benim evde unutmuşsun, dedi.

-Şu cokey donunu. Otuz sekiz beden. Küçük tavşan desenlisini. Dimonte nin yüzü kızardı. Polislerin çoğu eşcinseldi.

Onlara sataşmanın en i y i yolu, bu konuyla dalga geçmekti.

-Benim davamda lanet olası Sert Oğlan ı oynamasan i y i edersin aşağılık herif. Sen ve şu çatlak yuppi arkadaşın. Krinsky bu söze güldü. Çatlak yuppi. Yaşlı Rolly eline bir şey geçirdiğinde, bunu kesinlikle kaçılmıyordu.

Dimonte,

-Önemli d e ğ i l , diye sözlerine devam etti.

-Dava neredeyse bitmiş durumda.

-Ve ben de seni tanıdığımı artık söyleyebileceğim.

-Müvekkilinin artık benim baş şüphelim olmadığını işitmekten memnun olacaksın. Myron kafasıyla onayladı.

-Roger Stalker Ta, şu sapıkla ilgileniyorsun artık. Dimonte bundan hoşlanmadı.

-Bunu da nereden b i l i yorsun?

-Ben her şeyi görür, her şeyi b i l i r i m .

-Bu senin oğlanın tamamen aklandığı anlamına gelmez.

O hâlâ bir şeyler konusunda yalan söylüyor. Bunu sen b i l i yorsun.

Ben biliyorum. Krinsky de biliyor. Krinsky kafasıyla onayladı. Bay Yardımcı. A r t ı k senin oğlanın Valerie Simpson ı becerdiğini b i l i yoruz.

-Elinizde kanıt var mı?

-Kanıta ihtiyacımız yok. Umurumda da değil. Ben kızın katilini istiyorum, becerenini değil.

-Çok şiirseldi Rolly.

-Ah, boş versene, senin saçma sapan şakalarına ayıracak zamanım yok. Geçip giderlerken, M y r o n hafifçe elini salladı.

-Seninle konuşmak çok güzeldi Krinsky. Krinsky başıyla onayladı.

Myron kapının z i l i n i çaldı. Yüksek tonlu dramatik bir ses yankılandı. Z i l b i r orkestrayı andırıyordu. Tchaikovsky i belki de. Otuzlu yaşlardaki b i r adam kapıyı açtı. Yakası açık pembe olan b i r oxford gömlek giyinmişti.

Ralph Lauren. Çenesinde büyük bir gamzesi vardı. Saçları o kadar siyahtı ki neredeyse Superman inki gibi maviye çalıyordu.

Myron a sanki basamaklara işeyen bir serseriymiş gibi baktı.

-Evet?

-Buraya Bayan Van Slyke ı görmeye geldim. Valerie n in annesi tekrar evlenmişti.

B u i y i bir zamanlama değil.

-Randevum vardı. Adam, k i b i r l i , W i n i andıran bir tavırla,

-Belki de beni işitmediniz, dedi.

-Şu an i y i b i r zaman değil. Myron,

-Lütfen Bayan Van Slyke ye Myron B l i t a r ın geldiğini söyleyin, diye diretti.

-Beni bekliyor. Dün gece onunla Windsor Lockwood konuştu.

-Bayan Van Slyke bugün hiç kimseyi görmeyecek. K ı z ı dün öldürüldü.

-Bunu b i l i y o r u m .

-O zaman anlayacaksınızdtr k i

-Kenneth? Bu bir kadın sesiydi.

Adam,

-Sorun yok Hslsn, dedi.

-Konu kontrolüm altında. K i m geldi Kenneth? H i ç kimse. Myron, M y r o n Bolitar, dedi.

Kenneth, M y r o n a sert b i r bakış attı. Myron, adama d i l çıkartma güdüsünü bastırdı. Bunu yapmak pek de kolay o l madı.

Kadın antrede belirdi. Siyahlara bürünmüştü. Gözleri, tıpkı kenarları kadar kırmızıydı. Her ne kadar Myron onun yirmi dört y ı l önce bundan çok daha

güzel olduğunu kolayca tahmin edebiliyor olsa da, karşısındaki çok çekici b i r kadındı.

K ı r k l a r ı n ın sonlarındaydı. Sarı saçlıydı, rengi yumuşaktı.

Güzel bir şekilde şekillendirilmişti. Çok kabarık değildi.

-Lütfen içeri gelin Bay Bolitar. Kenneth,

-Bunun o kadar i y i bir fikir olduğunu düşünmüyorum Helen, dedi.

-Sorun değil Kenneth.

-Dinlenmelisin. Kadın, Myron un koluna girdi.

-Lütfen kocamın kusuruna bakmayın Bay Bolitar. Sadece beni korumaya çalışıyor. Koca mı? Koca mı demişti?

-Lütfen beni takip edin. Onu Acropolis ten biraz daha büyük bir odaya götürdü.

Şöminenin üzerinde uzun favorili ve deniz aygın sakallı bir adamın kocaman portresi asılıydı. Oldukça korkunçtu. Oda mumu andıran y a nm düzine lambayla aydınlatılıyordu. Beyaz, eski moda eşyalar aşırı derecede yıpranmış görünüyordu.

Etrafta gümüş b i r çay seti görünmüyordu, ama olmalıydı.

Myron, yapay solunum i ç in kullanılan cihaz kadar rahat olan antika bir sandalyeye yerleşti. Kenneth bakışlarını M y r o n dan ayırmadı. K ü l tablası ya da diğer herhangi bir şeyi cebine atıp aşılmadığından emin olmak istiyordu.

Helen, Myron un karşısındaki koltuğa yerleşti. Kenneth onun arkasında d i k i l d i , elleri kadının omzundaydı. Bu hoş ! bir fotoğraf pozu olabilirdi.

Çok muhteşemdi. Üç ya da dört yaşından daha büyük olmayan bir k ı z çocuğu sendeleye sendeleye odaya girdi. Helen Van Slyke, B u Cassie, dedi.

-Valerie nin kız kardeşi. Myron kocaman gülümsedi ve küçük k ı za doğru eğildi.

-Merhaba Cassie. Küçük kız, sanki henüz bıçaklanmış g i b i , ona bağırarak karşılık verdi.

Helen Van Slyke kızını yatıştırdı, Cassie de birkaç hıçk ı r ı ğ ın ardından ağlamayı kesti. M y r o n u incelemek için, sıkı sıkı kapatılmış yumruklarının arasından arada bir kafasını uzatıp baktı. Belki o da kül tablalannm güven altında olduk , larından şüphe duyuyordu.

Helen Van Slyke,

-Windsor bana sizin bir sporcu temsilcisi olduğunuzu söyledi, dedi.

-Evet. K ı z ı m ı da temsil edecek miydiniz? B u olasılık üzerinde konuşuyorduk. Kenneth, B u görüşmenin neden bekleyemeyeceğini anlamıyorum Helen, dedi.

Kadın onu duymazdan geldi.

-Peki, beni neden görmek istediniz Bay Bolitar?

-Sadece size birkaç soru sormak istedim. Kenneth,

-Ne tür soru? dedi. Şüpheyle dudaklarını büzdü.

Helen onu bir el hareketiyle susturdu.

-Lütfen devam edin Bay Bolitar.

-Valerie nin altı y ı l kadar önce hastanelik olduğunu biliyorum. Kenneth,

-Bunun olanlarla ne alakası var? diye tekrar araya g i r d i .

-Kenneth, lütfen bizi yalnız bırak.

-Ama Helen

-Lütfen. Cassie yi yürüyüşe çıkart.

-Emin misin?

-Evet. Kenneth itiraz etti ama o kesinlikle Helen in dengi değ i l d i . Kadın gözlerini kapattı, tartışmanın sonlandığını işaret etti. Kenneth büyük bir hınçla k ı z ı n ın elini yakaladı. Konuşulanları duyamayacak kadar uzaklaştıklarında, Helen,

-Kocam bana karşı aşırı koruyucudur, dedi.

Myron, B u anlaşılabilir b i r durum, dedi.

-Özellikle de içinde bulunduğumuz koşullar altında.

-Valerie nin hastanelik oluşuna dair neden b i l g i edinmek istiyorsunuz?

-Sadece yarım kalmış işlerden bazılarını bir araya getirmeye çalışıyorum. Helen, Myron un suratını kısa bir an i ç in inceledi.

-Siz k ı z ı m ı n k a t i l i n i bulmaya çalışıyorsunuz, öyle değil mi?

-Evet.

-Nedenini sorabilir miyim?

-Birkaç sebebim var.

-Yalnızca bir tanesini bilmem benim için yeterli olacak. Myron,

-Valerie cinayet öncesi bana ulaşmaya çalıştı, dedi.

-Ofisimi üç kez aramış.

-Bu sizi bu konudan sorumlu yapmaz. Myron hiçbir şey söylemedi.

Helen Van Slyke derin bir nefes aldı.

-Onun cinayetinin, yaşadığı sinirsel çöküntüyle b i r alakasının olduğunu mu düşünüyorsunuz?

-Bilmiyorum.

-Polis, k a t i l in Valerie ye sarkıntılık eden b i r adam o l duğundan neredeyse emin.

-Siz ne düşünüyorsunuz? Helen hiç kımıldamadan olduğu yerde durdu. B i l

m i yorum.

Roger Quincy oldukça zararsız görünüyordu. Aa, sanıyorum, böyle bir şey yaşanana kadar hepsi zararsız görünüyor. Arada sırada kızıma aşk mektupları yazardı. Bunlar o l dukça hoş sayılabilirdi, b i r yerde antika şeylerdi.

-Mektuplar hâlâ sizde mi?

-Onları biraz önce polise verdim.

-İçlerinde yazılı olanları anımsıyor musunuz?

-Neredeyse normal sayılabilecek kur kelimeleriyle açık takınaklar arasında gidip geliyorlardı. Bazen kızıma basit b i r şekilde çıkma t e k l i f i ediyordu.

Bazen de ebedi aşktan ve i k i sinin talihlerinin sonsuza kadar nasıl iç içe olduğundan bahsediyordu.

-Valerie nin bunlara tepkisi nasıl oldu?

-Bazen t üm bunlar onu korkuttu. Bazen de onu eğlendirdi.

Ama çoğu zaman bunları dikkate almadı. Hiçbirimiz almadık. Hiç kimse yazılanların ciddi olduklarını düşünmed i .

-Ya Pavel den ne haber? O endişeli miydi?

-Pek değil.

-Valerie i ç in bir koruma kiralamış mıydı?

-Hayır.

Bu fikre kesinlikle karşıydı. Korumanın casusluk yapabileceğini düşünüyordu. Myron durakladı. Valerie nin b i r sapığa karşı korumaya ihtiyacı olmamıştı, ancak Pavel in sıkboğaz eden ebeveynleri ve imza avcılarını kendisinden uzaklaştırmak için bir korumaya gereksinimi büyüktü. Bu çok garipti.

-Eğer sizin i ç in bir mahsuru yoksa, Valerie nin yaşadığı çöküntü hakkında konuşmak istiyorum. Helen Van Slyke hafifçe gerildi.

-Sanıyorum bu konuyu hiç açmasak daha i y i olacak Bay Bolitar.

-Neden?

-Bu çok acı vericiydi.

Ne kadar üzücü olduğunu tahmin dahi edemezsiniz. K ı z ım zihinsel bir y ı k ım yaşadı Bay B o l i tar.

Sadece on sekiz yaşındaydı. Güzeldi. Yetenekliydi. Profesyonel bir sporcuydu. Her ölçütte başarılıydı. Ve bir çöküntü yaşadı. Bu hepimiz üzerinde büyük bir g e r i l im yarattı.

Onun iyileşmesini, tüm bu yaşananların gazetelerden uzak tutulmasını sağlamak ve herkesçe bilinmesini önlemek i ç in hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapmaya çalıştık. Tüm bu olanların gizli kalması için çok çabaladık.

Sonra sustu ve gözlerini kapattı.

-Bayan Van Slyke.

-Ben i y i y i m . B i r sessizlik oldu.

Myron, T üm bu olanların gizli kalması için ne kadar çabaladığınızdan bahsediyordunuz, diyerek kadını cesaretlendirdi.

Gözleri tekrar açıldı. Helen gülümsedi ve eteğini düzeltt i .

-Evet, pekâlâ, bu olaylar zincirinin k ı z ı m ı n hayatını mahvetmesini istemedim.

İnsanlar nasıl konuşurlar, bilirsiniz. Hayatının geri kalanı boyunca onu işaret edecek ve fısıldaşacaklardı.

Bunu istemedim. Ve evet, ben de utanmıştım. Şimdikinden çok daha gençtim Bay Bolitar. Onun yaşadığı çöküntünün Brentman soyadına aksetme şeklinden korkuyordum.

-Brentman mı? E v l i l i k öncesi soyadım. Bu mülk Brentman Binası olarak bilinir. İ l k kocamın soyadı Simpson dı. B i r hataydı. Tam bir sosyetikti, toplumda yükselmeye meraklıydı. Kenneth ben im ikinci eşim. İnsanların aramızdaki yaş farkından bahsettiklerini biliyorum ama Van Slyke lar eski bir aile. Onun büyük büyük büyükbabası ve benim büyük büyükbabam ortakmış. Evlenmek i ç in i y i bir neden.

-Siz ve Kenneth ne kadardır evlisiniz?

-Geçen Nisan tam altı y ı l oldu.

-Anlıyorum.

Yani Valerie nin hastanelik olduğu dönemlerde evlendiniz. Helen in gözleri kısıldı ve kelimeler ağzından çok daha yavaş akmaya başladı.

-Tam olarak ne ima ediyorsunuz Bay Bolitar? Myron,

-Hiçbir şey, dedi.

-Hiçbir şey ima etmiyordum.

Gerçekten. Yani, belki biraz etmişti.

-Bana Alexander Crosstan bahsedin. Helen tekrar gerildi, bu t ı p k ı bir spazm gibiydi.

-Ona ne olmuş? Şimdi sesi kızgın geliyordu.

-O vs Valsris ciddiler miydi?

-Bay Bolitar sabırsızlanmaya başlamıştı Windsor Lockwood eski bir aile dostumdur. Sizi görmeye razı olma sebebim odur. Kendinizi i l k başlarda k ı z ı m ı n k a t i l i n i bulmakla ilgilenen birisi olarak betimlediniz.

-Öyleyim.

-O zaman lütfen bana söyleyin, Alexander Cross un, Valerie nin yaşadığı

çöküntünün ya da benim evliliğimin t ü m bu olanlarla ne alakası var?

-Ben bir tahminde bulunuyorum Bayan Van Slyke. Ben bunun sıradan bir cinayet olmadığını, kızınızı vuran k i ş i n i n bir yabancı olmadığını varsayıyorum. Bu da onun hayatı hakkında b i l g i edinmem gerektiği manasına geliyor. T üm yaşamı hakkında. Bu soruları kendi kendimi eğlendirmek i ç i n sormuyorum. K i m l e r i n Valerie yi korkuttuğunu ya da ondan nefret ettiğini veya onun ölümünden birçok şey elde edebileceğini bilmem lazım. Bu da onun hayatının hoşa gitmeyen t üm noktalarını kazıp gün yüzüne çıkartmak anlamına geliyor. Helen uzunca bir süre M y r o n Ta göz göze bakıştı, ardından da kafasını çevirdi. K ı z ım hakkında ne biliyorsunuz Bay Bolitar? Myron,

-Temel şeyleri, dedi.

-Valerie sadece on altı yaşındayken Fransa A ç ı k t a tenisin muhteşem oyuncusu hâline geldi. Beklentiler ç ığ gibi büyüdü, ama onun oyunu yatay bir seyir izledi.

Sonra da kötüye gitti. Roger Quincy adında saplantılı bir fanatik tarafından takibe alındı. Önemli bir pol i t i k a c ı n ın daha sonradan öldürülen oğluyla b i r ilişkisi vardı. Ardından zihinsel bir çöküntü yaşadı. Şimdi bu bildiklerimin aralarını doldurmamolanlan aydınlatmamve bu bulmacan ın daha çok sayıda parçasını yerine yerleştirmem lazım. T üm bunlardan bahsetmek gerçekten çok zor. Myron nazik bir tavırla,

-Bunu anlıyorum, dedi. Şimdi Phil Donahue ye gülümseyen A l a n A l d a y ı taklidi tercih etmişti.

Görünen daha çok sayıda diş, nemli gözler.

-Size anlatabileceğim başka bir şey yok Bay Bolitar.

Onu biri sinin neden öldürmek isteyeceğini bilmiyorum. Myron,

-Belki bana son birkaç aydan bahsedebilirsiniz, dedi.

-Valerie kendisini nasıl hissediyordu? Sıra dışı bir şey oldu mu? Helen inci diziniyle oynadı, boynunda k ı r m ı z ı bir i z b ı rakana kadar taneleri parmaklarının arasında çevirdi.

-Sonunda iyileşmeye başlamıştı, dedi, sesi artık boğuk çıkıyordu.

-Sanırım tenis ona yardım etti. Y ı l l a r d ı r raketine dokunmamıştı.

Sonra oynamaya başladı. İ l k başlarda bunu sadece eğlenmek i ç i n , çok kısa süreli yaptı. Ardından büründüğü o sert görünüm çöktü. Helen Van Slyke kontrolünü kaybetti. Gözyaşları bir anda sel gibi akmaya başladı. Myron kadının elini tuttu. Eli hem güçlüydü hem de titriyordu.

Myron,

-Üzgünüm, dedi. Helen başını salladı, kendisini zorlayarak konuştu.

-Valerie her gün tenis oynamaya başlamıştı. Bu onu hem fiziksel hem de duygusal açıdan güçlendirdi.

Fiziksel açıdan, duygusal açıdan. Sonunda her şeyi arkasında bırakmış gibi görünüyordu.

Ve sonra... Tekrar sustu, gözleri donuklaştı.

-O alçak herif. K i m olduğu bilinmeyen katilden bahsediyor olabilirdi.

Ancak öfkesi bir şekilde çok daha belirli bir hâl aldı.

Myron, K i m ? diye sorarak şansım denedi.

-Helen? Kenneth geri dönmüştü. Büyük b i r hızla odayı arşınladı ve karısını kollarından tuttu. Myron sanki kadının onun dokunuşu karşısında kendisini hafifçe geri çektiğini gördüğünü düşündü, ama bundan emin olamadı.

Kenneth omzunun üzerinden Myron a baktı.

-Ne yaptığını gördün mü? diye tısladı. Ç ı k dışarı!

-Bayan Van Slyke? Kadın başını salladı.

-Lütfen gidin Bay Bolitar. En iyisi bu.

-Emin misiniz? Kenneth tekrar haykırdı.

Ç ı k dışarı! Şimdi! Ben seni tutup atmadan önce! Myron ona baktı.

Yeri ya da zamanı değildi.

-Davetsiz ziyaretim i ç in özür d i l e r im Bayan Van Slyke. En içten taziyelerimi lütfen kabul edin. Myron kapıya doğru yürüdü. Bölüm 9 y r o n küçük polis karakoluna girdiğinde, Jake in çenesi k ı r m ı z ı ve yapışkan bir şeyle kaplıydı. Bu j ö l e l i bir tatlı çörekten kaynaklanıyor olabilirdi. Küçük bir ç i f t l i k hayvanından kaynaklanıyor da olabilirdi.

Söz konusu Jake olunca, bunu bilmek zordu.

Jake Courier i k i y ı l önce Reston, New Jersey in şerifi seçilmişti.

Jake in neredeyse hepsi beyaz olan b i r toplumdaki zencilerden teki olduğu gerçeği göz önüne alındığında, i n sanların büyük çoğunluğu seçim sonucunu tam bir fiyasko olarak nitelendirmişlerdi; Jake hariç. Reston bir üniversite kasabasıydı. Üniversite kasabaları, zenci b i r adamı yükseltmek isteyen liberal entelektüellerle dolu olurdu. Jake yıllarla birlikte ten renginin kendisine dezavantaj yaratmaya yeterl i bir n i t e l i k olduğunu fark etmişti, ama bu aynı zamanda olayların gidişatını da tamamen değiştirebilirdi. Myron a, beyaz ve paralı olmanın beraberinde getirdiği suçluluk, demişti.

W i l l ie Horton reklamlarının ardından insana en çok oy kazandıran şey.

Jake e l l i l i yaşlarının başındaydı. Yıllar boyunca yarım düzine büyük şehirde polislik yapmıştıNew York, Philadelphia, Boston bunlardan bazılarıydı.

Şehirlerdeki alçakları kovalamaktan yorulmuş, varoşlardaki pislikleri

kovalamak için mutlu kenar mahallelere taşınmıştı. Myron ve Jake biry ı l kadar önce, Kathy Culver ınJessica nın Reston Üniversitesi öğrencisi kız kardeşininortadan kayboluşunu araştırırken tanışmışlardı.

-Selam Myron.

-Jake. Jake, her zamanki gibi darmadağın görünüyordu.

Ona dair her şey karışıktı; saçları, giysileri. Masası bile alt üst olmuş gibi duruyordu, tıpkı kirli sepetinin dibindeki pamuklu bir gömlek gibiydi.

Masada da çok sayıda çeşit çeşit şekerlemeler vardı. Bir Pizza Hut kutusu. Bir Wendy s paketi. Bir Carvel dondurma kabı. Blimpe den satın alınmış, yarısı yenmiş b i r sandviç. Ve, tabi k i , bir teneke SlimFast diyet tozu.

Jake yüz yirmi beş kiloya yakındı. Pantolonları hiçbir zaman bedenine oturmuyordu. Midesi i ç in çok küçük, beli i ç in ise çok büyüktü. Sürekli olarak pantolonunu ayarlamak, hiç sorunsuz düşmeden kaldığı, o bulunması zor tek b i r noktayı yakalamaya çalışmak zorunda kalıyordu. Bu çaba ve o tek nokta, en önde gelen b i l im adamlarından ve gerçekten çok güçlü bir mikroskoptan oluşan bir ekibin oluşturulmasını gerektiriyordu.

Jake, yüzünü ıslak bir mendille silerek,

-Haydi, gidip birkaç hamburger alalım, dedi. A ç l ı k t a n ölüyorum. Myron, SlimFast tenekesini kaldırdı ve tatlı tatlı gülümsedi.Kahvaltı için lezzetli bir içecek. Öğlenleri bir tane daha.

Ve ardından da h a f i f b i r akşam yemeği.

-Saçmalık. Ben bunu denedim.

O lanet olası şey işe yaramıyor.

-Ne kadar süredir kullanıyorsun?

-Neredeyse bir gün. Hiçbir şey olmadı, y a r ım k i lo bile vermedim.

-Bence dava etmelisin.

-Ayrıca o şey kullanılmış barut tadında.

-Alexander Cross a dair dosyayı aldın mı?

-Evet, hemen şurada. Haydi gidelim. Myron, Jake i sokaktan aşağı takip etti. Cömertçe Kraliyet Sarayı Lokantası adı verilen bir yerde durdular. Tam bir cehennemdi. Tamamen restore edilse bile, ancak otoyollardaki umumi tuvaletlerin hijyenik yapısını yakalayabilirdi.

Jake gülümsedi.

-Güzel yer, öyle değil mi? Myron,

-Kokudan arterlerim sertleşti, dedi.

-Tanrı aşkına adamım, nefes alma. Masada lokantalardaki paralı müzik kutularından vardı.

İçindeki kayıtlar uzun bir süredir değiştirilmemişti. Küçük ilana bakılırsa, bir numarada Elton John un Crocodile Rock vardı.

Garson k ı z standart bir lokanta çalışanıydı; suratsızdı, ellili yaşlarının ortalarındaydı, morumsu renk tonlu saçlarına doğal ortamda rastlanması imkânsızdı.

Jake,

-Selam, M i l l i e , dedi.

Kadın, hiç konuşmaksızın, çok kısa bir süreliğine yürümeyi bırakarak, menüleri onlara doğru f ı r l a t t ı .

Jake, B u M i l l i e , dedi. Myron,

-Harika görünüyor, diye karşılık verdi.

-Şu dosyayı görebilir miyim?

-En iyisi i l k önce siparişimizi verelim. Myron menüyü kaldırdı.

Vinildi. Ve yapış yapıştı. Çok yapışık. Sanki birisi üzerine akçaağaç şurubu dökmüş gibiydi.

Kat yerinde pıhtılaşmış çırpılmış yumurta artıkları vardı.

Myron büyük bir hızla iştahını kaybetmeye başlamıştı.

Üç saniye sonra M i l l i e geri döndü, iç çekti.

-Siparişler ne olacak? Jake,

-Bana büyük boy b i r cheeseburger ver, dedi.

-Lahana salatası yerine ise ç i f t porsiyon patates kızartması istiyorum.

Ve bir de diyet kola. M i l l i e , M y r o n a doğru baktı. Sabırsızdı.

Myron ona gülümsedi.

-Vejetaryen menünüz var mı?

-Neyimiz var mı? Jake, B i r p i s l ik olmayı bırak, dedi.

Myron,

-Izgara peynir yeterli, dedi.

-Yanında patates kızartması olacak mı?

-Hayır.

-Ne içeceksiniz? B i r diyet kola. Tıpkı düşük kalorili beslenen arkadaş ım g i b i . M i l l i e , M y r o n a baktı, onu baştan aşağı süzdü.

-Sen hoş görünüyorsun. Myron onaen alçakgönüllü tavrıyla gülümsedi. Bu, Ay, aman Tanrım! manasına geliyordu.

-Ayrıca bana hiç de yabancı gibi gelmedin. Myron,

-İnsanların üzerinde öyle bir etki bırakıyorum, dedi.

-Hoş ama tanıdık. B i r zamanlar kızlarımdan tekiyle mi çıktın? Belki de Gloria yla. O, gece vardiyasında çalışıyor.

-Zannetmiyorum. Kadın, Myron a tekrar baktı.

-Evli misin? B i r i s i y le i l i ş k im var.

-Ben sana bunu sormadım, dedi.

-Evli misin?

-Hayır. İ y i o zaman. Arkasını dönüp uzaklaştı.

-Tüm bunlar da ne demek oluyor? Jake omzunu silkti.

-Umarım gidip Gloria yı getirmez.

-Neden? Jake,

-Çünkü o bir yerde benim beyaz versiyonum gibi bir şey, dedi.

-Sadece sakalları daha sık.

-Kulağa baştan çıkartıcı geliyor.

-Sen hâlâ Jessica CulverTe b i r l i k te misin?

-Sanırım öyle. Jake kafasını salladı.

-Adamım, o müthiş bir şey. Hayatta onun kadar müthiş görünen başka bir şeye daha rastlamadım. Myron sıntmamaya çalıştı.

-Buna itiraz etmek çok zor.

-Aynı zamanda seni avucunun içine de aldı.

-Buna itiraz etmek de çok zor. B i r erkeğin içine düşebileceği, bundan daha kötü çok sayıda yer vardır.

-Buna da itiraz etmeyeceğim. M i l l i e i k i diyet kolayla geri döndü. Bu kez neredeyse Myron a gülümseyebilecek aşamadaydı.

-Senin gibi hoş görünümlü birisi bekâr olmamalı, dedi.

Myron,

-Değişik eyaletlerden t a l i p l i l e r im var, dedi.

M i l l i e n i n cesareti hiç de k ı r ı l m ı ş görünmüyordu. Omzunu silkti ve oradan uzaklaştı. Myron tekrar Jake e döndü.

-Pekâlâ, dedi.

-Dosya nerede? Jake tek bir fiskeyle dosyayı açtı. M y r o n a y a k ı ş ı k l ı , sağlıklı b i r adamın resmini uzattı. Bronz tenliydi, formdaydı, üzerinde tenis şortu vardı. M y r o n bu resmi, cinayetin ardından gazetede görmüştü.

Jake,

-Alexander Cross la tanış, dedi.

-Cinayet işlendiğinde y i r m i dört yaşındaydı. Wharton dan mezun olmuştu. Birleşik Devletler Pennsylvania senatörü Bradley Cross un oğluydu. A l t ı y ı l önce, yirmi dört Temmuz akşamı, Wayne, Pennsylvania daki Old Oaks adlı tenis kulübünde verilen bir partiye k a t ı l m ı ş t ı . Saygıdeğer senatör de oradaydı. Burası güzel lüks bir yerdikaliteli yiyecekler, açık ve kapalı kortlar,

sert zeminli kort, toprak kort, ışıklandırılmış ya da ışıklandırılmamış kort, antrenmanlar. Hatta ç im kort.

-Tamam.

-Bundan sonra olanlar ise biraz belirsiz, ama işte benim elimde olanlar. Alexander Cross ve üç arkadaşı arazinin etrafında yürüyüşe çıkmışlar.

-Gece gece mi? Parti sırasında mı? B u pek de işitilmedik b i r şey değil.

-Ama çok sık rastlanılan b i r şey de değil. Jake omzunu s i l k t i .

-Her neyse, kulübün batı yakasından bir ses geldiğini işitmişler. Bunun ne olduğunu anlamak i ç in dışarı çıkmışlar. Şüpheli görünümlü i k i gençle karşı karşıya kalmışlar.

-Şüpheli görünümlü mü?

-Gençlergünümüzde bizi nasıl adlandırıyorlar?Afrikalı Amerikalı ymış. Myron, A h , dedi. O l d Oaks da çok fazla sayıda A f r i kalı Amerikalı üyenin olmadığı tahmininde bulunmak uygun olur mu?

-İstersen hiç yok diyelim. Burası özenle seçilen insanlara açık b i r yer.

-Yani, sen ve ben hiçbir zaman buraya üye olamazdık. Jake,

-Gerçekten çok büyük b i r utanç, dedi.

-Oysa o part i y i çok seveceğimizden eminim.

-Peki, sonra ne olmuş?

-Tanıklara göre, beyaz gençler zenci gençlere yaklaşmış.

Zenci gençlerden t e k i k i bu çocuğun Errol Swade olduğu daha sonra belirlendibir sustalıyla ona karşılık vermiş. Myron yüzünü ekşitti. B i r sustalıyla mı?

-Evet, biliyorum. Çok sıradan b i r ifade. En ufak bir i m gelem yok. Neyse, olaylar bunun ardından gelişmiş. Alexander Cross bıçaklanmış.

İki genç kaçmış. Birkaç saat sonra polis onları Philadelphia da, gençlerin yaşadıkları yerin yakınında yakalamış. Tutuklama sırasında, içlerinden teki silah çekmiş. A d ı Curtis Yeller mış. On altı yaşındaymış. Polis görevlilerinden teki onu vurmuş. Yeller m annesi, anladığım kadarıyla, olay mahallindeymiş.

Ölürken çocuğunu kollarının arasında tutmuş.

-Onun vurulduğuna şahit olmuş mu? Jake omzunu silkti.

-Burada yazmıyor.

-Peki, Errol Swade ye ne oldu?

-Kaçtı. Ülkede tam çaplı bir insan avı başlatıldı. Sabıka fotoğrafı t üm gazetelerde yayınlandı, karakolların ve birimlerin tümüne yollandı. Tabi ki bu işin peşine çok sayıda polis düştükurban b i r Birleşik Devletler senatörünün oğluydu. Ama işte, her şey tam bu noktada ilginç bir hâl alıyor. Myron diyet

kolasını yudumladı. Durgundu.

Jake,

-Errol Swade yi hiçbir zaman bulamadılar, dedi. Myron kalbinin battığını hissetti.

-Hiç mi? Jake kafasını salladı.

-Bana Swade in kaçıp kurtulduğunu mu söylüyorsun?

-Öyle görünüyor.

-Kaç yaşındaydı?

-Olay anında on dokuzundaydı. Myron bu konuyu bir süre düşündü.

-Şimdi y i r m i beşinde o l m a l ı .

-Vay be. Tam bir matematik dehası. Myron gülümsemedı. M i l l i e yiyecekleri getirdi. Diğer bir yorumda daha bulundu ama Myron bunu işitmedi bile.

Yirmi beş yaşında. Myron merakına engel olamadı. Bu aptalca b i r düşünceydi.

Bağışlanamaz. Ve hatta belki de ı r k ç ı .

Ama aklına gelmişti bir kere. Yirmi beş yaşında. Duane yirmi birinde olduğunu iddia etmişti, ama bundan k im emin olabil i r d i ki? Ama hayır.

Olamazdı.

M y r o n asidi kaçan kolasından bir yudum daha aldı.

Errol Swade hakkında ne biliyorsun? diye sordu.

-Safkan bir serseri. Daha önceden üç kez hapse girmiş.

İ l k cürümü araba çalmakmış. On i k i yaşındaymış. Bunu çeşit çeşit ağır suçlar takip etmiş; saldırılar, tecavüzler, araba hırsızlıkları, silahlı soygunlar, uyuşturucu. Aynı zamanda inanılmaz derecede sert sokak gangsterlerinin de b i r üyesiymiş.

Gangsterler ne olarak adlandırılıyorlarmış, bir tahmin et. Myron omzunu s i l k t i .

-Josie ve Kedicikler m i ?

-Yaklaştın. Lekeler. Bu Kan Lekesi nin kısaltması. Her zaman kurbanlarından tekinin kanma batırılan bir gömlek g i yiyorlarmış.

Erkek İzci nişanı gibi bir şey.

-Büyüleyici.

-Errol Swade ve Curtis Yeller aynı zamanda kuzenmiş.

Swade, bir ay kadar önce hapisten çıktığı günden o yana, Yeller Tarm yanında yaşıyormuş. Bakalım başka ne var... Swade okulu bırakan b i r öğrenciymiş.

Ne sürpriz ama. Tam b i r kola müptelasıymış. Diğer şaşırtıcı bir şey daha.

Moronların en önde geleniymiş.

-O zaman nasıl olup da polisi bu kadar uzun bir süre atlatabildi? Jake hamburgerini kapıp kocaman bir lokma aldı. Büyük bir lokma. Hamburgerin yansı yok oldu.

-Bunu başaramazdı, dedi.

-Anlayamadım? B u kadar uzun bir süre başını belaya sokmadan kalamazdı. İmkânsız.

-Dur b i r dakika. Ben bir şeyleri mi kaçırdım? Jake,

-Polisler hâlâ onu resmen arıyor, dedi.

-Ancak gayriresm olarak öldüğünden eminler. Çocuk aptal bir serseriydi.

Ulusal bir ağdan saklanmayı bir tarafa bırak, kendi kıçını i k i eliyle b i r l i k te bulamazdı.

-Öyleyse ne oldu? Söylentilere bakılırsa senatör bir çeteden yardım aldı.

Onu hakladılar.

-Senatör Cross onu öldürttü mü?

-Seni bu kadar şaşırtan şey de ne? Adam bir politikacı.

Bu yaşananlar da çocuk tacizinin bir basamak altında denileb i l i r .

-Sen oyla seçilmedin mi şerif? Jake başıyla onayladı.

-Söylemiştim sana. Myron riski göze alarak sandviçini ısırdı. Tadı biraz lavabo süngerini andırıyordu.

-Errol Swade nin fiziksel bir betimlemesi mevcut mu? diye sordu, yanıtın olumsuz geleceğinden neredeyse emindi.

-Daha da iyisi var. Swade nin sabıka fotoğrafını getirdim. Jake ellerini birbirine sürtüp silkeledi, ardından sıkı sıkı gömleğine sildi. Sonra dosyaya uzandı ve bir fotoğraf çek ip çıkarttı. Bunu Myron a verdi. Myron çok istekli görünmemeye çalıştı. • Bu Duane değildi. Benzemiyorlardı bile. Estetik ameliyatla bile bu derece değişmesi imkânsızdı. Birincisi Errol Swade nin teni çok daha açıktı. Swade nin kafası blok şeklindeydi, Duane ninkinden tamamen farklıydı. Gözleri birbirinden çok uzaktı. Her şeyi farklıydı. Boyu kayıtlara b i r metre doksan i k i santimetre geçmişti, Duane den sekiz santimetre uzundu. Kısaymış gibi davranamazdı.

Myron neredeyse rahatlayarak iç çekecekti.

-O dosyada Valerie Simpson m adı geçiyor mu? diye sordu.

Jake in gözleri h a f i f parladı.

-Kimin?

-Ne dediğimi i ş i t t i n .

-Hay Allah Myron, bu sakın dün öldürülen Valerie Simpson ın ta kendisi

olmasın?

-Şans bu ya, ta kendisi. İsmi orada yer alıyor mu? Jake, M y r o n a dosyanın yarısını uzattı.

-İnan bana b i l miyorum.

Bakmama yardım et. Dosyayı gözden geçirdiler. Valerie nin ismi tek bir sayfada geçiyordu. Parti misafir listesinde. Yüzlerce k i ş i n in arasında onun adı da vardı. Myron isimleri ve cinayete şahit olan insanlannAlexander Cross un üç arkadaşınınadreslerini hızla not etti. Dosyada ilgi çeken başka pek bir şey yoktu.

Jake,

-Şimdi, dedi,

-güzel ve ölü Valerie Simpson ın bu olanlarla ne alakası var?

-Bilmiyorum.

-Tanrı aşkına. Jake kafasını salladı.

-Sen benimle dalga mı geçiyorsun?

-Benim kimseyle dalga geçtiğim yok.

-Şu aşamaya kadar ne buldun?

-Neredeyse hiçbir şey.

-Kathy Culver hakkında da bunu söylemiştin.

-Ama bu senin davan değil Jake.

-Belki yardım edebilirim.

-Gerçekten de elimde hiçbir şey yok. Valerie Simpson birkaç gün önce ofisimde beni ziyaret etti. Kortlara geri dönmek istiyordu ama birisi onu öldürdü. Bunu k i m i n yaptığını bilmek istiyorum, işte o kadar.

-Tamamen saçmalıyorsun. Myron omzunu silkti.

Jake, T V d e bu işi bir sapığın yaptığı yönünde bir şeyler söylendi, dedi.

-Olabilir. Büyük olasılıkla da öyledir. Sessizlik yaşandı.

Jake,

-Yine bir şeyler saklıyorsun, dedi.

-Tıpkı Kathy Culver da olduğu g i b i .

-Bu g i z l i .

-Bana anlatmayacak mısın?

-Hayır. Bu g i z l i .

-Yine birisini mi koruyorsun? Myron, G i z l i , dedi.

-Deşifre edilmemesi gerekli. En sıkı mahremiyet içerisinde paylaşıldı. Bir sır.

Jake,

-Tamam, öyle de kalsın, dedi.

-Sandviçini nasıl buldun? Myron başıyla onayladı.

-Ambians pek i y i olmayabilir, bunu anlarım ama bu yiyecek pis kokuyor. Jake güldü.

-Hey, A ç ı k Tenis Turnuvası na biletin var mı?

-Evet. İ k i tanesini bana vermeye ne dersin?

-Ne zaman için?

-Son Cumartesi ye. Erkekler y a n final ve bayanlar finalinin oynanacağı güne.

Myron,

-Zor b i r gün, dedi.

-Ama senin kadar önemli bir temsilci i ç in değil.

-O zaman ödeşmiş olacak mıyız?

-Evet.

-Biletleri telefonla rezervasyon Bölümüne bırakacağım. İ y i yerlerden olduğundan emin o l . K i m i n l e gideceksin?

-Oğlum GerardTa. Myron üniversitede Gerard a karşı top oynamıştı. Gerard tam bir çam yarmasıydı. Oyununda en ufak b i r incejik ve kurnazlık yoktu.

-Hâlâ New York ta, cinayet biriminde mi çalışıyor?

-Evet.

-Bana küçük bir i y i l i k yapabilir mi?

-Lanet olsun. Ne gibi?

-Valerie cinayetiyle ilgilenen polis tam bir pislik.

-Ve ellerinde ne olduğunu, ne öğrendiklerini bilmek tiyorsun.

-Evet.

-Tamam. Gerard dan seni aramasını isteyeceğim. Bölüm 10 M esaj var r a i ? Esperanza başıyla onayladı. B i r milyon kadar. Myron listeyi parmağıyla şöyle bir taradı.

-Eddie Crane e dair herhangi bir şey var mı?

-O ve akrabalarıyla bu akşam yemekte buluşacaksın. Myron kafasını kaldırıp baktı.

-Ne zaman?

-Bu akşam. Saat yedi otuzda.

La Reserve de. Rezervasyonunuzu yaptırdım. W i n i n adını kullanmayı sakın unutma. W i n i n adı New York un en önde gelen restoranlarının büyük çoğunluğunda etkili oluyordu.

-Tabi k i , sen de ne kadar zeki olduğunun farkındasındır. Kadın başını salladı.

-Evet.

-Senin de bizimle gelmeni istiyorum.

-Gelemem. Okul var. Esperanza geceleri hukuk fakültesine gidiyordu. Myron,

-Eddie nin antrenörü hâlâ Pavel Menansi mi? diye sordu.

-Evet, neden?

-Onunla dün akşam Açık Tenis Turnuvası nda tartıştık da.

-Ne hakkında?

-Valerie nin antrenörlüğünü yapıyordu.

-Ve siz ikiniz bu konuda mı tartıştınız? Myron kafasıyla onayladı.

-Onu her zamanki cazibenle hayretler içerisinde bıraktığını düşünebilir miyim?

-Öyle de denebilir.

-O zaman Eddie konusunda en ufak bir şansımız yok, dedi.

B e l l i olmaz. Eğer Eddie, Pavel e gerçekten yakın olsaydı, TruPro çoktan onunla anlaşma imzalardı. Belki de orada biraz sürtüşme vardır.

-Neredeyse unutuyordum. Esperanza küçük bir kâğıt yığınını kaldırdı. B u henüz fakslandı. Hemen imzalanmasını istiyorlar. Sandy Repo adındaki potansiyel bir beyzbol oyuncusunun kontratı. B i r top atıcısı. İ l k turda onu Houston Astros oynatmıştı.

M y r o n belgeye şöyle bir göz attı. Sözleşme bir gün öncenin sabahında sözlü olarak karara bağlanmıştı, ancak Myron yeni paragrafı daha i l k bakışta fark etti. Bu son sayfanin ikinci yarısına sıkıştırılıvermişti. Çok hoş, dedi. Kim?

-Astros. Bana Bob Wasson u bağla. Bu Astros un gsnsl müdürüydü.

Espsranza ahizeyi kaldırdı.

-Yarın akşam Burger City ile buluşman gerekiyor.

-Duane nin maçıyla aynı zamanda mı? Esperanza başını salladı.

Myron, B u konuyla sen ilgilensen sorun olur mu? d i ye sordu.

-İşlerini bir resepsiyonistle görmek hoşlarına gitmeyecektir. Myron,

-Sen bir iş arkadaşısın, diye düzeltti.

-Değerli bir iş arkadaşı.

-Yine de k i l i t kişi, M y r o n Bolitar değilim.

-Ah, ama k im onun yerini doldurabilir ki zaten? Esperanza gözlerini devirdi, ahizeyi kaldırdı ve numaraları çevirmeye başladı. Kasten M y r o n a bakmıyordu.

-Bu iş i ç in gerçekten hazır olduğumu düşünüyor musun? Ses tonunu okumak çok zordu. M y r o n bunun içinde i ğ neleme m i , yoksa kendisine güvensizlik mi barındırdığını anlayamadı.

Büyük olasılıkla ikisi de vardı.

Myron,

-Yeni reklamları i ç in Duane yi isteyecekler, dedi.

-Ama Duane ulusal bir iş anlaşmasını beklemek istiyor.

Onlara başka birisini vermeye çalış.

-Tamam. Myron ofisine geçti.

Evine. Manhattan ufuk çizgisini gözler önüne seren hoş bir manzarası vardı.

Win inki gibi bir köşe ofis manzarasına sahip değildi, ancak kötü de sayılmazdı.

Tek duvarda f i lm fotoğrafları mevcuttu. Bogie ve Bacalldan Woody ve Diane ye kadar herkes vardı. Diğer bir duvar Broadway posterlerine ev sahipliği

yapıyordu. Çoğu müzikaldi.

Rodgers ve Hammerstein den Andrew L l o y d Webber a kadar her şey mevcuttu. Son duvar müşteri duvarıydı. Her oyuncunun oynarkenki fotoğrafları vardı. Duane nin resmini inceledi, bedeni servis atarken ince bir yay hâlini almıştı.

Myron, yüksek sesle,

-Ne oluyor Duane? dedi.

-Ne saklıyorsun? Fotoğraf yanıtlamadı. Zaten resimler bunu pek ender yaparlardı.

Telefonu çaldı. Hoparlörden Esperanza nın sesi yankılandı.

-Bob Wasson hatta.

-Tamam.

-Onu biraz bekletebilirim. Sen duvarınla yaptığın konuşmayı bitirene kadar. Hayır. Sanıyorum bu işi şimdi yapacağım. Bilmiş şey.

Hoparlörün düğmesine bastı.

-Bob?

-Lanet olsun Bolitar, şu hoparlörü kapat. Sen o kadar da önemli birisi değilsin. Myron ahizeyi kaldırdı. B u i y i mi?

-Evet, harika. Ne istiyorsun?

-Kontratı bugün aldım. y i , senin i ç in çok sevindim. Şimdi, bundan sonra şöyle yapacaksın. A d ım bir: X e işaretli yeri imzala. Bunu nasıl yapacağını biliyorsun, öyle değil mi? Nasıl yazacağından emin olmayabilirsin diye, X in altına daktiloyla adını bile yazdırdım.

Ve dolma kalem kullan Byron. Mavi ya da siyah mürekkeple lütfen. Boyama kalemi olmasın. A d ım i k i : Kontratı gönderenin adının yer aldığı bir zarfa yerleştir. Kapağını ıslat. Bu noktaya kadar söylediklerimi takip edebildin mi? Sevimli yaşlı Bob. Bir kutu saç biti kadar komik. Myron, B i r sorun var, dedi.

B i r ne var? B i r sorun.

-Bak Bolitar, eğer daha fazla para i ç in beni sıkıştırmaya çalışıyorsan, git ve kendini becer.

-No 37. Paragraf C.

-Ne olmuş ona? Myron bunu yüksek sesle okudu. Sporcu, profesyonel boks ve güreş, motosiklet yarışı, bisiklet yarışı, araba yarışı, hava dalışı, uçma sporu, avcılık ve benzeri, ancak bunlarla sın ı r ı kalmayacak türden sağlığını ya da güvenliğini tehlikeye atacak sporlarla uğraşmayacağını kabul eder.

-Eee, ne olmuş? Bu yasak faaliyetler klozu. NBA den aldık. N B A i n kontratı avlanmaya dair hiçbir şey söylemez.

-Ne?

-Lütfen Bob, gel, sanki benim öğrenme yetersizliğim yokmuş gibi davranalım. Buraya avcılık kelimesini sen koydun.

Onu buraya canının istediği gibi gizlice yerleştirdin.

-Öyleyse ne olmuş? Bu büyük bir şey değil ki. Senin oğlan avlanıyor. İki y ı l kadar önce avlanırken yaralandı ve son senesinin yarısını kaçırdı. Bunun bir daha olmayacağını garanti altına almak istiyoruz. Myron,

-O zaman bunun bedelini ödemelisin, dedi.

-Ne? Benimle dalga geçme Bolitar. Çocuğa sakatlanması durumunda para ödememizi istiyorsun, öyle mi?

-Doğru.

-O zaman biz de onun avlanmasını istemiyoruz. Diyel im ki kendisini vurdu. Ya da diyelim ki diğer bir pislik onu geyik zannetti ve aşağı indirdi. Bunun bize maliyetinin ne olacağından haberin var mı? Myron,

-Beslediğin endişe, dedi,

-çok duygulandırıcı.

-Oh, özür dilerim. Binlerce kez pardon. Sanıyorum daha fazla i l g i göstermeli ve daha az ödemeliyim. İ y i bir nokta. Son sözlerimi dikkate al. A l ı n d ı . Şimdi kapatabilir miyim?

-Müşterim avlanmaktan zevk alıyor. Bu onun açısından çok önemli.

-Ve onun sol kolu da b i z im i ç in büyük önem taşıyor.

-O zaman sana adil bir anlaşma öneriyorum.

-Neymiş bakalım? Bir ikramiye. Eğer Sandy avlanmazsa, ona o y ı l ı n sonunda y i r m i b i n dolar ödeyeceksin. B i r kahkaha i ş i t i l d i .

-Sen aklını kaçırdın.

-O zaman bu ifadeyi buradan çıkart. Bu standart b i r ibare değil ve biz de onu istemiyoruz. B i r sessizlik oldu.

-Beş bin dolar. Bir kuruş fazlası olmaz.

-On beş b i n .

-Defol git Myron. Sekiz b i n . Myron,

-On beş b i n , dedi.

Bob,

-Sanıyorum bunun nasıl oynanacağını unutuyorsun, dedi.

-Ben biraz yüksek bir rakam söyleyeceğim. Sen biraz düşüreceksin. Sonra ortada b i r yerde anlaşacağız.

-On beş b in Bob. Kabul et ya da bu iş bitsin. Win kapıyı açıp içeri girdi. Sessizce bir yere geçip oturdu, sağ ayak bileğini sol baldırının üzerine attı,

manikürlü tırnaklarına baktı. Bob,

-On b i n , dedi.

-On beş b i n . Müzakere bu şekilde devam etti. Win ayağa kalktı, kapının arkasındaki aynadan nasıl göründüğüne baktı. Myron beş dakika sonra telefonu kapattığında, hâlâ saçlarını düzeltiyordu.

Sarı lülelerden tek b i r tanesi dahi yakışıksız durmuyordu, ancak bu W i n i hiçbir zaman tatmin ediyor gibi görünmüyordu.

Win,

-Son rakam neydi? diye sordu.

-On üç bin beş yüz. Win kafasıyla onayladı. Aynadaki yansımasına gülümsedi.

-Ne düşündüğümü b i l i y o r musun?

-Ne? Ç i r k i n l i k çok kötü bir şey olmalı. H ı h ı ı ı . Sanıyorum bir süreliğine oradan ayrılabilirsin, öyle değil mi? Win iç çekti.

-Bu hiç de kolay olmayacak.

-Cesur davranmaya çalış.

-Sanırım sonradan buna hep bakabilirim.

-Doğru. Bu sabırsızlık içerisinde bekleyeceğin bir şey olacak. Son bir el hareketiyle saçını düzenledi, sonra dönüp oturdu.

-Neler oluyor?

-Toz mavisi Cadillac hâlâ beni takip ediyor. Win hoşnut göründü.

-Ve bsndsn onların k im olduklarım bulmamı istiyorsun, öyls mi? Myron,

-Öyle de denebilir, dedi.

-Müksmmsl.

-Ama, ben orada değilken, bu adamlara abayı sermeni istemiyorum.

-Benim muhakememe güvenmiyor musun?

-Sadece bunu yapma, tamam mı? Win omzunu s i l k t i .

-Pekâlâ, Van SlykeTarın evine yapt ı ğ ın ziyaret nasıldı?

-Kenneth Te tanıştım. İ k i m i z i n de birbirimize kanımız gerçekten kaynadı.

-Tahmin edebiliyorum. Myron,

-Onu tanıyor musun? diye sordu.

-Oh, evet.

-Benim düşündüğüm kadar büyük bir dallama mı? Win ellerini iki yana açtı.

-Hem de devasa boyutta.

-Onun hakkında başka bir şey b i l i y o r musun?

-Önemli bir şey yok.

-Onu soruşturur musun?

-Tabi k i . Başka ne buldun? Myron ona Van Slyke Tara ve Jake e yaptığı seyahatleri aktardı.

Sözlerini bitirince Win,

-Gittikçe daha çok meraklanıyorum, meraklanıyorum, dedi.

-Evet. Win,

-Peki, bir sonraki adım ne olacak? diye sordu.

B u konuya birçok açıdan girmeyi düşünüyorum.

-Ne gibi?

-Valerie nin psikiyatristi bunlardan birisi olacak. Win, başından savar bir el hareketiyle,

-Sana doktorhasta g i z l i l i ğ i ne dair b i r çok l a f edecek b i r i s i , dedi.

-Zaman kaybı. Başka?

-Curtis Yeller ın annesi, oğlunun vuruluşuna şahit olmuş.

Bu kadın aynı zamanda Errol Swade nin de halası. Belki t üm bu olup bitenlere dair bir t a k ım f i k i r l e r i vardır.

-Ne gibi?

-Belki Errol a ne olduğunu biliyordur.

-Ve senne?onun t üm bunları sana anlatmasını mı bekliyorsun?

-Ne olacağını hiçbir zaman bilemezsin. Win yüzünü buruşturdu.

-Yani yaptığın plan temelde etrafta amaçsızca dolaşmaktan ibaret.

-Aşağı yukarı öyle. Aynı zamanda Senatör Cross la da konuşmam gerekecek. Bu görüşmeyi ayarlayabilir m i y im sence? Win,

-Bunu yapmayı ben deneyebilirim, dedi.

-Ama bence ondan da herhangi bir şey öğrenemeyeceksin.

-Tanrım, çok iyimser bir günündesin.

-Sadece olayları oldukları gibi aktarıyorum.

-Plaza da bir şey öğrenebildin mi?

-Aslına bakılırsa, evet. Win arkasına yaslandı ve parmaklarını birbirine birleştirerek kule şeklinde tuttu.

-Valerie son üç gün içerisinde sadece dört telefon araması yapmış.

Hepsinde de seni aramış. Myron, B i r tanesi beni görmek için randevu almak maksadıyla yaptığı aramaydı, dedi.

-Diğer üçü ise öldüğü güne a i t t i . Win hemen bir ıslık çaldı.

-Çok etkileyici. İ lk olarak Kenneth in bir dallama olduğunu keşfettin, ardından da bu geldi.

-Evet, bazen kendi kendimi bile korkutuyorum. Başka bir şey var m ı ? Win,

-Plaza daki kapıcı, Valerie yi oldukça i y i anımsad ı , diye sözlerine devam etti.

-Ona yirmi dolarlık bahşiş verince, Valerie nin büyük bir hızla ortada dolanıp durduğunu hatırladı. Adam bunu garip bulmuş, çünkü misafirler normalde içeride saatler boyu kaldıktan sonra dışarı çıkarlar, dakikalar içerisinde değil. Myron büyük bir g e r i l im hissetti. K ı z ankesörlü telefon kullanıyordu. Win kafasıyla onayladı.

-NYNEX ten Lısa yı aradım.

Bir Iclcfon sirkeli Çcv Bu arada, ona A ç ı k Tenis Turnuvası i ç in i k i bilet borçlusun. Harika.

-Peki, ne buldu?

-Valerie cinayetinden bir gün önce, Elli ve E l l i Dokuzuncu sokakların kesiştiği köşenin yakınlarındaki ankesörlü telefondan Bay Duane Richwood un konutu i k i kez aranmış. Myron kendisini halsiz hissetti.

-Lanet olsun.

-Gerçekten. Myron,

-O zaman Valerie sadece Duane yi aramadı, dedi,

-aynı zamanda da t üm bunları hiç kimsenin göremeyeceği şekilde yapmaya özen gösterdi.

-Öyle görünüyor. Sessizlik oldu.

Win,

-Duane ile konuşmalısın, dedi.

B i l i y o r u m . Win,

-Bence turnuva bitene kadar bekle, dedi. A ç ı k Tenis Turnuvası ve büyük Nike kampanyası arasında konuşabilirsin, onun dikkatini şimdiden dağıtmaya hiç gerek yok.

Bu onu rahatsız edecektir. Myron kafasını salladı.

-Duane ile yarın konuşacağım. Maçtan sonra. Bölüm 11 Francois,La Reserve nin baş garsonu, tıpkı ölümü bekleyen bir akbabaya da daha da kötüsü, büyük bahşiş bekleyen New Y o r k lu bir garsongibi masanın etrafında çırpınıp durdu. Myron un Windsor Home Lockwood IH ün yakın arkadaşı olduğunu keşfettiği andan itibaren, Francois, Myron a tıpkı bir köpeğin cebinde çiğ et taşıyan bir adama takındığı tavır gibi dostça yaklaştı.

İnce dilimlenmiş somon aperatifini ve şefin özel morina balığım başlangıç yemeği olarak önerdi. Myron onun yaptığı i k i öneriyi de kabul etti. O dakikaya kadar sessiz kalan Bayan Crane de öyle. Bay Crane soğan çorbası ve ciğer sipariş etti. Myron nasıl olsa adamı kısa bir süre içerisinde öpmeyi

planlamıyordu. Eddie salyangoz ve ıstakoz kuyruğu sipariş etti. Çocuk çabuk öğreniyordu.

Francois,

-Size şarap önerebilir m i y im Bay Bolitar? dedi.

-Tabi k i . Boşa atılan sejcsen beş papel daha.

Bay Crane bir yudum aldı. Başıyla onayladı. Henüz hiç gülümsememişti, memnuniyetini pek az belli eden bir adamdı.

Myron un şansına, Eddie tatlı bir çocuktu. Zekiydi. Naz i k t i . Onunla konuşmak hoştu. Ancak Bay Crane boğazını temizlediğindetıpkı şimdi yaptığı gibiEddie sesini kesip oturdu.

Crane,

-Duke da oynadığınız basketbol günlerinizi oldukça net hatırlıyorum Bay Bolitar, diyerek sözlerine başladı.

-Lütfen bana M y r o n deyin.

-Tamam. Aynı teklifsizliği karşı tarafa da önereceğine, Crane kaşlarını çattı. Kaşları adamın en baskın yüz h a t t ı y d ı inanılmaz derecede k a l ı n d ı , sürekli olarak gözlerinin üzerinde inip kalkıyordu. Tıpkı alnında iz açan küçük ipek şer i t l e r i andırıyorlardı.

-Duke da takımın kaptanıydın, öyle değil mi? diye devam etti.

Myron,

-Üç y ı l boyunca, dedi.

-Ayrıca N C A A şampiyonalarını da kazandın, doğru mu?

-Takımım kazandı, evet.

-Çeşitli kereler oyununu seyrettim. Oldukça i y i y d i n .

-Teşekkürler. Öne doğru uzandı. Kaşları bir şekilde daha çalımsı bir hâl almıştı. Crane,

-Eğer doğru hatırlıyorsam, diye devam etti,

-Celtics seni i l k turda sözleşmeye almıştı. Myron başını sallayarak onayladı.

-Onlar i ç in ne kadar süreyle oynadın? Pek de uzun değildi, öyle anımsıyorum.

-Çaylaklık senemde, sezon öncesi bir maçta dizimi sakatladım. B i r daha hiç oynamadın mı? Bunu soran Eddie ydi.

Gözleri genç ve kocamandı.

Myron sabit bir ses tonuyla,

-Hiç oynamadım, dedi.

Bu ona sınıfta öğretmenlerinin verebileceğinden çok daha i y i , yaşanarak öğrenilen bir dersti. T ıpkı i ç k i l i araba kullandığı i ç in ölen b i r lise sınıf

arkadaşının cenazesi gibi.

Bay Crane,

-Peki sonra ne yaptın? diye sordu.

-Yani sakatlığının ardından? Görüşme. Sürecin bir parçası. Bu eski bir sporcu i ç i n çok daha zordu. İnsanlar doğal olarak sizin sersem olduğunuzu düşünüyorlardı.

Myron, B i r süre rehabilitasyona g i t t i m , dedi.

-Zoru başarabileceğimi, doktorlara karşı koyabileceğimi, geriye dönebileceğimi düşündüm.

Gerçeklerle yüz yüze gelmeyi başardığımda, hukuk fakültesine g i t t i m .

-Nereye?

-Harvard a.

-Çok etkileyici. Myron mütevazi görünmeye çalıştı.

Neredeyse gözler i n i kırpıyordu.

-Tez verdin mi?

-Hayır.

-Yüksek lisansın var m ı ?

-Hayır. ,

-Mezuniyetten sonra ne yaptın?

-Temsilcilik. Bay Crane kaşlarını çattı.

-Kaç senede mezun oldun?

-Beş y ı l .

-Neden bu kadar uzun sürdü?

-Aynı zamanda çalışıyordum.

-Ne yapıyordun?

-Hükümet adına çalıştım. Hoş ve belirsiz. Crane in konuyu daha da deşelemeyeceğini ümit etti.

A n l ı y o r u m . Crane tekrar kaşlarını çattı. Adamın her parçası kaş çatıyordu. A ğ z ı , alnı, hatta kulakları bile.

-Neden sporcu temsilciliği alanına girdin?

-Çünkü bunu yapmaktan hoşlanacağımı düşündüm. Ve bunda başarılı olacağımı tahmin ettim.

-Acentan çok küçük.

-Doğru.

-Bazı büyük acentaların sahip oldukları bağların yok.

-Doğru. I CM veya TruPro ya da Advantage nin güçlerini kullanamadığın açık.

-Doğru.

-Çok sayıda başarılı tenisçin yok.

-Doğru. Crane onaylamayan bir şekilde kaşlarını çattı.

-Öyleyse Bay Bolitar, bana neden seni seçmemiz gerektiğini söyle.

-Partilerde çok daha neşeli ve eğlendiriciyimdir. Bay Crane gülümsemedi. Eddie ise gülümsedi. Bunun farkına vardı, gülümsemesini ellerinin arkasına sakladı.

Crane,

-Bu komik bir şey olarak mı algılanmalıydı? dedi.

İ z in verirseniz size bir soru sorayım Bay Crane. Florida da yaşıyorsunuz, öyle değil mi?

-St. Petersburg.

-New York a nasıl geldiniz?

-Uçakla.

-Hayır. Demek istediğim, uçak biletlerinizi k im ödedi? Crane ler ihtiyatlı bir tavırla bakıştılar.

-Biletlerinizi TruPro aldı, öyle değil mi? Bay Crane çekingen bir tavırla kafasını salladı.

Myron,

-Sizi havaalanından bir limuzinle mi aldılar? diye devam etti.

Adam başıyla yine onayladı.

-Ceketiniz hanımefendi. Yeni m i ?

-Evet. Bayan Crane i l k kez konuşmuştu.

-Onu size büyük ajanslardan teki mi aldı?

-Evet.

-Büyük ajanslar, onların size şehri gezdirecek, mesire yerlerini gösterecek, biraz alışveriş yapacak, bu tür şeyleri uygulayacak eşleri ya da kadın çalışanları var, öyle değil mi?

-Evet. Crane araya girerek,

-Nereye varmaya çalışıyorsun? diye sordu.

Myron,

-Bu tür şeyler benim tarzım değil, dedi.

-Ne tür şeyler? K ı ç öpmek. Ben müşterinin kıçını öpmekte o kadar i y i değilimdir. Ve ebeveynlerin kıçlarını öpmekte ise korkunç başarısızımdır.

Eddie?

-Evet?

-Büyük ajanslar her maçında birisini bulunduracaklarına söz verdiler mi?

Çocuk başını sallayarak onayladı.

Myron,

-Ben bunu yapmayacağım, dedi.

-Eğer bana ihtiyaç duyarsanız günün y i r m i dört saati, haftanın yedi günü hizmetinizdeyim. Ama günün y i r m i dört saati, haftanın yedi günü fıziken orada olmayacağım. Her maçta sırf Agassi nin ya da Chang m elleri tutuluyor diye kendi elinizin de tutulmasını istiyorsanız, büyük ajanslardan birisiyle yolunuza devam edin.

Bu konuda benden çok daha iyiler. Eğer birisin in ayak işlerinizi yapmasını ya da k i r l i l e r i n i z i yıkamasını istiyorsanız, yine aradığınız kişi ben değilim. Crane ler aile arasında tekrar birbirleriyle bakıştılar. Bay Crane,

-Pekâlâ, dedi.

-Aklından geçenleri söylediğini düşünüyorum Bay Bolitar.

Görünüşe bakılırsa sen şöhretini doğrulayan b i r yaşam sürüyorsun.

-Benden ben ve diğerleri arasındaki farklılıkları dile getirmemi istemiştiniz. Ben de öyle yaptım. M y r o n dikkatini Eddie ye odakladı.

-Benim acentam küçük ve basittir. Müzakerelerinin tümünü ben yapacağımturnuva güvenceleri, açılışlar, sergiler, açıklamalar vesaire.

Ama senin istemediğin hiçbir şeyi imzalamam. Hiçbir şey sen göz gezdirene kadar son hâlini almış olmaz, anladın mı, ve tabi sen onaylayana kadar. Buraya kadar tamam mı? Eddie başını sallayarak onayladı.

-Babanın da vurguladığı üzere, ben bu işte yüksek lisanslı değilim. Ama öyle birisiyle çalışıyorum. Adı Win Lockwood.

İlkedeki en i y i mal danışmanlardan biri olarak nitelendiriliyor.

W i n i n kuramı da benimkine benzerdir: Yaptığı her yatırımı anlamanı ve onaylamanı ister. Onunla her y ı l en az beş kere, tercihen daha fazla, bir araya gelmende ısrarcı olacağım, böylece eksiksiz, uzun vadeli mal ve vergi planlan oluşturabilirsiniz.

Senin, paranın ne zaman nerelere yatırıldığından hiç eksiksiz haberdar olmanı istiyorum. Çok fazla sayıda sporcudan faydalamlıyorkötü yatırımlar, yanlış insanlara duyulan güven, bu tür şeyler. Burada bu olmayacak, çünkü sensadece ben değil, sadece W i n değil, sadece senin ebeveynlerin değil, ama sercbuna i z in vermeyeceksin. Francois aperatiflerle geldi. Astları servisi yaparken canlı bir tavırla gülümsedi. Sonra sabırsız bir Fransızca yla onlara bir t a k ım şeyleri işaret edip emretti, sanki yardımcıları büyük olasılıkla onun yardımı olmaksızın bir insanın önüne tabağın nasıl koyulacağını dahi bilmiyorlardı.

Francois,

-Her şey tamam mı? diye sordu.

-Sanırım öyle. Francois başını eğdi.

-Eğer yemeğinizi çok daha zevkli bir hâle getirebilmek i ç in yapabileceğim başka bir şey varsa Bay Bolitar, lütfen istemekten çekinmeyin. Myron tabağmdaki somona baktı. B i r ketçapa ne dersin? Francois in yüzünün rengi attı.

-Pardon? B i r şakaydı Francois.

-Ve çok da komikti Bay Bolitar. Francois sessizce uzaklaştı. Şakacı Myron bir şaka daha yapmıştı.

Bay Crane, B u yemeği ayarlayan genç hanım, dedi.

-Bayan Diaz. Onun sizin acentenizdeki görevi nedir?

-Esperanza benim iş arkadaşım. Sağ kolum.

-Onun iş geçmişi nedir?

-Şu aralar geceleri hukuk fakültesine gidiyor. Bu gece bize katılamama sebebi de bu. Aynı zamanda profesyonel b i r güreşçiydi. Bu Eddie nin ilgisini çekti.

-Gerçekten mi? Hangisi?

-Küçük Pocahontas.

-Şu Hint Prensesi mi? O ve Büyük Anne Şef ekip olarak şampiyonluk kazanmışlardı.

-Doğru.

-Tanrım, o kadın çok seksi.

-Evet. Bayan Crane somonunu kemirmeye başladı veo an için soğan çorbasını bir tarafa bıraktı.

-Öyleyse söyle bana, dedi,

-Eddie nin kariyeri için ne tür bir strateji takip edeceksin? Myron,

-Yerme göre değişir, dedi.

-Şekillendirilmiş bir formül yok. Oğlunuza dair birbiriyle çelişen i k i etmen var. Bir yandan, Eddie sadece on yedisinde. O bir çocuk. Tenis onu nefret noktasına gelecek derecede sömürmemelı. Hâlâ eğlenmel i , on yedi yaşındakilerin yaptığı diğer şeyleri yapmaya çalışmalı.

Diğer yandan, tenisin onun açısından hâlâ bir oyun gibi kalacağını düşünmek çok büyük bir bönlük olur. Ya da onun normalbir çocuk olacağını benimsemek. Her şey parayla alakalı. Hem de büyük meblağda parayla. Eğer Eddie her şeyi düzgün yaparsa, eğer şu aşamada bir takım özverilerde bulunur ve Win le çalışırsa, sonunda hayatını rayına oturtabilir.

Bu ince bir dengedirkaç turnuva ve sergide oynayacak, kaç açılışa katılacak, kaç açıklama yapacak. Crane in kaşları söylenenlere onay verdi.

Onunla hemf i k i r olmuş gibi görünüyorlardı.

Myron dikkatini Eddie ye odakladı.

-Mümkün olduğunca erken aşamalarda elinden geldiğince çok para kazanmak istersin, çünkü ileride neler olacağını bilemezsin. Ben bunun kanıtıyım. Ama senin iliğine kemiğine kadar sömürülüp kurutulmanı istemiyorum. Bazen dünyanın en zor şeyi, çok yüksek miktardaki paraya hayır demektir. Ama eninde sonunda bu senin kararın olacak, benim değil. Bu senin paran.

Eğer her turnuvada ve sergi maçında oynamak istersen, seni durdurmak benim haddime düşmez. Ama bunu yapamazsın Eddie. Hiç kimse yapamaz.

Sen iyi bir çocuksun. A k l ı n başında, i y i yetiştirilmişsin. Ancak eğer olabileceğinden daha fazla eğilmeyi denersen, k ı r ı l ı r s ı n . Böyle şeylere çok fazla şahit oldum.

-Senin çok para kazanmanı istiyorum. Ama piyasadaki her b i r kuruşu toplamanı değil. Seni bir para makinasına dönüştürmek istemiyorum. Senin de biraz eğlenmeni istiyorum.

Tüm bu olanların tadını çıkartmanı istiyorum. Ne kadar şansl ı olduğunu fark etmeni istiyorum. Crane Ter hoşnut bir sessizlik içerinde dinlediler.

-İşte, benim kuramım bu Eddie, pek de önemli değil.

Büyük ajanslarla çalışırsan daha fazla para kazanabilirsin.

Bunu inkâr edemem. Ancak uzun vadede, uzun ve sağlıklı bir kariyerle, dikkatli planlamayla, bence lisanslı spor temsilcilerinden uzak kalarak çok daha zengin ve sağlıklı olacaksın. Myron, Bay Crane e baktı.

-Bilmek istediğiniz, kafanıza takılan başka bir şey var mı? Crane şarabını yudumladı, rengini inceledi, kadehi yerine bıraktı. Kaş göz işaretlerini tekrar yaptı.

-Sen bize şiddetle önerildin Bay Bolitar. Ya da belki de Eddie ye demeliy i m . Myron,

-Öyle mi? dedi. K im tarafından? Eddie bakışlarını çevirdi. Bayan Crane elini koluna yerleştirdi.

Bay Crane bu sorunun cevabını verdi.

-Valerie Simpson. Myron şaşırmıştı.

-Beni Valerie mi önerdi?

-Senin Eddie i ç in en iyisi olacağını düşündü.

-Bunu o mu söyledi?

-Evet. Myron, Eddie ye döndü. Çocuk ağlamıyordu ama sanki sınırdaydı.

-Sana başka ne söyledi Eddie? Çocuk omzunu silkti.

-Sizin dürüst olduğunuzu, bana en doğru şekilde davranacağınızı düşünüyordu.

-Sen Valerie yi nereden tanıyorsun? Crane,

-Pavel in Florida daki kampında tanışmışlardı, diye yanıtladı.

-Eddie oraya gittiğinde Valerie on altısındaydı.

Eddie ise sadece dokuz yaşındaydı. Sanıyorum Valerie oğluma göz kulak oldu. Bayan Crane,

-Birbirlerine oldukça yakınlardı, diye ekledi.

-Ne kadar büyük bir trajedi.

-Sana başka b i r şey söyledi mi Eddie? Çocuk bir kez daha omzunu silkti. Bir süre sonra da kafasını kaldırdı. Myron la göz göze geldiler ve öylece kaldılar.

Myron, B u çok önemli, dedi.

-Bana TruPro yla çalışmamamı söyledi, dedi.

-Neden?

-Bunu söylemedi. Crane,

-Bence,

-dedi,

-kendi çöküşünden onları sorumlu tutuyordu. Myron,

-Sen ne düşünüyorsun Eddie? diye sordu.

Diğer bir omuz silkiş daha.

-Olabilir. Bilmiyorum.

-Ama öyle olduğunu düşünmüyorsun. Yanıt gelmedi.

Bayan Crane,

-Sanıyorum şimdilik bu kadarı yeter, dedi.

-Valerie nin ölümü Eddie yi çok etkiledi. Sohbet yavaşça tekrar iş konularına kaydı. Ama artık Eddie sessizdi. Arada sırada ağzını açıyor, ardından da kapatıyordu.

Ayrılmak i ç in ayağa kalktıklarında, Eddie, Myron a doğru uzandı ve,

-Neden Valerie hakkında bu kadar çok şey bilmek istiyorsunuz? diye fısıldayarak sordu.

Myron gerçeği söylemeyi tercih etti.

-Onu k i m i n öldürdüğünü bulmaya çalışıyorum. Bu, çocuğun gözlerinin fal taşı gibi açılmasına sebep oldu.

Myron un arkasına doğru baktı. Ebeveynleri Françoisle vedalaşmakla meşgullerdi.

Francois, Bayan Crane in elini öptü.

Myron,

-Senin bana yardımcı olabileceğini düşünüyorum, dedi.

Eddie,

-Ben mi? diye sordu.

-Hiçbir şey bilmiyorum k i .

-O senin arkadaşındı.

Onunla birbirinize yakındınız.

-Eddie? Bu, Bayan Crane in sesiydi.

-Şimdi g i t m e l i y im Bay Bolitar. Size her şey i ç in teşekkürler. Crane,

-Evet, teşekkürler, diye ekledi.

-Görmemiz gereken birkaç ajans daha var, ama seninle temas hâlinde olacağız. Onlar gittikten sonra, Francois elinde fatura ile geldi.

-Kravatınız çok yakışmış Bay Bolitar. Adam insanın kıçını nasıl öpeceğini çok iyi biliyordu.

-Senin temsilcilik yapman lazımmış Francois.

-Teşekkür ederim efendim. Myron, adama Visa kartını verdi ve bekledi. Cep telefonunu açtı. Win den b i r mesaj vardı. Onu aradı.

Myron,

-Neredesin? diye sordu.

Win,

-Yirmi A l t ı n c ı Sokak ta, Sekizinci nin yakınında, dedi.

-Burada biraz önce Cadillac içerisinde i k i beyefendi vardı. Seni La Reserve e kadar takip ettiler, bir süre dışarıda beklediler ve yaklaşık y a r ım saat sonra da oradan ayrıldılar.

Biraz önce saygınlığı oldukça şüphe uyandıran i ç k i l i b i r mahalle girdiler.

-Saygınlığı şüphe uyandıran mı?

-Adı Kunduz Avı. Bilmem anlatabildim mi?

-Enselerinden ayrılma. Birazdan oradayım. Bölüm 12 W i n , Kunduz A v ı m n yanından uzanan sokağın karşısında bekliyordu. Etraf sessizdi, işitilen tek ses bardan yükselen h a f i f müzikti.

Büyük ı ş ı k l ı bir levhada ÜSTSÜZ! yazıyordu.

Win, İ k i kişiler, dedi.

-Şoför beyaz bir adam, yaklaşık bir metre doksan santim boylarında. Şişman ama güçlü ve yapılı. Sanıyorum onun moda beğenisinden çok hoşlanacaksın. B u da ne demek oluyor?

-Göreceksin.

Yanında zenci birisi var. Bir seksen boylarında. Sağ yanağında büyük bir yara izi var. O da ince ve sır ım g i b i . Myron sokağa şöyle b i r göz attı.

-Nereye park ettiler?

-Sekizinci Cadde deki park alanına.

-Neden sokağa değil. Oldukça çok sayı boş yer var. Win,

-Sanıyorum b i z im adamımız albenili arabasına aşırı derecede düşkün, diyerek gülümsedi.

-Eğer ona bir şey olursa, iddiaya girerim ki çok üzülür.

-Arabaya girmek çok mu zor olur? Win sanki aşağılanmış gibi baktı.

-Bunu hiç sormamışsın gibi kabul ediyorum.

-Pekâlâ, sen arabayı kontrol et. Ben içeri gireceğim. Win bir selam çaktı.

-Emir alındı, anlaşıldı. Birbirlerinden ayrıldılar.

Win parka, Myron da bara yöneldi.

Myron, özellikle de bu i k i adam, O nun nasıl göründüğünü bildiğinden dolayı, bunun tam tersini yapıyor olmayı tercih ederdi, ama ikisi de güçlerini göstermek zorundaydılar.

W i n arabaların içine girmekte ya da mekanik bir şeylerle başa çıkmakta ondan çok daha iyiydi. Myron ise, pekâlâ, bunda daha başarılıydı.

Ne olur ne olmaz diye düşünüp kafasını önüne eğerek bara girdi. Ama buna hiç gerek yoktu. Kimse ona dikkat dahi etmedi. Giriş ücretsizdi. Myron etrafına bakındı. Akl ı naik i kelime geldi: büyük dalış. Dekorun teması Eski Amerikan Birası y d ı . Duvarlar neon bira işaretleriyle süslenmişti. Bar ve masa bira kapaklarıyla kaplıydı. Barın arkası dünyanın çeşitli yerlerinden gelen bira şişesi piramitleriyle doluydu.

Tabi ki üstsüz dansçılar vardı. Hepsi de Wonderama dakileri andırıyor görünen küçük sahnelerin üzerinde kasılarak tembel tembel yürüyorlardı.

Dansçıların büyük çoğunluğu çekici değildi. Hatta çekicilikten çok uzak bile sayılabilirlerdi.

Egzersiz yapma modası henüz Kunduz A v ı n d a boy göstermemişti.

Kadınların etleri sallanıyordu. Burası bir erkek fantezi barından ziyade selülit test merkezine benziyordu.

Myron köşe masaya doğru ilerledi ve tek başına oturdu.

İçerde birkaç kravatlı adam vardı, ancak müşterilerin büyük çoğunluğu mavi yakalıydı. Hâli vakti yerinde olanlar genelde üstsüz zevklerini Goldfıngers veya Score da gideriyorlardı, buralardaki kadınlar, her ne kadar vücut parçaları şişirilmiş memeleri kadar sahte olsa da, estetik açıdan çok daha memnuniyet vericiydi.

İ k i adam merkez sahnenin yanında kıs kıs gülüyorlardı.

B i r i zenci, diğeri ise beyazdı. W i n i n tarifine uyuyorlardı.

Dansçılar sahnede dönüp yer değiştirdiklerinde, iki adamın hemen önündeki aşağı indi. K ı z ın çalışma süresi bitmişti. Oğlanlar onunla pazarlığa giriştiler. Goldfıngers vs Scors gibi ysrlsrds, b i r masa dansına y i r m i ila y i r m i bsş dolar ödenirdi. Bu tsmslds hsr ysrds anlatıldığı gibiydi. K ı z sutyenini çıkartır ve yaklaşık beş dakika kadar masanızda dans ederdi. Dokunmak yoktu, hissetmek yoktu. Kunduz Avı nda, günün gereği Kucak Dansı olarak bilinen son zamanların çılgınlığıydı, bu barın gizli köşelerinden birinde gerçekleştiriliyordu.

Kucak Dansı, ki bu genç yetişkinler arasında K u r u Cinsel İ l i ş k i olarak da biliniyordu, b i r dansçının bir erkeğin kasıkları üzem rinde adam orgazm olana kadar dönüp sallanmasından ibarett i . Ahlaki iğrençliği bir yana, Myron un aklında böylesi bir uygulamanın teknik yönlerin, dair de çeşitli sorulan vardı. Mesela, adam her şey olup bittikten sonra, gecenin geri kalanında nasıl etrafta dolaşıyordu? Beraberinde fazladan bir set iç çamaşırı mı taşıyordu? Çok soru vardı. Zaman ise çok azdı.

İ k i adam ile dansçı, Myron un köşesine doğru yöneldiler.

Myron artık W i n in neden bahsettiğini çok daha net görebiliyordu.

Beyaz adamın gerçekten de kocaman kolları vardı, ama midesi dışarı sarkmıştı ve göğsü de fazlasıyla dolgundu.

Bu kusurlardan bazıları uygun elbise seçimiyle kolayca kamufle edilebilirdi ama adam vücudunu sıkı sıkı saran f i le bir tişört giyinmişti. File bir tişört. Çok sayıda deliği olan bir tişört. Aslına bakılırsa üzerinde bir şey varmış dahi sayılmazdı. Göğüs k ı l l a n k i bunlar oldukça gürdüdeliklerden fışkınyordu.

Kılla r alışılmadık derecede uzundu, boynuna dolanan çok sayıdaki altın zincirin etrafına dolanmışlardıve korkunç bir görüntü yaratıyorlardı.

Adam yanından geçerken, Myron onun sırtını baştan aşağı gördü, çok teşekkürler...

Sırt k ı l l a r ı göğsünden çok daha gür ve yağlıydı.

Myron midesinin biraz bulandığmı hissetti.

Kız,

-On dakika için on beş dolar, dedi.

-Size bundan daha iyisini yapamam. Balık ağı tişörtlü adam,

-Vaktimizi çalıp durma fahişe, dedi.

-Burada iki kişiyiz. B i r ödeyip i k i alacağız. Zenci adam,

-Evet, diyerek araya girdi. B i r ödeyip i k i alacağız.

Kız,

-Bunu yapamam, dedi. Onu fahişe olarak çağırmalarından rahatsızlık duymuş olsa bile, bu yüzünden belli değildi.

Ses tonu yorgundu ve aslına bakılırsa, tıpkı gece vardiyasındaki bir lokanta garsonunu andırıyordu.

File tişörtlü adam bundan memnun olmadı.

-Dinle kaltak, beni sakın kızdırma. Kız,

-Müdürü çağıracağım, dedi.

-Bok çağırırsın. Ben boşalana kadar buradan ayrılmayacaksın sürtük. Zenci adam,

-Evet, diye ekledi.

-Ben de. Sürtük. Kız,

-Bakın, argo konuşma i ç in çok daha fazla para isterim, dedi.

File tişörtlü adam ona inanmaz gözlerle baktı.

-Ne dedin sen?

-Argo konuşmak için bir bedel uygulamamız var. File tişörtlü adam,

-Ek b i r bedel mi? diye bağırdı. A r t ı k öfkeden köpürmüştü. B u aptal bir fahişede şaşkınlık yaratabilir, ama biz Amerika Birleşik Devletleri nde yaşıyoruz.

Özgürlerin ülkesi, cesurların evinde. Ben istediğim her şeyi derim sürtükyoksa sen konuşma özgürlüğü diye bir şey işitmedin mi? Myron,

-Anayasal b i r b i l im adamı, diye düşündü. B i rinci Değişiklik i savunan bir adam görmek çok hoştu.

Dansçı,

-Bak, dedi, f i y a t beş dakika i ç in on i k i dolar, on dakika i ç in yirmi dolar. A r t ı bahşiş. İşte bu kadar. File tişörtlü adam,

-Ya şuna ne dersin? dedi. İ k i m i z i n üzerinde aynı anda dans et.

-Ha?

-Mesela benim üzerimde dans ederken onu da okşa. Bu kulağa nasıl geliyor domuz? Zenci adam,

-Evet, dedi.

-Domuz. Dansçı,

-Bakın arkadaşlar, bir öde, iki al türünden bir kampanyamız yok, dedi.

-İzin verin, gidip bir k ı z daha getireyim.

Size iyi hizmet veririz. Myron ortaya ç ı k t ı .

-Ben iş görür müyüm? Hiç kimse yerinden kımıldamadı.

Myron,

-Tanrım, dedi,

-ikisi de çok çekici. Seçrihekte zorlanıyorum. File tişörtlüsü zenci adama, zenci olan da f i le tişörtlüye baktı.

Myron kıza döndü.

-Tercihin var mı? K ı z kafasını olumsuz manada salladı.

Myron, f i le tişörtlüyü işaret ederek,

-O zaman ben bunu alacağım, dedi.

-O benden hoşlanıyor. Havaya dikilmiş meme uçlarından bunu anlamak kolay. Zenci adam,

-Hey, bunun burada ne işi var? diye sordu.

File tişörtlü adam ona bir bakış attı.

-Yani, demek istiyorum k i , k im bu adam? Myron başıyla onayladı.

-Çok hoş bir geri adım. Çok yumuşak ve akıcı. File tişörtlü adam,

-Ne istiyorsunuz bayım? diye sordu.

-Aslında yalan söylüyordum.

-Ne?

-Senin benden hoşlandığını nasıl anladığım konusunda.

Her ne kadar oldukça dikkat çekiciayrıca mide bulandıncıolsalar da, bunu sadece dikleşmiş göğüs uçlarından anlamadım.

-Siz neden bahsediyorsunuz?

-Siz son i k i gündür beni takip ediyorsunuz, işte buradan anladım benden ne kadar hoşlandığınızı. Bir dahakine gizli âşık yöntemini takip edin. İmzasız ve isimsiz çiçek yollayın.

Üzerine hoş bir Hallmark kartı iliştirin. Bu tür şeyler deneyin. File tişörtlü adam zenci olana,

-Haydi gel Jim, dedi,

-bu adam üşütmüş. En iyisi buradan gidelim. Kız,

-Kucak dansı istemiyor musunuz? diye sordu.

-Hayır. Gitmemiz lazım. Kız,

-Birisi bunun bedelini ödemeli, dedi.

-Aksi takdirde müdür beni mahveder.

-Yok ol fahişe. Yoksa seni pataklayacağım. Myron,

-Yavaş koca adam, dedi.

-Bakın bayım, sizinle alıp veremediğim hiçbir şey yok.

Sadece yolumdan ç e k i l i n .

-Benden de mi kucak dansı istemiyorsun?

-Sen delisin. Myron,

-Sana özel b i r i n d i r im uygulayabilirim, dedi.

File tişörtlü adamın elleri yumruğa dönüştü. Ona M y r o n u takip etmesi emredilmişti, yakalanması ya da fiziksel bir kavgaya tutuşması değil.

-Haydi gel Jim. Myron,

-Beni neden takip ediyordunuz? diye sordu.

-Senin neden bahsettiğini bilmiyorum.

-Bunun sebebi benim hipnotik mavi gözlerim miydi? Güçlü yüz hatlarım mı? B i ç i m l i k ı ç ım mı? Bu arada, bu pantolon hakkında ne düşünüyorsun? Çok dar değil, öyle değil mi?

-Çatlak. Yanından yürüyüp geçtiler.

Myron,

-Size ne diyeceğim, biliyor musunuz? dedi.

-Siz bana k i m i n i ç in çalıştığınızı söyleyin, ben de bunu patronunuza söylemeyeceğim. Adamlar yürümeye devam ettiler. Myron,

-Söz veriyorum, dedi. i adam kapıdan çıktılar. Diğer b i r gün, diğer b i r arkadaş.

Myron un işte böyle bir becerisi vardı.

Myron, adamların arkasından sokağa ç ı k t ı . File tişörtlü adam ve Jim aceleyle batıya yöneldi.

Win sokağın karşısında, gölgelerin arasında belirdi.

-Bu taraftan, dedi. B i r avluyu geçtiler, park alanına f i le tişörtlü adam ve Jim den önce eriştiler. Park bekçisi, kulübesinde, küçük bir siyah beyaz televizyondan Roseanne nin tekrarlayan gösterimini seyretmekteydi. Win, Cadillac ı işaret etti. İki araba ötede park edilen bir Oldsmobile in arkasına saklandılar ve beklediler.

File tişörtlü adamla Jim bekçi kulübesine yaklaştılar.

Hâlâ sokaktan aşağı bakıyorlardı. J im telaş içerisindeydi.

-Bizi nasıl buldu Lee? Ha?

-Bilmiyorum.

-Peki, ne yapacağız?

-Hiçbir şey. Arabamızı değiştireceğiz. Bir daha deneyeceğiz.

-Başka araban var mı Lee? File tişörtlü adam,

-Hayır, dedi. B i r tane kiralayacağız. Parayı ödediler, fiş ve anahtarlarını aldılar. File tişörtlü adam arabayı kendisi park etmekte ısrarcı davrandı.

Win, B u , dedi,

-çok eğlenceli olacak. Cadillac m yanma vardıklarında, file tişörtlü adam anahtarını k i l i de soktu. Durakladı, yere baktı ve çığlık atmaya başladı.

-Lanet olsun! Kahrolası! Myron ve W i n gölgelerin arasından çıktılar.

Myron,

-Terbiyeli olalım, terbiyeli olalım, dedi. File tişörtlü adam inanmaz

gözlerle arabasına baktı. W i n arabaya girmek i ç in k i l i d in hemen altından bir delik delmişti.

Nezaket söz konusu olduğunda bu yönteme pek başvurmazd ı , ama bu bunun gerekli olduğunu düşündüğü bir durumdu.

Bunun da ötesinde, W i n i n eli kazarakaymış, hem sürücü hem de yan kapıları çizivermişti.

File tişörtlü adam,

-Sen! diye bağırdı. M y r o n u işaret ederek, yüzü k ı r m ı z ı ve sinirliydi.

-Sen! Win M y r o n a döndü.

-Zengin bir kelime haznesi var.

-Evet ama beni gerçek manada kendimden geçiren şey, verdiği mesaj. File tişörtlü adam,

-Sen! dedi.

-Bunu arabamasen mi yaptın? Win,

-O değil, dedi.

-Ben. Ve size içini çok temiz tuttuğunuzu söylememe lütfen i z in verin. Pelüş koltuklara akçaağaç şurubunu dökerken kendimi gerçekten çok k ö tü hissett i m . File tişörtlü adamın gözleri yerinden fırladı. İçeri baktı, elini içeri uzattı ve bir çığlık attı. Bu çığlık kulakları sağır edecek düzeydeydi.

O kadar yüksek tonluydu k i , park bekçisi neredeyse uyanıyordu.

Myron, Win e baktı.

-Akçaağaç şurubu mu?

-Log Cabin marka. Myron,

-Ben her zaman Jemima Hala yı tercih etmişimdir, dedi.

-Herkesin kendine has bir beğenisi var.

-Arabada bir şey buldun mu? Win,

-Pek fazla değil, dedi.

-Torpido gözünde birkaç park bileti koçanı vardı. Bunları M y r o n a verdi. Myron kâğıtlara şöyle bir göz attı.

-Pekâlâ, diye seslendi,

-siz k i m i n için çalışıyorsunuz? File tişörtlü adam onlara doğru yürümeye başladı.

-Arabam! diye bağırdı, yüzü kıpkırmızıydı.

-Sen... arabam! Arabam! Win iç çekti.

-Bu kısmı geçebilir m i y i z lütfen? Tres can sıkıcı.

-Seni orospu çocuğu! Sen... File tişörtlü adamın elleri tekrar yumruk hâlini almıştı. Daha da yaklaştı, şimdi Win e gülümsüyordu.

Bu her bakımdan oldukça çirkin bir gülümseyişti.

-O lanet olası suratını darmadağın edeceğim güzel oğlan. Win, Myron a baktı.

-Güzel oğlan mı? Myron omzunu silkti.

Jim, f i le tişörtlü adamın yanında d i k i l d i . İkisinin de silahı yoktu, Myron bunun farkındaydı. Bir yerlerinde bıçak saklı olabilirdi ama bu onu endişelendirmedi. File tişörtlü adam, W i n i n bir metre kadar yakınına yaklaştı.

Bunda garip bir şey yoktu. Kötü adamlar hep W i n i hedef alırlardı. O Myron dan yaklaşık on beş santim kısa ve on beş k i lo zayıftı. Dahası, W i n parmağını sadece uşağını çağırmak i ç in kaldıran ç ı t k ı r ı l d ı m , zengin b i r çocuğa benziyorduzeki bir belalının bir boks armuttopundan isteyebileceği her şey onda mevcuttu.

File tişörtlü adam öne doğru b i r adım daha attı ve yumruğunu savurdu.

Bu adamları her k im tuttuysa, onlara talimatlarını uygun b i r şekilde vermemişlerdi.

Yumruk W i n i n burnuna doğru büyük bir hızla ilerledi.

Win yana doğru sıçradı. Bazen Myron, W i n i n bir kedi gibi hareket ettiğini düşünürdü. Ama bu tam manasıyla uygun b i r benzetme değildi.

Sanki hayalet gibi hareket ediyordu. Tek bir salisede orada, diğer salisede ise y a r ım metre ötedeydi.

File tişörtlü adam vurmayı bir kez daha denedi. Bu kez W i n onu engelledi.

File tişörtlü adamın yumruğunu tek eliyle sıkı sıkı yakaladı ve adamın ensesine elini bıçak gibi yaparak bir tane indirdi. File tişörtlü adam geriye doğru bir adım attı, sersemlemişti.

Jim öne geldi.

Myron,

-Bunu yapmayı aklından dahi geçirme dedi. J im kaçtı.

Myron Bolitar. Göz Korkutan.

File tişörtlü adam dengesini kazandı. Win e doğru atıldı, kafasını eğmişti, onu sıkı sıkı yakalamayı denedi. Bu büyük bir hataydı. W i n rakibinin kendisine karşı i r i cüssesini kullanmasından nefret ederdi. Myron u Duke daki birinci yıllarında tekvandoyla tanıştıran Win di, ancak kendisi bu sporla beş yaşından beri ilgilenmekteydi. Aynı zamanda üç senesini Uzak Doğu da dünyanın en büyük ustalanyla çalışarak geçirmişti.

File tişörtlü adam,

-Aaaarrrghhh! diye bağırdı.

Win yine yana doğru bir adım attı, dünyanın en hantal boğası karşısında sağa

sola sıçrayan atik bir matadoru andırıyordu.

W i n bunu karın boşluğuna indirilen sert b i r yumrukla birleştirdi, ardından da buruna atılan bir avuç içi darbesi geldi. Keskin bir çatırtı sesi işitildi ve kan boşalmaya başladı.

File tişörtlü adam çığlık attı ve yere düştü. B i r daha da ayağa kalkmadı.

Win yere eğildi. K i m i n için çalışıyorsunuz? File tişörtlü adam elindeki kana baktı.

-Burnumu kırd ı n ! Sesi genizden geliyordu.

Win,

-Yanlış cevap, dedi.

-İzninle soruyu tekrarlayayım. K i m i n i ç in çalışıyorsun?

-Hiçbir şey söylemeyeceğim! Win yere doğru uzandı, k ı r ı k burnu iki parmağının arasına aldı. File tişörtlü adamın gözleri yuvalarından fırladı.

Myron,

-Yapma, dedi.

Win kafasını kaldırıp ona baktı.

-Eğer dayanamayacaksan, buradan uzaklaş.

Dikkatini tekrar file tişörtlü adama odakladı. B u son şansın. Sonra burnunu döndürmeye başlayacağım.

Sizi k im tuttu? File tişörtlü adam hiçbir şey söylemedi. Win adamın burnunu hızla sıktı. Küçük kemikler birbirine sürümdü, t ı p k ı çatı penceresinde yağmurun sebep olduğu sesleri andıran b i r gürültü çıkarttı. File tişörtlü adam ızdırap içerisinde kıvrandı.

Win, adamın ç ı ğ l ı ğ ı n ı boştaki eliyle bastırdı.

Myron,

-Yeter, dedi.

-Henüz hiçbir şey söylemedi.

-Biz iyi adamlarız, hatırladın mı? Win yüzünü buruşturdu.

-Tıpkı bir A C L U avukatı gibi konuştun.

-Hiçbir şey söylemek zorunda değil.

-Ne?

-Bu adam beş para etmez bir pislik. Elinden gelse annesini üç kuruşa satar.

Yani?

-Yani ağzını açıp bir şeyler anlatmaktan, acıdan korktuğundan daha fazla korkuyor. Win gülümsedi.

-Ben onu değiştirebilirim. Myron park bileti koçanlarından tekini kaldırdı. B u park yeri E l l i DörtTe Madison un kesişiminde. TruPro binasının altında. Bu

arkadaşımız Ache kardeşler adına çalışıyor.

B i r i s i n in içine böylesi bir korkuyu ancak onlar yerleştirebilirler. File tişörtlü adamın suratı bembeyazdı.

Win,

-Ya da Aaron, dedi.

Aaron.

Myron,

-Ona ne olmuş? diye sordu.

-AcheTer Aaron u kullanıyor olabilirler. O da birisini Amerikan Ferdi Özgürlükler Birliği Çev. u derece korkutabilir. Aaron.

Myron,

-O artık Frank Ache i ç in çalışmıyor, dedi.

-En azından, benim i ş i t t i ğ im b u . Win kafasını eğerek f i le tişörtlü adama baktı.

-Aaron adı sana bir şey ifade ediyor mu? Adam,

-Hayır! diye bağırdı. Hemen. Hem de hiç duraksamaksızın.

Myron kafasını f i le tişörtlü adama doğru yaklaştırdı.

-Anlatmaya başla, aksi takdirde Frank Ache ye bize her şeyi anlattığını söyleyeceğim.

-Ben Frank Ache hakkında hiçbir şey söylemedim! Win,

-Üç olumsuz yanıt, dedi.

-Çok çarpıcı. İ k i Ache kardeş vardı. Herman ve Frank.

Herman, diğerinden büyük olan, patrondu, sayısız cinayet ve ızdıraptan sorumlu bir sosyopattı. Ancak b i t k in erkek kardeşi Frank ın yanında, Herman Ache tam b i r Mary Poppins di. TruPro yu ne yazık ki Frank idare ediyordu.

File tişörtlü adam,

-Ben hiçbir şey anlatmadım, diye tekrarladı. Burnunu sanki dövülmüş b i r köpekmiş gibi okşuyordu.

-Lanet olası tek bir kelime etmedim. Myron,

-Ama bunu Frank nasıl bilecek? diye sordu.

-Görüyorsun ya, Frank a ispiyoncuların en önde geleni gibi şakıdığını söyleyeceğim. Ve b i l i y o r musun? Bana inanacaktır.

Frank m şeni bu iş için tuttuğunu başka nasıl bilebilirim ki? File tişörtlü adamın yüzü soluk beyazdan bir tür deniz yosunu yeşiline döndü.

Myron,

-Ancak eğer işbirliği yaparsan, dedi,

-hepimiz tüm bunlar hiç yaşanmamış gibi davranabiliriz. Sanki seni

kuyruğundan hiç kıstırmamışım gibi. Güvende olursun. Frank ın senin işleri bu şekilde yüzüne gözüne bulaştırmadan haberdar olması şart değil. File tişörtlü adamın uzunca b i r süre düşünmesine gerek olmadı.

-Ne istiyorsunuz?

-Ache nin adamlarından teki sizi tuttu, öyle değil mi?

-Evet.

-Aaron mu?

-Hayır. Tanımadığım b i r i l e r i .

-Ne yapmak i ç in tutuldunuz?

-Seni takip etmek, g i t t i ğ in yerleri raporlamak i ç i n .

-Peki neden?

-Bilmiyorum.

-Sizi ne zaman tuttular?

-Dün akşam.

-Saat kaçta?

-Hatırlamıyorum. İkiüç gibi. Bana sizin tenis maçında olduğunuz ve hemen oraya gitmem gerektiği söylendi. Bu Valerie cinayetinin neredeyse hemen arkasındandı.

B i l d i ğ im her şey bu. Tanrı adına yemin ederim. Hepsi bu kadar. Win,

-Spekülatör, dedi. Ama Myron elini sallayarak onu susturdu. File tişörtlü adam gerçek manada önemli tek bir şey daha bilmiyordu.

Myron, B ı r a k gitsin, dedi. Bölüm 13 fyron erkenden uyandı. Kilerden soğuk mısır gevreğini kaptı.

Bu markanın adı NutriGrain di. Çekici bir isim.

Kutunun arkasını, l i f l e r in öneminden bahseden kısmı okudu.

Homurdandı.

Myron çocukluğundaki mısır gevreklerini özlüyordu: Cap n Crunch, Froot Loops, Quisp. Quisp mısır gevreği. Quisp i, TV reklamlarında Quake adındaki beceriksiz kömür madencisiyle kapışan o sevimli uzaylıyı k im unutabilirdi ki? Quisp, Quake ye karşı. Dünya dışından gelen yaratık Bay Mavi Yakalı ya karşı. İlginç b i r kavram. Bu i k i rakibe ne olmuştu? Sempatik Quisp bile Motels in yolundan mı gitmişti? Myron iç geçirdi. Bu tür nostalji krizleri için daha çok gençti.

Esperanza, Curtis Yeller in annesine dair bir adrese erişmisti.

Deanna Yeller yakın geçmişte satın alınan Cherry Hill, New Jersey deki bir evde tek başına yaşıyordu. Burası Philadelphia nin dışında bir kenar mahallesiydi.

Myron arabasına yöneldi. Eğer güne şimdi başlarsa, Cherry H i l l e gitmeye, Deanna Yeller la konuşmaya ve New York a Duane nin maçını seyretmek i ç in geri dönmeye zamanı olurdu.

İ y i ama Deanna Yeller evde miydi? En iyisi bundan emin olmaktı.

Myron araba telefonunu kaldırdı ve numarayı tuşladı. Bir kadın sesiki bu büyük olasılıkla Deanna Yeller dıyanıtladı.

A l o ? Myron,

-Orson orada m ı ? diye sordu.

Dikkat: A k ı l l ı dedektif tekniği gün yüzüne çıkıyor. Şu rağbet gören profesyonel ustalar buna büyük dikkat göstermeli.

Kadın, K i m ? diye sordu.

-Orson.

-Yanlış numara çevirmiş olmalısınız.

-Özür d i l e r i m . M y r o n telefonu kapattı.

Sonuç: Deanna Yeller evdeydi.

Myron klasik New Jersey dış mahallesinde, gösterişsiz ancak modern bir e v in Önüne park etti. Burada t üm evler az çok birbirine benziyordu.

Belki renkleri farklıydı. Mutfak sol yerine sağda olabilirdi. Ancak genetik olarak hepsi birbirinin kopyasıydı. Çok hoş. Sokak çocuk doluydu. Ve tabi değişik renklerdeki bisikletlerle. Birkaç sincap vardı. Batı Philadelphia dan f a r k l ı y d ı . Bu M y r o n u şaşırttı.

Küçük tuğla duvardan yukarı yürüdü ve kapıyı çaldı.

Çok çekici zenci bir kadın kapıyı açtı, yüzünde cana yakın bir gülümseyiş vardı. Saçı ensesinden toplanıp kocaman bir topuz yapılmıştı, bu onun elmacık kemiklerini daha da vurgulamıştı. Göz ve ağzının etrafı kırışıklıklarla doluydu ama durum o kadar da kötü değildi. İ y i g i y i m l i y d i , bir ysrds tutucu sayılabilirdi. Anne Klein I I .

Mücevherleri dikkat çekiciydi ancak aşırı derecede alengirli de değildi. Bıraktığı izlenime toptan bakıldığında: zarifti.

M y r o n u görünce gülümsemesi sanki sönüp g i t t i

-Size yardımcı olabilir iniyim?

-Bayan Yeller? Kadın yavaşça başın! salladı, sanki vereceği cevaptan pek emin değil gibiydi.

-Benim adım Myron Bolitar. Size birkaç soru sormak istiyorum. Kadının yüzündeki gülümseme tamamen yok oldu.

-Ne hakkında? Diksiyonu artık daha farklıydı. Dış mahalle vatandaşından ziyade, şüpheli bir sokak ağzıyla konuşuyordu.

-Oğlunuz.

-Benim oğlum yok. Myron,

-Curtis, dedi.

Kadının gözleri k ı s ı l d ı .

-Siz polis misiniz?

-Hayır.

-Zamanım yok.

Dışarı çıkmak üzereydim.

-Bu pek uzun sürmeyecek. Kadın ellerini kalçalarına dayadı.

-Benim bu işten ne ç ı k a r ım olacak?

-Anlayamadım?

-Curtis öldü.

-Bunun farkındayım.

-O zaman, bu konuda konuşmanın ne faydası olacak? O şimdiki gibi ö lü kalacak, öyle değil mi?

-Lütfen Bayan Yeller, içeri kısa bir süre için girebilirsem anlatacağım. Kadın bunu biriki saniye düşündü, etrafına bakındı, sonra yorgun bir teslimiyetle omzunu silkti. Saatine baktı. Myron bunun bir Piaget olduğunu fark etti. Taklit olabilirdi ama bundan şüpheliydi.

Dekor alışıldıktı. Çok fazla beyaz. Çok fazla çam ağacı.

Uzun şamdan lambaları. Çok sayıda Ikea. Raflarda ya da kahve sehpasında tek bir fotoğraf dahi yoktu. İçeride şahsa özel hiçbir şey mevcut değildi.

Deanna Yeller oturmadı. Myron u da oturmaya davet etmedi.

Myron kadına en sıcak ve en güven y ü k lü gülümseyişiyle karşılık verdi. Harry Smith ve John Tesh karışımı.

Kadın kollarını kavuşturdu.

-Siz neye sırıtıyorsunuz öyle? Evet, bir dakika daha ve ardından kadın Myron un kucağına k ı v r ı l ıp yatacaktı.

Myron,

-Size C u r t i s in öldüğü akşama dair bir şeyler sormak istiyorum, dedi.

-Neden? Bunun sizinle ne alakası var? B i r araştırma içerisindeyim. BÜYÜK VURUŞ

-Neyi araştırıyorsunuz?

-Oğlunuzun öldüğü akşam gerçekte ne olduğunu.

-Siz özel dedektif misiniz?

-Hayır. Pek sayılmaz. Sessizlik yaşandı.

Kadın, İ k i dakikanız var, dedi.

-Sadece bu kadar.

-Polise göre oğlunuz memurlardan tekine silah çekmiş.

-Öyle diyorlar.

-Çekti mi? Kadın omzunu silkti.

-Sanırım evet. C u r t i s in bir silahı var mıydı? Bir omuz silkiş daha.

-Sanırım vardı.

-Bunu o gece gördünüz mü?

-Bilmiyorum.

-Bu silahı o geceden önce görmüş müydünüz?

-Belki. Bilmiyorum. Tanrım, bu çok faydalı oluyordu.

-Oğlunuz ve Errol neden O l d Oaks Kulübü ne girdiler? Kadın yüzünü buruşturdu.

-Siz ciddi misiniz?

-Evet.

-Sizce neden olabilir? Orayı soymak i ç in tabi k i .

-Curtis bunu sık sık yapar mıydı?

-Neyi yapar mıydı? B i r yerleri soymayı. B i r omuz silkiş daha. B i r yerleri, insanları, önüne her ne gelirse. Ses tonu gerçekçiydi. İçinde en ufak b i r utanç, rahatsızlık, şaşkınlık ya da tepki barındırmıyordu.

Myron, C u r t i s ın poliste herhangi b i r kaydı yoktu, ded i .

Bir omuz silkiş daha geldi. Kadının omuzları kısa b i r süre içerisinde yorulacaktı.

-Sanırım zeki bir oğlan yetiştirdim, dedi.

-En azından o geceye kadar. Saatine tekrar baktı. A r t ı k gitmeliyim.

-Bayan Yeller, yeğeniniz Errol Swade den hiç haber aldınız mı?

-Hayır.

-Oğlunuz vurulduktan sonra onun nereye gittiğini b i l i yor musunuz?

-Hayır.

-Sizce E r r o l a ne oldu?

-Öldü. Ses tonu yine gerçekçiydi.

-Burada ne yapmaya çalışıyorsunuz bilmiyorum, ancak t üm bu olanlar b i t t i . Hem de uzun b i r süre önce. Hiç kimse bu konuyu artık umursamıyor.

-Ya siz Bayan Yeller? Sizin umurunuzda m ı ? B u i ş b i t t i . Kapandı.

-Polisin oğlunuzu vurdu sırada oradaydınız, öyle değil mi?

-Hayır. Oraya olayın hemen ardından g i t t i m . Sesi gücünü yitirmeye başladı.

-Ve oğlunuzu yerde yatarken gördünüz, öyle m i ? Başını sallayarak onayladı.

Myron kadına kartvizitini verdi.

-Eğer başka b i r şey hatırlarsanız... Kadın kartı almadı.

-Hatırlamayacağım.

-Ama eğer hatırlarsanız...

-Curtis öldü. Bunu değiştirmek için elinizden hiçbir şey gelmez. En iyisi tüm olanları unutmak.

-Bu, bu kadar basit mi? A l t ı y ı l oldu. Hiç kimse Curtis i özlüyor gibi görünmüyor.

-Ya siz Bayan Yeller? Siz onu özlüyor musunuz? Ağzını açtı, kapattı ve onra tekrar açtı.

-Curtis i y i bir çocuk değildi, beş para etmezdi. O tam bir baş belasıydı. Myron,

-Bu onun öldürülmesi gerektiği anlamına gelmiyordu, dedi.

Kadın kafasını kaldırıp ona baktı, gözleri kenetlendi.

-Fark etmez. Ölen öldü. Bu değiştirilemez. Myron hiçbir şey söylemedi.

Kadın, meydan okurcasına,

-Siz bunu değiştirebilir m i siniz Bay Bolitar? diye sordu.

-Hayır. Deanna Yeller başını salladı, arkasını döndü, çantasını aldı. A r t ı k gitmeliyim, dedi.

-Siz de artık giderseniz çok i y i olacak. Bölüm 14 Henry Hobman oyuncu locasmdaki tek kişiydi.

Myron,

-Selam Henry, dedi.

Henüz maç başlamamıştı ama Henry buna rağmen antrenör pozlarındaydı.

Yüzünü korttan çevirmeden,

-Dün gece Pavel Menansi yle görüştüğünü i ş i t t i m , diye mırıldandı.

-Yani?

-Duane ye yapılan antrenörlükten memnun değil m i sin?

-Memnunum. Henry başıyla onaylar gibi yaptı. Bu sohbetin senuydu.

Duane, rakibi ve Jacques Potiline adındaki bir Fransa Açık finalisti, korta girdiler. Duane, Myron a baktı. Yüzünde en ufak bir baskı ifadesi ya da anlam yoktu. Myron ve Henry e gülümseyerek selam verdi. Hava tenis için mükemmeldi. Güneş vardı, ama serin bir esinti Stadyum Kortu nu baştan başa nazikçe dalgalandırıyor, nemi dağıtıyordu.

Myron kortun çevresine şöyle bir göz attı. Yandaki locada oldukça çekici bir kadın vardı. Beyaz bir bluza sığmaya çalışmıştı. Bunun için kız ve erkeklerin günümüzde kullandıkları kelime göğüs dekoltesiydi. Ona çok sayıda erkek, arzu

dolu bir bakış attı. Ama tabi ki Myron hariç. O dünyevi hazlardan inanılmaz derecede uzaktı. Sarışın ansızın döndü ve Myron la göz göze geldi. Cilveli bir tavırla gülümsedi, ona hafifçe el salladı. Myron da kadına karşılık verdi. Bu konuda hiçbir şey yapmayacaktı, ama bu müthişti! Win, Myron un yanındaki sandalyesinde kıpırdandı.

-O bana gülümsüyordu, b i l i y o r musun?

-Sen hayal kurmaya devam et. Win,

-Kadınlar beni dayanılmaz bulurlar, dedi.

-Beni fark ederler, beni isterler. Bu benim hayatımın her günü yaşadığım bir lanet. Myron,

-Lütfen, dedi.

-Ben de yedim.

-Kıskanma.

Bu çok ç i r k in bir davranış.

-O zaman, durma, k im tutar seni? Win kadına baktı.

-Benim t i p im değil.

-Muhteşem sarışınlar senin t i p in değil mi?

-Memeleri çok büyük. Bu konuda benim yeni bir teorim var.

-Ne teorisi?

-Göğüsler ne kadar büyük olursa, sevişme o kadar rezil oluyor.

-Anlayamadım? Win,

-Şunu bir düşün, dedi. İ r i göğüslü kadınlarben burada inanılmaz büyük memelerden bahsediyorumsırtiistü yatma ve, aaa, kıymetli şeylerine bel bağlama alışkanlığına sahiplerdir. Dolayısıyla g i r i ş im de her zaman olması gerektiği gibi gerçekleşmiyor. Sen ne düşünüyorsun? Myron kafasını i k i yana salladı.

-Benim tabi ki buna verecek çeşitli tepkilerim var, diye yanıtladı,

-ama sanıyorum ki i l k ifademe sadık kalacağım. K i bu da neydi?

-Sen bir domuzsun. Win gülümsedi, arkasına yaslandı.

-Pekâlâ, Bayan Yell e r a yaptığın seyahat nasıl geçti?

-O da bir şey saklıyor.

-Bak, bak. Entrika kazanı gittikçe derinleşiyor. Myron kafasını sallayarak onayladı.

Win,

-Deneyimlerime dayanarak, dedi, ö l ü oğlanın annesini susturabilecek tek b i r şey olduğunu düşünüyorum.

-Peki, neymiş bu?

-Para.

Büyük meblağda para. Bay Samimiyet. Ama doğrusunu söylemek gerekirse aynı düşünce M y r o n u n aklından da geçmişti.

-Deanpa Yeller şimdi Cherry H i l l d e yaşıyor. Bir evde. Win hemen bunun üzerine atladı.

-Batı Philadelphia nın çöp yığınından gelen yalnız bir dul, dış mahalleye yerleşmiş, öyle mi? Rica ederim söyle, buna maddi açıdan gücü nasıl yetti?

-Onun satın alındığını gerçekten düşünüyor musun?

-Bu yaşananların başka bir açıklaması olabilir mi? B i l diğimiz kadarıyla, kadının kendisini destekleyecek sabit bir geliri yok. Hayatını yoksul bir bölgede geçirmiş. Şimdi birdenbire Bayan Daha İ y i Ev ve Bahçe hâline geliyor.

-İşin içinde başka bir şey olabilir.

-Mesela? B i r erkek. Win homurdandı. K ı r k i k i yaşındaki yoksul bir kadın, o türden yaşlı ve zengin bir sevgili bulamaz. Bu olacak şey değil. Myron hiçbir şey söylemedi.

Win,

-Şimdi, diyerek sözlerine devam etti,

-bu denkleme Kenneth ve Helen Van Slyke ı, ölen diğer bir çocuğun ebeveynlerini de ekle.

-Onlara ne olmuş?

-Biraz araştırma yaptım. Onların da gözle görülür herhangi bir gelirleri yok. Kenneth in ailesi evlendiklerinde çoktan dımdızlak kalmış hâldeymişler.

Helen e gelince, sahip olduğu paranın tümünü, Kenneth iş girişimlerinde batırmış.

-Yani onlar beş parasız m ı ? Win,

-Kesinlikle, diye yanıtladı.

-Sonuç olarak, ssvgil i arkadaşım, lütfen söyle, Brentman Hall de yaşamayı nasıl başarıyorlar? Myron kafasını salladı.

-Bunun başka bir açıklaması o l malı.

-Neden?

-Çocuğunun ka ti li tarafından satın alınan bir annenin varlığını belki yutabilirim. Ama ikisini? Win,

-Senin insan doğasına karşı oldukça umut y ü k l ü bir bakış açın var, dedi.

-Senin bakış açın ise benimkine kıyasla oldukça karanl ı k sanıyorum. Win,

-İşte, bu tür konularda genelde haklı çıkma sebeb im de b u , dedi.

Myron kaşlarını çattı.

-TruPro nun bununla bağlantısına ne dersin?

-Ne olmuş o bağlantıya?

-File tişörtlü adam beni takip etmesi i ç in cinayetin hemen arkasından tutulmuş. Neden?

-Ache kardeşler seni artık oldukça i y i tanıyorlar. Belki de olan biteni araştırmandan korktular.

-Eee? Bu işle alakaları ne? Win kısa b i r an i ç in düşündü.

-Valerie yi TruPro temsil etmiyor muydu? Myron,

-Ama bu altı sene önceydi, dedi.

-Ache kardeşler ajansı devralmadan evvel.

-Hımmm. Belki yanlış taşın altına bakıyörsündür. Myron,

-Ne demek istiyorsun? diye sordu.

-Belki de arada hiçbir bağlantı yoktur. TruPro, Eddie Crane Te bir anlaşma imzalamakla ilgileniyor, doğru mu? Myron başıyla onayladı.

-Ve Eddie nin danışmanışu Pavel adlı adamTruPro yla yakından i l i ş k i l i . Belki de senin kendi sahalarına daldığını J düşünüyorlardır. Myron, K i Ache kardeşler bundan hiç hoşlanmazlar, diye ekledi.

-Kesinlikle. Bu b i r olasılıktı. Myron bunu düşünerek odayı arşınladı, ancak yerine tam manasıyla oturmayan bir şeyler vardı.

Win,

-Oh, bir şey daha, dedi.

-Ne?

-Aaron kasabada. Myron un tüyleri ürperiverdi.

-Ne için?

-Bilmiyorum. Myron,

-Büyük olasılıkla sadece bir rastlantıdır, dedi.

-Büyük olasılıkla. Sessizlik yaşandı.

Win arkasına yaslandı ve parmaklarını birbirine yaslayarak kule gibi tuttu. Duane nin oyunu harikuladeden daha vasat değildi. İ l k seti 62 aldı.

İkincide biraz zorlandı, ancak bunu da 75 kazanmayı başardı. Jacques Potiline a gına gelmişti.

Duane onu son 61 T ik setle devirdi. Diğer etkileyici bir zafer.

Oyuncular korttan ayrılırlarken, Henry Hobman ayağa kalktı. Yüzü nemrut ve acımasızdı. Yanağının içini kemirdi.

-Daha i y i y d i , dedi.

-Ama muhteşem sayılmazdı.

-Homurdanıp durmayı kes Henry. Bu çok can s ı k ı c ı . Ned Tunwell merdivenlerden aşağı Myron a doğru koşturdu.

K o l l a r ı , tıpkı karda kollarını yeldeğirmeni gibi döndüren bir çocuğunkini andırırcasına çırpmıyordu. Onu diğer bir kaç Nike üst düzey yöneticisi takip etti. Ned in gözleri yaşlarla doluydu.

Ned neşe içerisinde, B i l i y o r d u m ! diye bağırdı. Myron un elini sıktı, önu kucakladı, Win e döndü, onun elini de yakaladı. Win elini geri çekti ve pantolonuna sildi.

-Bunun olacağını b i l i y o r d u m ! Myron sadece başını sallamakla yetindi.

Ned,

-Yakında! Pek yakında! diye bağırdı. Y ı l ın reklamı başlıyor! Herkes Duane Richwood adım öğrenecek! Bu adam muhteşem, tam manasıyla muhteşem! Buna inanamıyorum! Yemin ederim, hayatımda daha önce hiç bu kadar heyecanlanmamıştım! B i r daha gelmeyeceksin, öyle değil mi Ned?

-Oh, M y r o n ! W i n i dirseğiyle şakacı bir tavırla dürtükledi. B u çocuk şaka falan mı yapıyor? W i n , Ystsnskli bir komsdysn, diysrsk onunla hsmfik i r oldu.

Nsd, W i n i n omzuna sert bir şskilds vurdu. W i n gözle görülür b i r şekilde i r k i l d i ama can sıkıcı eli tutup silkelemedi.

Bu W i n açısından şaşırtıcı bir kişisel dizginlemeydi.

Ned,

-Bakın beyler, dedi.

-Burada durup sizinle tüm bir gün boyunca çene çalmak isterdim. Ama gitmeliyim. Win yaşadığı hayal k ı r ı k l ı ğ ı n ı gizlemeyi başardı.

Ş i m d i l i k hoşça kal Myron, sonra konuşuruz, tamam mı? Myron başını sallayarak onayladı.

-Hoşça kalın beyler. Ned merdivenleri tekrar tırmandı.

Win onun uzaklaşmasını dehşete yakın bir hisle seyretti.

-Bu da neydi? diye sordu,

-Kötü b i r rüya. Seninle ofiste görüşürüz. Win,

-Nereye gidiyorsun? diye sordu.

-Duane i le konuşmaya. Ona Valerie nin telefonunu sormalıyım.

-Bunu turnuva bitimine kadar ertele. Myron kafasını olumsuz manada salladı.

-Yapamam. t Bölüm 15 r y r o n basın toplantısının bitmesini bekledi. Bu biraz zaman aldı. Duane i l g i odağıydı, başarısının zirvesindeydi. Basının artık yeni b i r sevgilisi vardı: Duane Richwood. Kendinden çok emin ama iğrenç değil. Cüretli ama i y i niyetli. Yakışıklı.

Amerikalı.

Basın sürüsünün sorulan nihayet sonlandığında, Myron, Duane ye soyunma

odasına kadar eşlik etti. Duane nin k i l i t l i dolabının yanındaki sandalyeye oturdu. Duane güneş gözlüklerini çıkarttı vera f ın tepesine bıraktı.

Duane,

-Maç i y i y d i , ha? dedi.

Myron başıyla onayladı.

-Hey, bu galibiyet NikeT mutlu etmiş olmalı. Myron,

-Orgazm ediciydi, diye hemfikir oldu.

-Bir sonraki maçta reklamı oynatacaklar, öyle değil mi?

-Evet. Duane kafasını salladı. Dehşet içerisinde,

-Amerika Açıkta çeyrek f i n a l , dedi.

-Buna inanamıyorum Myron. Yolumuzda ilerliyoruz.

-Duane?

-Evet? Myron,

-Valerie nin seni aradığını biliyorum, dedi.

Duane durdu.

-Ne?

-Evini i k i kez aramış. Otelin yakınındaki ankesörlü bir telefondan.

-Senin neden bahsettiğini bilmiyorum. Duane büyük b i r hızla güneş gözlüklerine doğru uzandı, bunu el yordamıyla aradı ve hızla taktı.

-Sana yardım etmek istiyorum Duane.

-Yardım edeceğin bir şey yok.

-Duane...

-Sadece defolup git ve beni yalnız bırak.

-Bunu yapamam.

-Bak M y r o n , şu aşamada dikkâtimi dağıtacak hiçbir şeye ihtiyacım yok. Şimdi bu konuyu kapat.

-O kız öldü Duane. Ve bu hiçbir zaman değişmeyecek. Duane tişörtünü çıkarttı ve havluyla göğsünü silmeye başladı.

-Onu bir sapık öldürdü, dedi.

-Bunu haberlerde gör 1 düm. Olan bitenin benimle b i r alakası yok.

-Seni neden aradı Duane? Adamın elleri kenetlenip açılıyordu.

-Sen benim i ç in çalışıyorsun, öyle değil mi?

-Öyle.

-O zaman ya bu konuyu kapatacak ya da kovulacaksın. Myron ona baktı.

-Hayır, dedi.

Duane kendisini bir sandalyeye bıraktı, kafası elleri arasındaydı.

-Lanet olsun, özür d i l e r im Myron. Öyle demek istememiştim.

Bu tamamen üzerimdeki baskıdan kaynaklanıyor.

Bu turnuva, Dimonte adlı polisin beni suçladığı şey ve diğer her şey.

Bak, söylediklerimi unut, tamam mı? Yaptığımız bu sohbeti tamamen unut.

-Hayır.

-Ne?

-Seni neden aradı Duane?

-Adamım, beni dinlemiyor musun?

-Pek değil. B u işten uzak dur.

-Hayır.

-Bunun cinayetle en ufak bir alakası yok.

-O zaman seni aradığını kabul ediyorsun, öyle m i ? Duane ayağa k a l k t ı , sırtını M y r o n a döndü, dolabına yaslandı.

-Duane? Adamın ağzından çıkan kelimeler yumuşaktı.

-Evet, beni aradı. Öyleyse ne olmuş?

-Neden? D i y e l im ki birbirimizle tanışıyorduk.

Çok yakından, demek istediğimi anladın mı?

-Sen ve Valerie... ? Myron abes el hareketleri yaptı.

Duane kafasını yavaşça salladı.

-Bu önemli bir şey değildi. Sadece birkaç kez oldu.

-Bu ne zaman başladı?

-Birkaç ay önce.

-Nerede tanıştınız? Kafasını kaldırıp Myron a baktı, şaşkındı. B i r turnuvada.

-Hangisinde?

-Hatırlamıyorum. Sanıyorum New Haven. Ama bu çok hızlı oldu.

-Peki, o zaman neden polise yalan söyledin?

-Sence neden olabilir? diye karşılık verdi.

-Wanda tam olarak şurada dikiliyordu. Onu seviyorum adamım. B i r hata yaptım. Onu incitmek istemedim. Bu, bu kadar yanlış b i r şey mi?

-Peki, neden bana söylemedin?

-Neyi?

-Biraz önce sana sorduğum şeyi. Neden bana doğruyu söylemedin?

-Aynı sebepten.

-Ama Wanda orada değildi.

-Utanmıştım, tamam mı?

-Utanmış miydin? Myron onu seyretti. Duane nin suratı o güneş gözlükler i y le b i ç i m l i ve robotsu görünüyordu. A m a ortada doğru o l mayan bir şey vardı. Bu hoş bir duyarlıktı, ancak yirmi bir yaşındaki hiçbir profesyonel sporcu,

partnerine ne kadar sadık olursa olsun, temsilcisini bir patavatsızlıktan haberdar etmekten utanmazdı. Özür övgüye değer olabilirdi, ama k u lağa hiç de inandırıcı gelmiyordu.

-Eğer her şey bittiyse, neden Valerie seni arıyordu?

-Bilmiyorum.

Beni tekrar görmek istedi. Sanıyorum bu son b i r kaçamak olacaktı.

-Onu görmeyi kabul ettin mi?

-Hayır. Ona i l i ş k i m i z in bittiğini söyledim.

-Başka ne dedin?

-Hiçbir şey.

-Başka ne dedin?

-Hiçbir şey.

-Emin misin? Başka hiçbir şey hatırlamıyor musun?

-Hayır. Hiçbir şey söylemedim.

-Endişeli ya da üzüntülü görünüyor muydu?

-Görebildiğim kadarıyla, hayır. Kapı açıldı.

Oyuncular içeri girmeye başladı, çoğu Duane ye buz gibi tebriklerini iletti. Yükselen yıldızlar soyunma odasında pek de önemli değillerdi.

Eğer yeni birisi İ l k O n olarak bilinen ultraayrıcalıklı tenis kulübüne katılırsa, diğer bir üyenin oradan atılması gerekirdi. Bu işin işleyişi öyleydi.

Hiçbir toplantı odası bu kadar acımasız değildi. Burada herkes birbirinin rakibiydi. Herkes aynı para ve ün i ç in yanşıyordu.

Herkes b i r b i r i n in düşmanıydı. Duane birdenbire çok yalnız göründü.

Myron, A ç mısın? diye sordu.

Duane, M i d em kazmıyor, dedi.

-Özellikle istediğin bir şey var mı? Duane,

-Pizza, dedi.

-Peyniri ve biberi çok olsun.

-Haydi giyin. Seninle girişte buluşuruz. Bölüm 16 Myron Bolitar? Araba telefonuydu. Duane yi evine henüz bırakmıştı.

-Evet.

-Ben NYPD den Gerard Courtier. Jake in oğluyum.

-Oh, evet.

Nasılsın Gerard?

-Şikâyet edemem. Hatırladığınızdan şüphedeyim, ancak b i r kere birbirimize karşı oynamıştık. Myron,

-Michigan eyaletinde, dedi.

-Hatırlıyorum. Ve bunu ispatlayacak yaralarım da var. Gerard güldü. T ı p k ı babasını andırıyordu.

-Hatırlanabil i r olduğuma sevindim. B u kendini tanımlarken kullanabileceğin en nazik ifade. Yine Jake i andırır b i r kahkaha i ş i t i l d i .

-Babam bana Simpson cinayetine dair bilgiye ihtiyacınız olduğunu söyled i .

-Bundan çok memnun olurum.

-Büyük olasılıkla bir şüphelinin olduğunu işitmişsinizdir. Roger Quincy adındaki adam.

-Şu sapık.

-Evet. Myron,

-Onu cinayetle bağlantılandıran özel bir şey var mı? diye sordu.

-Gerçekleştirdiği taciz dışında? B i r i n c i s i , adam kaçtı. Quincy nin dairesine uğradıklarında, adamın her şeyini toplayıp ortadan kaybolduğunu gördüler.

Nerede olduğunu kimse bilmiyor. Myron,

-Sadece korkmuş olabilir, dedi.

-Korkmak i ç in oldukça i y i bir sebep.

-Neden böyle söyledin?

-Roger Quincy cinayet günü tenis merkezindeymiş.

-Tanığın var mı?

-Birkaç tane. Bu, M y r o n u n hızını kesti.

-Başka? K ı z bir otuz sekizlikle vurulmuş. Oldukça yakın mesafeden.

Silahı olay yerinden on metre ötedeki bir çöplükte bulduk.

Smith Wesson. Bir Feron s çantasındaydı. Çantada da tek bir delik vardı. Feron s çantası. Diğer bir turnuva sponsoru. Resm turnuva eşyalarısatma lisansları vardı. Feron s un milyarlarca insana satış yapan en az y a r ım düzine sergi yeri vardı. Bunun nereden satıldığını bulmak imkânsızdı.

Myron,

-Yani katil ona yaklaşmış, dedi,

-çantanın içerisindeki silahla vurmuş, yürümeye devam etmiş, silahı çöpe atmış ve uzaklaşıp gitmiş. Gerard,

-Görünen b u , dedi.

-Serinkanlı bir müşteri.

-Hem de çok. Myron,

-Silahta herhangi bir parmak izi var mı? diye sordu.

-Hayır.

-Öldürülüşün tanığı var m ı ?

-Birkaç yüz tane. Ama ne yazık ki herkesin anımsadığı tek şey silahın sesi ve Valerie nin yere yuvarlanışı. Myron kafasını salladı.

-Katil inanılmaz bir riske girmiş.

K ı z ı herkesin ortasında bu şekilde vurarak yani.

-Evet. İnsanın kanını donduracak kadar cesurca bir olay.

-Başka bir şey var mı? Gerard,

-Tek b i r sorum var? dedi.

-Neymiş?

-Gelecek Cumartesi gününe biletlerimiz nereden olacak? Bölüm 17 Esperanza, gazetelerden kesilmiş altı y ı l l ı k i k i kupür yığınını Myron un masasına düzenli bir şekilde yığmıştı. Sağdaki yığındiğerinden yüksek olanAlexander Cross cinayetine dair makalelerden oluşmaktaydı. Küçük yığın Valerie Simpson ın hastaneye yatırılışıyla i l g i l i y d i .

Myron üçüncü yığınıgelen mesajlardan oluşanıdikkate almadı ve Valerie ye dair y ı ğ ı n ı gözden geçirdi. Hikâye ona zaten tanıdıktı. Valerie nin ailesi onun

-izne ç ı k t ı ğ ı n ı iddia etmiş, ancak güvenilir b i r kaynak, gerçeği basına sızdınvermişti: Genç tenis yıldızı esasen ünlü D i l w o r t h A k ı l Hastalıkları Tesisi ndeki bir hastaydı. A i le bunu birkaç gün süreyle inkâr ettita ki Valerie nin D i l w o r t h tesislerinde yürürken çekilen b i r fotoğrafı gazetelerde yer alana kadar. A i l e tarafından yapılan gecikmiş bir açıklama, bu her ne anlama geliyorsa, Valerie nin dış baskılardan kaynaklanan bir bunalmadan dolayı dinlendiğiyönünde iddialarda bulundu.

Medyada yer almak aşırı kaçtı. Valerie tenis dünyasında çoktan tarihe karışmıştı, dolayısıyla basın onunla ilgilendi ama konuya gözü dönmüş aç kurtlar gibi saldırmadılar. Buna rağmen, özellikle bir t a k ım sürekli yayınlarda, çeşitli dedikodular i ş i t i l d i . İçlerinden teki Valerie nin yaşadığı çöküntünün bir cinsel tacizden kaynaklandığını söyledi. Diğer b i r tanesi, onun bir sapığın saldırısına uğradığını belirtti. B i r başkası, okuyucuyu sıradan detaylarlakurbanın adı, bu kişinin nasıl öldürüldüğü, polisin Valerie yi neden tutuklamadığı gibi küçük şeylerlerahatsız etmeyen bir makale aracılığıyla, Valerie nin büyük bir soğukkanlılıkla birisini Öldürdü günü iddia etti.

Ancak dedikodular arasında en ilginci, Myron un dikkatini gerçekten üzerine toplayan bir tanesi, i k i f a r k l ı gazetede birden çıktı. Çeşitli isimsiz kaynaklaragöre, Valerie Simpson bir hamileliği gizlemek i ç in D i l w o r t h tesislerinde saklanıyordu.

Bu doğru da olabilirdi, uydurma da. Genç b i r kadın saklanmaya başlayınca, hamilelik dedikoduları hep gün yüzüne çıkardı. Yine de...

Myron, Alexander Cross cinayetine dair kaleme alınan makalelere geçti.

Esperanza araştırmalarını Philadelphia bölgesi dergileriyle sınırlamıştı, ama materyal yine de oldukça engindi.

Hikâyeler temelde polislerin anlatımı paralelindeydi.

Alexander Cross insanlara tepeden bakanların gittiği tenis kulübünde verilen bir partideydi. Tesadüfen, Errol Swade ve Curtis Yeller adındaki iki soyguncuyla karşılaştı. Onları kovaladı, ana çimen kortta adamları yakaladı ve Errol Swade tarafından bıçaklandı. Bıçak Alexander m kalbini deldi. Hemen o an orada öldü.

Senatör Cross ve ailesi konuya dair herhangi bir yorumda bulunmamıştı.

Senatörün sözcüsüne göre, aile inzivaya çekilmiştive bu her ne demekse, emniyet teşkilatı ile adalet sistemine güveniyorlardı .

Basın Errol Swade için düzenlenen insan avına odaklandı.

Polis, Swade in birkaç saat içerisinde yakalanacağından adları kadar emindi. Ama saatler günleri kovaladı. Baş köşe yazarları polisi on dokuz yaşındaki bir uyuşturucu müptelasını enseleyemedikleri için sert b i r dille eleştirdiler, ama Cross ailesi sessiz kaldı. Hikâye standart halk öfkesini körükledi baş köşe yazarları, her şeyden önce, Errol Swade gibi serseri birisinin neden kefaletle serbest bırakıldığını öğrenmek istediler.

Ancak öfke, bu tip durumlarda hep olduğu üzere, boşa çıkt ı . Diğer hikâyeler öncelik kazanmaya başladı. Olay i l k sayfadan son sayfaya kayarak unutulmaya yüz tuttu.

Myron y ı ğ ı n ı tekrar gözden geçirdi. Curtis Yeller ı vuran polis güzelce ört bas edilmişti. Konuya dair herhangi bir içişleri araştırmasından bahsedilmiyordu.

Alışılageldik tepkicilerden hiçbirisi polis barbarlığınıprotesto etmemişti, ki bu çok garipti. Genelde b i r t a k ım kaçıklar, olay unsuru her ne olursa olsun, mutlaka televizyona çıkmayı başarırlardı, özell i k le de eğer zenci b i r genç, beyaz bir polis tarafından vurulmuşsa.

Ama bu kez değil. Ya da en azında olan biten basına yansımamıştı.

Bekle. Hatta kal.

İşte Curtis Yeller a dair bir makale. Myron i lk seferde bunu gözden kaçırmıştı, çünkü bu cinayeti takip eden gün yayınlanmıştı.

Böyle bir makale i ç in çok erken bir zamandı. Büyük olasılıkla Senatör Cross henüz bir yasaklama getiremeden önce gizlice gazeteye sokulmuştuancak bu sadece M y r o n un komplo paranoyası da olabilirdi. Bunu söylemek çok zordu. Bu, metro Bölümünün yer aldığı on ikinci sayfanın alt köşesindeki küçük bir makaleydi. M y r o n bunu i k i defa okudu.

Sonra üçüncü kere. Makale sadece batı Philadelphia daki cinayetten ya da

bahsi geçen cinayette polisin rolünden bahsetmiyordu.

Makale doğrudan Curtis Yeller a dairdi.

Tıpkı diğer herhangi b i r övgü dolu yazı gibi başlıyordu: Curtis Yeller bir iftihar listesi öğrencisiolarak betimlenmişt i . Bu gerçekten de pek büyük b i r şey değildi. Psikozlu, düşük IQTu bir çocuk tacizcisi, erken yaşta öldürülünce birdenbire şeref listesi öğrenciliğine terfi edivermişti. İşe Yaramazların Kurtuluşu. Ama bu hikâye biraz daha ileri gitti. Bayan Lucinda Elright, Curtis Yeller ın tarih öğretmeni, Curtis i en i y i öğrencisive hiçbir zaman gözaltına alınmayanbir oğlan olarak betimlemişti. Bay Bernard Johnson, onun İngilizce öğretmeni, Curtis in pek sık rastlanmayacak kadar parlak ve araştırmacı , milyonda bir karşılaşılacak b i r i s i ve kendi öz oğlu g i b i olduğunu ifade etmişti.

Bunlar olağan ölüm abartılan mıydı? Belki. Ama okul kayıtları, öğretmenleri destekledi. Curtis hakkında hiç rapor tutulmamıştı. Ayrıca sınıfındaki en i y i ders k a t ı l ım yüzdesine sahipti. Hepsinin ötesinde, transkripti 3.9 luk bir not ortalaması gösteriyordu, tek B si sağlık dersindendi.

Her i k i öğretmen de Curtis Yeller ın şiddete yatkın olmadığına kesinlikle inandıklarını ifade etmişlerdi. Bayan Elrigth, Curtis in kuzeni Errol u suçlamıştı ama bu konuda herhangi bir detay verilmemişti. Myron arkasına yaslandı. Karşı duvardaki Casablanca dan alınma f i lm fotoğrafına baktı. Sam, Nazi ler içeri girerken, Bogie ve Bergman a serenat yapıyordu. Sana bakıyorlar çocuk. Paris hep b i z im olacak. Sen o uçağa bineceksin.

Myron genç Curtis Yeller ın bu filmi seyredip seyretmediğini, sisli havaalanında yaşlı gözlerle dikilen Ingrid Bergman ın selüloid görüntüsünü fark etme fırsatını yakalayıp yakalayamadığını merak etti.

Masasının arkasından basket topunu çıkarttı ve parmağında döndürmeye başladı. Ekseninden kaydırmaksızın dönüş hızını artırmak maksadıyla topa uygun açıdan şöyle bir vurdu. Eserine sanki bir Çingene nin kristal topuymuş gibi baktı. Farklı b i r evrenle karşılaştı, bu Boston Garden ın parke zeminindeki sesli ikaz cihazını üç sayılık atışlarla çınlatan daha genç M y l o r B o l i t a r d ı . Bu hayale çok uzun bir süre kendisini kaptımıamaya çalıştı, ama işte orada, önde ve arkadaydı, sönüp gitmek istemiyordu.

Esperanza içeri girdi. Oturdu ve sessizce bekledi.

Topun dönmesi durdu. Myron onu yere bıraktı ve kıza makaleyi uzattı.

-Şuna bir bak. Esperanza makaleyi okudu.

-Birkaç öğretmen ölen bir çocuğa dair i y i bir peyler söylemiş. Öyleyse ne olmuş? Büyük olasılıkla sözleri de yanlış anlaşılmıştır zaten.

-Ama bu birkaç sıradan yorumun ötesinde b i r şey. Curtis Yeller m poliste herhangi bir kaydı yoktu, okulda da kaydı yoktu, neredeyse mükemmel denebilecek bir devama sahipti, not ortalaması da 3.9 du. Çoğu çocuk i ç in bu inanılmaz büyük bir başarı. Ama o Philadelphia nın sn kötü yerlerinden gelen b i r çocuktu. Esperanza omuz silkti.

-Alakayı kuramadım. Y e l l e r m bir Einstein ya da geri zekâlı olması neyi değiştirir k i ?

-Hiçbir şeyi. Sadece işte sana akla yatkın olmayan bir nokta daha.

Curtis in annesi neden oğlunun hırsızlıkta i y i o l madığını söyledi peki?

-Belki de öğretmenlerin bildiğinden daha başka b i r şey b i l i y o r d u . M y r o n olumsuz manada kafasını salladı. Deanna Yeller T düşündü. Kapıyı açan gururlu ve güzel kadın, ölen oğlundan bahsedilir bahsedilmez aniden saldırgan, savunmacı bir yapıya bürünmüştü.

-Yalan söylüyordu.

-Neden?

-Bilmiyorum.

W i n onun satın alındığını düşünüyor. Esperanza,

-Bu kulağa oldukça yüksek bir olasılık gibi geliyor, dedi.

-Ne, oğlunun k a t i l i n i korumak i ç in rüşvet alan b i r anne mi? Esperanza tekrar omzunu silkti.

-Tabi k i , neden olmasın?

-Sen gerçekten de b i r annenin... Myron cümlesini yanda kesti. Esperanza nın suratı tamamen ifadesizdio her zaman en kötüsüne inanan b i r i s i y d i . Myron, B i r an i ç in şu senaryonun tümüne bak, diye tekrar denedi.

-Curtis Yeller ve Errol Swade o lüks tenis kulübüne gece gizlice giriyorlar.

Neden? Orayı soymak i ç in mi? Ne alacaklardı? Gece vaktiydi.

Soyunma odasına giderek dolaplardan cüzdanları aşıracak hâlleri yoktu.

O zaman ne çalacaklardı? Tenis pabuçlarını mı? Birkaç raket mi? Bu birkaç tenis teçhizatı i ç in kat edilemeyecek kadar uzun bir yoldu. Esperanza,

-Belki de teyp ekipmanlarını alacaklardı, dedi.

-Kulüp binasında büyük ekran bir TV o l a b i l i r d i

-Pekâlâ. D i y e l im ki sen haklısın. Sorun şu ki oğlanlann arabası yoktu. Belediye otobüsüne binmişler, ardından da yürümüşlerdi.

Yağma ladıklannı nasıl taşıyacaklardı? Elleriyle mi?

-Belki de b i r araba çalmayı planlamışlardı.

-Kulübün valeli araba parkından mı? Esperanza omuz silkti.

-Olabilir, dedi. Sonra:

-Kısa bir süreliğine konuyu değiştirmemde mahsur var mı?

-Devam et.

-Dün gece Eddie Crane ile yaptığın görüşme nasıl geçt i ?

-Çocuk Küçük Pocahontas ın büyük b i r fanatiği.

Onun çok seksiolduğunu söyledi.

-Seksi mı?

-Evet. Omzunu s i l k t i.

-Çocuk ağzının tadını biliyor.

-Çok da nazik.,Onu sevdim. A k ı l l ı , aklı başında.

İ y i bir çocuk.

-Yoksa evlatlık mı alacaksın?

-Oh, hayır.

-Onu temsil etme konusu ne oldu?

-Temasa geçeceklerini söylediler.

-Sen ne düşünüyorsun?

-Söylemek çok zor. Çocuk benden hoşlandı. Ebeveynleri ise benim ufak çaplı olmamdan endişeleniyorlar. Durakladı.

-Burger City nasıl g i t t i ? Esperanza ona bir t a k ım kâğıtlar uzattı.

-Phil Sorenson un ön sözleşmesi. T V reklamı mı?

-Evet, ama b i r hamburger çeşnisi gibi giyinmek zorunda.

-Hangisi?

-Sanırım ketçap. Hâlâ müzakeresini yapıyoruz.

-Tamam. Sadece bunun mayonez ya da salatalık turşusu olduğunu söyleme. Kontratı inceledi.

-İşi iş. Rakamlar da güzel. Esperanza ona baktı.

-Aslına bakılırsa çok i y i . Kadına gülümsedi. Kocaman bir gülümseme. Esperanza,

-Senin i l t i f a t ı n la heyecanlanmam gereken k ı s ım burası mı? diye sordu.

-Söylediklerimi unut. Esperanza kâğıt yığınlarını işaret etti.

-Valerie nin D i l worth daki günlerinde gittiği psikiyatristi bulmayı başardım.

Adı Julie Abramson. Yetmiş Üçüncü Sokak ta özel muayenehanesi var.

Tabi ki seni görmeyecek. Hastaları hakkında konuşmayı reddediyor. Myron, B i r kadın doktor, diyerek düşüncelere daldı.

Ellerini kafasının arkasına yerleştirdi.

-Belki de onu keskin espri yeteneğim ve adaleli bedenimle ikna edebilirim. Esperanza,

-Büyük olasılıkla yaparsın, dedi,

-ancak kadının yarı baygın olmaması durumunda uygulanmak üzere, benim bu konuda alternatif b i r planım var.

-Peki, neymiş bu? .

-Muayenehanesini tekrar aradım, sesimi değiştirdim ve seni bir hasta olarak tanıttım. Ondan sana yarın sabaha randevu aldım. Saat dokuzda.

-Psikozum ne? K r o n i k priapizm, dedi.

-Ama bu sadece benim görüşüm.

-Çok komik.

-Aslına bakılırsa, şu adıherneyse şehirden ayrıldığından bu yana çok daha i y i s i n . Adıherneyse, Esperanza nın çok iyi bildiği g i b i , Jessica ydı.

Esperanza, Myron un hayatının aşkını pek umursa Tenasül uzvunun cinsel zevk bulunmaksızın dik durması Çev. ıyordu. Sıradan bir gözlemci, kıskançlığı bu konunun suçlusu olarak gösterebilirdi ama o zaman çok yanılmış olurdu.

Doğru, Esperanza olağanüstü derecede güzeldi. Aralarında ayartıcı b i r t a k ım anların yaşandığı da doğruydu, ancak i k i sinden b i r i hep herhangi bir zararla karşılaşılmaksızın alevlerin dozunu ayarlayabilecek kadar sağ duyulu olmuştu. A y r ı ca, konu âşık erkeklerden açıldığında, Esperanza nm biraz f a r k l ı l ı k t an yana olduğu da bir gerçektibu uzun ya da kısa, şişman ya da zayıf, zenci ya da beyaz olmanın ötesinde bir f a r k l ı l ı k t ı . Mesela şu anda Esperanza bir fotoğrafçıyla çıkmaktaydı.

Fotoğrafçının adı L u c y d i . Lucy. B i r kadın, rüzgârı yakalamakta zorluk yaşayanlar için.

Hayır, Jessica dan bu derece hoşlanmama sebebi bundan çok daha basitti: Esperanza, Jessica nın M y r o n u i l k kez bırakıp gittiğinde oradaydı.

Her şeye i lk elden tanık olmuştu. Ve Esperanza k i n gütmüştü.

Myron i l k sorusuna geri döndü.

-Onlara rahatsızlığımın ne olduğunu söyledin? Esperanza,

-Belirsiz konuştum, dedi.

-Sesler duyuyorsun.

Paranoyak şizofrensin, yanılsamalar, halüsinasyonlar görüyorsun, işte öyle b i r şey.

-Nasıl oldu da bu kadar erken b i r zamana randevu ayarlayabildin?

-Sen çok ünlü bir f i lm yıldızısın. A d ım ne? Esperanza,

-Adını vermeye cesaret edemedim, dedi.

-O kadar ünlüsün. Bölüm 18 Dr. Julie Abramson un muayenehanesi Yetmiş Üçüncü Sokak ile Central Park ın Batısı nin çakıştığı köşedeydi.

Lüks bir mahal. Bir blok kuzeydeki parkı tepeden gören bina San Remo ydu.

Dustin Hoffman ve Diane Keaton orada yaşamıştı.

Madonna oraya taşınmayı istemiş ama yönetim onun bir San Remo materyali olmadığına karar vermişti. Win bir blok güneyde, Dakota da, John Lennon un yaşadığı ve öldüğü yerde oturmuştu. Ne zaman Dakota nın avlusuna girseniz, Lennon un vurulduğu noktadan geçerdiniz. Myron onun vuruluşunun ardından buradan yüzlerce kez geçmişti, bunu tekrarlayışında da hâlâ sessiz olması gerektiğini hissediyor du.

Dr. Abramson un kapısında süslü, dökme demir diğer bir kapı vardı.

Acaba bu dekoratif m i , yoksa koruma amaçlı mı oraya takılmıştı? Myron karar veremedi, ancak dökmedemir bir kapıyla muhafaza edilen bir psikiyatri k l i n i ğ i ona çok ironik geldi. Tamam, çok cjeğil ama yeterince komikti.

Myron kapı ziline bastı. V ı z ı l t ı l ı elektrik zilini işitti ve içeri girdi.

Her ne kadar hava bulutlu olsa da, bu güne özel en kaliteli güneş gözlüklerini takmıştı. Bay F i lm Y ı l d ı z ı .

Resepsiyonist, modaya uygun gözlükleri olan temiz g i y i m l i bir adam, ellerini yakaladı ve eziyet çektirilen bir kedin in tiz çığlığını anımsatan, aslında insanı sakinleştiren bir ton olması beklenen sesiyle,

-Günaydın, dedi.

-Dr. Abramson u görmek i ç i n buradayım. Randevum saat dokuzda. A n l ı y o r u m . A r t ı k canlanmıştı, Myron un suratını inceliyor, bu büyük f i lm yıldızının k im olduğunu çıkartmaya çalışıyordu.

M y r o n güneş gözlüklerini düzeltti ama çıkartmadı.

Resepsiyonist i s im almak istedi, ancak sağduyusu onu engeledi.

Bu büyük ünlüyü aşağılamaktan korktu.

-Beklerken şu formu doldurabilir misiniz? Myron verilen rahatsızlıktan dolayı sinirlenmiş gibi görünmeye çalıştı.

Resepsiyonist, B u sadece bir formalite, dedi.

-Emin im ki bu işlerin nasıl yürüdüğünü anlıyorsunuzdur.1Myron iç çekti.

-Peki o zaman. Doldurulduktan sonra resepsiyonist formu geri istedi.

Myron,

-Bunu doğrudan Dr. Abramson a vermeyi tercih ederim, dedi.

-Efendim, sizi temin ederim k i

-Belki de ne demek istediğimi tam ifade edemedim. Bay Zor. T ı p k ı gerçek bir f i lm yıldızı gibi.

-Bunu Dr.

Abramson a şahsen vereceğim. Resepsiyonist sessizlik içerisinde

somurtuyordu.

Birkaç dakika sonra dahili hat vızırdadı. Resepsiyonist ahizeyi kaldırdı, kısa bir an için dinledi, sonra da kapattı. B u taraftan lütfen. Dr. Abramson ufak tefektitoplamda bir metre k ı r k beş santim boyunda ve otuz beş k i lo ağırhğındaydı. Ona i l i ş k in her şey çekmiş, ezilmiş görünüyordu. Gözleri hariç. Ufacık yüzünde, hiçbir şeyi kaçırmayan i k i büyük, neşe saçan, sıcak fener gibi etrafa bakıyorlardı.

Bir çocuğunkini andıran elini Myron un avucuna bırakt ı . Tokalaşması şaşırtıcı derecede kuvvetliydi.

-Lütfen oturun, dedi.

Myron söyleneni yaptı. Dr. Abramson da hemen karşısına yerleşti.

Ayaklan yere zor bela değiyordu.

-Elinizdeki formu alabilir miyim? diye sordu.

-Tabi k i . M y r o n bunu kadına uzattı. Doktor kısa b i r an i ç in kâğıda baktı.

-Siz Bruce Willis misiniz? Myron kadına çarpık bir gülümsemeyle karşılık verdi. 1 Tam Die Hard daki gibiydi.

-Güneş gözlüklerimle beni tanıyamadınız, öyle değil mi?

-Sizin Bruce Willis e benzer hiçbir yanınız yok.

-Ford Harrison yazacaktım, ama o çok yaşlı.

-Yine de bundan çok daha i y i bir seçim olurdu. Sonra Myron u biraz daha inceleyerek, L i am Neeson hâlâ i y i olab i l i r , diye ekledi. Dr. Abramson, M y r o n u n gösterisine pek de sinirlenmiş gibi,durmuyordu. Ve tabi ki o eğitimli bir psikiyatristti ve anormal zihinlerle uğraşmaya alışkındı.

-Neden bana gerçek adınızı söylemiyorsunuz?

-Myron Bolitar. Küçük surat neredeyse gözleri kadar ışık saçan bir gülümseyişle aydınlandı.

-Sizi tanıdığımı biliyordum. Siz şu basketbol yıldızısınız.

-Yerinizde olsam tam olarak y ı l d ı z kelimesini kullanmazdım. Yüzü kızardı.

-Lütfen Bay Bolitar, bu kadar alçakgönüllü olmayın. Art arda üç yıl boyunca sadece Amerikalılar dan kurulan i l k takım.

İ ki N C AA şampiyonluğu. B i r kez Y ı l ın Üniversite Oyuncusu ödülü.

Ülke çapında üniversiteler arası yapılan seçimlerde sekizinci.

-Siz fanatik misiniz?

-Ve çok dikkatli. Arkasına yaslandı. Tıpkı sallanan sandalyedeki küçük bir çocuk gibiydi.

-Anımsadığım kadarıyla, i k i kez Sports Illustrated a kapak oldunuz. Bu üniversite oyuncusu için alışılmadık bir durum. Aynı zamanda i y i bir öğrenciydiniz, Amerika da okudunuz, basında popülerdiniz ve oldukça yakışıklı olduğunuz söyleniyordu. Yanılıyor muyum? Myron,

-Evet, dedi.

-Belki şu olduğunuz söyleniyordukısmı hariç. Kadın güldü.

Bu hoş bir kahkahaydı. Sanki t üm bedeni buna eşlik ediyor gibiydi.

-Şimdi, t üm bunların ne anlama geldiğini bana neden anlatmıyorsunuz Bay Bolitar?

-Lütfen bana Myron deyin.

-Tamam. Ve siz de bana Dr. Abramson diyebilirsiniz.

Şimdi, sorun ne?

-Hayır, ben i y i y i m . A n l ı y o r u m . Kadın şüphelenmiş göründü, ancak Myron bu i y i doktorun bu buluşmadan biraz eğlendiğini hissetti.

-O zaman sorunlu b i r arkadaşınızvar. Bana t üm olan biteni anlatın. Myron,

-Arkadaşımın adı, dedi,

-Valerie Simpson. Bu kadının ilgisini çekti.

-Ne?

-Sizinle Valerie Simpson hakkında konuşmak istiyorum. ; A ç ı k surat bir anda tamamen kapandı.

-Siz b i r muhabir değilsiniz, öyle değil mi?

-Hayır.

-Sanıyorum sizin bir spor temsilcisi olduğunuzu okumuştum.

-Öyleyim.

Valerie Simpson neredeyse müşterim olacakt ı . A n l ı y o r u m . Myron,

-Valerie yi en son ne zaman gördünüz? diye sordu.

Dr. Abramson başını i k i yana salladı.

-Valerie Simpson ın hastam olup olmadığını ne onaylayabilir ne de reddedebilirim.

-Onaylamanız ya da reddetmeniz gerekmiyor. Ben hastanız olduğunu b i l i y o r u m .

-Tekrarlıyorurn: Valerie SimpsonTn hastam olup olmadığını ne onaylayabilir ne de reddedebilirim. B i r süre Myron u inceledi.

-Belki siz bana bu konuyla neden ilgilendiğinizi söyleyebilirsiniz.

-Daha önce de söylediğim üzere, ben onu temsil etmek üzereydim.

-Bu beni takma adla neden ziyaret ettiğinizi açıklamıyor.

-Ben onun cinayetini araştırıyorum.

-Araştırıyor musunuz? Myron kafasını sallayarak onayladı.

-Sizi k im tuttu?

-Hiç kimse.

-O zaman neden bunu araştırıyorsunuz?

-Kendime göre sebeplerim var. Kadın başıyla onayladı. B u sebepler ne Myron? Onları öğrenmeyi çok isterim. Ah şu psikiyatristler.

-Aynı zamanda Anneciğim ve Babacığımı habersiz g i r ip bastığım günü de anlatmamı ister m i siniz?

-Eğer isterseniz tabi.

-İstemiyorum. Benim öğrenmek istediğim şey Valerie n i n yaşadığı çöküşe neyin sebep olduğu? Kadının yanıtı ezberdendi.

-Valerie Simpson Tn hastam olup olmadığını ne onaylayabilir ne de reddedebilirim.

-Doktorhasta g i z l i l i ğ i mi?

-Bu doğru.

-Ama Valerie öldü.

-Bu benim yükümlülüğümü en ufak bir şekilde değiştirmez. K ı z öldürüldü. Büyük bir soğukkanlılıkla vuruldu.

-Anlıyorum.

Yaşanan dramatik olaylar da benim yükümlülüğümü değiştirmez.

-Ama bana fayda sağlayacak bir şeyler biliyor olabilirsiniz.

-Ne açıdan faydalı? K a t i l i bulmak açısından. Küçük ellerini kucağına yerleştirdi. Kilisedeki küçük bir kızı andırıyordu.

-Ve sizin yapmaya çalıştığınız şey de bu, öyle mi? Yani o kadının katilini bulmak?

-Evet.

-Ya polis? Haberlerden anladığım kadarıyla ellerinde bir şüpheli var. Myron,

-Ben otorite sahiplerine pek güvenmem, dedi.

-Öyle mi?

-İşte, yardım etmek istememin sebeplerinden biri de bu. Dr. Abramson büyük gözlerini M y r o n a d i k t i .

-Ben pek de öyle düşünmüyorum M y r o n .

-Düşünmüyor musunuz?

-Bana daha çok kurtarma kompleksli birisi gibi görünüyorsun.

Her zaman bir kahramanmış gibi davranmaktan hoşIanan, kendisini ışıl ışıl zırhlar içerisinde bir şövalye olarak gören türden bir adam. Sen ne düşünüyorsun?

-Ben, benim analizimi başka bir zamana bırakmamız gerektiğini düşünüyorum. Kadın küçük omuzlarını silkti.

-Sadece f i k r i m i söylüyordum.

Bunun i ç in ek bir bedel istemeyeceğim. İ y i . Ek bir bedel mi?

-Polisin doğru adamı yakaladığından pek emin değilim.

-Neden?

-Bana bu konuda sizin yardım edebileceğinizi umut ediyordum.

Valerie sizinle Roger Quincy nin tacizleri hakkında konuşmuş olmalı.

Onun tehlikeli birisi olduğunu düşünüyor muydu?

-Son bir kez tekrarlıyorum, Valerie Simpson ın hastam olup olmadığını ne

-Sizden bunu yapmanızı istemiyorum. Ben size Roger Quincy hakkında som soruyorum. Benim bu adamla bir ilişk im yok, ya sizin?

-Aynı zamanda onu da tanımıyorum.

-O zaman şu anlık fikirlere ne dersiniz? Tıpkı biraz önce benim için yaptığınız g i b i . Kadın kafasını salladı.

-Özür d i l e r i m .

-Sizi benimle konuşmaya ikna edebilmemin hiçbir yolu yok mu?

-Olası bir hastaya dair mi? Hayır.

-Farz edelim ki ebeveynlerinin rızasını aldım.

-Bunu yapmayacaksınız. Myron bekledi, seyretti. Kadın bunda ondan daha iyiydi.

Yüzü en ufak bir ipucu dahi vermiyordu, ama kelimeler geri alınamazdı.

Myron,

-Bunu nereden biliyorsunuz? diye sordu.

Kadın sessiz kaldı. Gözleri yere yöneldi. Myron gafın kasten yapılıp yapılmadığını merak etti. Myron,

-Sizi çoktan aradılar, öyle değil m i ? dedi.

-Kendim ve başkaları arasındaki herhangi bir iletişimi sizinle tartışma özgürlüğüne sahip değilim. A i l e aradı. Sizi susturdular.

-Valerie Simpson ın hastam Myron,

-Ceset henüz soğumadı bile ama onlar arkalarında bıraktıkları izleri çoktan kapatmaya başladılar, diye sözlerine devam etti.

-Bunda ters bir şeyler sezinlemiyor musunuz? Dr. Abramson boğazını temizledi.

-Neden bahsettiğinizi anlamıyorum ama size şunu söyleyeceğim: Sizin biraz önce tanımladığınız türden durumlarda, ebeveynlerin kızlarının hatırasını korumak istemeleri hiç de mantıksız değildir.

-Hatırasını korumak m ı , M y r o n ayağa kalktı, olabilecek en iyi durumuözetleyenavukat bakışlarını takındı

-yoksa katilini korumak mı? Bay Büyük Oyuncu.

Dr. Abramson,

-Şimdi aptallık ediyorsunuz, dedi.

-Tabi ki t üm bu olanlardan genç kadının ailesini suçlamıyorsunuzdur. Myron tekrar yerine oturdu. Elinden gelen en i y i herşey mümkündür tavrını takınarak kafasını hafifçe yana eğdi.

-Helen Van Slyke mn kızı öldürüldü. Birkaç saat içerisinde yas tutan anne, sizi ağzınızı kapalı tutacağınızdan emin olmak i ç in aradı. Bu size biraz garip gelmiyor mu?

-Helen Van Sfyke adını daha önce işitip işitmediğimi ne onaylayabilir, ne de reddedebilirim. Myron, A n l ı y o r u m , dedi.

-Yani siz tüm bu olanların bir tarafa atılması gerektiğini düşünüyorsunuz. Gizlenmesini.

Hayalin gerçeği bastırmasına izin verilmesini. Ama, her nedense, ben bunun hiç de size uygun b i r şey olmadığını düşünüyorum Doktor. Kadın hiçbir şey söylemedi.

Myron,

-Hastanız öldü, diye sözlerine devam etti.

-Yükümlülüğünüzün ailesinden ziyade ona karşı olması gerektiğini düşünmüyor musunuz? Dr.

Abramson un elleri kısa bir an i ç in sıkılaşıp küçük birer topa dönüştü, sonra rahatladı. Derin b i r nefes aldı, bunu içinde tuttu, sonra da yavaş yavaş dışarı bıraktı. D i y e l im k i ama sadece d i y e l im kiben o genç kadının psikiyatristiydim.

Aramızdaki o sıkı güven içerisinde bana anlattıklarını başkalarına aktarmama yükümlülüğüm olmaz mıydı? Eğer hasta t üm o anlattıklarını hayattayken kimseye açmamayı tercih ettiyse, bunları onun ölümünde t ı p k ı kendisinin tercih ettiği gibi gizli tutmak benim sorumluluğum değil mi? Myron ona baktı. Dr. Abramson da ona karşılık verdi.

İnatçıydı. Myron,

-Hoş bir sohbet oldu, dedi. A m a belki de Valerie bir şeyleri su yüzüne çıkartmak istedi. Ve belki de b i risi onu engellemek i ç in öldürdü. Parlak gözler birkaç kez k ı r p ı l d ı . Kadın,

-Sanırım artık gitseniz iyi olur, dedi.

Dahili hattın düğmesine bastı. Resepsiyonist kapıda bel i r d i . M y r o n

kollarını göğsünde kavuşturdu ve göz korkutucu görünmeye çalıştı. Bu g i r i ş im pek başarılı olmadı.

Myron ayağa kalktı. Orada b i r şeylerin tohumunu attığını biliyordu.

Sadece bunun çimlenip filizlenmesi için biraz zaman tanımak durumundaydı.

-En azından bu konuyu biraz düşünecek misiniz? diye sordu.

-Hoşça kal M y r o n . Resepsiyonist, Myron un odadan çıkmasına izin verecek şekilde yana doğru çekildi.

Bölüm 19 Aiexander Cross cinayetinin üç tanığındanhepsi de merhumun üniversite arkadaşlarıydısadece biri New York bölgesinde yaşıyordu.

Gregory Caufıeld Jr., sevgili babasının Stillen, Caufıeld ve WestonTarla kurduğu bir hukuk firmasın ın genç ortaklarındandı. Bu oldukça güçlü, kamuoyunca tanınan, çeşitli eyalet ve yabancı ülkelerde ofisleri bulunan bir firmaydı. Myron numarayı çevirdi, Gregory Caufıeld Jr. Ta görüşmek istediğini söyledi ve beklemeye alındı. Birkaçsaniye sonra bir kadın yanıtladı ve,

-Sizi doğrudan Bay Caufıeld a aktaracağım, dedi.

Bir k l i k sesi işitildi. Telefon tek bir kez çaldı. Ardından coşku dolu bir ses,

-Pekâlâ, selam! dedi.

Pekâlâ, selam mı?

-Gregory Caufıeld la mı görüşüyorum?

-Tabi ki öyle.

Bugün sizin i ç in ne yapabilirim? A d ım Myron Bolitar. H ı h ı ı .

-Ve sizden bir randevu talep ediyorum.

-Tabi k i . Ne zamana?

-Mümkün olan en erken zamana.

-Yarım saat sonrasına ne dersiniz? Size uyar m ı ?

-Bu harika olur, teşekkürler.

-Süper Myron. Sabırsızlıkla bekliyorum. Klik. Süper mi? On beş dakika sonra Myron yola çıkmıştı. Park Caddesi nden yukarı yürüdü, yaz aylarında Win le oturup öğlen yemeklerini yemekten hoşlandıkları cami basamaklarını geçti.

Ana kadın seyretme tünekleri. New York istisnasız dünyanın en güzel kadınlarına sahiptir. Hepsi de iş elbisesi, tenis ayakkabısı giyer, güneş gözlüğü takarlar. Soğukkanlı b i r kararlıl ı k la yürürler, harcayacak en ufak zamanlan dahi yoktur. Şaşırtıcı bir şekilde, güzel kadınlardan hiçbirisi Myron a göz atmadı.

Büyük olasılıkla sadece ihtiyatlı davranıyorlardı. Büyük olasılıkla o güneş gözlüklerinin gerisinden ona çılgıncasına arzu dolu bakışlar fırlatıyorlardı.

Myron batıya, Madison Caddesi ne döndü.

Neredeyse biry ı ld ı r vitrinlerinde KAPATIYORUZ yazan birkaç elektronik

cihaz dükkanının önünden geçti. Bu işaret hep aynıydıbeyaz zemin, siyah harfler. Kör b i r adam elindeki tası uzattı.

A r t ı k kalem dahi satmıyordu. Adamın gören gözü olan köpek ölü duruyordu.

Köşede i k i polis gülüyordu. Kruasan yiyorlardı.

Tatlı çörek değil.

Lobideki asansörün hemen yanında bir güvenlik görevlisi duruyordu.

-Evet?

-Myron Bolitar. Gregory Caufield ı görmeye geldim.

-Oh, evet Bay Bolitar. Yirmi ikinci kat. Yukarıyı aramamıştı.

Listesini de kontrol etmemişti. Hımm.

Asansörün kapısı açılınca, içeride cana yakın suratlı bir kadının d i k i l d i ğ i n i gördü. İ y i günler Bay Bolitar. Lütfen beni takip edin. Ofis pembesi halı döşeli, beyaz duvarlı, McKnight çerçeveli posterlerin asılı durduğu uzun bir koridor boyunca ilerlediler. Tek b i r daktilo sesi dahi işitilmiyordu, ama M y r o n bir lazer yazıcının v ı z ı l t ı s ı n ı duydu. Birisi hoparlörü açık telefondan bir numarayı çeviriyordu. Faks makinalarmdan teki gelen aramayı büyük bir cayırtıyla diğer bir faks makinasına yönlendirdi. Köşeyi döndüklerinde, aynı derecede cana yakın suratlı diğer b i r kadın yanlarına yaklaştı.

Etraf sahte gülümseyişlerle doluydu.

İkinci kadın,

-Merhaba Bay Bolitar, dedi.

-Sizigördüğüme çok sevindim.

-Ben de sizi gördüğüme. Kullandığı kelimeler cinsell i k kokuyordu.

İ l k kadın onu ikinciye teslim etti. Bu tam bir ekip etiketleme işiydi. İ k i n c i kadın,

-Bay Caufıeld sizi C konferans odasında bekliyor, dedi, sesi sanki C konferans odası Pentagon un iç kısımlarındaki gizli bir bölmeymiş gibi alçak tondaydı.

Myron u, üzerindeki büyük bronz C harfi dışında diğerlerinden pek farklı olmayan bir kapıya doğru yönlendirdi.

Birkaç saniye içerisinde, Myron bu odanın C konferans odası olduğu sonucuna vardı. Sherlock B o l i t a r ın Maceraları. Kapıyı içeriden bir adam açtı. Bu genç, Stephanopoulos saçlı, koca kafalı birisiydi. Myron un elini heyecanla sıktı.

-Selam Myron.

-Selam Gregory. Sanki gerçekten birbirlerini tanıyorlarmış gibi.

-Lütfen içeri gel. Burada tanışmanı istediğim birisi var. Myron tamamen içeri adım attı. İleride koyu renk deri sandalyeli büyük ceviz bir masa vardı. Sandalyeler üzerlerinde şu küçük a l t ın düğmeler taşıyan türdendi.

Duvarlar ciddi suratlı adamların yağlıboya tablolarıyla doluydu. Oda, masanın diğer ucunda oturan adam dışında, boştu. Her ne kadar o güne kadar hiç karşılaşmamış olsalar da, Myron adamı anında tanıdı. O şaşırmış olabilirdi, ancak adamda en ufak b i r şaşk ı n l ı k dahi yoktu.

Senatör Bradley Cross.

Gregory ikisini birbirleriyle tanıştırmaya zahmet etmedi.

Aslına bakılırsa orada kalmayı dahi düşünmedi. Kapıyı arkasından kapatarak sessizce dışarı süzüldü. Senatör ayağa kalkt ı . İnsanların genelde siyasi ailelerle bağdaştırdığı o klasik aristokrat y a k ı ş ı k l ı l ı ğ ı y la en ufak bir alakası yoktu. İnsanlar ın evcil hayvanlarına çok benzedikleri söylenir; eğer bu doğruysa Senatör Bradley Cross un da b i r av köpeğinin olması gerekirdi.

Yüz hatları uzun ve uysaldı. İ y i dikiml i takım elbisesi, vücudunun abartılı armut yapısını hiçbir şekilde değiştirememişti; bunun b i r kadın vücudu olması durumunda, çocuk doğurmuş yorumunu alırdı.

Saçlarında gri tutamlar vardı, sanki elektrikleniyormuş gibi görünüyordu. K a l ın camlı gözlüklere ve çarpık b i r gülümseyişe sahipti. Yine de bu cazip bir gülümseyiştigerçekten çekici, güven uyandıran bir yüzü vardı.

Bu oy verilecek türden b i r surattı. Senatör Cross elini yavaşça uzattı.

-Tüm bu amatör oyun için özür d i l e r i m , dedi,

-ama artık tanışmamız gerektiğini düşündüm. El sıkıştılar.

-Lütfen otur. Rahatına bak. Sana bir şey i k r am edebilir miyim? Myron,

-Hayır, teşekkürler, dedi.

Yüz yüze oturdular. Myron bekledi. Senatör söze nasıl başlayacağından pek de emin görünmüyordu. Birkaç kez elini ağzına kapatarak öksürdü. Her b i r öksürük gıdığının hafifçe sallanmasına sebep oldu.

-Seni görmeyi neden istediğimi b i l i y o r musun? diye sordu.

Myron,

-Hayır, dedi.

-Oğlum hakkında çok sayıda soru sorduğunu biliyorum.

Daha da önemlisi, öldürülüşü hakkında.

-Bunu nereden işittiniz?

-Etraftan. Oradan buradan. Kaynaklarım var.

Kafasını, tıpkı garip bir ses duyduğunda bir av köpeğinin yapacağı tarzda yana doğru eğdi.

-Bunun sebebini bilmek isterim. Myron,

-Valene Simpson benim müşterilerimden birisi olacaktı, dedi.

-Bana da öyle söylendi.

-Ben Valerie nin cinayetini araştırıyorum.

-Ve Valerie ile Alexander cinayetleri arasında bir bağ olabileceğine inanıyorsun, öyle mi? Myron omzunu silkti.

-Oğlum altı y ı l önce Philadelphia yakınlarında sıradan bir sokak eşkıyası tarafından öldürüldü. Valerie, New York ta Amerika Açıkta neredeyse yeraltı dünyasında işlenecek türden b i r cinayete kurban gitti. Arada ne tür b i r bağ olabilir k i ?

-Belki de hiç. Cross arkasına yaslandı, baş parmaklannı döndürdü.

-Seninle birlikte bu işin peşine düşmek istiyorum Myron.

Özgeçmişine biraz göz attım. Geçmişteki çalışmalanndan haberdarım.

Detaylarından değil tabi k i , ama saygınlığının farkındayım.

Burada senin üzerinde herhangi bir etki bırakmaya çalışmıyorum.

Bu benim tarzım değil. Sert oğlanı oynarken kendimi hiçbir zaman rahat hissetmedim. Tekrar gülümsedi.

Gözleri şimdi yaşlıydı ve sesinde fark edilir bir titreme vardı.

-Bugün burada seninle Birleşik Devletler in bir senatörü olarak değil, yas tutan bir baba olarak konuşuyorum. Oğlunun huzur içerisinde yatmasını isteyen yaslı bir baba olarak. Senden yaptığın şeyi sonlandırmanı rica ediyorum. Adamın ses tonundaki acı çok açıktı. M y r o n bunu beklemiyordu.

-Bunu yapabileceğimden emin değilim Senatör. Senatör yüzünü i k i eliyle güçlü bir şekilde sıvazladı. Yorgun bir tavırla, İ k i genç insan görüyorsun... diye konuşmaya başladı.

-Önlerinde uzun bir hayat uzanan i k i genç insan görüyorsun. Birbirleriyle nişanlanmak üzereler. Sonra ne oluyor? İ k i farklı olayla, altı y ı l arayla öldürülüyorlar. Bu acımasız rastlantı idrak edilemeyecek kadar fazla. Sen de bunu merak ediyorsun, öyle değil mi Myron? Myron kafasıyla onayladı.

-Dolayısıyla ölümlerini incelemeye başladın.

Böylesine tuhaf çifte bir trajediyi açıklayabilecek bir şeyler arıyorsun.

Ve araştırmalarında çeşitli tutarsızlıklara rastlıyorsun. B i r b i rini tamamlamayan parçalarla karşılaşıyorsun.

-Evet.

-Ve bu tutarsızlıklar seni Alexander ile Valerie cinayetleri arasında bağ olduğunu inanmaya yöneltiyor. Cross kafasını kaldırarak tavana baktı ve işaret parmağını dudağına dayadı. B u tutarsızlıkların Valerie Simpson Ta en ufak bir

alakasının olmadığını söylesem bana inanır

-mısın? Myron,

-Hayır, dedi.

-Yapamam. Senatör Cross kafasıyla onayladı, bu Myron dan ziyade kendi adına yaptığı bir hareketti.

-İnanacağından şüphedel i y d im zaten, dedi.

-Çocuğun yok, öyle değil mi Myron?

-Hayır, yok.

-Önemli değil. Çocuklu olan insanlar bile anlamıyor.

Anlayamazlar. Olan bitenler... acı veren sadece yaşananlar değil. Ölümün kendisi insanı bitiriyor. Senin gitmene hiçbir zaman izin vermiyor, soluklanma şansı tanımıyor. Karımın hâlâ neredeyse günlük ilaç kullanması gerekli. Sanki birisi gelip içindeki her şeyi söküp çıkartmış, geriye sadece açması bir kabuk bırakmış gibi. Onu o hâlde görmenin nasıl bir şey olduğunu tahmin dahi edemezsin.

-Ben kimseyi incitmek, üzmek istemiyorum Senatör.

-Ama durmayacaksın da. Ve ne kadar dikkatli olursan o l, birileri yaptığın araştırmadan mutlaka haberdar olup nem kapacaktır, t ı p k ı benim yaptığım g i b i .

-İhtiyatlı olmaya çalışacağım.

-Bunun imkânsız olduğunu biliyorsun.

-Şimdi vazgeçemem. Üzgünüm. Senatör kendi kendine o yüz mesajını tekrar verdi. Derin bir iç çekti ve,

-Bana başka b i r seçenek bırakmıyorsun.

Sana olan biteni anlatmak zorunda kalacağım. Belki ondan sonra bu işin peşini bırakırsın, dedi.

Myron bekledi.

-Sen b i r avukatsın, öyle değil mi? Myron,

-Evet,

-dedi.

-New York barosunun üyesi misin?

-Evet. Bradley Cross ceketinin cebine uzandı. Solgun derisi, suratından aşağı düzensiz kümeler hâlinde sarkmaktaydı. Çek defterini çıkarttı.

-Seni avukatım olarak tutmak istiyorum, dedi.

-Beş b in dolarlık avans yeterli olur mu?

-Anlamadım.

-Avukatım olarak seni tutmak istiyorum. Sana anlatmak üzere olduğum şey

avukatmüvekkil g i z l i l i ğ i yetkisinin altına giriyor. Hiçbir yerde, mahkemede bile, sana birazdan anlatacaklarımı tekrarlamana i z in verilmeyecek.

-Bunun i ç in beni parayla tutmanıza gerek yok.

-Öyle yapmayı tercih ederim.

-Pekâlâ. O zaman yüz dolarlık b i r çek olsun. Bradley Cross çeki yazdı ve Myron a verdi.

Herhangi bir giriş yapmaksızın,

-Oğlum uyuşturucu kullanıyordu, dedi.

-Çoğunlukla kokain. Tabi eroin de, ama ona henüz başlamıştı. B i r şeyler aldığını biliyordum ama açıkçası bunun ciddi bir şey olduğunu hiçbir zaman düşünmedim.

Onu kafası iyiyken gördüm. O kırmızı gözlerini gördüm.

Ama bunun sadece marihuana olduğunu düşündüm. Tanrım, ben de marihuanayı denemiştim. Hatta içime bile çekmiştim. Hafifçe gülümsedi. M y r o n da ona, eşit hafiflikte, karşıl ı k verdi.

-Alexander vs arkadaşları o gscs kulüp arazisinde sıra 4, dan b i r tur atmıyorlardı, dsdi.

-Kafayı bulacaklardı. Alexander Tn cebinde şırınga vardı.

Cinayetin işlendiği yerin yakınındaki çalıların arasında da kokain bulundu.

Ve, tabi k i , Alexander Tn cesedinde hem eroin hem de kokain izlerine rastlandı.

Sadece beden sıvılarında değil, aynı zamanda hücrelerinde de. Bana bunun, onun bu uyuşturucuları bir süredir kullandığının kanıtı olduğu söylendi. Myron,

-Otopsi yapılmadı diye biliyordum, dedi.

-Gizli tutuldu. Hiçbir şey söylenmedi ya da kayda alınmadı.

Nasıl olsa bunun hiçbir önemi yoktu. Alexander ın hayatını sonlandıran şey bir bıçak yarasıydı, uyuşturucu değil.

Oğlumun yasa dışı maddeleri kullandığı gerçeği konuyla alakasızdı. Myron, yüz ifadesini sabit tutarak, belki, diye düşündü.

Cross bir süre bakışlarını uzaklara d i k t i . Sonra,

-Nerede kalmıştım? diye sordu.

-Kafayı bulmak i ç in partiden ayrılmışlardı.

-Doğru, teşekkürler. Boğazını temizledi, biraz daha d i k oturdu.

-Hikâyenin geriye kalanı oldukça açık. Oğlanlar ç im sahalardan tekinde Errol Swade ve Curtis Yeller la karşılaştılar.

Gazeteler Alexander m ne kadar cesur olduğundan, kendi güvenliğini hiçe sayarak suçlulara engel olmaya nasıl çalıştığından bahsetti. Adamlarım

ellerinden gelenin en iyisini yapmışlardı. Ama gerçek şuydu k i ; o mantıksızca davranacak kadar kafayı bulmuş, uçuyordu. Tıpkı bir tür süper kahraman gibi tepelerine ani iniş yapmıştı. Yeller soyadlı şu oğlanpol i s in vurduğuher şeyi yere bıraktı ve kaçtı. Ama Errol Swade çok daha soğukkanlıydı. Sustalısını çıkarttı ve oğlumun kalbini bir balon gibi patlattı. Bunun kazara olduğunu söylüyorlar.

Kayıtsızca. Senatör Cross sustu. Myron adamın devam etmesini bekledi.

Destanının sonuna geldiği kesinleşince Myron,

-Neden kulüpteydiler? diye sordu.

-Kimler?

-Swade ve Yeller. Senatör Cross şaşırmış göründü.

-Onlar hırsızdı.

-Bunu nereden biliyorsunuz?

-Orada başka ne yapıyor olabilirlerdi k i ? Myron omzurfu s i l k t i .

-Oğlunuza uyuşturucu satıyor olabilirlerdi.

Alışveriş. Bu kulağa, gecenin b i r körü tenis kulübünü soymaktan çok daha makul geliyor. Cross kafasını olumsuz anlamda salladı.

-Ellerinde bir şeyler taşıyorlardı. Tenis raketleri. Toplar. K im söyledi?

-Gregory ve diğerleri. Taşman malzemeler de olay yerinde bulundu.

-Tenis raketleri ve toplar m ı ?

-Daha başka şeyler de vardı, şimdi hatırlamıyorum. Myron,

-Çocuklar bunların mı peşindeydi? dedi. B i r t a k ım tenis aksamının peşinde mi?

-Polis, oğlumun onları soygun sonlanmadan önce engellediğine inanıyor.

-Ama oğlunuz onlara dışarıda engel oldu. Eğer bir tak ım şeyler çaldılarsa, o zaman çoktan içeri girmişlerdi demek k i . Senatör sert bir ses tonuyla,

-O zaman senin öne sürdüğün fikrin ne? diye sordu.

-Oğlumun kötü giden bir. uyuşturucu pazarlığında öldürüldüğü mü?

-Ben sadece kulağa en mantıklı gelen şeyi görmeye çalışıyorum.

-Bir uyuşturucu pazarlığı cinayeti Valerie yle aralarında kurmaya çalıştığın bağı daha olası bir hâle mi sokuyor?

-Hayır.

-O zaman varmaya çalıştığın nokta ne?

-Hiçbir noktam yok. Sadece farklı teorileri ortaya atıyorum. Bundan sonra ne oldu? Cinayetten hemen sonra? Adam gözlerini tekrar uzaklara odakladı, bu kez portrelerden tekine doğru bakıyordu, ama Myron onun resmi gerçekten gördüğünü düşünmedi. Senatör boşluktan geliyormuşçasma yankılanan bir ses

tonuyla,

-Gregory ve diğer oğlanlar koşarak partiye döndüler, dedi.

-Onları takip ederek dışarı çıktım. Alexander m ağzında kan baloncuk yapıyordu.

Onun yanına vardığımda ölüydü. B i r sessizlik yaşandı.

-Gerisini sen de tahmin edebilirsin. Her şey otopilota bağlanmıştı.

Ben pek bir şey yapmadım. Sağlık ekipleri yaptı. Gregory nin babasıki o burasının en önde gelen ortaklarından birisidirda yardım etti. Ben sadece orada d i k i l d im ve uyuşuk bir şekilde kafamı salladım. Sana yalan söylemeyeceğim.

Sana orada olup biteni bilmediğimi söylemeyeceğim. B i l i yordum.

Eski alışkanlıkların üstesinden gelmek zordur Myron.

B i r politikacıdan daha bencil başka bir yaratık yoktur.

Biz bencilliğimizi ortak yararadı altında kolayca haklı ç ı kartırız.

Dolayısıyla olay ört bas edildi g i t t i .

-Ya gerçekler şimdi gün yüzüne çıkarsa? Adam gülümsedi.

-Ben yok olurum. Ama bunun olmasından artık gerçek anlamda korkmuyorum. Ya da belki de bu da b i r yalan, artık bunu k im b i l e b i l i r k i ? Ellerini yukarı kaldırdı, sonra da indirdi.

-Ama k a r ım gerçeği hiçbir zaman öğrenmedi.

Bilseydi ne yapardı bilmiyorum, gerçekten b i l m i yorum.

Alexander i y i bir çocuktu Bay Bolitar. Onun hatırasının ufak parçalara bölünmesini istemiyorum. Sonuç olarak uyuşturucu Errol Swade ve Curtis YellerT daha az kusurlu, ya da oğlumu olduğundan daha suçlu yapmıyor.

Bıçaklanmayı o istemedi. Myron kısa b i r an i ç in bekledi. Sonra sıradaki ölümcül soruyu sordu:

-Ya Deana Yeller? Senatör şaşırdı. K i m ?

-Curtis Yeller m annesi.

-Ne olmuş ona?

-Onunla hiçbir ilişkiniz yok mu? Senatör daha da şaşırdı.

-Tabi ki hayır. Neden böyle bir şey sordun k i ?

-Ona sessiz kalması için hiç ödeme yapmadınız mı?

-Ne konuda sessiz kalması için?

-Oğlunun ölümü konusunda.

-Hayır. Bunu neden yapmalıydım k i ?

-Biliyorsunuz ki Curtis Yeller a da hiç otopsi yapılmadı.

Garip, öyle değil mi?

-Eğer polisin kurallar dâhilinde hareket etmeciiğını üstü kapalı söylemeye

çalışıyorsan, buna yanıt veremeırij çünkü bilmiyorum.

Ayrıca umurumda da değil. Evet, polisin ateş etmesine ben de şaşırdım.

Belki de o gece orada ört bas edilen ikinci bir şey daha vardı. Varsa bile, ben buna karışmadım. Ve daha da önemlisi, bunun Valerie SimpsonTa ne tür olası bir bağlantısının olabileceğini de göremiyorum. Aslına bakılırsa tüm bu olanların hiçbirisinin Valerie yle alakasını anlayamadım.

-O da o gece partide miydi?

-Valerie mi? Tabi k i .

-Alexander öldürüldüğünde o neredeydi, b i l i y o r musunuz?

-Hayır. B u ölüme nasıl bir tepki verdiğini anımsıyor musunuz?

-Perişan olmuştu. Nişanlısı büyük bir soğukkanlılıkla biraz önce öldürülmüştü. Çılgına dönmüştü ve ö f k e l i y d i .

-Onların ilişkilerini onaylamış mıydınız?

-Evet, hem de çok. Valerie nin biraz tedirgin olduğunu düşünmüştüm. Çok fazla hüzünlüydü. Ama ondan hoşlandım.

O ve Alexander birlikte iyiydiler.

-Valerie nin adı hiçbir zaman oğlunuzun öldürülüşüyle bağlantılı olarak anılmadı. Neden? Gıdığı çoğunlukla titriyordu.

-Nedenini b i l i y o r musunuz? dedi.

-Valerie Simpson tenis günlerinden dolayı hâlâ çok ünlüydü. Henüz onun adı olaylara karışmadan dahi etrafta olup biteni izleyen heterli sayıda göz olduğunu hissettik. Bunun Valerie yi sevip sevmemekle alakası yoktu. Sadece hikâyeyi elimizden geldiğince küçük tutmaya çabaladık. Gaze telerin ön sayfalarından uzak tutmaya.

-O zaman oldukça şanslıydınız.

-Ne demek istiyorsun?

-Yeller öldürüldü.

Swade de ortadan kayboldu. Cross gözlerini birkaç kez k ı r p t ı .

-Anladığımdan emin değilim.

-Eğer hayatta olsalardı davaları görülürdü. Bu da basının ilgisini çok daha fazla çekerdi. Belki de sizin adamlarınızın üstesinden gelemeyecekleri kadar büyük bir basın i l g i s i . Gülümsedi.

-Dedikoduları işittiğinizi görebiliyorum.

-Dedikodular mı?

-Errol Swade i öldürttüğüme dair dile getirilen söylentiler.

B i r çetenin bana yardım ettiği ya da buna benzer saçmalıklar.

-Şunu itiraf etmelisiniz ki Senatör, onların kaderleri herkesçe uygun bulunan

küçük bir halkla ilişkiler paketine doğru yöneldi. Sizin olaylar üzerinde ördüğünüz ağa karşı gelecek kimse de yok.

-Curtis Yeller Tn ölümünün ardından gözyaşı dökmüyorum ve eğer Errol Swade de öldürüldüyse, onun arkasından da çok fazla gözyaşı dökeceğimden şüphedeyim. Ama benim tanıdığım tek bir gangster dahi yok. Bu kulağa aptalca geleb i l i r , ama bir çetenin yardımını talep etmek aklıma dahi gelmez.

Swade i araması i ç in bir dedektif tuttum. B i r şey buldu mu?

-Hayır.

Swade in öldüğüne inandı. Polis de öyle. Çocuk bir panktı Myron. Bu olaydan önce dahi uzun b i r hayata uzanan türden geleceği yoktu. Myron birkaç soru daha sordu ama öğrenecek başka b i r şey kalmamıştı. Birkaç dakika sonra i k i adam da ayağa kalkt ı .

Myron,

-Gitmeden önce Gregory Caufield la konuşmam sorun olur mu? diye sordu.

-Konuşmamanı tercih ederim.

-Eğer saklayacak hiçbir şey yoksa

-Onun t üm bunları sana anlattığımı bilmesini istemiyorum.

Bunu sana söyledim. Avukatmüvekkil g i z l i l i ğ i , hatırladın mı? Nasıl olsa seninle dürüst bir şekilde konuşmayacaktır.

-Eğer siz ona öyle yapmasını söylerseniz, konuşur. Cross kafasını olumsuz manada salladı.

-Gregory yi babası kontrol ediyor. Konuşmayacaktır. Myron omuz silkti. Senatör büyük olasılıkla haklıydı. Gregory üzerinde uygulayabileceği tek baskı, Cross un ona biraz önce söylediği şey olabilirdi. Cross t üm bunları o kadar büyük bir dikkatle ayarlamıştı k i , Myron bunu yapamadı.

Myron kestirmeden sonuca varacağı bir yol bulmalıydı. Cauf ı e ld b i r şahitti. Mutlaka ona da birkaç soru sorulmalıydı.

İ k i adam, ciddi bir göz teması kurarak el sıkıştılar. Senatör Cross tatlı bir pinpon, oğlunun anısını korumaya çalışan ve yas tutan bir baba mıydı? Yoksa bunun M y r o n l a başa çıkmanın en etkin y o l u olduğunu daha önceden planlamış mıydı? Adam ihtiyatlı mıydı, sempatik miydi, yoksa her ikisi olarak adlandırılabilir miydi? Cross ona o alımlı çarpık gülümseyişiyle baktı.

-Umar ım merakını tatmin etmişimdir, dedi.

Etmemişti. Bunu başarmaya yaklaşamamıştı bile. Ama Myron bunu ona söylemeye zahmet dahi etmedi.

Bölüm 20 IVlyron binadan çıktı ve Madison Caddesi nden aşağı dalgın dalgın ilerledi. Trafik durgundu. Bu Manhattan i ç in büyük bir sürprizdi. Beş

şerit, Elli Dördüncü Sokak ta birdenbire tek şeride düşüyordu. Diğer dört şerit sokaklara buhar boşaltan New York inşaat alanlarından tekiyle kapatılmıştı.

Çok garip. Bu arada bunca buhar da nereden çıkıyordu? Tam Elli Üçüncü Sokak ın karşısına geçiyordu k i , kaburgalarına sert b i r şeyin battığını hissetti.

-Kusuruma bakma lanet herif. Myron bu sesi bandajlanmış burnu ve siyah gözleri henüz görmeden tamdı. File tişörtlü adam. Göğüs kafesine bir silah dayamıştı, bedenini silahı diğer meraklı gözlerden saklamak için kullanıyordu.

Myron,

-Üzerinde aynı tişört var, dedi.

-Aman Tanrım, giysilerini bile değiştirmemişsin. File tişörtlü adam silahı hafifçe dürttü.

-Doğmamış olmayı dileyeceksin pislik. Arabaya b i n . Arabayanında derin çizikler bulunan toz mavisi Cadillac yanlarına yaklaştı. Arabayı J i m f ı le tişörtlünün o r t a ğ ı kullanıyordu, ama M y r o n adamı belli belirsiz fark etti. Gözleri anında arka koltukta oturan tanıdık siluete odaklandı.

Adam gülümseyerek el salladı.

-Selam M y r o n , diye seslendi.

-Nasıl gidiyor? Aaron.

Aaron,

-Onu buraya getir Lee, dedi.

File tişörtlü Lee, M y r o n u silahıyla dürtükledi.

-Yürü bakalım pislik. Myron arabanın arkasına, Aaron un yanma oturdu. File tişörtlü Lee önde Jim e eşlik etti. Ön koltukların W i n i n akçaağaç şurubu döktüğü yerleri plastikle kaplanmıştı.

Aaron alışılageldik kıyafetiyleydi. Kar beyazı bir t a k ım elbise, beyaz ayakkabılar. Çorap yok. Gömlek yok. Aaron hiç gömlek giymez, bronz göğsünü göz önüne sermeyi tercih ederdi. Göğsü bir tür yağdan dolayı p ı r ı l p ı r ı l d ı . Her zaman ağda salonundan ç ı k ıp gelmiş gibiydi, teni b i r bebeğin poposu kadar yumuşak ve pürüzsüzdü. Aaron iri bir adamdı, bir metre doksan beş santimetre boyunda, yüz on k i lo ağırlığındaydı.

A ğ ı r l ı k çalışanların yapılı vücutları sadece gösteriş 1 i ç in değildir.

Aaron cüssesine meydan okurcasına hız ve zarafetle hareketlendi. Siyah saçları geriye doğru toplanmış ve atkuyruğu şeklinde bağlanmıştı.

Myron a bir spor gösterisi ev sahibi gibi sırıttı ve buna devam etti.

Myron,

-Hoş bir gülümseme, Aaron. Ne çok dişin var, dedi.

-Düzgün bir diş hijyeni. Bu benim tutkulanmdan b i r i s i . Myron, B u

tutkunu Lee yle paylaşmalısın, dedi.

File tişörtlünün kafası anında arkaya döndü.

-Sen ne dedin pislik? Aaron f i le tişörtlüye,

-Önüne dön Lee, dedi. File tişörtlü birkaç pis bakış daha attı. M y r o n esnedi. J im arabayı sürdü.

Aaron arkasına yaslandı. Işıl ışıl gülümsedi ama hiçbir şey söylemedi.

Adamın her bir yeri güneş ışığında parlıyordu.

Bu şekilde i k i blok gittikten sonra, Myron, Aaron un dekoltesini işaret etti.

-Elektrolizin b i r k ı l ı kaçırmış. Aaron inanıp kafasını önüne indirmedi.

-Seninle konuşmalıyız Myron.

-Ne hakkında?

-Valerie Simpson. Bir an i ç in aynı tarafta olduğumuzu düşünmüştüm.

-Öyle m i ?

-Sen Valerie Simpson Tn k a t i l i n i yakalamak istiyorsun.

Biz de öyle. •

-Ya?

-Evet. Bay Ache, k ı z ı n k a t i l i n i adalete teslim etmeye azimli.

-Şu Frank. Her zaman merhametli ve iy i birisi olmuştur. Aaron kıkırdadı.

-Hâlâ o komik adamsın, ha, Myron? J Pekâlâ, bunun kulağa biraz garip geldiğini i t i r a f ediyorum ama sana yardım etmek isteriz.

-Nasıl? İ kimizde Roger Quincy nin Valerie Simpson ı öldürdüğünü biliyoruz.

Bay Ache hatırı sayılır nüfuzunu onun yer i n in belirlenmesinde kullanmak istiyor.

-Ya karşılığında ne alacak? Aaron şaşırmış numarası yaptı.

Rogar kapağı büyüklüğündeki manikürlü elini göğsüne yerleştirdi.

-Myron, beni çok yaraladın. Gerçekten. Biz arkadaşlık elimizi sana uzatmaya çalışıyoruz, sen ise bunu bir hakaretle vurup geri iteliyorsun. H ı h ı ı . Aaron, B u ender karşılaşılan kazankazan durumlarından b i r i , dedi.

-Biz sana k a t i l i n i yakalamakta yardımcı olmak istiyoruz.

-Vs karşılığında ns alacaksınız?

-Hiçbir şey. Tekrar koltuğuna yerleşti.

-Eğer katil bulunursa, polis diğer olaylara geçecek. Biz de diğer olaylara geçeceğiz.

Ve sen Myron, sen de başka olaylara geçmek zorunda kalacaksın. A h . Aaron,

-Şimdi, burada sorun yaşamak i ç in hiçbir sebep yok, diye ekledi.

Güneş göğsüne b e l i r l i bir açıdan çarpınca, yansıma gözleri

kamaştırıyordu.

B u b i z im geçmişte yaşadığımız çatışmalara benzemiyor. İ k i m i z de aynı şeyi istiyoruz.

İkimiz de bu trajik hadiseyi arkamızda bırakmak istiyoruz. Senin için, bunun anlamı katili bulmak ve onu adalete teslim etmek. B i z im için, bunun anlamı araştırmayı mümkün olduğunca erken bitirmek demek. Myron,

-Ama, d i y e l im k i , ben bunu Roger Quincy nin yaptığına inanmıyorum, dedi.

Aaron tek kaşını kaldırdı.

-Yapma ama Myron. Kanıtı gördün. B u koşullara bağlı. B u seni ne zamandan beri rahatsız ediyor? Oh, bu arada, yeni bir tanık ortaya ç ı k t ı . Bu, kulağımıza henüz geldi. Myron,

-Nasıl bir tanık? diye sordu.

-Roger Quincy nin senin sevgili Valerie nle cinayetten on dakika önce konuştuğunu söyleyen b i r i s i . Myron hiçbir şey söylemedi.

-Sözlerimden şüphe mi ediyorsun?

-Bu tanık k im Aaron? B i r ev hanımı. Çocuklarıyla b i r li kte maçtaymış. Ve bir sonra gelecek sorunu yanıtlamam gerekirse, onunla hiçbir alakamız yok.

-O zaman bu büyük korku neden?

-Ne korkusu?

-Ache neden bu kadar endişeli? Neden beni. akip etmeleri için şu Kömür Sandığı ve File Çorabı tuttu? File tişörtlü adam arkasına döndü.

-Beni ne olarak adlandırdın pislik? Aaron,

-Önüne dön Lee, dedi.

-Ah, bırak bu işleri Aaron, i z in ver de şunu biraz dağıtayım.

Bu alçal h e r i f in arabama ne yaptığını görmüyor musun? B i r de şu lanet olası burnumun hâline bak. Birinci sırada araba, arkasından burun.

Öncelikler.

-O ve ibne arkadaşı üzerime saldırdı. İkiye karşı bir. Ben bakmazken.

İ z in ver, ona biraz saygılı olmayı öğreteyim.

-Yapamadın Lee. Sen ve Jim, birlikte bunu yapamadınız.

-Yapamadım mı. Eğer bu k ı r ı k burnum olmasaydı Aaron,

-Kes sesini Lee, dedi.

Anmda ortam sessizleşti.

Aaron gözlerini devirerek Myron a baktı ve ellerini i k i yana açtı.

-Kaba amatörler, dedi.

-Frank her zaman işin ucuzuna kaçmayı sever. Bir kuruş oradan kâr et. Bir kuruş buradan kâr et. Sonunda iş sana hep çok daha fazlasına patlar. Myron,

-Ben senin Ache kardeşler i ç in çalışmayı bıraktığını düşünüyordum, dedi.

A r t ı k serbest çalışıyorum.

-O zaman Frank seni işe yeni aldı, öyle mi? B u sabah itibarıyla. Myron,

-Büyük ve önemli bir şey olmalı, dedi.

-Sen ucuza gelmezsin. Aaron tekrar ona dişlerini göstererek s ı r ı t t ı , t a k ım elbisesinin ceketini düzeltti.

-Eğer en iyisini istiyorsan, karşılığını ödemelisin.

-Peki, Frank neden bu konuda bu kadar endişeli? H i ç b i r f i k r im yok. A m a sakın bu konuda b i r hata yapma: Frank senin incelemelerinin sonlanmasını istiyor. Şimdi.

Bahanesiz. Bak Myron, ikimiz de senin Frank Tn başının belası olduğunu biliyoruz. Seni sevmiyor. Burada seninle erkek erkeğe konuşuyorum. İ k i arkadaş gibi. Biz arkadaşız, öyle değil mi? Dostuz. Myron,

-Can ciğer arkadaşlarız, diye ekledi. Güzel bir yanıt.

-Ama Frank sen söz konusu olduğunda kendisini inanılmaz derecede tutmaya çalışıyor. Hatta büyüklük gösteriyor.

Mesela, senin Eddie Crane le akşam yemeğine çıktığını biliyor. Bu bile, Frank ın senin birazcık hırpalanmanı istemesi i ç in b i r sebep. Ama yapmıyor.

Aslında Eddie Crane in sen in acentanı seçmesi durumunda dahi, yoluna çıkmamaya karar verdi.

-Büyüklük göstermiş. Aaron,

-Gerçekten de öyle, diye diretti.

-Çocuğun antrenörü... nun, inanamıyorum. Eddie her hakkıyla TruPro ya ait. Ama Frank onu serbest bırakmaya istekli, ayrıca senin Roger Quincy i karakola götürmene yardım etmeye de öyle. İşte sana i k i büyük iyilik. Gerçek birer hediye. Karşılığında ise hiçbir şey yapmayacaksın. Myron avuçlarını havaya açtı.

-Böyle b i r anlaşmayı nasıl k a ç ı r a b i l i r im k i ?

-İğneleyici bir imayla mı karşı karşıyayım? Myron omuz silkti.

-Frank adil olmaya çalışıyor M y r o n .

-Evet, adam b i r prens.

-Onu bu konuda zorlama. Buna değmez. A r t ı k gidebilir miyim? İ l k önce yanıtını öğrenmek isterim. Myron,

-Bunu düşünmem lazım, dedi.

-Ancak eğer FrankTn ne saklamaya çalıştığını bilseydim, rahatlayıp işi oluruna bırakmaya çok daha istekli olurdum. Aaron kafasını salladı.

-Hâlâ aynı eski Myron, ha? Kesinlikle değişmiyorsun. Henüz hiç kimsenin

seni öldürmediğine şaşkınım. Myron,

-Beni öldürmek kolay değil, dedi.

-Belki de değildir.

-Ve ayrıca ben şık bir dansçıyım. Hiç kimse şık bir dansçıyı öldürmek istemez. Bizden o kadar az kişi kaldı k i . Aaron elini Myron un dizine koydu ve ona doğru eğildi.

-Kısa b i r an i ç in şu aptalca basmakalıp laflan bir tarafa b ı rakabilir miyiz? Myron un gözleri aşağı, dizine doğru kaydı, sonra tekrar Aaron a k i l i t l e n d i . A h , şu elin?

-Ödül ve cezayı biliyor musun Myron?

-Neyi biliyor muyum?

-Ödül ve cezayı. Eli hâlâ Myron un dizindeydi.

-Oh. Tabı. Ödül ve ceza. Ne?

-Şu dakikaya kadar sana sadece ödülü gösterdim. Eğer cezayı da bir miktar göstermezsem, kendimi eksik ve kusurlu hissederim. Ön koltuktan, f i le tişörtlü ile Jim kıkırdaştılar.

Aaron un eli Myron un dizini biraz sıktı. Bu tıpkı bir şahinin pençelerini andırıyordu.

-Beni tanıyorsun. Ben b i r ceza adamı değilim. Ben nazik türden birisiyim. Sevecenim. Yardımseverim.

Ayrıca... Sanki uygun kelimeyi arıyormuşçasına kafasını kaldırıp havaya baktı. Myron,

-Ödülsün, diyerek cümleyi b i t i r d i .

-Doğru. Ödülüm. Myron, Aaron un adam öldürdüğüne şahit olmuştu.

Boynunu sanki ince bir dal gibi kırmıştı. Ayrıca Aaron un çalışmalarının sonuçlarını da boks ringlerinden morglara kadar değişik mahallerde görmüştü.

Birkaç ödül.

-Ama buna yine de biraz ceza eklemem şart. Sadece kayıtlar için, anlıyor musun? Bu benden beklenen bir şey. Bunun senin durumunda gerekli olmadığını biliyorum. Yani, cezaya gerek yok, demek istiyorum. Myron, D i n l i y o r u m , dedi.

File tişörtlü adam,

-Evet, dedi,

-anlat ona Aaron. J im ile birlikte, bu kez daha yüksek bir sesle kıkırdadılar.

Aaron yumuşak b i r ses tonuyla,

-Kes sesini, dedi.

İçerisi tekrar sessizliğe büründü. Sanki ikisi de kafalarından vurulmuştu.

Aaron bakış açısını Myron a çevirdi. Gözleri bir anda karanlıklaştı ve sertleşti.

-Başka uyarı olmayacak. Doğrudan vuracağız. Kolay kolay korkmadığını biliyorum. Bunu Frank a açıkladım. Umursamıyor. Başkasının tabu olarak görüyor olabileceği yerlere saldırmayı önerdi. Mesela?

-Duane Richwood un çok i y i oynadığının farkındayım.

Adamın kariyerinin kısa kesilmesini görmekten nefret eder i m . Dizi biraz daha sert sıktı.

-Ya da mesela senin şu güzel Jessica nı ele alalım. Şu anda yurt dışında olduğunu biliyorum.

Eğer bilmiyorsan, Atina da. Grand Bretagne HotePde.

Oda 207. Frank Tn Yunanistan da arkadaşları var. Myron soğuk bir ürperti hissetti.

-Bunu aklından bile geçirme Aaron.

-Bu benim kararım değil. Sonunda elini dizinden çekti.

-Bunu düşünen Frank. Bu konuda son derece de kararlı. Senin bu i ş in peşini hemen bırakmanı istiyor. Zora çatmakla i l g i l i ne derler b i l i r s i n .

-Eğer ona dokunursa Aaron elini sallayarak onu susturdu.

-Lütfen Myron.

Tehdit yok. Ortada tehdit etmek i ç in bir sebep de yok. Zaferin bedeli çok yüksektir. Sen ve Win sadece i k i adamsınız. İ k i i y i adam. En iyilerden ikisi. Değerli rakipler. Ama Frank ın elinde özellikle ben varım. Ve başkaları da var. Çok sayıda insan.

İhtiyaç duyduğu kadar adam. En ufak tereddüdü bulunmayan kişiler. Jessica nın odasına zorla girscsk, onu sırayla bscsrscsk, sonra da fırlatıp atacak adamlar. İşten eve giden Esperanza nm yolda üzerine atlayacak adamlar.

Annene bile dile getirilemez şeyler yapabilecek türden adamlar. Myron, Aaron a baktı. Aaron gözlerini dahi kırpmadı.

-Kazanamazsın Myron. Ne kadar zorlu olursan o l , böylesi bir şey karşısında ayakta kalamazsın. Bunu i k i m i z de b i l i y o . ruz. Sessizlik oldu.

Cadillac, Myron un apartmanının önünde durdu.

Aaron,

-Yanıtını şimdi alabilir miyim? diye sordu.

Myron arabadan inerken titrememeye gayret etti. Arkasına bile bakmadan binadan içeri girdi.

Bölüm 21 Win ağır torbayla çalıştı. Kırk kiloluk torbayı neredeyse yansından büken yan tekmeler çaktı. Her seviyeden tekme attı. Rakibinin dizi.

Karnı. Ensesi. Yüzü. Ayak parmaklarım aşağı açılandırarak topuğuyla vurdu.

Myron vumşlannın doğruluğuna odaklanarak çeşitli kafalardan ya da biçimlerden geçti, karşısında havadan ziyade başka birisinin durduğunu hayal ediyordu. Bazen bu kişi Aaron oluyordu.

Üstat Kwon un kasabadaki yeni yerindeydiler. Dojang i k i kısma bölünmüştü.

Bir Bölüm dans stüdyosu gibi görünüyordu.

Yerler ahşap kaplıydı, duvarlar ise ayna doluydu. Diğer Bölümde yerler hasır örülüydü, dambıllar, bir hız torbası, atlama ipi mevcuttu. Raflarda, rakibin elinden alma tekniklerini antrenman etmek için, plastik bıçaklar ve silahlar vardı. Kapı girişinde bir Amerikan ve bir de Kore bayrağı asılıydı. Her öğrenci içeri girip çıkarken eğilip onlara selam veriyordu. Okul kuralları bir postere listelenmişti. Myron bunları ezbere biliyordu: En sevdiği onuncu kuraldı. Başladığın şeyi her zamah bitir.

Hımm. İ y i b i r tavsiye, öyle değil mi? Şu anda söylemek çok zor.

Toplamda on dört kural vardı. Arada sırada Üstat Kwon bunlara yeni bir tane daha ekliyordu. On dört numara i k i ay kadar önce konmuştu: A ş ı r ı yemek yeme. Üstat Kwon,

-Öğrenciler çok şişman, diye açıklamıştı.

-Ağza çok şey konuluyor. Win in Kwon a Birleşik Devleter e yerleşmesine yardımcı olduğu y i r m i y ı l önceki günden beri, adamın İngilizcesi sürekli olarak yozlaşmıştı. Myron bunun, onun Uzak Doğudan gelen bilge yaşlı adam imajının bir parçası olduğundan kuşkulandı. Karate Kid filmlerindeki Bay M i y a g i y i oynuyordu.

Win durdu. Torbayı işaret ederek, A l , dedi.

-Buna benden daha çok ihtiyacın var. Myron torbaya vurmaya başladı. Sertçe. İşe birkaç yumrukla başladı. Tekvandonun dövüşme biçimi basit ve pratikti, bir boksörünkinden farklı değildi. Şu boyun uzatma tekniği saçmalığını sokakta tekrarlayanlar genelde kıçlarının, üzerine oturup kalıyorlardı. Myron bunun ardından birkaç bilek ve diz vuruşu çalıştı. Bilek ve dizler faydalıydı, özellikle de yak ı n dövüşlerde. Savaşma sanatı filmleri, çok sayıda kafaya indirilen dönüş vuruşları, sıçrayarak göğse indirilen tekmeler ve bunun gibi şeylerle doluydu. Ancak sokak kavgası bundan çok daha basitti. Kasıkları, dizleri, enseyi, burnu ve gözleri hedef alırdınız. Arada sırada da karın boşluğunu. Gerisi boştu.

Eğer gerçek bir yaşamölüm durumuna düşerseniz, adamın teslislerini burarsınız. Parmaklarınızı gözlerine sokarsınız.

Boğazına dirsek atarsınız.

Win, tam boy aynanın önüne yürüdü. B i r kreş öğretmenini taklit eden ses tonuyla,

-Bugün öğrendiklerimizi bir gözden geçirelim bakalım, dedi.

Havagolfü oynamaya, salmımını gerçekleştirirken kendisini aynada seyretmeye başladı.

Bunu çak fazla yaptı.

-Bir, Pennsylvania nın saygın senatörü senin bu davadan çekilmeni istiyor. İ k i , New York un en önde gelen gangsteri senin bu davadan çekilmeni istiyor. Üç, müvekkilin zampara Duane Richwood senin bu davadan çekilmeni istiyor. Unuttuğum kimse var mı? Myron,

-Deanna Yeller, dedi.

-Ve Helen Van Slyke.

Kenneth de öyle, onu unutma. Pavel Mensini. M y r o n bir an için düşündü.

-Sanıyorum bu kadar. Win,

-Polis memuru, diye ekledi.

-Dedektif Dimonte.

-Oh, evet, doğru. R o l l y i unuttum. Win hayali topuzu tutan elini kontrol etti.

-Dolayısıyla, diye sözlerine devam etti,

-davan alışıldık desteği topluyoryani hiçbir destek almıyor. Myron omuz s i l k t i , bir b i r l e ş im hareketi yaptı.

-Herkesi 1 memnun edemezsin, dolayısıyla kendini memnun etmelisin. Win suratını buruşturdu.

-Ricky Nelson dan alıntı mı yapıyorsun?

-Bu uzun bir gündü. A n l ı y o r u m . Myron bir geri vuruş yaptı. Bu neredeyse her saldırıya uygulanabilecek i y i bir savunmaydı.

-Pekâlâ, neden herkes Valerie Simpson dan bu kadar korkuyor? Bir Birleşik Devletler senatörü benimle gizli toplantı yaptı. Frank Ache işin i ç i ne Aaron u soktu. Duane beni işten kovmaktan bahsediyor.

Neden? Win aynada diğer bir hava g o l f u hareketi yaptı. Vuruşun arkasından gözlerini kısarak baktı, sanki hayali topun gidişini takip ediyor gibiydi. Memnuniyetsiz göründü. Ah şu golfçüler.

Dojang m kapısı açıldı. Wanda kafasını sokarak içeri baktı, utangaç bir tavırla el salladı.

Myron,

-Selam, dedi.

-Selam. Myron gülümsedi. Onu gördüğüne sevinmiştiaraştırmasına devam

etmesini gerçekten isteyen birisi. Üzerinde örnekli, neredeyse küçük b i r k ı z ı andıran b i r elbise vardı. Elbise kolsuzdu, hoş ten rengini gözler önüne seriyordu. Şu büyük yaz şapkalarından takmamıştı ama yapmalıydı.

Makyajı hafifti. Kulaklarından büyük altın halka küpeler sallanıyordu.

Genç, sağlıklı ve oldukça güzel görünüyordu. Kapının yanındaki bir levhada A Y A K K A B I Y L A GİRM E K YASAKTIR yazılıydı. Wanda buna itaat etti, dojangdan içeri girmeden önce düz tabanlı ayakkabılarını çıkarttı.

-Esperanza bana burada olduğunuzu söyledi, dedi.

-Sizi ofis d ı şında tekrar rahatsız ettiğim i ç in çok özür dilerim. Myron,

-Bunu sorun etme, dedi. W i n i tanıyorsun. Wanda, Win e dönerek,

-Evet, dedi. Kendisini zorlayarak gülümsedi.

-Sizi gördüğüme sevindim. Win başını eğerek kadına neredeyse fark edilemez bir selam verdi. Stoacı. Tonto yu oynuyordu.

Wanda, ellerini burarak, B i r dakika konuşabilir miyiz? diye sordu.

W i ni uyarmaya ihtiyaç kalmadı. Kapıya doğru ilerledi, belinden yere kadar eğildi, sonra da çıktı. Yalnız kalmışlardı. Kadın, sanki bir ev görmeye gelmiş de pek almaya n i yetli değilmiş gibi etrafına bakınarak, Myron a doğru yürüdü.

-Buraya çok sık gelir misiniz? diye sordu.

-Buraya ya da Üstat Kwon un diğer dojang lanndan b i r i ne giderim. Kadın, sanki bu bilgi hayatında bir önem taşıyormuş gibi kafasını sallayarak onayladı. Etrafına biraz daha bakındı.

-Bu sporla uzun bir zamandır mı uğraşıyorsunuz?

-Evet.

-Ya Win?

-Onun zamanı daha da uzun. Wanda,

-O kavga edebilecek birisine benzemiyor, dedi.

-Gözleri hariç. Myron bunu daha önce de işitmişti. Bekledi.

Wanda,

-Sadece bir şeyler bulup bulmadığınızı öğrenmek istemiştim, dedi. Gözleri sola, sağa, yukarı ve aşağı hareketlendi.

Myron,

-Pek fazla b i r şey yok, dedi. Bu t am manasıyla doğru değildi, ancak Myron ona Duane nin Valerie yle gizli ilişkisinden bahsedecek değildi.

Kadın tekrar başıyla onayladı. Elleri sürekli bir hareket içerisindeydi, onları meşgul edecek bir şeyler arayıp duruyordu.

-Duane çok daha garip davranmaya başladı, dedi.

-Nasıl yani?

-Sanıyorum aynı şeyleri daha şiddetli yaşıyor. Sinirleri sürekli olarak gergin. Şu telefonları diğer b i r odadan yanıtlamaya devam ediyor. Telefonu ben açtığımda arayan kişi hiç ses vermeden kapatıyor. Ve Duane dün gece de ortadan kayboldu.

Biraz hava alması gerektiğini söyledi ama i k i saat boyunca ortadan yok oldu. Myron,

-Bunun neden olabileceğine dair herhangi bir f i k r i n i z var mı? diye sordu.

K ı z olumsuz manada kafasını salladı.

-Hayatında bir başkası olabilir mi? Wanda mn gözleri etrafı dolanmayı bıraktı ve M y r o n a k i l i t l e n d i .

-Ben onun sokaktan alıp getirdiği b i r fahişe değil i m .

-Bunu biliyorum. B i z birbirimizi seviyoruz.

-Bunu da biliyorum. Ama şunu da biliyorum k i ; âşık olan çok sayıda adam yine de gidip aptalca şeyler yapabiliyor. Tabi kadınlar da. Mesela Jessica. Dört y ı l önce Doug adında b i r i siyle b i r l i k te olmuştu. Bu M y r o n u n canını hâlâ yakıyordu.

Doug adında bir adam. Git de bul.

Wanda başını tekrar olumsuz manada sert bir şekilde salladı.

Kendisini m i , yoksa M y r o n u mu iknaya çalışıyordu? B i z im aramızdaki ilişki böyle bir şey değil. Kulağa kolay aldatılabilir bir aptal gibi geldiğimi biliyorum, ama durum farklı. Bunu açıklamam mümkün değil.

-Buna gerek de yok. Ben sadece senin ne düşündüğünü anlamaya çalışıyordum.

-Duane nin gizli bir gönül macerası yok.

-Tamam. Wanda mn gözleri yaşarmıştı. Birkaç derin nefes aldı.

-Geceleri uyumuyor. Etrafta dolanıp duruyor. Ona sorunun ne olduğunu soruyorum ama bana söylemiyor. B i r telefon görüşmesine kulak misafiri olmaya çalıştım ama seçebildiğim tek şey sizin adınız oldu. A d ım mı? Wanda başını salladı.

-İsminizi iki kez söyledi, bir tek bunu işitebildim. Myron kısa bir an i ç in düşündü.

-Telefonunuza bir dinleme cihazı yerleştirsem.

-Lütfen yapın.

-Bunun sizin açınızdan bir mahsuru olmaz m ı ?

-Hayır. Islak gözleri gözyaşlarına boğuldu. İ k i kez hıçk ı r d ı . D u r um gittikçe kötüye gidiyor Myron. Ne olup b i t t i ğini bulmalısın.

-Elimden geleni yapacağım. Wanda, Myron u kucakladı. Myron kadının

saçlarını okşamayı ve rahatlatıcı bir şeyler söylemeyi istedi. İkisini de yapmadı. Wanda yavaşça ondan uzaklaştı, başı d i k t i . M y r o n onu seyretti. Kadın gözden kaybolur kaybolmaz W i n geri döndü.

Win,

-Eee? diye sordu. Myron,

-Ondan hoşlanıyorum, dedi.

Win başıyla onayladı.

-Çok b i ç i m l i bir poposu var.

-Söylemek istediğim bu değildi. O i y i bir kadın. Ve korkmuş durumda.

-Tabi ki korkar.

Yemek parası neredeyse kendisine hoşça kal demek üzere. Bay Samimiyet in Geri Dönüşü.

-Konu bu değil Win.

Wanda, Duane yi seviyor. Win sanki elinde bir keman varmış gibi yaptı.

Onunla bu tür konular konuşulamazdı. Bunları anlayamıyordu.

-Ne istiyordu? Myron ona konuşulanları aktardı. Win bacaklarını i k i yana açarak yere oturdu ve ardından da tekrar k a l k t ı . Bu hareketi birkaç kez tekrarladı.

Her seferinde bir öncekinden daha hızl ı y d ı . Baylar Bayanlar, Ruh un Tanrısı, Bay James Brown.

Myron anlatacaklarını bitirince, Win,

-Kulağa sanki Duane basit bir çapkınlıktan daha fazlasını saklıyor gibi geliyor, dedi.

-Ben de aynen öyle düşünüyorum.

-Onu izlememi ister misin?

-Bunu dönüşümlü yapabiliriz. Win kafasını olumsuz manada salladı.

-Seni tanıyor.

-Seni de tanıyor. Win,

-Evet, dedi,

-ama ben gözle görünmezim. Ben rüzgârım. BÜYÜK VURUŞ

-Rüzgârı da geçebileceğini iddia etmeyeceksin, değil mi? Win yüzünü buruşturdu.

-Bu oldukça başarılıydı. Emin im ki buna günlerce güleceğim. Gerçek şuydu k i ; Win, sizin ana damarlarınızda bir hafta kadar yuvalanabilir ve siz bunu kesinlikle hissetmezdiniz.

Myron,

-İşe bu gece başlamaya ne dersin? dedi.

Win başıyla onayladı.

-Başlamış sayılırım bile. Bölüm 22 r y r o n garaj girişindeki ağaçlı asfalt otomobil yolunda birkaç basket attı. Uzun yaz günü sonunda yerini karanlığa bırakıyordu, ama basket potası projektörlerle aydınlatılmıştı.

Bunları oraya Myron babasıyla birlikte, altıncı sınıftayken yerleştirmişti.

Durgun havada çok sayıda barbekü kokusu b i r b i r i y le yarışıyordu; DempseyTerin evinden gelen tavuk kokusu, Weinstein lerden gelen köfte kokusu, Ruskinlerden gelen şiş kebap kokusu. Myron topu attı, rebounda g i r d i , tekrar attı H a f i f b i r r i t im yakaladı, top hafifçe geriye dönerek fileden geçti. Gri t i şörtünün göğsü terden sırılsıklamdı. Myron her zaman en i y i burada düşünebilmişti ama şu anda zihni boştu. Orada top, çember ve topun potaya atıldıktan sonra çizdiği tatlı kavisten başka hiçbir şey yoktu. Kendisini soyut ve yalnız hissediyordu.

-Hey, M y r o n ! Bu, yan evde yaşayan Timmy di. On yaşındaydı.

-Toz ol çocuk. Beni rahatsız ediyorsun. Timmy güldü ve bir rebound aldı. Bu aralarındaki bir şakaydı. Timmy nin annesi, oğlunun Myron u rahatsız ettiğine, dolayısıyla da onun T i m m y i her yanma gelişinde eve göndermesi gerektiğine inanıyordu. Myron, Timmy i durdurmadı.

O ve arkadaşları, ne zaman M y r o n basket oynuyor o l sa, yanma giderlerdi.

Arada sırada, ek birisine ihtiyaç duyduklarında, gelip kapısını çalar ve Myron a dışarı gelip kendileriyle b i r l i k te oynamak isteyip istemediğini sorarlardı.

Timmy ile birlikte bir süre atış yaptılar. Küçük oğlanlar i ç in önemli olan konulardan bahsettiler. Birkaç çocuk daha geldi; DeleyTerin oğullan, Cohen lerin kızları ve diğerleri...

Otomobil yolunun girişine bisikletler park edildi. Maç yapmaya başladılar.

Myron pas veren oyuncu seçildi. Hiç kimse skoru tam anlamıyla tutmadı. Herkes bolca güldü. Birkaç baba gelip onlara katıldı. Arnie Stollman. Fred Dempsey. Bunu yapmayalı uzun süre olmuştu. Bu bazılan i ç in fazla Rockw e l l c i y d i ama Myron a doğru geldi.

Anneler seslenip çocuklannı çağırmaya başladığında saat neredeyse on olmuştu. Giriş sahanlıklarından eğilerek ı ş ı l ışıl gülümseyip M y r o n a el salladılar. Myron da onlara aynı şekilde karşılık verdi. Çocuklar,

-Ama Anne, diye söylendiler, fakat yine de annelerinin sözünü dinlediler.

Yaz ve okul t a t i l i . Hâlâ masumlardı. Çocukların şimdi farklı olmaları gerekirdi. Silahlar, uyuşturucular, çeşitli suçlar ve A İ D S l e uğraşmalıydılar.

Ancak orta sınıf mahallede yaşanan bir yaz gecesi müthiş bir jenerasyon dengeleyicisi, Aaron ve Ache kardeşlere benzeyen insanlardan, öldürülen genç

kadınlardan uzak bir yerdi.

Valerie o gece orada olsaydı çok eğlenirdi.

Annesi arka kapıyı açtı. Kısa ve net bir şekilde,

-Telefon, dedi.

K im arıyor? Kadının sesi kapalı bir yumruk gibi indi.

-Jessica. Bunu söylerken, sanki isim dudaklarında kötü bir tat bırakmış gibi, yüzünü buruşturdu.

Myron koşturmamaya çalıştı. A r k a basamakları yarı koşar yarı yürür bir tavırla tırmandı ve mutfağa girdi. Mutfak geçen y ı l tamamen elden geçirilmişti. Bu neden yapılmıştı, M y r o n bilmiyordu. Evde hiç kimse yemek pişirmiyordu; Celeste nin donmuş pizzalarını mikrodalgada ısıtmak hariç.

-Bodrumdan konuşacağım, dedi.

Annesi homurdandı. Bu şakadan yapılan bir şey değildi.

Esperanza gibi, Annesi de kıza k i n besliyordu. Özellikle de söz konusu küçük oğlu olunca.

Myron kapıyı kapattı, ahizeyi kapıp kaldırdı, annesinin paraleli kapattığını i ş i t t i .

-Jess?

-Damızlık Kiralama yla mı görüşüyorum? Sesi her zamanki gibi M y r o n u havalara uçurdu.

-Ta kendisi. Sizin i ç in ne yapabilirim hanımefendi?

-Gerçek bir damızlık arıyorum.

-Doğru yeri aradınız.

Herhangi bir tercihiniz var mı? Jessica,

-Büyük bir penis, diye yanıtladı.

-Ama sen de işe yararsın.

-Çok hoş bir konuşma. Arkadan b i r çok ses geliyordu.

-Telefona gelmen neden bu kadar uzun sürdü? diye sordu.

-Dışarıdaydım. Timmy ve çocuklarla oynuyordum.

-Rahatsız mı ettim?

-Hayır. Maç henüz bitmişti.

-Annenin sesi telefonda buz gibi geliyor. Myron,

-O, arada böyle sinirlenir, dedi.

-Beni severdi.

-Hâlâ seviyor.

-Ya Esperanza?

-Esperanza seni hiçbir zaman sevmedi k i .

-Oh, evet, dedi.

Myron,

-Hâlâ Grand Bretagne Hotel de misin? diye sordu.

-Oda 207 de? B i r sessizlik yaşandı.

-Sen casusluk mu yapıyorsun?

-Hayır.

-O zaman nasıl oluyor d a

-Uzun hikâye. Eve döndüğünde anlatırım.

Neredesin?

-Kennedy Havaalanı. Şimdi indik. Myron un kalbi titredi.

-Evde misin?

-Valizimi bulur bulmaz olacağım. Jessica durakladı.

-Hemen gelecek misin?

-Yola ç ı k t ım bile. Jessica,

-Üzerinden kolayca çekip çıkartabileceğim b i r şey g i y i n , dedi.

-Evde, banyo küvetinde, elimde ülke dışından getirilen sayısız egzotik yağla bekliyor olacağım.

-Edepsiz seni. B i r duraklama daha yaşandı. Sonra Jessica,

-Seni seviyorum, bili yo r musun? Bazen bir garipleşiyorum ama seni seviyorum.

-Bunu dert etme. Bana yağlardan bahset. Jessica güldü.

-Haydi, acele et. Myron ahizeyi yerine bıraktı. Hızla soyunup bir duş ald ı . O an i ç in soğuk b i r duş. I s l ı k la West Side Story den Tonight T çalıyordu. Kurulandı ve dolabına baktı; şu kolayca çıkartılabilirler sınıfına. Buldu. Düğmeleri ç ı t ç ı t l ı b i r şey. B i raz parfüm s ı k t ı . Myron nadiren parfüm kullanırdı, ama Jess bunu seviyordu.

Sıçraya sıçraya basamakları tırmanırken kapı z i l i n in çaldığını i ş i t t i .

-Ben açıyorum, diye seslendi.

Kapıda üniformalı i k i polis vardı.

Uzun boylusu, M y r o n Bolitar siz misiniz? diye sordu.

-Evet.

-Bizi Dedektif Roland Dimonte gönderdi. Eğer bizimle gelirseniz çok memnun oluruz.

-Nereye?

-Queens Cinayet Masası na.

-Ne için?

-Roger Quincy yakalandı. O, Valerie Simpson cinayetinin şüphelilerinden b i

r i s i .

-Yani? Kısa boylu polis i l k ksz konuştu.

-Bay Bolitar, Rogsr Quincy i tanıyor musunuz?

-Hayır.

-Onunla hiç mi tanışmadınız? B i l d i ğ im kadarıyla hayır. B i l d i ğ im kadarıyla hayır.

Avukat d i l i y ls hayır.

Memurlar birbirlerine baktılar.

Uzun boylu olanı,

-Bizimle gelseniz i y i olur, dedi.

-Neden?

-Çünkü Bay Quincy sizinle görüşmeden önce ifade vermeyi reddediyor. Bölüm 23 y r o n , Jessica nın evini aradı ve geç kalacağına ilişk in bir mesaj bıraktı.

Sonra polis merkezine vardılar. Dimonte, M y r o n u kapıda karşıladı.

Sakız çiğniyordu, belki de bu tütündü.

Gülümsüyordu.

Bu kez botları farklıydı. Yine yılan derisi ve yine berbattı. Bunlar mavi kenarlı parlak sarıydı.

Dimonte,

-Gelebildiğine sevindim, dedi.

Myron botları işaret etti.

-Saldırıp bir amigoyu mu soydun Rolly? Dimonte güldü. Bu hiç de iyiye alamet değildi. İyi bir şeylerin olacağının göstergesiymiş gibi,

-Gel bakalım zeki çocuk, dedi. Myron u, çok sayıda canı sıkkın polisin arasından kendisine yol açarak, bir koridordan geçirdi. Hemen herkesin elinde bir bardak kahve vardı. Hepsi de duvara ya da içecek makinasına yaslanmış, bir t a k ım acıklı davaları kafalarını sallayarak aralarında tartışıyorlardı.

Myron,

-Etrafta basından hiç kimse yok, dedi.

Dimonte,

-Henüz Quincy nin yakalandığını duymadılar, diye karşılık verdi.

-Ama bu b i l g i kısa bir süre sonra etrafa yayılacaktır.

-Siz mi yayacaksınız? Dimonte umutlu bir tavırla omuz silktı.

-Herkesin olan biteni bilmeye hakkı var.

-Tabı k i .

-Ya senden ne haber Bolitar? İ t i r a f etmek ister misin?

-Neyi i t i r a f etmeyi ister miyim? Tekrar omzunu silkti. Bay Kaygısız. K e y f i n b i l i r .

-Onu tanımıyorum Rolly.

-Sanırım adını sarı sayfalardan buldu, ha? Myron sessiz kaldı. Tartışmanın bir manası yoktu.

Dimonte küçük sorgu odasının kapısını açtı. İçeride i k i polis vardı. Kravatları kemer yerine kullanılacak kadar bollanmıştı.

Roger Quincy Te uzunca bir süredir uğraşmaktaydılar ama adam pek de telaşlı görünmüyordu. Çoğu f i lm ya da TV şovlarında hücrede tutulan mahpuslar ya çizgili ya da gri giysiler giyerlerdi. Ama gerçek hayatta parlak, fosforlu turuncu giyiniyorlardı. Kaçmaya kalkışırlarsa görünür olmaları en iyisiydi.

Roger Quincy nin gözleri M y r o n u görünce ışıldadı.

Myron un beklediğinden daha gençtiher ne kadar y i r m i l i yaşlarının ortasını aşmış olsa da büyük olasılıkla otuzlu yaşlannın başlarındaydı. Zayıftı, yüzü kadınsı bir tarzda güzeldi.

Bir balete benziyordu.

, Roger Quincy sandalyesinden M y r o n a el salladı ve,

-Geldiğin i ç in teşekkürler M y r o n , dedi.

Myron, Dimonte ye baktı. Dimonte gülümsedi.

-Onu tanımıyorsun, ha? Diğer polislere başıyla işaret etti.

-Haydi çocuklar. En iyisi bu i k i arkadaşı yalnız bırakalım. Birkaç sessiz gülüşmenin ardından, polisler ç ı k t ı .

Myron, Roger Quincy nin tam karşısındaki sandalyeye, masanın diğer tarafına oturdu.

Myron,

-Sizi tanıyor muyum? diye sordu.

-Hayır, hiç sanmıyorum. Quincy elini uzattı.

-Ben Roger Quincy. Quincy nin eli ufacık bir kuş gibiydi. Myron bunu hızla sıktı.

-Adımı nereden biliyorsunuz?

-Oh, ben büyük b i r spor fanatiğiyim, dedi.

-Öyle görünmediğimi biliyorum, ama bir zamanlar öyleydim. Basketbolü o kadar yakından takip etmiyorum. Benim favorim tenis.

Tenis oynar mısın?

-Biraz.

-Ben de pek i y i değilim, ama deniyorum. Gözleri tekrar ışıldadı.

-Düşünüldüğünde tenis gerçekten muhteşem bir spor. Rekabet yüklü tam bir akrobatik dans. Küçük bir top size doğru tüyler ürperten b i r hızla geliyor ve siz de hareket etmek, ayağınızı ayarlamak, o topa raketle vurmak zorundasınız.

Her şey kısacık bir an içerisinde hesaplanmalı: gelen topun h ı z ı , düşeceği nokta, üzerindeki dönüş yönü, zıplama açısı, eliniz ve raket kafasının merkezi arasındaki mesafe, vuruş tarzınız, vuruş seviyeniz. Tüm bunları düşündüğünüzde, müthiş bir spor. Tek bir kelime: Çılgın.

Myron, A h , Roger, sorumu yanıtlamadın, dedi.

-Beni nereden tanıyorsun?

-Özür d i l e r i m . Utangaç utangaç gülümsedi.

-Bazen çok heyecanlanıyorum.

Bazıları bunun bir özür olduğunu düşünüyorlar. Bana gelince, televizyon bağımlısı bir miskin olacağıma, böyle olmayı tercih ederim. Sana bir basketbol fanatiği olduğumu da söylemiş miydim?

-Evet.

-İşte, adını oradan biliyorum. Seni Duke da oynarken seyrettim. Sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi güldü.

Myron, sabırlı bir ses tonunda kalmaya çalışarak,

-Tamam, dedi.

-Peki, polislere neden beni görmek istediğini söyledin?

-Çünkü öyle söyledim.

Çünkü seninle konuşmak istedim, işte o kadar.

-Neden?

-Valerie Simpson T benim öldürdüğümü düşünüyorlar Myron.

-Sen mi öldürdün? Ağzı şaşkın küçük b i r O şekli aldı.

-Tabi ki hayır. Sen benim nasıl birisi olduğumu zannediyorsun? Myron omzunu silkti.

-Genç kızlara sarkıntılık eden türden.

Valerie SimpsonT rahatsız eden, aralıksız onu takip eden, sürekli olarak onu arayan, ona uzun mektuplar yazan, onu korkutan türden. Uzun parmaklarını şöyle bir sallayarak M y r o n u kovaladı.

-Büyütüyorsun, dedi.

-Valerie Simpson a kur yaptım. Onu sevdim. Onun i y i olması i ç in çabaladım. Ben sadece ısrarcı bir t a l i p t i m .

-O senin kendisini rahat bırakmanı istedi. Adam güldü.

-Dolayısıyla da beni reddetti. Aman ne kadar da önemli. Güzel bir kadın tarafından reddedilen ilk adam ben miyim? Sadece ben, çoğu kişinin yapacağı

üzere kolayca pes etmem. Ona çiçekler gönderdim. Ona aşk mektupları yazdım.

Ona tekrar çıkma t e k l i f i ettim. Değişik taktikler denedim.

Sen hiç aşk romanı okuyor musun?

-Pek sayılmaz.

-Kahraman ve sevgilisi, sürekli olarak birbirlerini reddederler.

Savaşlarda, korsan saldırılarında ya da yüksek sosyete partilerinde, çift kavga eder, birbirlerini tırmalar ve birbirlerinden nefret ediyor gibi görünürler.

Ama içten içe aşıklardır.

Gerçek duygularını bastırmaktadırlar, anlıyor musun? İşte, Valerie ve benim i l i ş k im de böyleydi. Orada inkâr edilemez bir heyecan vardı. Aramızda yüksek voltajh büyük bir kaynaşma mevcuttu. Myron, H ı h u , dedi.

-Roger, neden beni görmek istedin?

-Polisle benim adıma konuşabileceğini düşündüm.

-Peki, onlara ne söyleyeceğim?

-Valerie yi benim öldürmediğimi.

Başkasından gelen bir tehlikeye açık olduğunu.

-Kimden?

-Bunu senin bildiğini düşünüyordum.

-Öyle düşünmene sebep olan şey ne?

-Valerie bana söyledi. Öldürülmeden hemen önce.

-Sana tam olarak ne söyledi?

-Tehlikede olduğunu.

-Nasıl bir tehlike?

-Senin bildiğini düşünüyordum. Myron elini havaya kaldırdı.

-Bir an i ç in dur, tamam mı? Buna baştan başlayalım. Sen Amerika A ç ı k t a y d ı n .

-Evet.

-Neden?

-Her sene giderim. Ben büyük bir fanatiğim. Maçları seyretmeyi seviyorum. Çok büyüleyic

-Sanıyorum bu konuyu çoktan konuştuk Roger. Yani bir fanatik olarak oraya gittin. Orada bulunmanın Valerie SimpsonTa hiçbir alakası yoktu, öyle mi? Onu takip ederek oraya gitmedin, değil mi?

-Tabi ki hayır. Onun orada olacağından haberim dahi yoktu.

-Tamam, sonra ne oldu?

-Stadyumda oturmuş, Duane Richwood un Ivan Restov i c h i yok edişini seyrediyordum. İnanılmaz bir performans.

Yani, Duane adamı katletti. Gülümsedi.

-Ama sana bunu neden anlatıyorum ki? Sen onun temsilcisisin, öyle değil mi?

-Evet.

-Benim i ç in ondan b i r imza alabilir misin?

-Tabi.

-Tabi ki bu gece değil. Belki yarın, olur mu? B e l k i . Dünya dan Roger a.

-Ama en iyisi şimdi Valerie ye odaklanalım.

Sen Duane nin maçım seyrediyordun.

-Tamamen öyle. Sesi ciddileşti.

-Senin Duane Richwood un temsilcisi olduğunu o gün bilmeyi isterdim Myron.

Belki o zaman her şey çok daha i y i olurdu. Belki Valerie hayatta k a l ı r d ı , ben de onu kurtaran kahraman olurdum, o gerçek hislerini inkâr etmeyi bırakır, hayatına girmeme i z in verir, onu sonsuza dek korumama olanak tanırdı. Myron un aklına Man of la Mancha dan bir alıntı geldi:

-Kumruların dut ağacında öttüklerini görebiliyorum.

-Sonra ne oldu Roger?

-Maç neredeyse bitmişti, dolayısıyla programımı kontrol ettim. Arantxa SanchezVicario on altıncı kortta maçına başlamak üzereydi, dolayısıyla oraya gitmeye ve i y i bir yer kapmaya karar verdim. Arantxa mükemmel b i r oyuncu. Tam bir üçkâğıtçı. Erkek kardeşleri E m i l io ve Javier de birer profesyonel.

İ y i oyuncular ama kalpleri yok. Myron,

-Dolayısıyla korttan ayrıldın, dedi.

-Stadyumdan ayrıldım. Birkaç dakikam vardı, on girişin yakınındaki satış pavyonuna gittim. TV monitörlerinin diğer tüm maçların sonuçlarını verdiği yere. Steffi nin kazandığını ve Michael Chang m beşinci sete sürüklendiğini gördüm.

Ekrandan bazı çiftlerin maçlarını kontrol ediyordum. Sanıyorum, erkeklerin çiftleriydi. Ken Flach bunlardan b i r i y d i .

Hayır, aslında... Hatırlayamıyorum.

-Konudan ayrılma Roger.

-Her neyse, işte Valerie yi de o zaman gördüm.

-Nerede?

-Ön kapıda. İçeri girmeye çalışıyordu ama görevli ona i z in vermedi. Bileti yoktu. Çok üzgündü, bu açıkça belli oluyordu.

Biliyorsun, A ç ı k Tenis Turnuvası nm biletleri her zaman çok önceden satılır. Her y ı l bu böyledir. Ama ben hâlâ gördüklerime inanamıyordum.

Görevli onu içeri almadı; Valerie Simprson ı. Hatta adam onu tanımadı bile.

Doğal olarak hemen onun yardımına koştum. Doğal olarak.

-Ne yaptın?

-Elimi başka bir görevliye mühürlettim ve kapıdan çıkt ı m . Sonra Valerie nin arkasına dolandım ve omzuna vurdum.

Arkasına döndüğünde, gördüklerime inanamadım.

-Ne gördün?

-Ben Valerie Simpson ı tanıyorum, dedi, kullandığı kelimeler ağzından şimdi çok daha yavaş çıkıyordu.

-Bunu sen bile kabul edersin. Onun oynadığı her maçı seyrettim. Onu çalışırken gördüm. Oynarken gördüm. Yolda, kortta, evinde, o iğrenç antrenörüyle çalışırken gördüm. Onu mutlu ve üzgünken, zafer içerisindeyken ve yenilmişken gördüm. Onun şevkli b i r gençten azılı b i r rakibe, oradan da umutsuz, ö lü g i bi bir güzele geçişini seyrettim. Kalbim bir çok kere onun i ç i n sızladı, o kadar ki bunun sayısını unuttum. Ama onu daha önce hiç böyle görmemiştim.

-Nasıl görmemiştin?

-Çok korkmuştu.

Kesinlikle dehşet içerisindeydi. Myron, nedenini pek fazla araştırmaya gerek yok, diye düşündü. Çatlak Ördek orada arkasına dolanmış, omzuna vuruyordu.

-Seni tanıdı mı?

-Tabi kı tanıdı.

-Sonra ne yaptı?

-Yardım etmemi istedi. Myron şüpheci bir tavırla tek kaşını kaldırdı. Bu tekniği Win den öğrenmişti.

Roger, B u doğru, diye ısrar etti.

-Tehlikede olduğunu söyledi. İçeri girmesi ve seni görmesi gerektiğini ifade e t t i .

-Adımı mı söyledi?

-Evet.

Sana söylüyorum, umutsuz bir hâldeydi. Girişteki görevliye yalvardı ama adam onu dinlemedi. Sonra benim aklıma bir f i k i r geldi. B u neydi?

-Karaborsa bilet almak, dedi. Kendisiyle gurur duyduğu açıktı.

-Metro girişinde düzinelerce karaborsacı vardı. B i rini buldum. Zenci bir adamdı. Yüz elli dolar istedi. Ona bunun çok fazla olduğunu söyledim. Hep

yüksek bedelle başlarlar.

Yani karaborsacılar demek istedim. Onlarla pazarlık etmen gerekir.

Ben de öyle yapmayı düşündüm. Ama Valerie dayanamadı. Fiyatı kabul etti.

Valerie işte böyle birisiydi.

Para kafası yoktu. Eğer evlenmiş olsaydık, mal işleri benim yönetmem gerekirdi. O çok f e v r i y d i .

-Bana odaklan Roger. Bileti aldıktan sonra ne oldu? Yüzü yumuşadı ve hayallere daldı.

-Bana teşekkür etti, dedi. Sanki yanıp biten bir çalı gibiydi.

-Bu bana kendisini i l k açışıydı. İşte o an sabrımın kazandığını biliyordum. Onca sürenin ardından sonunda o kabuğu kırmıştım. Komik, öyle değil mi? Onca y ı l onun beni sevmesini sağlamaya çalıştım.

Ve sonra, hiç beklemediğim bir anda, boom!aşk, hayatıma düştü. Ben, ben, ben, ben, ben, ben. Valerie cinayetinde dahi tek görebildiği kendisiydi.

Myron,

-Sonra ne yaptı? dedi.

-Onu kapıdan içeri aldım. Bana senin nasıl göründüğünü b i l ip bilmediğimi sordu. M y r o n Bolitar dan, basketbolcudan mı bahsediyorsun?diye sordum. Evet dedi. Ben de evet dedim, biliyorum. Bana seni bulması gerektiğini söyled i . Öne doğru eğildi. Ciddiydi.

-Ne demek istediğimi anlıyor musun? Eğer senin Duane nin temsilcisi olduğunu b i l seydim, nerede olduğunu da tam olarak b i l i r d i m . Onu doğrudan sana getirebilirdim.

Dolayısıyla her şey yolunda giderdi.

Daha büyük bir teşekkür alırdım ve o paha biçilmez Valerie Simpson gülümseyişiyle ödüllendirilirdim. Onun hayatını kurtarırdım. Onun kahramanı olurdum. Olabilecekler i ç i n kafasını salladı.

-Her şey mükemmel olurdu. Myron,

-Ama bunun yerine ne oldu? diye şansını dened i .

-Ayrıldık. Kendisi Yiyecek Sarayı nı ve stadyum alanını araştırırken, benden de dış kortlara bakmamı istedi. Her on beş dakikada bir Perrier standında buluşacaktık. Oradan a y r ı l d ım ve araştırmama başladım. Hevesliydim.

Seni bulmak benim ona karşı beslediğim ölümsüz aşkın bir k a n ı t ı

-Evet, o kısmı anladım. Bu adam, yaşlı Rolly i ç in sorgulanması oldukça eğlenceli birisi olmalıydı.

-Sonra ne o l du? Quincy, B i r silah sesi i ş i t t i m , diye devam etti.

-Sonra çığlıklar duydum. Geriye dönüp Yiyecek Sarayı na koştum.

Oraya vardığımda çoktan bir kalabalık oluşmuştu. Sen cesede doğru koşuyordun. O yerdeydi. Hareketsizdi. Yere eğildin ve cesedini salladın. T üm rüyalarım. Hayatım. Mutluluğum.

Öldü. Polisin ne düşüneceğini biliyordum. Bana, ona kur yaptığım için azap çektirmişlerdi. Bana olmayacak isimler takmışlardı.

Lanet olsun, ona çıkma t e k l i f i ettiğim i ç in beni hapse atmakla tehdit etmişlerdişimdi ne düşüneceklerdi? Aramızdaki bağı ve o çekimi hiçbir zaman anlamadılar. Myron,

-Dolayısıyla kaçtın, dedi.

-Evet. Evime gidip çantamı topladım. Sonra M A C kartımdan olabilecek en yüksek meblağdaki parayı çektim. Bir keresinde TV de polisin bir adamı kredi kartını kullandığı yerleri takip ederek nasıl yakaladığına şahit olmuştum, bu yüzden yanımda yeterli derecede nakit para olduğundan emin olmak istedim. Zekice, ha? Myron,

-Çok yaratıcı, diyerek onunla hemfikir oldu.

Ama kalbinin sızladığını hissetti. Valerie SimpsonTn kimsesi yoktu. Yapayalnızdı.

Tehlikeyle karşı karşıya gelince Myron a, çok az tanıdığı bir adama dönmüştü. Ve birisi onu öldürmüştü.

A c ı dolu bir sızı M y r o n u mahvetti.

Quincy,

-Köhne motellerde kalıp sahte isimler kullandim, diye konuyu dağıttı.

-Ama birisi beni tanımış olmalı.

Pekâlâ, geri kalanını ise biliyorsun. Beni yakaladıklarında seni görmek istediğimi söyledim. Onlara gerçekte olan biteni açıklayabileceğini düşündüm. Quincy öne doğru uzandı ve fısıldayarak,

-Şu Dedektif Dimonte insana oldukça düşmanca davranabiliyor da, dedi.

H ı h ı ı . Bir tek senin adını zikrettiğimde gülümsedi.

-Öyle mi?

-Ona seninle arkadaş olduğumuzu söyledim. Umarım senin i ç in sorun değildir. Myron,

-Pek sayılmaz, dedi.

Bölüm 24 r y r o n , Dimonte ve yardımcısı Krinsky ile hemen yandaki sorgulama odasında buluştu. Bu her açıdan diğer görüşmelerle benzerdi.

Dimonte hâlâ sinsi sinsi gülüyordu.

Tatlı bir ses tonuyla,

-Avukat ister misin? diye sordu.

Myron adama baktı.

-Suratın ışıl ışıl parlıyor Rolly. Yeni bir nemlendirici mi kullanmaya başladın? Gülümseme Dimonte nin suratında kaldı.

-Bunu hayır olarak yorumlayacağım.

-Tutuklu muyum?

-Tabi ki hayır. Lütfen otur. İçecek b i r şey alır mısın?

-Tabi.

-Ne istersin? Şu Rolly çok i y i bir ev sahibiydi.

-Kola? Kahve? Portakal suyu? H i ç YooHoo n var m ı ? Dimonte, Krinsky e baktı. Krinsky omzunu silkti ve bakmaya g i t t i . Dimonte ellerini kavuşturdu ve masaya bıraktı.

-Myron, Roger Quincy neden seni görmek istedi?

-Benimle konuşmak istemiş. Dimonte gülümsedi. Bay Sabır.

-Evet, ama neden?

-Korkarım ki bunu yanıtlayamayacağım. Dimonte,

-Yanıtlayamayacak mısın, dedi,

-yoksa yanıtlamayacak mısın?

-Yanıtlayamayacağım.

-Neden yanıtlayamayacaksm?

-Ben bunun avukatmüvekkil gizliliğine girdiğini düşünüyorum. Bir kontrol stmsm lazım. K i m l s kontrol sdscsksin? Myron, K i m i n l s , dsdi.

-Ne?

-Kiminle kontrol edeceksin. Kimle değil, kiminle. İlgeç öbeği. Dimonte başıyla onayladı.

-Yani şimdi bu böyle gidecek, öyle mi?

-Nasıl? Dimonte nin sesi şimdi biraz daha sertti.

-Sen bir şüphelisin Bolitar. Hayır, bir de şunu dinle: Şüpheli sensin.

-Ya Roger?

-O tetikçi. Bundan eminim.

Ama o t üm bunları tek başına yapamayacak kadar salak birisi. Bize göre, her şeyi sen düzenledin. Ona da pis işi yaptırdın. H ı h ı ı . Ve gerekçem de?

-Valerie Simpson, Duane RichwoodTa gizli bir i l i ş k i yaşıyordu. İşte, telefon numarası da bu yüzden kadının defterindeydi.

Beyaz bir kız, siyah bir adamla b i r l i k t e . Sponsorlar buna nasıl bir tepki verirdi?

-Şu anda doksanlı yıllardayız Rolly. Anayasa Mahkemesi nde melez evlilikler bile var. Dimonte sandalyeye ayağını yasladı ve yükselen dizine dayandı.

-Zaman değişebilir Bolitar, ama sponsorlar zenci oğlanların beyaz piliçleri becermelerinden hâlâ hoşlanmıyorlar. Çenesini i k i parmağıyla ovaladı.

-Şimdi, izninle bunu hemen senin yanında yapılandırayım, kulağa nasıl geliyor bir bakalım: Duane biraz av köpeğini andırıyor. Beyaz etleri koklayıp buluyor. Valerie SimpsonT becerir ama k ı z ı n tek gecel i k birisi olma fikri hoşuna gitmez. Onuı biraz çatlak olduğunu, hayatının bir kısmını akıl hastanesinde geçirdiğini b i liyoruz.

Büyük olasılıkla bir tavşan k a t i l i .

-Tavşan katili mi?

-Ölümcül Cazibeyi seyretmedin mi? Myron başıyla onayladı.

-Oh. Tavşan k a t i l i . Tamam.

-Yani, söylediğim üzere, Valerie Simpson bir deli. Asansörü her katta durmaz. Ama artık sinirlenmiş durumdadır.

Dolayısıyla t ı p k ı küçük günlüğüne yazdığı gibi Duane yi arar ve onu gidip basma açıklama yapmakla tehdit eder. Duane korkmuştur. Tıpkı dün uğradığımda olduğu g i b i . Peki, k i m i arar? Seni. İşte, küçük planını da o zaman kurarsın. Myron başını salladı. B u mahkemeyi geciktirir.

-Ne? Açgözlülük i y i bir meziyet değil m i d i r ?

-Pekâlâ burada da itiraflarımı yapabilirim.

-Tamam zeki adam. Sen de oyunu bu şekilde oyna. Krinsky geri döndü. Başını olumsuz manada salladı.

YooHoo yoktu.

Dimonte,

-Bana Quincy nin neden i l k olarak seni aradığını söylemek ister misin? diye devam etti.

-Hayır.

-Peki neden?

-Çünkü duygularımı incittin.

-Benimle dalga geçme Bolitar. Seni içinde y i r m i psikopatın yer aldığı bir göz altı hücresine atacak, onlara da çocuk tecavüzcüsü olduğunu söyleyeceğim.

Gülümsedi.

-Bu çok hoşuna gidecek, öyle değil mi Krinsky? Krinsky, Dimonte nin gülümseyişini taklit ederek,

-Evet, dedi.

Myron başıyla onayladı.

-Pekâlâ. Tamam, şimdi ben, sen ne demek istiyorsun, diyeceğim. Sonra sen, kodeste popüler olacaksın türünden hoş bir şeyler geveleyeceksin. Sonra ben,

lütfen yapma, diyeceğim. Sonra sen, yerden sabun almak i ç in sakın eğilme, diyeceksin. Sonra ikiniz birden bana kıs kıs güleceksiniz.

-Sen neden bahsediyorsun?

-Zamanımı boş yere harcama Rolly.

-Seni hapse atacağıma inanmıyor musun? Myron ayağa kalktı.

-Bunu yapmayacağını biliyorum.

Eğer bunu yapabileceğini düşünüyor olsaydın, çoktan kelepçelenmiş olurdum.

-Sen nereye gittiğini zannediyorsun?

-Beni tutukla, yoksa yoluma gideceğim. Gitmem gereken yerler, görmem gereken kişiler var.

-Senin aşağılık birisi olduğunu b i l i y o r um Bolitar. Aksi takdirde şu geri zekâlı seni kesinlikle kazara sormazdı. Onu kurtarabileceğini düşündü. İşte bu yüzden bizimle böyle pol i s ç i l ik oynuyorsun. Olayı kendi başına araştırıyormuş gibi davranıyorsun. Sadece bize yakın olmak, ne bildiğimizi öğrenmek istiyorsun.

-Her şeyi kendince çözmüşsün Rolly.

-Seni ele verene kadar o adama işkence edeceğiz.

-Hayır, yapmayacaksınız. Avukatı olarak müvekkilime yapılacak her türlü sorgulamayı yasaklıyorum.

-Sen onu temsil edemezsin.

Hiç çıkar çatışmasıdiye bir şey i ş i t t in mi?

-Ona başka birisini bulana kadar, k a y ı t l ı avukatı ben olacağım. Myron kapıyı açıp koridora çıktı. Esperanza yı orada görünce şaşırdı. Polisler de öyle. Koridor boyunca dikilen herkes kadına aç gözlerle bakıyordu. Myron, büyük olasılıkla sadece gösterdikleri dikkattendir, diye düşüncelere daldı, belki de Esperanza nın dar kotunun altına silah sakladığından korkuyorlardır.

Evet, büyük olasılıkla öyleydi.

Esperanza,

-Win aradı, dedi.

-Seni görmek istiyor.

-Ne oldu?

-Duane yi takip etti. Senin görmen gereken bir şey o l duğunu düşünüyor. Bölüm 25 Esperanza ve M y r o n sarı bir taksiye atlayarak, Yedinci ve Sekizinci Cadde arasındaki Yirmi Üçüncü Sokak ta yer alan Chelsea Hotel e gittiler. Taksi bir genelev gibi kokuyordu, ki bu çoğu taksiye kıyasla büyük bir ilerlemeydi.

Durduklarında Esperanza,

-Win dahili telefonların yakınındaki kırmızı koltukta oturuyor olacak, dedi. B u , kapıcı masasının hemen sağında. Gazete okuyor olacak. Eğer okumuyorsa, sorun var demektir. Onu görmezden gel ve d ı şarı çık. Seninle Bilardo Kulübü nde buluşacak.

-Bunu Win mi söyledi?

-Evet.

-Şu sorun olma kısmını da mı?

-Evet. Myron kafasını salladı.

-Sen de gelmek ister misin?

-Yapamam. Bitirmem gereken ödevlerim var.

-Beni bulduğun i ç in teşekkürler. Esperanza başıyla onayladı.

Win söylenen yerde oturuyordu. Wall Street Journal okuyordu, dolayısıyla asayiş berkemaldi. Ooo. Win, sarı lülelerini saklayan siyah bir peruk dışında, aynen kendisi gibi duruyordu.

Dr. Tebdili Kıyafet. Myron onun hemen yanına oturdu ve,

-Beyaz tavşan, siyah köpek üzerine işediğinde sarıya döner, diye fısıldadı.

Win okumaya devam etti.

-Duane garip b i r şey yaparsa seninle temasa geçmemi söylemiştin.

-Evet.

-Buraya yaklaşık i k i saat önce geldi. Asansörle üçüncü kata ç ı k t ı ve 322 numaralı odanın kapısını t ı k l a t t ı . B i r kadın açtı. Kucaklaştılar. İçeri girdi. Kapı kapandı. Myron, B u hiç de i y i değil, dedi.

Win sayfayı çevirdi. Sıkılmıştı.

Myron,

-Kadının k im olduğunu b i l i y o r musun? diye sordu.

Win olumsuz tarzda başını salladı.

-Zenci. B i r altmış beş, b i r yetmiş boylarında. İnce yapılı. Oda 323 ü kiraladım.

Gözetleme deliği Duane nin kapısına bakıyor. Myron kendisini bekleyen Jessica yı düşündü. Sıcak suyla dolu b i r küvette. Egzotik yağlarla.

Lanet olsun.

Win,

-Eğer istersen k a l ı r ı m , dedi.

-Hayır. Bu işle ben ilgileneceğim.

-Pekâlâ. W i n ayağa kalktı.

-Seninle yarın maçta görüşürüz, tabi eğer oğlumuz oynayamayacak kadar

yorulmaz sa. Myron merdivenlerden üçüncü kata ç ı k t ı . Koridora bir göz attı. Hiç kimse yoktu. Elinde anahtar, 323 numaralı odaya doğru büyük bir aceleyle ilerledi ve içeri girdi. Win, her zaman olduğu gibi, haklıydı. Dışbükey gözetleme deliğinden 322 numaralı odanın kapısını mükemmel bir şekilde görebiliyordu.

Şimdi beklemeliydi.

Ama neyi bekleyecekti? Burada ne işi vardı? Jessica onu egzotik yağlarla dolu bir küvette bekliyordudüşüncesi bile bedenini harekete geçirdi ve sızlattıve o burada, Röntgenci Tom u oynuyordu...

Ne için? Neyin peşindeydi? Duane, Valerie Simpson la arasındaki i l i ş k i y i ona anlatmıştı. Sözün özü sevgiliydiler. Bunda garip olan ne vardı? Her ikisi de çekiciydi, her ikisi de y i r m i l i yaşlarının başındaydı, her ikisi de tenisçiydi. O zaman büyük mesele neydi? Irksal f a r k l ı l ı k mı? A r t ı k bunda sıra dışı hiçbir şey yoktu. Bunu biraz önce Dimonte yle konuşurken vurgulamamış mıydı? O zaman Myron gözünü gözetleme deliğine dayamış hâlde ne yapıyordu? Duane bir müvekkildi, Tanrı aşkına, önemli bir müşteri. Myron un onun özel hayatına bu şekilde girmeye ne hakkı vardı? Ve bunu ne sebeple yapıyordukız arkadaşı, Duane nin gizli ilişkiler yaşamasından hoşlanmıyor diye mi? Öyleyse ne olmuştu? Bu M y r o n m meselesi değ i l d i .

Myron, Duane nin sosyal hizmet görevlisi, şartlı tahliye uzmanı, rahibi, ruh doktoru değildionun temsilcisiydi.

Görevi müşterisi i ç in mümkün olan en büyük kazancı yakalamaktı, ahlaki yargılamalar yapmak değil.

Diğer yandan, Duane nin burada ne işi vardı? Belki çok sayıda insanla gönül eğlendirmek istiyordu, harika, sorun yok. Ama onca gece arasından bu geceyi mi bulmuştu? Bu çılgıncaydı. Ertesi gün Duane nin kariyerinin en büyük günüydü.

Ulusal çapta televizyonda yayınlanacak b i r maç. Hayatının i l k Amerika A ç ı k çeyrek f i n a l i . K ö k l ü bir rakibe karşı oynayacağı i l k maç. Nike reklamlarının başlayacağı an. Otel odasında romantik bir kaçamak yaşamak i ç in garip b i r gece.

Duane Richwood, profesyonel tenisin Mecalsiz Teşrifatçısı.

Myron bundan hoşlanmadı.

Duane her zaman biraz gizemli olmuştu. Aslında Myron onun geçmişine dair hiçbir şey bilmiyordu. Evinden kaçan bir çocuktu ya da Duane öyle olduğunu söylemişti, ama bundan k im emin olabilirdi ki? Birincisi, neden evinden kaçmıştı? Ailesi şimdi neredeydi? Myron kendince olayları kapsayan bir ağ

ördüDuane yi f a k i r l i ğ in engellerinden kaçmak i ç in mücadele veren zavallı bir sokak çocuğu olarak betimledi.

Ama gerçek bu muydu? Duane i y i b i r çocuk gibi görünüyordu zeki, konuşması düzgün, terbiyeliancak bunların hepsi r o l olabilir miydi? Genç bir adam olan Myron, böylesi önemli bir geceyi garip b i r otel odasında b i r i l e r i n i becererek geçirmezdiki, tabi k i , bu da M y r o n u şu soruya geri götürüyordu: Öyleyse ne olmuş? Myron onun temsilcisiydi. Nokta. Çocuğun müthiş bir sayı yapma becerisi ve harika bir kort sezisi vardı. Yakışıkl ı y d ı ve yüksek cirolar yapıyordu. Sonuç olarak, bir temsilci i ç in önemli olan şey buydu. Oyuncunun aşk hayatı değil. Çocuk kortta bir rüyaydı. Dışarıda ne yaptığı k i m i n umurundaydı ki? Myron bu noktaya gelmeye çok yakındı. A r t ı k en ufak b i r perspektifi yoktu. Yürütmesi gereken bir işi vardı, o ise en büyük müşterisini gözetliyor, onun mahremiyetine tecavüz ediyordu. Bu i y i bir iş anlayışı değildi.

Oradan ayrılmalıydı. Jessica ya gitmeli ve tüm bunları ona anlatarak ne düşündüğünü görmeliydi.

On dakika daha.

Bunun için sadece i k i dakika yetti. 322 numaralı odanın kapısı açılırken kullandığı gözü değiştirdi. Duanne ya da en azından s ı r t ı , göründü.

Myron oğlanın ensesine doğru dolanan b i r kadın k o lu gördü, onu kendisine çekti. Kucaklaştılar.

Kadının yüzünü göremedi, sadece kolları açıktaydı. Myron, Wanda mn önsezisi üzerine düşündü.

Kendisinden çok emin, bu olasılığa karşı inanılmaz derecede kördü. M y r o n anladı.

Kendisi de öyleydi. Aşk insanı kör eden bir şeydi.

Myron kendi kendine, K ö r eden bir şey, diye m ı r ı l dandı.

-İnanılmaz. Kucaklaşma sonlanmca Duane doğruldu. Kadının kolları gözden kayboldu. Duane gitmeye hazır görünüyordu. Myron gözünü gözetleme deliğine daha da yaklaştırdı. Duane döndü ve doğrudan M y r o n u n kapısına baktı. Myron neredeyse yerinden sıçrayıp çekiliyordu. Kısa bir an i ç in sanki Duane doğrudan Myron a baktı, sanki onun orada olduğunu b i l i yordu.

Myron, bir kez daha, nasıl olup da oraya geldiğini düşündü. Eğer yaptığı iş temsil ettiği her sporcunun önüne gelenle yatıp yatmadığını kontrol etmeyi de içerseydi, hayatı gözetleme delikleri önünde geçerdi.

Duane b i r çocuktu. Yirmi bir yaşındaydı. Henüz evli ya da resmen nişanlı bile değildi.

Myron un gördüğü hiçbir şey Valerie Simpson cinayetiyle alakalı değildi.

Ta ki Duane sonunda oradan uzaklaşana kadar.

Duane, kadını son bir kez şöyle b i r kucakladı. M ı r ı l t ı l ı bir t a k ım sesler i ş i t i l d i ama M y r o n bunlar arasından tek bir kelime dahi anlamadı.

Duane soluna, sonra sağına baktı, ardından da oradan uzaklaştı. Kadın çoktan kapıyı kapatmaya başlamıştı, ama son bir kez kafasını çıkartıp baktı.

Ve işte Myron kadını o an gördü.

Bu, Deanna Yeller dı.

Bölüm 26 Sabah oldu.

Myron, Duane ile yüzleşmedi. Jessica mn evine sersem bir hâlde tökezleyerek g i t t i . Kapıyı anahtanyla açtı ve,

-Özür dilerim. B e n i m dedi.

Jessica onu b i r öpücükle susturdu. Bunu daha büyük b i r öpücük takip etti. Çok daha aç b i r öpücük. Myron, her ne kadar bazıları çabasını y i ğ i t l i k t en çok daha az bulabilecek olsa da, onu geri püskürtmeye çalıştı.

Kendisini yatağa attı. Jessica odada yavaş yavaş salınıyordu. Çıplaktı. İpek bir sabahlığa bürünmüştü. Myron, her zaman olduğu gibi, büyülenmişçesine onu seyretti.

-Çok seksisin, dedi,

-Beni mahvediyorsun. Jessica gülümsedi. Erkeklere, Jessica kendilerine bakınca, bir şeyler oluyordu.

Yüzeysel nefes alıp verişler. Heyecandan titreyen bir karın. Amansız bir özlem. Ancak gülümseyişi t üm bu semptomları on katı artırdı.

Jessica,

-Günaydın, dedi. Eğilip M y r o n u nazikçe öptü.

-Kendini nasıl hissediyorsun? K u l a k l a r ım dün geceden bu yana hâlâ yanıyor. B ı r a k t ı ğ ım etkinin hâlâ devam ettiğini duymak çok hoş. B i n y ı l ın yetersiz kalan ifadesi.

-Bana seyahatinden bahset.

-Sen önce bana şu cinayetten bahset. Myron da anlattı. Jess harika bir dinleyiciydi.

Doğru ve yerli yerinde sorular sormak dışında kesinlikle sözünü kesmedi.

Başını sık sık sallamadan ya da bağlam dışı gülümsemeden, ona sabit bir şekilde baktı. Gözleri, sanki dünyadaki tek kişi oymuş g i b i , M y r o n a odaklanmıştı. M y r o n kendisini sersemlemiş, mutlu ve korkmuş hissetti.

Sözlerini tamamlayınca, Jessica,

-Şu Valerie işi seni çok üzdü, dedi. K ı z ı n hiç kimsesi yoktu. Hayatı

tehlikedeydi ve kimsesi yoktu.

-Sen vardın.

-Onu sadece b i r kez gördüm. Henüz sözleşme dahi imzalanmamıştı.

-Önemli değil. Senin k im olduğunu biliyordu. Eğer başım belada olsa, koşacağım kişi sen olursun. Başını hafifçe yana eğdi.

-Oda numaramı ve otelimi nereden biliyordun?

-Aaron. Gözümü korkutmaya çalışıyordu.

Başarılı da oldu.

-Aaron seni, beni incitmekle mi tehdit etti?

-Seni, beni, annemi, Esperanza yı. Jessica tereddüt etti, düşünüyordu.

-Benim tercihim Esperanza olurdu. Yani, eğer içimizden birisinin canı yanacaksa demek istiyorum.

-Aaron a söylerim. Jessica nın elini yakaladı.

-Eve döndüğüne sevindim.

-Uzun bir sorgulama yapmayacak mısın? Myron başını olumsuz manada salladı.

-Ama sana bir açıklama borçluyum. Myron,

-İstemiyorum, dedi.

-Sadece seninle birlikte olmak istiyorum. Seni seviyorum. Seni hep sevdim. Biz ruh i k i z i y i z .

-Ruh i k i z i mi? Myron başını salladı.

Jessica, B u karara ne zaman vardın? diye sordu.

-Uzun bir süre önce.

-Peki bunu bana bu güne kadar neden söylemedin? Myron omzunu s i l k t i .

-Seni korkutup kaçırmak istemedim.

-Ya şimdi?

-Şimdi sana neler hissettiğimi söylemem çok daha öneml i . Oda hareketsizdi.

-Buna ne söylemeliyim? diye sordu.

-Hiçbir şey.

-Ben de seni seviyorum Myron. Bunu biliyorsun. B i l i y o r u m . B i r sessizlik yaşandı. Uzunca bir sessizlik.

Jessica odanın karşısına yürüdü. Çıplaktı.

Bedeninden utanç duymuyordu.

Duyması i ç in de en ufak b i r sebebi yoktu.

-Sanki bana, dedi,

-bu cinayette çok sayıda garip bağlantı varmış gibi geliyor. Ancak ağır basan sabit tek b i r şey mevcut. Konu değişikliği. Sorun değildi. O günlük yeterince

şey söylenmişti. Myron,

-Neymiş o? diye sordu.

Jessica,

-Tenis, dedi.

-Alexander Cross bir tenis kulübünde öldürüldü.

Valerie Simpson ulusal tenis merkezinde öldürüldü. Valerie ve Duane nin bir gönül ilişkisi olduher ikisi de profesyonel tenisçiydi. Alexander Cross u öldürdükleri iddia edilen şu i k i çocukadları neydi? Jessica,

-Errol Swade ve Curtis Yeller, diye tekrarladı.

İ k i s i de tenis kulübünde yaptıkları işte başarısız oldular.

Ache kardeşler ve Aaron tenisçilerle ilgilenen b i r ajansa bağlılar.

Bu da bizi Deanna Yeller a götürüyor.

-Onunla ne alakası var?

-Onun Duane ile yatıyor olması. Bu bir tesadüf olamaz.

-Yani?

-Yani, sence kadın Duane ile nasıl tanışmış olabilir? Myron, B i l m i y o r u m , dedi.

-Deanna tenis oynuyor mu?

-Oynasa bile ne olacak? B i r şeyler ortak kalacak. Jessica durdu.

-Bilmiyorum.

Atıp tutuyorum. Sadece her şey dönüp dolaşıp teniste düğümleniyor Deanna Yeller hariç. Myron bunu kısa bir an i ç in düşündü. A k l ı n a hiçbir şey gelmedi, ancak beyninin gerisinde bir şey gümbürdedi.

Jessica,

-Sadece bir f i k i r , dedi.

Myron ayağa kalktı.

-Daha önce Alexander Cross u ö l dürdükleri iddia edilenterimini kullandın. Ne demek istedin? Jessica,

-Swade ve Yeller adlı çocukların Cross un oğlunu öldürdüğüne dair elinde ne tür gerçek b i r kanıt var? diye sordu. İ k i s i sadece seçilmiş uygun birer günah keçisi olabilirler.

Şunu bir düşün: Yeller polis tarafından rahatça öldürüldü.

Swade sırra kadem bastı. Suç kimde kalsa en i y i olurdu? Myron,

-O zaman, sence Alexander Cross u k im öldürdü? diye sordu.

Jessica omuz silkti.

-Büyük olasılıkla Swade ve Yeller.

Ama bunu k im kesin olarak bilebilir k i ? Beyni biraz daha çalıştı.

Ama yine de aklına hiçbir şey gelmedi. Myron saatine baktı. Yedi otuz.

Jessica,

-Acelen mi var? diye sordu.

-Biraz. Jessica,

-Duane Richwood un maçının saat bire kadar başlamayacağını düşünmüştüm.

-Eddie Crane adında bir çocuğun temsilciliğini almaya çalışıyorum. On yaşında, küçüklerde oynuyor.

-Ben de seninle gelebilir miyim?

-Tabi.

-Onu kazanma şansın ne kadar?

-Oldukça i y i olduğunu düşünüyorum. Babası sorun yaratabilir.

-Babası senden hoşlanmıyor mu? Myron,

-Sanıyorum daha büyük bir temsilciyi tercih ederdi, dedi.

Jessica,

-Ona tatlı tatlı gülümsemeli miyim? diye sordu.

Myron bir an düşündü.

-Biraz dekolteni aç. Bu adamın o kadar zeki olduğunu zannetmiyorum. Jessica,

-Müşteri kazanmak için her şey mubahtır, ded i .

Myron,

-Belki de i l k önce biraz pratik yapmalısın, ded i .

-Ne pratiği?

-Dekolte gösterme. Bana bunun bir tür sanat olduğu söylendi. A n l ı y o r u m . Peki pratiği k i m i n karşısında yapmalıyım? Myron ellerini iki yana açtı.

-Ben hizmetlerimi size sunmaya gönüllüyüm. Jessica, A h , şu müşteriler i ç in yaptığın fedakârlıklar, dedi. B u çok cesurca, gerçekten.

-Peki, ne diyorsun? Jessica ona b i r bakış attı. Myron bunu, o adı dile getirilemez yeri bir yana, ayak parmaklarında bile hissetti. Jessica ona doğru eğildi.

-Hayır.

-Hayır mı? Dudaklarını M y r o n ı n kulağına dayadı.

-En iyisi i lk önce şu yeni yağlarımı deneyelim. İ k i kelime: Baştan çıkartıcı.

Bölüm 27 Jessica nm dekoltesini göstermesine gerek kalmadı.

Her i k i Crane de hemen mest olmuştu. Bayan Crane, Jess ile kitaplarından bahsetti. Bay Crane gülümsemeden ve göbeğini içine çekmeden duramıyordu.

İkinci setin başında, Bay Crane komisyonu y a r ım puan indirmeyi denedi. Bu iyiye işaretti.

Myron zihnine Jess i daha çok sayıda iş toplantısına getirmeyi not etti.

Başka ajanslar da vardı. Çoğunluk oradaydı. Takım elbise giymişlerdi, saçları ise geriye doğru yapıştırılmıştı. Her yaştan adam vardı, ama çoğu oldukça genç görünüyordu. Birkaçı onlara yaklaşmayı denedi ama Bay Crane hepsini bir şekilde reddetti.

İçlerinden teki kartını Bay Crane e zorla verirken, Jessica da M y r o n a ,

-Akbabalar, diye fısıldadı.

Myron,

-Sadece iş kapmaya çalışıyorlar, dedi.

-Onları savunuyor musun?

-Ben de aynı şeyi yapıyorum Jess. Eğer atılgan olmazlarsa, en ufak bir şansları kalmaz. Sence CraneTer onlara gider mi?

-Ama yine de hoş değil. Sen bu adamlar gibi etrafta aylak aylak dolaşmıyorsun.

-Sence şu anda ne yapıyorum? Jessica kısa bir an i ç in düşündü.

-Evet, ama bu çok sev i m l i . Onunla tartışmak çok zordu. Eddie rakibini 60, 60Tık skorla ezdi, ama maç skorun ifade ettiği kadar mükemmel değildi.

Eddie de beceri ve ustalık eksikliği vardı. Gücüne güveniyordu.

Ama ne güç. Raketi, durgun havayı, tıpkı bir biçerdöverin tırpanı gibi kesip attı. Yaylardan ayrılan toplar t ı p k ı bir bazukadan fırlatılmış gibiydi.

Ustalık zamanla gelecekti.

Ama şimdilik sahip olduğu korkunç güç gereğinden fazlaydı.

Oyuncular tokalaştıktan sonra, Eddie nin ebeveynleri korta g i r d i .

Myron, Jess e,

-Bana bir i y i l i k yap, dedi.

-Ne?

-Ebeveynleri birkaç dakika i ç in başımdan al. Eddie yle yalnız konuşmak istiyorum. Jess bunu onları öğlen yemeğine davet ederek yaptı.

Bay ve Bayan Crane i Grandstand e tepeden bakan Racquets restorana götürdü. Myron, Eddie ye soyunma odasına kadar eşlik etti. Çocuk neredeyse hiç terlememişti. Myron oğlanı seyretmeye odaklandı. Eddie büyük, acelesiz adımlarla yürüdü, boynuna bir havlu dolamıştı, tamamen sakindi.

Eddie,

-TruPro ya onlarla ilgilenmediğimi söyledim, dedi.

Myron başıyla onayladı. Bu Aaron un M y r o n a yaptığı, onun Eddie nin temsilciliğini yapmasına izin vereceklerini dile getirdiği cömert t e k l i f i tamamen açıklıyordu.

-Nasıl b i r tepki verdiler? Eddie,

-Oldukça sinirlendiler, dedi.

-Eminim öyledir.

-Sanıyorum senin temsilciliğinle yoluma devam edeceğim.

-Ebeveynlerin bu konuda ne düşünüyor?

-Bu gerçekten de pek önemli değil. İ k i s i de bunun ben im tercihim olduğunu b i l i y o r . Birkaç adım daha ilerlediler.

-Eddie, sana Valerie hakkında birkaç şey sormalıyım. Oğlan hafifçe gülümsedi.

-Onun katilini bulmaya gerçekten mi çalışıyorsun?

-Evet.

-Neden?

-Bilmiyorum. Sadece bu yapmam gereken b i r şey. Eddie başıyla onayladı. A l d ı ğ ı yanıt onun için yeterliydi.

-Sor bakalım.

-Valerie yle i l k olarak Pavel in Florida daki kampında tanıştın, doğru mu?

-Doğru. â BÜYÜK VURUŞ

-Nasıl arkadaş oldunuz? Eddie,

-Hiç Pavel in akademisine gittin mı? diye sordu.

-Hayır.

-O zaman anlatacaklarımı anlayamayabilirsin. Eddie Crane durdu, saçlarını gözlerinin önünden çekti ve sözlerine devam etti.

-Bu büyük olasılıkla kulağına garip geliyorduryani on altı yaşında bir kız ile dokuz yaşındaki bir oğlanın yakın arkadaş olmaları. Bu teniste oldukça normal b i r durum.

Kendi yaşındaki çocuklarla arkadaşlık kurmazsım Onlar senin düşmanındır.

Val ve ben, sanıyorum i k i m i z de yalnızdık.

Ve farklılıklarımızdan dolayı birbirimize tehdit oluşturmuyorduk.

Sanıyorum her şey böyle başladı. H i ç sana Alexander Cross tan bahsetti mi?

-Evet, birkaç kez. Sanırım çıkıyorlardı ya da öyle bir şey vardı.

-Hiç ciddi oldukları izlenimine vardın mı? Çocuk omzunu s i l k t i . Görevli, geçiş izinlerine baktı ve içeri girmelerine i z in verdi.

-Pek değil. Valerie nin hayatı tenisti.

Erkek arkadaşlar ise olsa da olur, olmasa da olur türden şeylerdi.

-Bana Pavel in akademisinden bahset. Orası Valerie açısından nasıl bir yerdi?

-Nasıl bir yer miydi? Eddie üzgün üzgün sırıttı, kafasını salladı.

-Orası büyük b i r Dağlar Kralı oyununu andırıyordu.

Her b i r çocuk diğerini becerip elimine etmeye çalışıyordu.

-Ve Valerie, kadınlar grubunun kralıydı, öyle mi?

-Eddie başıyla tasdikledi.

-Tartışmasız k r a l ı .

-Pavel ve Valerie i y i geçiniyorlar mıydı?

-Evet. En azından i l k başta. Adam Valerie yi hiç k i m senin yapamayacağı kadar i y i motive ediyordu. Valerie onun asistanlarıyla saatlerce antrenman yapardı, tek b i r adım dahi atamayacak hâle geldiği bir anda Pavel ortaya çıkardı ve baam! Bu tam b i r enerji desteğini andırırdı. Val muhteşem bir oyuncuydu, ancak Pavel onun rekabetçi yanını nasıl ortaya çıkartabileceğini çok i y i b i l i r d i . O oradayken, Val herkesi tuzla buz ederdi. Dalar, uzanır, her bir topa koşardı.

İnanılmazdı.

-Peki, her şey ne zaman kötüye gitmeye başladı? Eddie omzunu silkti.

-Kaybetmeye başladığında. Bunu sanki olanlar dünyadaki en doğal şeymiş gibi söylemişti.

-Ne oldu? B i l m i y o r u m . Oğlan tekrar durakladı, düşünüyordu.

-Sanıyorum umursamamaya başladı. Bu birçok oyuncunun basma gelir. Psikolojik olarak yıpranırlar. H ı z l ı bir şskilds çok fazla baskı altına girsrlsr.

-Pavsl ns yaptı?

-Eski numaralarının tümünü dsnsdi. Görüyorsun, tüm bu kıran kırana atmosferi Pavsl yarattı. Bir gün bana bunun zayıfları diğerlerinden ayırdığını söylemişti. Ama Valerie artık hiçbir şeye tepki vermiyordu.

Çoğu kızı hâlâ yeniyordu.

Ama ne zaman tenisin büyükleriyle oynasaSteffi, Monica, Gabriela, Martineartık kalbi onları yenmek için atmıyordu. Eddie dolabının önündeki sandalyeye oturdu. Etrafta çok az sayıda insan vardı. Ofis kahverengisi bir halıyla döşel i zemin, küçük sargı ve bandaj parçacıklanyla doluydu. Myron da çocuğun yanma oturdu.

-Bana Valerie yi ölümünden birkaç gün önce gördüğünü söylemiştin, dedi.

Eddie,

-Evet, diye karşılık verdi.

-Plaza nm lobisinde. Tişörtünü çıkarttı.

Çocuk sıskaydı. Göğüs kafesi kalbine doğru çukurlaşıyordu.

-Onu uzun bir süredir gönnemiştim.

-Sana ne dedi?

-Sahalara geri dönüş yapacaktı.

Bu f i k i r onu oldukça heyecanlandırmış görünüyordu, sanki eski Val geri gelmişti. Sonra bana senin numaranı vererek Pavel ve TruPro dan uzak durmamı söyledi.

-Nedenini de ifade etti m i ?

-Hayır.

-Başka bir şey söyledi mi? Çocuk sustu, o günü düşünüyordu.

-Pek sayılmaz. Sanki acelesi var gibiydi. Dışarı çıkması ve bir ayarlama yapması gerektiğini söyledi.

-Neyi ayarlayacaktı?

-Bilmiyorum. Söylemedi. Myron, B u hangi gündü? diye sordu.

-Sanırım Perşembe ydi.

-Saatini hatırlıyor musun? A l t ı civarı olmalı. Valerie Perşembe altı çeyrekte Duane nin dairesini aramıştı.

Bir şeyi ayarlamak. Neyi ayarlayacaktı? Duane yle olan ilişkisini mi? Yoksa bunu açıklayacak mıydı? Ya bu koHARİKAN COBEN nuda Duane yi tehdit ettiyse? Duane durdurmak için onu ö l dürür müydü? Myron buna pek ihtimal vermiyordu, özellikle de k ı z vurulduğunda Duane nin birkaç b i n kişinin önünde servislerini atmaya odaklandığını göz önüne alınca.

Eddie tenis ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarttı.

Myron,

-Çarşamba akşamına bir çift Yankees b i l e t im var, dedi.

-Gitmek ister misin? Eddie gülümsedi.

-Senin bunu yapmadığını düşünüyordum.

-Neyi yapmadığımı?

-Şu yalakalık i ş i n i .

-Yapıyorum. Her temsilci bunu yapar. Ben de onlardan farklı değilim. Ama bu sefer, bunun gerçekten de eğlenceli bir şey olabileceğini düşündüm. Eddie ayağa kalktı. B u hareketinden kuşkulanmalı m ı yım? diye sordu.

-Eğer zekiysen, kesinlikle. Duane maçtan önce yalnız kalmaktan hoşlanırdı.

W i n ona meditasyon tekniklerini öğretmişti, o pis video kasetler olmaksızın tabi. Dolayısıyla genelde onu bir köşeye kıvrıl mış, gözleri kapalı, lotus pozisyonunda otururken bulabilirdiniz.

Rahatsız edilmekten hoşlanmazdı, ki bu i y i bir şeydi.

Nasıl olsa Myron onu hemen o an görmek istediğinden pek de emin değildi. Şunu biliyordu k i ; temel sorumluluğu, müşterisine performansının en iyisini sunma yönünde yardımcı olmaktıözellikle de o an, Duane nin kariyerinin en

önemli gününde. Duane nin Deanna Yeller la gecenin geç saatlerindeki buluşmasını kelimelere dökmek Duane açısından muazzam derecede dikkat dağıtan bir şey olabilirdi. Büyük bir dikkat dağılması.

Bu konu beklemeliydi.

Kalabalık muazzamdı. Herkes sonradan görme Amerikalı Duane Richwood ile serinkanlı ve eskiden bir numara, ancak şu anda beş numaralı seri başı olan Çekoslavak Michel Brishny arasında oynanacak maçı bekliyordu.

Myron ve Jessica en ön sıradaki koltuklarına yerleştiler. Jess basit san elbisesiyle harika görünüyordu. Seyirciler ağızları açık, alık alık baktılar.

Orada yeni hiçbir şey yoktu. Hiç şüphesiz, TV kameraları o gün locadan çok sayıda fotoğraf alacaktı. Jess in güzelliği ve ebedi dünyadaki ününe fazla dayanamayacaklardı.

Myron onun kartvizitlerinden tekini havada sallaması fikriyle savaşıyordu.

Hayır. Bu çok saçma bir şey olurdu.

Gözde zümresi çoktan yerlerini almışlardı. Ned Tunwell ve diğer Nike VlP leri köşe locayı doldurmuşlardı. Ned, LSDdeki bir yel değirmeni gibi el salladı. Myron da ona küçük bir el sallayışla karşılık verdi. İ k i sıra arkalarında Roy O Connor, TruPro nun aşırı şişman genel müdürü oturuyordu.

Aaron hemen yanındaydı. Suratını güneşe çevirmişti, ışınları emip depoluyordu.

Her zamanki giysileri içerisindeydigömleksiz beyaz takım elbise. Myron aynı zamanda gri saçlı avukatları andıran insanlarlaGregory Caufıeld hariç d o l u bir locada Senatör Cross u da seçti. M y r o n hâlâ Gregory ile konuşmak istiyordu. Belki de maçtan sonra bunun b i r fırsatını yakalardı. B i r önceki gün gördüğü i r i göğüslü sarışın da orada, arkada, aynı koltuktaydı.

Endamlı genç kadın, M y r o n a tekrar hafifçe el salladı. Myron karşılık vermedi. Jessica ya döndü. O da M y r o n a gülümsedi.

Myron,

-Çok güzelsin, dedi.

-O iri göğüslü sarışından daha mı güzelim? Myron, K i m ? diye sordu.

-Senden gözünü ayırmayan o SilikonGöğüslü den.

-Ne demek istediğini bilmiyorum. Sonra:

-Göğüslerin in silikon olduğunu nereden biliyorsun? Oyuncular ısınmak i ç in kortta yerlerini aldılar. İki dakika sonra Pavel Menansi büyük girişini yaptı. Birkaç yüzeysel alkış i ş i t i l d i . Pavel minnettarlığını elini daireler çizecek şekilde hareket ettirerek gösterdi. Papayı andırıyordu.

Beyaz giyinmiş, boynuna yeşil bir süveter bağlamıştı. Yüzündeki gülümseme

kocamandı. Pavel, TruPro locasına doğru ilerled i . Aaron ayağa kalktı, onu içeri aldı ve sonra tekrar yerine geçti. Pavel ve Roy O Connor el sıkıştılar.

Bu M y r o n u n karın boşluğuna büyük bir kuvvetle indi.

-Oh, hayır, dedi.

Jessica,

-Ne var? diye sordu.

Myron ayağa kalktı.

-Gitmeliyim.

-Şimdi mi?

-Geri döneceğim. Özür d i l e r i m . Bölüm 28 a ç , araba radyosundan yayınlanıyordu. WFAN, 66 A M .

Söylenenlere bakılırsa, Duane çok da iyi oynamıyordu.

Myron, Manhattan daki Central Park araba parkına girerken i lk seti 63 verdi.

Dr. Julie Abramson muayenehanesinden yarım blok ötede, bir kasaba evinde yaşıyordu. Myron kapıyı çaldı. Bir v ı z ı l t ı i ş i t i l d i , sonra dahili telefon sisteminden kadının sesi geldi.

K im o?

-Myron Bolitar. Acil durum. Birkaç saniyelik sessizlik yaşandı.

Sonra:

-İkinci kat. V ı z ı l t ı tekrar i ş i t i l d i . M y r o n kapıyı iterek açtı. Julia Abramson merdiven aralığında onu bekliyordu.

Julia,

-Beni arayıp telefonu yüzüme kapatan sen miydin? diye sordu.

-Evet.

-Neden?

-Evde olup olmadığınızı anlamak i ç i n . Kadının kapısına vardı. Yüz yüze bakarak dikildiler. Boy farklarından dolayıkadın bir e l l i n in altındayken Myron bir doksandıoluşturduklan manzara çok komikti.

Dr. Abramson kafasını kaldırdı. Hem de çok.

-Hâlâ Valerie Simpson ın hastam olup olmadığını ns onaylayabilir ns ds reddedebilirim, dsdi.

-Sorun değil. Sadscs sizs farazi bir şsy sormak istiyorum.

-Farazi b i r şey mi? Myron başıyla onayladı.

-Ve bu Pazartesi ye kadar bekleyemeyecek bir şey, öyle mi?

-Evet. Dr. Abramson iç geçirdi.

-İçeri gel. Televizyonda maçı seyrediyordu.

-Bunu bilmeliydim, dedi. T V sürekli olarak oyuncu locasındaki Jessica

Culver ı gösteriyor ama sen ortada yoksun.

-Nasıl olsa o oradayken beni hiç göstermeyeceklerdi.

-Spor muhabiri sizin ayrılmaz bir i k i l i olduğunuzu söylüyor.

Bu doğru mu? Myron omzunu s i l k t i . Bu konuda çekimserdi.

-Skor kaç kaç? diye sordu.

-Müşterin i l k seti 63 kaybetti, dedi. B u sette de 20 A geride. Televizyonu uzaktan kumandayla kapattı ve oturması i ç in M y r o n a sandalyelerden tekini işaret etti. İkisi de yerlerine yerleştiler.

-Şimdi bana şu farazi sorundan bahset Myron.

-İşe genç bir kızla başlamak istiyorum. On beş yaşında. Güzel. Varlıklı bir aileden geliyor. Ebeveynleri boşanmış, baba ortalarda yok. Önemli bir ailenin oğluyla çıkıyor. Aynı zamanda da tenisçi. Dr. Abramson, B u bana hiç de farazi bir hikâye gibi gelmedi, dedi.

-Bana zaman tanıyın. Genç k ı z o kadar i y i bir tenisçi k i , annesi onu dünyaca tanınmış bir tenis antrenörünün işlettiği akademiye gönderiyor. Bu genç kız akademiye geldiğinde, kıyasıya b i r rekabet olduğunu fark ediyor.

Tenis en bireysel sporlardan biridir. Orada t a k ım ruhu diye b i r şey yoktur.

Arkadaşlık da yoktur. Herkes dünyanın en ünlü antrenörünün beğenisini kazanmak i ç in birbiriyle aşık atar. Tenis, arkadaş edinmeye elverişli bir spor dalı değildir. Eddie nin sözlerini tekrarladı.

-İnsanları izole eder. Sizce de t üm bunlar doğru mudur Doktor?

-Senin bahsettiğin seviyede, evet.

-O zaman, bu kız tanışık olduğu hayattan sökülüp uzaklaştırıldığında ve hayli düşmanca bir ortama f ı r l a t ı l ıp atıldığında, kendisini hiç de hoş karşılanmış ya da istenen birisi gibi hissetmez. Tam aksine bu duyguların çok uzağında kalır.

Diğer kızlar yeni tenisçiyi kendilerine bir tehdit olarak algılarlar.

Onun ne kadar mükemmel bir oyuncu olduğunu fark ettiklerinde de, bu tehdit hissi gerçeğe dönüşür. Diğer kızlar ondan uzak dururlar. Böylece kendisini çok daha yalnız hisseder. Peki.

-Şimdi, şu dünyaca ünlü koç biraz Darwincidir. En güçlünün hayatta kalması ve bunun gibi şeylere inanır.

Burada i k i l i bir rol oynar. B i r yandan bu tecrit ediliş kızı kaçışa, gel i ş ip başarılı olabileceği bir yer aramaya zorlar. Abramson,

-Tenis kortu mu? dedi.

-Kesinlikle. K ı z her zamankinden çok daha ağır antrenmanlar yapmaya başlar. Ama aynı zamanda dünyaca ünlü şu koç da ona karşı çok iyidir.

Herkes inanılmaz derecede gaddar davranırken, dünyaca ünlü koç onu övüp

göklere çıkartmaktadır.

Adam kızla b i r l i k te zaman geçirmeye başlar. Ondan en i y i şekilde yararlanır. Dr. Abramson, K i bu durum, diyerek araya girdi, k ı z ı diğerlerinden çok daha fazla uzaklaştırır.

-Doğru. Genç kız koça bağımlı b i r hâle gelir. Adamın onu umursadığını düşünür ve diğer herhangi istekli bir öğrenci gibi, onun beğenisini elde etmek isterbuna gereksinim duyar.

Çok daha sert oynamaya başlar. Aynı zamanda dünyaca ünlü koçu memnun etmenin annesini de mutlu edeceğinin farkındadır. Kendisini daha da zorlar. Döngü bu şekilde sürer gider. Dr. Abramson un M y r o n u n t üm bu anlattıklarıyla nereye varacağını görmesi gerekliydi, yüzü ifadesiz kaldı.

-Devam et, dedi.

-Tenis akademisi gerçek dünya değildir. Burası dünyaca ünlü antrenör tarafından yönetilen, gözlerden uzak bir alandır.

Koç, genç kızı önemsiyormuş gibi görünmektedir. Ona sanki özel birisiymiş gibi davranır. Genç kız daha da çok çalışır, kendisini hayal edebileceğinin çok ötesinde zorlarkendisi i ç in değil, koçunu memnun etmek için.

Adam belki de antrenmanın ardından kızın sırtını okşar. Belki ağrıyan omuzlarını ovar. Belki onun oyunu hakkında konuşmak için bir akşam yemeğe çıkarlar. Tüm bunların nasıl başladığını k i m b i l e b i l i r k i ? Abramson,

-Nelerin başladığını? diye sordu.

Myron soruyu duymazdan gelmeyi tercih etti. Şimdilik.

-Genç kız ve dünyaca ünlü koç birlikte dolaşmaya başlarlar, diye anlatmaya devam etti.

-Kız, kendisine korkulacak bir rakip gibi davranan kadınlara karşı büyük bir hırsla oynamaya başlar. Ama artık kız ve dünyaca ünlü koç yalnızdır.

Yoldadırlar. Otellerde kalırlar. Abramson,

-Daha da büyük bir yalnızlık, dedi.

K ı z i y i oynamaktadır. Güzeldir, gençtir, Amerikalıdır.

Basın arı kümesi gibi etrafına toplanmaya başlar. Bu ani i l g i k ı z ı korkutur. Ama dünyaca ünlü antrenör onu korumak i ç in oradadır. K ı z ona daha da bağımlı bir hâle gelir. Myron başını sallayarak onayladı.

-Şimdi, unutmayal ım ki dünyaca ünlü koç yine eski b i r dünyaca ünlü oyuncudur.

Profesyonel sporculukla b i r l i k te yürütülen narsist bir yaşam tarzına alışkındır. İstediği şeyleri yapmaktadır. Ve işte kıza karşı da böyle davranır. B i r sessizlik yaşandı.

-Böyle bir şey olabilir mi Doktor? Yani, teoride? Dr. Abramson boğazını temizledi.

-Teoride, evet. B i r erkek b i r kadın üzerinde güç ve otoritesini kurduğunda, onu kötüye kullanma potansiyeli yüksektir. Adam kızdan daha yaşlı, kadın ise b i r çocuktan farksız. B i r öğretmen ya da amir kurbanını her gün birkaç saat kontrol altında tutabilir, ama senin senaryondaki koç hem kadir hem de her yerde. Birbirlerine baktılar.

Myron yumuşak bir ses tonuyla,

-Şu senaryomdaki kız, dedi.

-Koçunun tacizine uğrarsa oyunu bozulur, öyle değil mi?

-Bundan en ufak b i r şüphe yok.

-Kızda başka ne tür semptomlar belirebilir? Abramson, sanki b i r doktora tezi sunuyormuş gibi,

-Her durum farklıdır, diye karşılık verdi.

-Ancak sonuçlar her durumda y ı k ı c ı olur. Seninki gibi bir senaryo, büyük olasılıkla genç kızda bir yıkıma sebep olur. Bu entelektüel ve yaşça büyük adam, kıza karşı başka kimsenin olmadığı kadar naziktir. Onu anlar vs ona önem verir. K ı z büyük olasılıkla adamın taleplerine çanak tutmak zorunda kalmazhsr şsy b i r şekilde kendiliğinden oluverir.

Genç kız i l k başlarda adamı bunları yapmaya cesaretlendirebilir ama büyük oranda böyle bir şey gözlenmez. Hatta adama karşı direnebilir, ama aynı zamanda da kendisini sorumlu hisseder. Kendisini suçlar. Myron midesinin derinliklerinde bir şeylerin açıldığını hissetti. K i bu da daha fazla soruna yol açar. Abramson,

-Evet. Dünyaca ünlü antrenörün kızı nasıl tecrit ettiğini anlattın, diye sözlerine devam etti.

-Ama senin senaryonda bundan daha fazlasını yapıyor. Onu insanlıktan çıkartıp makineleştiriyor. K ı z ın gençlik yıllan, teniste gösterdiği başanyla tepe taklak oluyor. K ı z ın hayatı okul, arkadaşlar ve aileyle i l i n t i l i değil. Para ve kazanmayla iç içe. K ı z bir eşyaya dönüşüyor. Adamı memnun edemezse, o eşyanın değersiz bir hâle geleceğini biliyor. Ve k ı z ın bir eşya olması adam açısından da kolaylık sağlıyor. Myron,

-Nasıl? diye sordu.

B i r eşyayı kötüye kullanmak, insanı kullanmaktan çok daha kolaydır. B i r sessizlik yaşandı.

Myron,

-O zaman, her şey olup bittiğinde ne olur? diye sordu.

-Dünyaca ünlü koç eşyayı kullandıktan sonra, kıza ne olur?

-Genç k ı z kendisini kurtaracağını düşündüğü yeni bir şeyeherhangi bir şeyedoğru uzanır.

-Bu eski erkek arkadaş olabilir mi? B e l k i .

-Hemen evlenmeyi bile düşünebilir. B u da olası, evet. Eski erkek arkadaşını masumiyete geri dönüş olarak görebilir. Erkek arkadaş zihninde kurtarıcı pozisyonuna geçebilir.

-Ve d i y e l im ki bu erkek arkadaş öldürüldü, ne olur? Abramson yumuşak bir ses tonuyla,

-Geriye kalan son büyük parçayı çektin, dedi.

-Genç kız zaten ciddi b i r terapi ihtiyacı içerisindeydi. A r t ı k ciddi bir sinirsel çöküntü çok büyük b i r olasılık hâline geldi. Hatta bunun olacağına kesin gözle dahi bakılabilir. Myron kalbinin parçalandığını hissetti.

Dr. Abramson bir an için bakışlarını uzağa çevirdi. Doğaçlama konuşuyormuş gibi davranmaya çalışarak,

-Ancak senaryonda araştırılması gereken başka noktalar da var, ded i .

-Mesela?

-Mesela taciz süresince olup bitenler gibi. Eğer, senin söylediğin gibi, dünyaca ü n lü koç narsist b i r adamsa, umursadığı tek şey kendi hazları olacaktır. K ı z i ç in endişelenmeyecektir.

Örneğin, büyük olasılıkla prezervatif kullanmayacaktır.

Ve k ı z oldukça genç ve büyük olasılıkla cinsel açıdan a k t i f olmadığından, oral gebelik önleyici ilaç kullanmayacaktır. Myron un göğsünden büyük bir k o r k u dalgası aktı. Dedikoduları anımsadı. K ı z ı hamile b ı r a k t ı . Abramson,

-Senin senaryonda, dedi, b u kesinlikle bir olasılık.

-Eğer...? M y r o n sustu. Yanıt açıktı.

-Dünyaca ünlü antrenör ondan kürtaj olmasını ister.

-Bence de öyle, evet. B i r sessizlik daha.

Myron gözlerinin dolduğunu hissetti.

-Başına neler geldi... Başını salladı.

-Herkes Valerie nin çok z a y ı f olduğunu düşündü. Ama aslında Abramson,

-Valerie değil, diye düzeltti.

-Genç bir kız.

Teorik bir konumdaki, teorik bir genç kız. Myron kafasını kaldırıp baktı.

-Hâlâ kendinizi korumaya bakıyorsunuz, öyle değil mi Doktor?

-Hiçbir şey söyleyemezsin Myron. Bunların hepsi kurgu.

Valerie Simpson m hastam olup olmadığını ne onaylar ım ne de reddederim.

Myron kafasını salladı, ayağa kalktı ve kapıya doğru yöneldi.

Kapıya varınca kadına doğru döndü.

-Tek bir farazi soru daha, dedi.

-Şu dünyaca ünlü koç. Eğer isterse, bu tacizi bir daha yapma olasılığı ne kadardır? Dr. Abramson onunla yüz yüze gelmedi.

-Çok yüksek, dedi. Bölüm 29 y r o n , Stadyum Kortu na geri döndüğünde, Duane i lk i k i seti 63, 61 kaybetmişti. Üçüncü sette de durum 22 ydi.

Myron, Jessica ve W i n i n arasına oturdu. Hemen o an Pavel Menansi nin yerinin boş olduğunu fark etti. Aaron hâlâ oradaydı.

Senatör Cross ve Gregory Caufıeld da localarmdaydılar.

Ned Tunwell hâlâ Nike tan meslektaşlarıyla b i r l i k te oturuyordu.

Ned artık el sallamıyordu. Aslına bakılırsa ağlıyordu.

Nike locasının tümü, sönmüş balon gibi görünüyordu. Henry Hobman hareketsizdi.

Myron, Jessica ya döndü. Endişelenmiş görünüyordu ama hiçbir şey söylemedi. M y r o n u n elini tuttu ve hafifçe sıktı. O da Jessica nın elini sıktı ve hafifçe gülümsedi. Jess in kafasında parlak pembe bir RayBan şapkası olduğunu fark etti.

-Bu şapka da ne? diye sordu.

-Bir adam bu şapkayı bin dolar karşılığında takmamı istedi. Myron bu eski reklam numarasını i y i b i l i r d i . Firmalarki bu kez bunu RayBan yapmıştıoyuncu locasında oturan herhangi birisinden verecekleri şapkayı maçlarda para karşıl ı ğ ı takmasını isterdi. O kişinin ve dolayısıyla da şapkanın televizyonda görüneceğinden tabi ki emin olurlardı. Nispeten ucuz ve etkin b i r teşhir.

Myron, Win e baktı.

-Ya senden ne haber? Win,

-Ben şapka takmam, diye yanıtladı.

-Benim de saçımı jöleledi̇ler. Jessica,

-Ayrıca ona sadece beş yüz dolar ödediler, diye ekledi.

Win omzunu silkti.

-Cinsel ayırım. Çok çirkin bir şey. Daha çok, kulağa zekice bir iş gibi geliyordu. Beş yüz dolar normal fiyattı. Ancak RayBan dan birisi Jess in hem çekici hem de ünlü olduğunu fark etmiştidolayısıyla da reklam daha büyük olacaktı.

Duane bir oyun daha verdi. İ l k i k i seti kaybetmenin ardından, şimdi de 32 gerideydi. Hiç i y i değil. Oyuncular saha değişimi i ç in hakemin i k i yanındaki

sandalyelere kendilerini bıraktılar. Duane raketini havlusuyla sildi. Tişörtünü değiştird i . Kadın fanatiklerden bazıları ı s l ık çaldı. Duane gülümsemedi.

Kafasını kaldırıp locaya baktı. Dünyadaki diğer tüm sporların tam aksine, tenisçilerin koçlarıyla maç boyunca konusmasma i z in verilmez. Ama Henry hareketlendi. Elini çenesinden indirdi ve yumruk yaptı. Duane başıyla onayladı.

Hakem,

-Zaman b i t t i , dedi.

İşte Pavel de o zaman geri döndü.

Kapalı tribünün sağındaki kapıdan, elinde Evian, içeri girdi. M y r o n u n gözleri ona kilitlendi. Nabzının hızlandığını hissetti. Pavel Menansi boynuna doladığı süveteri hâlâ taşıyordu. Aaron un arkasında yerini aldı. Pavel Menansi. Gülümsedi.

Güldü. Soğuk Evian ından bir yudum aldı. Nefes alıp verdi.

Yaşıyordu. İnsanlar sırtını sıvazladılar. Birisi gelip imza istedi.

Bu genç bir k ı z d ı. Pavel ona b i r şeyler söyledi. Genç kız ellerinin arasından kıkırdadı.

Win,

-Burgess Meredith, dedi. Korta bakıyordu, Myron a değil.

-Ne?

-Burgess Meredith. Cani Batman dan Diğer İsimler. Myron,

-Şimdi olmaz, dedi.

-Şimdi. Burgess Meredith.

-Neden?

-Çünkü gözünü ayırmadan bakıyorsun.

Aaron bunu fark edecek. W i n güneş gözlüklerini düzeltti.

-Burgess Meredith. Haklıydı.

-Penguen.

-Victor Buono.

-Kral Tut.

-Bruce Lee. Jessica eğildi.

-Kazık soru, dedi.

Win,

-İpucu vermek yok, dedi.

Myron,

-Kato yu oynadı,

-dedi.

-Yeşil Eşekarısı nınkader arkadaşı. B i r Bölümde misafir sanatçıydı. O, Cani

olarak adlandırılabilir m i , bilmiyorum.

-Doğru. B i r sessizlik oldu. Sonra W i n şöyle dedi:

-Çok mu kötü?

-Daha da öte. Win,

-Polis, Valerie nin cesedini teslim e t t i , dedi.

-Cenaze töreni yarın. Myron başıyla onayladı. Kortta Duane karşılanamaz bir servis attı. Bu maçta attığı ikinci karşılanamaz servisti. Myron,

-Her şey daha da ç i r k in bir hâle gelebilir, dedi.

-Nasıl yani?

-Ache kardeşlerin neden bu işten uzak durmamızı istediklerini b i l i y o r u m . Win, A h , dedi.

-Ache lerin bu b i l g i y i halka yaymanı istemeyeceklerinden de eminim.

-Doğru bir tahmin.

-Ve bu b i l g i n in Aaron ve yıldızlar geçidinin tümüne değer bir şey olduğunu da söyleyebilir miyim?

-Diğer bir doğru tahmin daha. Win arkasına yaslandı. Hiç kımıldamaksızın oturuyordu.

Aynı zamanda da gülümsemekteydi. Myron, Jessica ya döndü. Kadının eli hâlâ M y r o n u n elini tutuyordu.

Jessica,

-Eğer öldürülürsen, diye fısıldadı,

-seni öldürürüm.

Ruh i k i z i m . B i r sessizlik daha.

Kortta Duane iki karşılanamayan servis daha attı, bunu bir smaç takip etti. ÜçünGÜ sette oyunlar eşitlendi. Duane locaya baktı. Güneş gözlüklerinden yansıyan ışık kör edecek derecede parlaktı; bu ona gösterişli ve robotsu bir görünüm veriyordu. Ama suratında bir şeyler değişmişti. Duane yumruk hareketini tekrarladı.

Henry i l k kez konuştu.

-İşte, geri döndüüüü! Bölüm 30 Henry Hobman durumu i y i tahlil etmişti. Duane hızlandı.

Üçüncü seti 64 aldı. Ned Tunwell ağlamayı kesti. Dördüncü set uzatmaya g i t t i , Duane bunu üç maç sayısını kurtararak 97 kazandı. Ned tekrar bir değirmen gibi sağa sola el sallamaya başlamıştı. Duane beşinci seti 62 kazandı. Ned iç çamaşırını değiştirmek zorunda kaldı.

Maraton maçın son skoru: 36, 16, 64, 76 97, 62.

Muharipler henüz sahadan ayrılmadan, klasik kelimesi dillerde dolanmaya

başlamıştı. Tüm kutlamalar ve basın konferansları sonlandığında, zaman çok gsç olmuştu. Jsss annesini ziyaret etmek i ç in M y ron un arabasını ödünç almıştı.

Win, M y r o n u ofise bıraktı.

Esperanza ise hâlâ oradaydı.

Kadın,

-Büyük bir g a l i b i y e t dedi.

-Evet.

-Duane i l k i k i sette rezalet b i r oyun çıkarttı. Myron,

-Çocuk uzun bir gece geçirdi, dedi.

-Bugün neler oldu? Esperanza onun eline bir tomar kâğıt tutuşturdu.

-Jerry Prince in e v l i l ik sözleşmesi. Son kopya. Ah, şu sevgili anlaşma. Şart olan b i r dert. Myron onlara tavsiyede bulunmaktan nefret ediyordu. E v l i l i k sevgi ve romantizm dolu olmalıydı. Bir e v l i l ik sözleşmesi, dobra konuşmak gerekirse, kedinin k um kabını yalamak kadar romantik bir şeydi. Yine de, M y r o n u n müvekkillerinin maddi yönden i y i l i k l e r i n i koruma yükümlülüğü vardı. Bu e v l i l i k l e r in büyük çoğunluğu h ı z l ı bir boşanmayla sonlanmaktaydı. Bu bir tür servet avcılığıydı. Bazıları onun cinsiyet ayrımcılığına dair hissettiği endişeyi yanlış anlamıştı. Durum hiç de öyle değildi.

Varlıklı kadın sporcular da aynısını yapmalıydı.

-Başka? diye sordu.

-Emmett Roberts aramanı istiyor. Satın alacağı b i r arabaya dair görüşlerine ihtiyacı varmış. Myron bir Ford Taurus kullanıyordu, kendisini hiç de bir Y ı l ın Motor Tre.nd Adamı olarak adlandıramazdı.

Emmett püskül saçlı bir basketbol oyuncusuydu. NBAde yedeklerde oturmak ve Kontinental Basketbol B i r l i ğ i n deoyuncuların N B A gözcülerini etkilemeye çalışmak dışında hiçbir şey yapmadıkları türden bir ikinci basketbol ligi başrol oynamak arasında gidip geliyordu. Çok azı bir şeyler başarıyordu. Tabi istisnalar vardı. Bunlardan i k i s i n in adını vermek gerekirse, Knicks ten John Starks ve Anthony Mason.

Fakat C B A spor salonunun büyük kısmında yine de paramparça olmuş rüyalardan oluşan diğer b i r limaa.vardı, burası herkesin sıvışıp gitmeden önce uğradığı merdivenin son basamağıydı.

MyronRolodex ini parmağıyla şöyle bir karıştırdı. Esperanza bunu onun için güncel ve harf sırasında tutmakta çok başarılıydı. Raston. Ratner.

Rextell. Rippard. Roberts. İşte.

Emmett Roberts.

Myron durdu.

-Duane nin kartı nerede? diye sordu.

-Ne? Myron geriye kalan Here de şöyle bir göz attı.

-Duane Richwood, Rolodex imde yok. Onu yanlış yere dosyalamış olabilir misin? Esperanza bu olasılığı tek b i r bakışla reddetti.

-Etrafına bakın. Büyük olasılıkla masanın bir yerlerindedir. Masada yoktu. Myron Dl s ri denedi. Duane de yoktu.

Esperanza, kapıya doğru yürüyerek,

-Yeni bir tane düzenlerim, dedi.

-Sayfayı bir kez daha kaybetmemeye gayret et. Myron,

-Çok teşekkürler, dedi. Yine de kayıp kart içini kemirmeye devam ediyordu. Duane yle i l i n t i l i diğer b i r rastlantı daha mı? Emmett Roberts in numarasını çevirdi. Emmett yanıtladı.

-Selam Myron. Nasıl gidiyor? İ y i Emmett. Şu araba alma işi de ne?

-Bu Porsche yi bugün gördüm. K ı r m ı z ı . Tam aksesuarl ı . Yetmiş GTerden.

Onu almak i ç in final ikramiyesini kullanmayı düşünüyordum. Myron,

-Eğer istediğin buysa neden olmasın? dedi.

-Adamım, tıpkı annem gibi konuştun. Senin fikrini almak istedim. Myron,

-Daha ucuz bir şey al, dedi.

-Çok daha ucuz bir şey.

-Ama araba çok güzel Myron. Onu bir görsen...

-O zaman satın al Emmett. Sen bir yetişkinsin.

Benim desteğime ihtiyacın yok. Myron durakladı.

-Hiç sana N o r m Booker dan bahsettim m i ?

-Kim? Ne kadar da çabuk unutuyorlardı.

Myron,

-On beş, belki de on altı yaşındaydım, dedi,

-ve Massachusetts deki o yaz kampında çalışıyordum. Bu bir Celtics kampıydı. Orada acemilik sınavlarını veriyorlardı. Ben temelde havlucuydum. O günlerde, üniversite öğrencileri arasından seçilen inanılmaz çok sayıda oyuncuyla tanıştım.

Cedr ic Maxwell. Larry Bird. A m a Celtics deki i l k senemde, seçilen i l k i s im N o rm Booker dı. Sanıyorum Iowa eyaletinden gelmişti.

-Evet, sonra? N o rm harika b i r oyuncuydu. Bir metre doksan sekiz santimetre boyundaydı, hareketleri ve dokunuşları yumuşaktı.

B i r öküz kadar güçlüydü. İ y ide bir adamdı. Benimle konuştu. Çok sayıda

insan, havlucuları görmezden gelir, ama Norm öyle değildi. Faul atışlarını sırtı fileye dönük attığını anımsıyorum. Topu omzunun üzerinden arkaya f ı r l a t ı r d ı . O kadar i y i y d i ki bu atışların yüzde elliden fazlasında sayı yapardı.

-Peki ona ne oldu?

-Bankta yedeklerde oturdu. Celtics onu ertesi y ı l takımdan kesti. B i r süre sağdan soldan otlakçılık yaptı, sonra Portland Trailblazers ile anlaştı. Çoğunlukla yedekte oturdu, skorer oyuncuların üçüncü yedeği olarak oynadı. Trailblazers f i nali kazanınca, N o rm da olağan ikramiyesini aldı. Bundan o kadar heyecan duydu k i , gidip b i r RollsRoyce aldı. Kazandığı her kuruşu bu arabaya yatırdı. Hiç endişeli değildi. Nasıl olsa gelecek sene vardı. Ve ondan sonraki sene. Yalnız bir sorun oldu, Portland onu takımdan kesti. Diğer birkaç kulüple anlaşmaya çalıştı, ama onu kimse istemedi. N o rm hakkında en son duyduğum şey, ailesinin geçimini sağlamak i ç in arabasını satmak zorunda kaldığıydı. Sessizlik oldu.

B i r süre geçtikten sonra Emmett, B i r de Honda Accord lara baktım.

Taksitleri çok uygundu, dedi.

-Haydi Emmett, k im tutar seni? Birkaç dakika sonra görüşmeleri sonlandı.

M y r o n u n aklına uzun bir süredir N o rm Booker gelmemişti. Adamın başına ne geldiğini merak etti.

Esperanza içeri girdi. Myron un Rolodex ine Duane Richwood i ç in yeni bir sayfa ekledi.

-Şimdi mutlu musun?

-Evet. Myron, Esperanza nın eline i k i sayfa tutuşturdu.

-Bu Alexander Cross un öldürüldüğü gece partiye katılanlar ı n listesi.

-Peki, ne yapacağım?

-Eğer biliyorsam kahrolayım. Tanıdık b i r i s im ara.

Gözüne çarpan herhangi bir şey. Kadın başıyla onayladı.

-Yarınki cenazeden haberin var, değil mi? Myron başını salladı.

-Gidecek misin? Evet.

-Curtis Yeller hakkında kaleme alman makaleden bir okul öğretmeninin adını buldum.

-Kim?

-Bayan Lucinda Elright.

A r t ı k emekli olmuş, Philadelphia da yaşıyor. Seni yarın akşama bekliyor.

Cenazeden hemen sonra gidebilirsin. Myron arkasına yaslandı.

-Bunun gerekli olduğundan artık o kadar emin değilim.

-İptal etmemi mi istiyorsun? Myron kısa b ir an düşündü. Pavel Menansi

hakkında öğrendiklerinin ışığında, Valerie cinayeti ile Curtis Yeller ın başına gelenler arasındaki bağlantı her zamankinden çok daha belirsiz göründü. Valerie nin yaşadığı çöküşe Alexander Cross un öldürülmesi sebep olmamıştı. Hatta bu üzüntü k ı z ı n yaşadığı son sarsıntı da değildi. Pavel Menansi, Valerie yi uçurumdan aşağıya yıllar önce itmişti. Onun yavaş yavaş yere çak ı l ı s ı n ı , aşağı inerken çentikli kayaların üzerinden ayağı takılıp tökezleyişini, kat ettiği o sancılı yolculuğu seyretmişti.

Alexander Cross un ölümü ise düşüşün sonunu işaret etmişti.

Yani sert zemini. Son vuruşu. Başka b i r şeyi değil. Valerie n in ölümüyle altı sene önce yaşananlar arasında hiçbir bağlantı olmadığı açıktı. Ayrıca, adamın dile getirdiğinin dışında, Duane ve Valerie arasında da hiçbir bağlantı yoktusadece yatmışlardı. Bu çok da önemli bir şey değildi.

Yalnız...

Yalnız dün gece, Duane ve Curtis Yeller Tn annesi arasında yaşanan buluşma hariç.

Eğer böyle bir şey olmasaydıeğer Myron onları otelde bir arada görmeseydibu i k i insanı tamamen konu dışı bırakabilirdi.

Ama Duane ve Deanna Yeller m arasında bir gönül i l i ş k i s i vardıbu rastlantı olamazdı. B i r bağ olmalıydı.

Myron,

-İptal etme, dedi.

Bölüm 31 Valerie nin cenaze töreni çok sıradandı.

Şişman ve kırmızı burunlu bir adam olan papaz, Valer i e y i tanımıyordu bile. K ı z ı n başarılarını sanki bir özgeçmişten okuyormuşçasına sıraladı.

Aralara eski ancak i y i b i r şeyler serpiştirdi: sevgi dolu b i r k ı z ; hayat dolu; çok genç ö l dü; Tarı nm b i r planı var. Kulağa haklı bir içerleme gibi gelen bir araç. Kilise, yarışı kazanan b i r atın boynuna sarılmış hâlde duran yapışkan çiçekleri andıran çelenklerle süslenmişti.

Tepeden acımasız vitray figürler bakmaktaydı.

Kalabalık çok uzun b i r süre oyalanmadı. Helen ve Kenneth Van SlykeTn önünde durdular, başsağlığı dilemekten z i yade orada görüldüklerinden ve fark edildiklerinden emin olmak istiyorlardı. Oraya en başlıca gelme sebepleri buydu. Helen Van Slyke, kafası dimdik bir şekilde insanlarla tokalaştı. Göz kırpmadı. Gülümsemedi. Ağlamadı. Çenesi sert ve hareketsizdi.

Myron, WinTe birlikte sırada bekledi. Yaklaştıkça Helen in aynı cümleyi, bir uçuş görevlisinin uçak boşaltılırken kullandığı şarkı söyler ses tonuyla, tekrarlayıp durduğunu i ş i t t i l e r

-Ne i y i ettiniz de geldiniz, teşekkürler, ne i y i ett i n iz de geldiniz, teşekkürler. Sıra Myron a gelince, Helen onun elini çok sıkı tuttu.

-Valerie nin canını k i m i n yaktığını biliyor musunuz?

-Evet. Myron kadının can yanmasıterimini kullandığını fark etti. Öldürdüğünüdemedi.

Helen Van Slyke onaylaması i ç in Win e baktı. W i n de başını salladı.

Helen,

-Eve gelin, dedi. B i r tören yapılacak. Bir sonraki kişiye döndü ve içindeki kayıt cihazının PLAY düğmesine b i r kez daha bastı.

-Ne i y i ettiniz de geldiniz, teşekkürler, ne i y i ettiniz de... Myron ve W i n onun talebine uydular. Brentman Hall ün havası, ne İrlandalılar Tn ölünün başında bekleme geleneğini ne de etkileyici bir yası barındırıyordu. Gözyaşı yoktu.

Kahkaha yoktu. Hiçbir yer buradan daha duygusuz olamazdı.

-Yas tutanlar

-, sanki ofists vsrilsn bir kokteyldeymişçesine, etrafta geziniyorlardı.

Myron, H i ç kimsenin umurunda b i le değil, dedi. K ı z öldü ama hiç kimse bunu önemsemiyor. Win omzunu s i l k t i .

-Hiçbir zaman umursamaz k i . Ebedi iyimser.

Onlara yaklaşan i l k kişi Kenneth oldu. Üzerinde ortama uygun siyah bir t a k ım elbise ve güzelce cilalanmış ayakkabılar vardı. Win i elini sıkıp sırtını sıvazlayarak selamladı. Myron u görmezden geldi.

Win,

-Nasıl gidiyor? diye sordu. Sanki umurundaydı.

Kenneth derin bir iç çekişle,

-Oh, i y i y i m , dedi. Bay Cesur.

-Ama Helen i ç in endişeleniyorum. Ona ilaç vermek zorunda kaldık. Myron,

-Bunu duyduğuma üzüldüm, dedi.

Kenneth ona doğru döndü, sanki i lk kez görüyormuş gibi davrandı.

Yüzünü l i m o n yiyormuş gibi ekşitti.

-Bunu söylerken içten misiniz? diye sordu.

Myron ve W i n bakıştılar. Myron,

-Evet, tabi ki Kenneth, dedi.

-O zaman bana bir incelik yapın da karımdan uzak durun.

Önceki gün, sizin ziyaretinizden sonra çok üzgündü.

-Zarar vermek istememiştim.

-Ama şunu söylemeliyim k i ; oldukça zarar verdiniz. Sanıyorum Bay Bolitar,

içinde bulunduğumuz şu an, bize biraz saygı göstermenizin tam zamanı. Karımı rahat bırakın. Burada yas tutuyoruz. O kızını ve ben de üvey kızımı kaybettim. Win gözlerini devirdi.

Myron,

-Sana bu konuda söz veriyorum Kenneth, dedi.

Kenneth erkeksi bir tavırla başını salladı ve uzaklaştı.

Win nefret içerisinde,

-Üvey kızıymış, dedi. B a h ! Myron odanm karşısında dikilen Helen Van Slyke ile göz göze geldi. Kadın sağındaki kapıya doğru hafifçe işaret etti ve oradan ç ı k ıp g i t t i . Sanki gizli bir gönül ilişkisi içerisindeymisler de buluşuyorlarmış gibiydi.

Myron,

-Kenneth i uzak tut, dedi.

Win şaşırmış gibi yaptı.

-Ama Kenneth e söz vermişt i n ! Myron,

-Bah, dedi. Bu her ne demekse.

Kapının eşiğinden atladı ve Helen i takip etti. Kadın da baştan aşağı siyah giyinmişti, etek boyu seksi sayılabilecek kadar kısa, buna rağmen ortama uygun bir t a k ım elbise içerisindeydi.

M y r o n kadının bacaklarının güzel olduğunu fark etti, böyle b i r zamanda böyle b i r şey düşündüğü i ç in kendisini b i r domuz gibi hissetti. M y r o n u şatafatlı bir koridorun sonundaki küçük odaya götürdü vs kapıyı arkalarından kapattı.

Oda oturma odasının minyatür versiyonu gibiydi. Tavanındaki şamdan daha küçüktü. Şömine rafının üzerindeki portre de öyle.

Helen Van Slyke,

-Burası resim odası, diye bir açıklamada bulundu.

Myron,

-Oh, dedi. Resim odasının nasıl b i r şey olduğunu hep öğrenmek istemişti. Şimdi bunlardan birindeydi, ama hâlâ resim odasının nasıl bir şey olduğu konusunda en ufak bir f i k r i yoktu.

-Çay içmek ister misiniz?

-Hayır, teşekkül ederim.

-Ben içersem sorun olur mu?

-Hayır, kesinlikle olmaz. Helen ağırbaşlı bir tavırla oturdu ve masadaki gümüş takımdan kendisine bir bardak çay doldurdu. Myron masada i k i çay takımının durduğunu fark etti. Resim odasını betimleyen özelliğin bu olup

olmadığını merak etti.

-Kenneth bana sizin ilaç kullandığınızı söyledi.

-Kenneth tamamen saçmalıyor. Bu büyük bir sürprizdi.

Helen,

-Valerie cinayetini hâlâ araştırıyor musunuz? diye sordu. Myron neredeyse kadının sesinde alaycı b i r şeyl e r in olduğuna yemin edebilirdi. Kullandığı kelimeler de kulağa biraz ağızda geveleniyormuş gibi geldi.

Helen Van Slyke Tn gerçekten de ilaç kullanıp kullanmadığını merak etti, belki de çayına birazcık ev yapımı i ç k i katmıştı.

Myron,

-Evet, dedi.

-Ona karşı içinizde hâlâ kahramanca bir sorumluluk besliyor musunuz? H i ç beslemedim k i .

-O zaman bu araştırmayı neden yapıyorsunuz? Myron omuz s i l k t i . B i r i s i n in yapması lazım. Kadın, kafasını kaldırarak Myron un suratına baktı, sözlerinde alaycı bir yaklaşımın olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

A n l ı y o r u m , dedi.

-O zaman söyleyin bana: Araştırmalarınızdan neler öğrendiniz?

-Pavel Menansi kızınızı taciz e t t i . Myron, kadının vereceği tepkiyi seyretti. Helen Van Slyke yarı sataşarak gülümsedi ve çayına b i r küp şeker attı. Bu Myron un beklediği türden bir tepki değildi. Helen Van Slyke,

-Ciddi olamazsınız, dedi.

-Ciddiyim.

-Tacizle neyi kastediyorsunuz?

-Cinsel tacizi.

-Tecavüz gibi mi?

-Öyle de diyebilirsiniz, evet. Helen homurtulu bir ses çıkarttı.

-Haydi ama Bay B o l i tar.

Bu biraz uç noktada bir şey değil mi?

-Hayır.

-Yine de Pavel bunu zorla yapmamıştır, öyle değil mi? Aralarında bir gönül ilişkisi vardı. Hiç kimse tarafından işitilmeyen bir i l i ş k i .

-Bunu b i l i y o r muydunuz?

-Tabi k i . Ve dürüstçe söylemem gerekirse, oldukça da gücenmiştim. Pavel kötü bir karar verdi. K ı z ım o günlerde on altı yaşındaydıbelki de on yedi, çok da emin değilim. Her neyse, kesinlikle yasal bir yaşta değildi. Tüm bu olanları tecavüz ya da cinsel taciz olarak adlandırmak ise, bence aşırı dramatik b i r şey

olacaktır, sizce de öyle değil mi? Belki de hem ilaç kullanıyor hem de içki içiyordu. Hatta belki de ikisini b i r arada kullanıyordu. Myron,

-Valerie genç bir k ı z d ı , dedi.

-Pavel Menansi onun antrenörüydü, yaklaşık elli yaşında b i r adamdı.

-Kırkında olsaydı her şey daha mı i y i olurdu? Ya da otuzunda? Myron,

-Hayır, dedi.

-O zaman neden sürekli olarak yaşlarından bahsediyorsunuz k i ? Kadın elindeki fincanı indirdi. O gülümseme tekrar dudaklarında oynaşmaya başladı.

-İzninizle size bir şey İ sorayım Bay Bolitar: Eğer Valerie on altı yaşında bir oğlan olsaydı ve, diyelim k i , otuz yaşlarında güzel bir kadın antrenörle gönül ilişkisine girseydibunu da cinsel taciz olarak adlandırır mıydınız? Ya da olanlara tecavüz der miydiniz? Myron bir saniyeliğine tereddüt etti.

Aslında süre b i r saniyeden biraz uzundu.

Helen Van Slyke, muzafferane bir tavırla,

-Ben de öyle düşünmüştüm, dedi.

-Siz bir cinsiyet ayrımcısısınız Bay Bolitar.

Valerie kendisinden yaşça büyük bir erkekle ilişkiye girdi.

Bu hep olur. Yüzü yine o şakacı gülümsemeyle aydınlandı.

-Hatta bana b i l e . İ l i ş k i n i z bittiğinde, siz de ruhsal b i r çöküntü yaşadınız mı? Kadın tek kaşını kaldırdı.

-Yani sizin taciz tanımınız bu, öyle mi? diye sordu.

-Ruhsal bir çöküntü! Myron,

-Siz k ı z ı n ı z ı bu adama güven duyduğunuz i ç in emanet ettiniz, dedi.

-Onun kızınıza yardımcı olması gerek i r d i . A m a bunun yerine onu kullandı. Onu alaşağı etti. Onu yok etti ve b i r köşeye a t t ı .

-Alaşağı etmek mi? Yok etmek mi? Bir köşeye atmak mı? Sevgili Bay Bolitar, şok etkisinin çok dışındayız, öyle değil mi?

-Adamın yaptığında yanlış hiçbir şey görmüyor musunuz? Helen fincanını sehpaya bıraktı ve çekip bir sigara aldı.

Bunu yaktı, gözlerini kapatarak derin b i r nefes çekti ve dumanı bıraktı.

-Eğer olan bitenler yüzünden beni suçlamak sizi mutlu edecekse, sorun değil, yapın. Ben berbat bir anneydim.

Dünyadaki en kötü anne. Şimdi kendinizi daha mı i y i hissediyorsunuz? Myron kadının sigarasını sakin sakin tutturuşunu ve çayını yudumlayışmı seyretti. Çok sakindi. Bu saçmalığa gerçekten de inanıyor muydu? Yoksa tüm bunlar rol müydü? Kendi kendisini mi kandırıyordu? Myron,

-Pavel sizi satın aldı, dedi.

-Hayır.

-TruPro ve Pavel ödemeyi Helen,

-Böyle bir şey yok, diye sözünü kesti.

-Biz paradan anlarız Bayan Van Slyke.

-Anlamıyorsunuz. Pavel olan bitenden dolayı kendisini suçluyor. İçinde bulunulan dununa elinden gelen tek y o l l a çözüm getirmesi gerektiğinin farkındaydı.

-Yani sizi satın alarak.

-Valerie nin kariyerinin devam etmiş olması durumunda kazanabileceği paranın bir kısmını bize vererek. Bunu yapmak zorunda değildi. Yaşanan gönül ilişkisinin bir sebep olması

-Buna sus payı denir. Helen Van Slyke tıslamaya yakın bir tavırla,

-Kesinlikle hayır, dedi.

-Valerie benim k ı z ı m d ı .

-Ve siz onu para karşılığında sattınız. Kadın kafasını iki yana salladı. K ı z ım i ç in en iyisi olacağını düşündüğüm şeyi yaptım.

-Adam kızınızı taciz etti. Siz onun parasını aldınız. Onun bu işten bu şekilde kurtulmasına göz yumdunuz.

-Yapabileceğim hiçbir şey yoktu, dedi.

-Bunu herkesin duymasını istemedik. Valerie olan biteni arkasında bırakmayı tercih etti. Bunu gizli tutmak istedi. Hepimiz öyle olsun istedik. Myron,

-Neden? dedi. B u sadece yaşça daha büyük b i r adamla yaşanan bir gönül i l i ş k i s i y d i . Her zaman olur.

Hatta size b i l e . Helen Van Slyke kısa b i r an i ç in dudağını ısırdı.

Tekrar konuşmaya başladığında, ses tonu çok daha yumuşaktı.

-Yapabileceğim hiçbir şey yoktu, diye tekrarladı.

-Olan biteni gizli tutmak herkesin yararmaydı. Myron,

-Saçma, dedi. Çok fazla zorlamaya başladığını fark etti ama içinden b i r şey geri adım atmasına engel oluyordu.

-Siz k ı z ı n ı z ı sattınız. Helen Van Slyke bir süre sessiz kaldı, sadece sigarasına odaklanmış, külün gittikçe uzayışını seyrediyordu. Uzaktan, cenaze kalabalığından gelen gürültüleri işitebiliyorlardı. Kadehler tokuşturuluyordu.

Kibar k ı k ı r t ı l a r yükseliyordu.

Helen Van Slyke,

-Valerie yi tehdit ettiler, dedi.

K i m ?

-Bilmiyorum. PavelTe çalışan adamlar. Ağzını açacak olursa öleceğini ona

net b i r biçimde söylediler. Kafasını kaldırıp baktı, yalvanyordu.

-Görmüyor musunuz? Başka ne tür bir seçeneğimiz vardı ki? Konuşmaktan hiçbir fayda gelmeyecekti.

Onu öldüreceklerdi. Valerie i ç in korktum. Kennethyani, bence para Kenneth in çok daha fazla ilgisini çekmişti.

Aslında olan bitenleri anlamak çok da zor değildi, ama ben o an bunun yapılabilecek en i y i şey olduğuna inandım. Myron, K ı z ı n ı z ı koruyordunuz, dedi.

-Evet.

-Ama o artık ö l ü . Helen şaşırdı.

-Anlamadım. A r t ı k onun canını yakmalarından korkmak i ç in b i r sebebiniz yok. K ı z ı n ı z öldü. Şimdi istediğiniz şeyi yapabilirsiniz. Kadın ağzını açtı, sonra kapattı, ardından bir daha denedi.

Sonunda,

-Başka b i r k ı z ım daha var, diyebildi. K o cam var.

-Ya şu önceden Valerie yi korumaya dair sarf ettiğiniz onca söz?

-Bu... Ben sadece... Sesi titreyerek sessizliğe dönüştü.

Myron,

-Siz sus payını aldınız, dedi. Kendi kendisine hemen önünde oturan kadının k ı z ı n ı o gün gömdüğünü hatırlatmaya çalıştı, ama bu gerçek bile onu yatıştırmaya yetmedi.

Tam aksine, sanki daha da hiddetlendirdi.

-Kocanızı suçlamıyorum.

O cesaretsiz b i r pısırık. Siz Valerie nin annesiydiniz.

Parayı kızınızı taciz eden bir adamı korumak i ç in aldınız.

Ve şimdi de onu öldürmüş olma olasılığı yüksek bir adamı korumak i ç in para almaya devam edeceksiniz.

-Pavel in k ı z ı m ı n öldürülmesiyle i l i n t i l i olduğuna dair elinizde en ufak bir kanıt dahi yok.

-Cinayete dair, hayır. Valerie ye karşı işlediği diğer suçlara gelincebu tamamen faklı bir hikâye. J Helen gözlerini kapattı. A r t ı k çok geç.

-Hiç de geç değil. O adam bunu hâlâ yapıyor, biliyorsunuz.

Pavel gibi adamlar kesinlikle durmazlar. Sadece kendilerine yeni kurbanlar bulurlar.

-Yapabileceğim hiçbir şey yok. Myron, B i r arkadaşım var, dedi. A d ı Jessica Culver. O bir yazar.

-Onun k im olduğunu b i l i y o r u m . Myron kadına Jess in kartını verdi.

-Ona hikâyeyi anlat ı n . Bunu yazacak. Sonra da büyük b i r dergide yayınlanacak.

Belki de Sports Illustrated da. Pavel in adamları henüz farkına dahi varmadan dergi piyasaya sürülmüş olacak. Bunlar kötü adamlar, ama savurgan ya da aptal değiller. Dergi bir kez basılınca, artık ailenizin peşine düşmelerine gerek kalmayacak.

Bu onu bitirecek.

-Üzgünüm. Helen başını önüne eğdi.

-Bunu yapamam. Ufalanıyordu. T üm bedeni birdenbire çökmüş, titriyordu.

M y r o n onu seyretti, biraz merhamet hissetmeye çalıştı, yapamadı. K ı z ı n ı z ı o adamla yalnız bıraktınız, diye sözlerine devam etti.

-Ona göz kulak olmadınız. Ve kızınıza yard ım etme şansını yakaladığınızda, ondan t üm bu olan biteni hasır altı etmesini istediniz. Para aldınız. Helen in bedeni gerildi. Büyük olasılıkla hıçkırıyordu.

Myron, bir anneye k ı z ı n ı n cenaze töreninde saldırıyorum, diye düşündü.

Büyük bir Bravo almak için ne yapabilirdi? Yeni doğmuş kedi yavrularını komşunun havuzunda boğmak mı? Belki de, diye sözlerine devam etti,

-Valerie doğruyu anlatmayı istemiştir. Belki de buna t üm olanları arkasında b ı rakmak i ç in ihtiyaç duymuştur. Ve belki de öldürülme sebebi budur. B i r sessizlik yaşandı. Sonra hiçbir uyarı vermeksizin Helen Van Slyke kafasını kaldırdı. Ayağa kalktı ve hiçbir şey söylemeden odadan ç ı k t ı . Myron onu takip etti. Oturma odasına geri döndüğünde, Helen in sesini işitebiliyordu.

-Ne i y i ettiniz de geldiniz, teşekkürler. Bölüm 32 Lucinda Elright, sallanan k o l l a n ve doğal gülümseyişiyle, i r i ve cana yakındı. Çocukların kendilerini aşırı derecede sıkı kucaklayacağından korktukları, yetişkinlerin ise bunu yapmasını gönülden istedikleri türden bir kadın.

-İçeri g e l , dedi.

Myron,

-Teşekkürler, diye karşılık verdi.

B i r şeyler yemek ister misin?

-Hayır, sağ olun.

-Birkaç kurabiyeye ne dersin? Dairede en az on çocuk vardı. Hepsi de zenciydi, hiçbirisi yedi ya da sekiz yaşından daha büyük değildi. Bazılarının elinde boya seti vardı. Bazıları küp şekerlerden kaleler yapıyorlardı. A l t ı yaşlarında bir oğlan, Myron a dil çıkartıyordu.

-Ev yapımı değil, bilirsin işte.

Ben hiçbir şey pişiremem.

-Aslına bakılırsa, kurabiye lafı kulağıma çok hoş geldi. Kadın gülümsedi.

-Emekli olduğumdan bu yana evde çocuk bakıyorum. Umarım rahatsız olmazsın.

-Hiç sorun değil. Bayan Elright mutfağa g i t t i . Küçük oğlan, kadın odadan çıkana kadar bekledi. Sonra d i l i n i tekrar çıkarttı. Myron da ona d i l i n i çıkartarak karşılık verdi. Bay Olgun.

Çocuk k ı kırdadı.

-Şimdi otur Myron. Hemen şuraya. Kanepenin üzerindeki şeyleri yere attı. Tabak çeşitli markalardan kurabiyelerle doluydu. Oreo lar. Chips Ahoy lar. Fig Newton lar.

Bayan Elright,

-Ye, dedi.

Myron kurabiyeye doğru uzandı. Küçük oğlan görünmemek i ç in Bayan E l r i g h t ın arkasına saklandı. Tekrar dilini çıkarttı. Bayan Elright arkasına dahi bakmaksızın,

-Gerald, eğer b i r kez daha d i l çıkartırsan, onu budama makasımla keseceğim. Gerald d i l i n i geri çekti.

-Budama makası da ne?

-Boş ver. Sadece şuraya geç ve oyna, duydun mu beni? Ve tek bir sorun dahi yaratma.

-Peki efendim. Çocuk işitme mesafesinden uzaklaşınca, Bayan Elright,

-Onları bu yaşlarında daha çok seviyorum. Biraz daha büyüdüklerinde kalbimi kırıyorlar, dedi. Myron başını sallayarak onayladı, bir Oreo yu k ı r d ı Kremasını yalayıp bitilmedi. Çok olgun davrandı.

Bayan Elright, bir F ig Newton kaparak,

-Arkadaşın Esperanza, dedi,

-senin Curtis Yeller hakkında konuşmak istediğini söyledi.

-Evet hanımefendi. Kadına makaleyi uzattı. B u makaledeki alıntının sizden yapıldığı doğru mu? Bayan Elright y a r ım ay şekilli gözlüğünü i r i göğüslerinden alıp taktı ve sayfaya göz attı.

-Evet, bu sözler benim.

-Söylediklerinizde ciddi miydiniz?

-Eğer sormak istediğin şey buysa, bu boş bir laf değildi.

Yirmi yedi y ı l lise öğretmenliği yaptım. Çok sayıda çocuğun hapse girişine tanık oldum. Sokaklarda ölen birçok çocuk gördüm.

Bunlardan hiçbirisi hakkında gazetelere tek b i r kelime etmedim. Şu yarayı görüyor musun? İ r i , etli pazısını işaret etti.

Myron başıyla onayladı.

-Bıçak yarası. B i r öğrenci yaptı. B i r kez de vuruldum.

Herhangi lanet olası b i r metal dedektöründen çok daha fazla sayıda silaha el koydum. Kolunu indirdi.

-İşte, onları küçükken sevdiğimi söylerken bunu kastediyordum; çocuklar bu hâle gelmeden önce.

-Ama Curtis f a r k l ı y d ı , öyle mi? Kadın,

-Curtis iyi bir oğlandan çok daha fazlasıydı, ded i .

-O benim hayatım boyunca karşılaştığım en i y i öğrenciyd i . Her zaman nazik ve samimiydi, hiçbir zaman en ufak b i r sorun çıkartmadı. Ama diğer yandan hanım evladı da değildi, anlıyor musun? Diğer oğlanların arasında popülerdi. Her tür sporda çok başarılıydı. Söylüyorum sana, böyle bir çocukla milyonda bir karşılaşılırdı. Myron,

-Ya annesi? diye sordu.

-O nasıl birisiydi?

-Deanna mı? Lucinda oturduğu yerde hafifçe doğruldu.

İ y i bir kadındı. Tıpkı günümüzün birçok genç annesi gibi. Bekârdı.

Gururluydu. Geçimini k ı t kanaat sağlamak i ç i n elinden geleni yapıyordu.

Ama Deanna zekiydi. Kurallar koydu.

Curtis belirli bir saate kadar evine dönmek zorundaydı. Çocuklar günümüzde sokağa çıkma yasağının ne anlama geldiğini dahi b i l m i y o r l a r artık. Birkaç gece önce, on yaşındaki bir çocuk, sabahın üçünde vuruldu.

Şimdi bana söyle M y r o n on yaşındaki bir çocuğun sabahın üçünde sokaklarda ne işi var?

-Bunu ben de bilmek isterdim. Kadın elini salladı.

-Her neyse, yaşlı bir kadının gevezeliğini dinlemek i ç in buraya germedin.

-Zamanım var.

-Sen tatlı bir adamsın, ama burada olmanın bir nedeni var. Sanıyorum i y i bir neden. Myron a baktı. O da başını sallayarak onayladı ama hiçbir şey söylemedi.

Lucinda, ellerini baldırlarına vurarak, Ş i m d i , diye devam etti,

-biz neden bahsediyorduk?

-Deanna Yeller dan.

-Doğru. Deanna. B i l i y o r musun, onu da çok düşündüm.

Çocuğunun üzerine titreyen b i r anneydi. A ç ı k hava etkinliklerinin hepsine katılır, ebeveynçocuk konferanslarına bayıl ı r d ı . Oğlunu övmemizden inanılmaz zevk a l ı r d ı .

-Onunla oğlunun vefatından sonra hiç konuştunuz mu? â

-Hayır. Başını sert bir hareketle salladı ve yüksek sesle iç çekti.

-Deanna dan bir daha haber almadım, zavallı kadın.

Cenaze töreni olmadı. Hiçbir şey yapılmadı. Onu birkaç kez telefonla aradım.ama hiç kimse yanıtlamadı. Sanki sırra kadem bastı. Ama ben bunu anlayışla karşıladım. Onun hayatı hep zordu. Ta en başından beri. O b i r fahişeydi, bunu b i l i y o r musunuz?

-Bilmiyordum. Ne zaman?

-Oh, uzun süre önce. Curtis in gerçek babasının k im o l duğunu dahi bilmiyordu. A m a bu işi bıraktı. Temizlendi. B i r köpek g i b i , bulabildiği her işte çalıştı. Hepsi oğlu içindi. Ve sonra, bir anda... Kafasını salladı. G i t t i . Myron,

-Errol Swade i tanıyor muydunuz? diye sordu.

-Baş belası olduğunu bilecek kadar. Tüm hayatı hapse g i r ip çıkarak geçti. O, Deanna nm k ız kardeşinin oğluydu. K ı z kardeşi tam bir esrarkeşti.

A ş ı n dozdan öldü. Deanna, E r r o l u yanına almak zorunda kaldı. Oğlan ailedendi. O da sorumluluk sahibi bir kadındı.

-Errol un CurtisTe arası nasıldı?

-Aslında oldukça i y i bir u y um sağladılarbirbirlerinden ne kadar farklı oldukları göz önüne alınırsa. Myron,

-Belki de birbirlerinden o kadar da farklı değillerdi, dedi.

-Ne demek istiyorsun?

-Errol onu soygun yapmak i ç in beraberinde o tenis kulübüne götürdü. Lucinda, bir kurabiye alıp kenarından kemirmeye başlamadan önce, bir süre Myron a baktı. Dudaklarında küçük bir gülümseme oynaşıyordu.

-Haydi ama Myron, sen bundan fazlasını biliyorsun, dedi. A k ı l l ı birisin. Curtis de öyleydi.

Oradan ne çalmak isteyebilirdi ki? Bu hiç de mantıklı değ i l , yani öyle bir yeri gecenin bir körü soymaya kalkmak. Bir düşün. Myron bunu çoktan düşünmüştü. Resm senaryoya kendisi gibi inanmayan birisinin daha olmasına çok sevindi.

-O zaman, sizce ne oldu?

-Bunu oldukça düşündüm ama gerçekten de bir şey bulamadım.

O geceye dair aklıma gelen hiçbir şey bana bir anl am ifade etmedi. Errol ve Curtis in tuzağa düşürüldüklerini düşünüyorum. Curtis hırsızlık yapmaya karar vermişve hatta o kulübe izinsiz girecek kadar salakolsa bile, onun bir polise ateş edeceğine kesinlikle inanamam. Bir çocuk değişebilir, ama bu bahsettiğimiz şey bir kaplanın kürkündeki çizgilerin değişmesi gibi bir şey. İnanılmaz. Lucinda

koltukta toparlanarak doğruldu.

-Bence o zengin beyazların kulübünde aptalca bir şeyler yaşandı ve t üm bu olanları b i r i l e r i n in üzerine atmak i ç in birkaç zenci çocuğa ihtiyaç duydular. Bak, ben öyle birisi değilim. Beyazların zencilere karşı sürekli olarak entrika kurduklarına inananlardan sayılmam. Bu benim doğama aykırı b i r şey. Ancak, üzerinde konuştuğumuz konuda, orada ne yaşandığına dair başka aklıma hiçbir şey gelmiyor.

-Teşekkürler Bayan Elright.

-Lucinda. Ve Myron, lütfen bana bir i y i l i k yap.

-Ne gibi?

-Curtis in başına gerçekten ne geldiğini bulduğunda, bana anlat.Bölüm 33 IVtyron ve Jessica, Baumgart da akşam yemeği yemek i ç in New Jersey e gittiler. Burada haftada en az iki kez karınlarını doyuruyorlardı. Baumgart garip bir bileşimdi. Yarım yüzyıl boyunca popüler b i r büfe ve mezeci dükkânı, komşuların öğlen yemeğine gittikleri ve Archie nin Veronica yı okuldan sonra öpmeye götürdüğü yerdi. Sekiz y ı l önce, Peter Li adındaki bir Çinli burayı satın aldı ve muhitteki en i y i Çin restoranına dönüştürdüama eski büfeyi de kapatmadı. Hâlâ, krom ve mikserlerle, sıcak suda duran dondurma kepçeleriyle çevrili bankodaki tabureye oturup dönülebilirdi. D im sum ile bir milkshake sipariş edebilir, General Tso tavuğunuzun yanında patates kızartması yiyebilirdiniz. Birlikte yaşamaya Bir tür Çin yemeği Çcv.

Â başladıkları i lk günlerde, Myron ve Jess buraya haftada en az bir kere geliyorlardı. Bir daha birlikte olmaya başladıkları şu günlerde, bu gelenek tekrarlandı.

Myron,

-Alexander Cross cinayetini düşünmekten bir t ü r lü kendimi alamıyorum, dedi.

Jess henüz karşılık veremeden, Peter Li geldi. Myron ve Jess, oraya gittiklerinde, hiçbir zaman sipariş vermezlerdi.

Peter yemeklerini onlar i ç in seçerdi. Jess in tabağını masaya bırakırken,

-Güzel hanım i ç in mercan karidesi, dedi,

-ve onun ayağı altında sürünmeye hiç de uygun olmayan adam i ç in de Baumgart ın Szechuan tavuğu ve patlıcanı. Myron, İ y i seçim, dedi.

-Çok komik. Peter eğilip selam verdi.

-Ülkemde i y i bir mizah anlayışım olduğunu söylerler.

-Ülkende insanlar çok gülüyor olmalı. Myron tabağına baktı.

-Ben patlıcandan nefret ederim Peter.

-Onu yiyecek ve bana yalvaracaksınız, dedi. Jess e gülümsedi.

-Tadını çıkartın. Sonra da g i t t i .

Jess,

-Tamam, dedi,

-peki, Alexander Cross a ne o l muş?

-Aslına bakılırsa konu Alexander Cross değil. Curtis Yeller. Herkes onun harika bir çocuk olduğunu söylüyor. A n nesi ona çok düşkünmüş, oğlunu deli gibi seviyormuş.

Şimdi ise sanki hiçbir şey olmamış gibi davranıyor. Jessica, Kelimelere dökülemeyecek acılar vardır, diye karşılık verdi. A c ı sürer, sürer. Myron kısa bir an için düşündü.

-Les Mis mi? A l ı n t ı Kaynağını Tahmin E t in sonu gelmez oyunu.

-Doğru, ama hangi karakterden?

-Valjean mı?

-Hayır, üzgünüm. Marius. Myron başını salladı.

-Her neyse, dedi,

-oldukça berbat bir a l ı n t ı . Jess,

-Biliyorum. Arabada kasetini dinliyordum, dedi.

-Çok da yanlış olmamalı.

-Dile getirilemeyen bir keder mi?

-Evet. Myron yemeğin suyundan bir yudum aldı.

-Yani bu sana mantıklı geldi, yani hiçbir şey olmamış gibi davranan b i r anne demek istiyorum. Jessica omzunu silkti.

-Aradan altı y ı l geçmiş. Ne yapmasını bekliyorsun kiyanına yaklaştığın her dakika mahvolup ağlamasını mı? Myron,

-Hayır, dedi,

-ama oğlunu k i m i n öldürdüğünü bilmek isterdi diye düşünüyorum. Karidesine dokunmadan önce, Jessica masanın karşısına uzandı ve Myron un tavuğundan çatalıyla bir lokma aldı. Patlıcanına dokunmadı. Sadece tavuğa uzandı. Jess,

-Belki de ö l dürenin k im olduğunu biliyordur, dedi.

-Ne yani, onun satın alındığını mı düşünüyorsun? Jess omuz s i l k t i .

-Belki. Ama seni asıl rahatsız eden şey bu değil.

-Öyle mi? Jess zarifçe çiğnedi.

Lokmasını çiğneyiş şekli dahi dikkat çekiciydi.

-Duane yi otei odasında Curtis Yeller ın annesiyle görmek, diye yanıtladı.

-İşte, seni rahatsız eden şey b u . Myron,

-Bunun sıradan bir rastlantı olamayacağını kabul etmelisin, dedi. Jess, B i r teorin var mı? diye sordu.

Myron b i r an düşündü.

-Hayır. Jessica tavuktan b i r çatal daha aldı.

-Duane e sorabilirsin, dedi.

-Tabi. Aynen şöyle diyebilirim: Hey Duane, seni takip ediyordum ve kendinden yaşça büyük bir kadınla b i r l i k te o l duğunu gördüm. Bundan bana bahsetmende bir sorun var m ı ? Jess,

-Evet, bu pek hoş olmayabilir, diye hemfikir oldu.

-Ama bu duruma diğer yönden de yaklaşabilirsin.

-Deanna Yeller dan mı? Jessica başını sallayarak onayladı.

Myron, Jessica hepsini y i y ip bitirmeden önce, tavuğunun tadına baktı.

-Denemeye değer, dedi.

-Benimle gelmek ister misin? Jess,

-Onu korkuturum, dedi.

-Beni evime bırak. Yemeklerini bitirdiler. Myron patlıcanlarını bile yedi.

Oldukça güzeldi. Peter ikisine bol çikolatalı bir tatlı g e t i r d i bu sadece seyrederek bile k i lo alınabilecek türden b i r şeydi.

Jess tatlıya saldırdı. M y r o n uzak durdu. Geri dönerken George Washington Köprüsü nden Henry Hudson a geçtiler, sonra da batıya sürdüler.

Myron, Jess i Soho daki Spring Sokağı nda, çatı katı dairesinin hemen önünde bıraktı. Jess arkasına yaslandı.

-Sonra bana uğrayacak mısın? diye sordu.

-Tabi. O küçük Fransız hizmetçi kostümünü g i y i n ve beni bekle.

-Benim Fransız hizmetçi kostümüm yok.

-Ya. Jess,

-Belki sabah gidip bir tane alabiliriz, dedi.

-Bu arada ben de gidip üzerime uygun bir şeyler bulayım. Myron,

-Harika, dedi.

Jess arabadan indi. Merdivenlerden üçüncü kata tırmandı.

Anahtarı çevirdi ve içeri girdi. Işıkları yakınca koltuğuna uzanmış bekleyen Aaron u görüp i r k i l d i .

O daha hareket edemeden, diğer bir adamfile tişörtlü hirisiarkasına dolandı ve şakağına b i r silah dayadı. Üçüncü bir adamzenci birisikapıyı kilitledi ve sürgüyü çekti. Onun da silahı vardı.

Aaron, Jess e gülümsedi.

-Merhaba Jessica. Bölüm 34 yr onun araba telefonu çaldı.

A l o .

-Bubbe, benim, halan Clara. Yönlendirme için teşekkürler. Clara aslına bakılırsa M y r o n u n halası değildi. Clara Hala ve Sidney Amca sadece Myron un ebeveynlerinin uzun bir süredir arkadaşlarıydı. Clara, Myron un annesiyle birlikte hukuk fakültesine gitmişti. Myron onu Roger Quincy i temsil etmesi i ç in ayarlamıştı.

Myron,

-Nasıl gidiyor? diye sordu.

Clara, M ü v e k k i l im benden sana önemli bir mesaj iletmemi istedi, dedi.

-Benim, yani avukatının, bunu b i r numaralı önceliğimmiş gibi yerine getirmem gerektiğini vurgulad ı

-Neyi?

-Bay Quincy senin ona Duane Richwood un imzalı bir resmini getireceğine söz verdiğini söyledi, sadece imzasını değil. Renkli b i r resmini, tabi eğer bu büyük bir sorun yaratmayacaksa.

Ve ayrıca bunu onun adına imzalamasını istiyor, çok teşekkürler. Bu arada, hiç sana tenis fanatiği olduğunu söylemiş miydi?

-Sanıyorum bundan bahsetmiş olabilir. Eğlenceli bir adam, ha?

-Sonu gelmez bir neşe. Kahkaha kaynağı. Gülmekten böğrüm ağrıyor. Bu Jackie Mason ı temsil etmek gibi bir şey. Myron,

-Peki, ne düşünüyorsun? diye sordu.

-Yasal anlamda mı? Bu adam tam bir deli. Ancak cinayetten suçlu muya da, daha da önemlisi, bu ispatlanabilir mi?ayrı bir konu.

-Polisin elinde ne var?

-Duruma bakılırsa, hiçbir şey. Açık Tenis Turnuvasındaymış.

Aman ne önemli, diğer milyonlarca insan da öyleydi.

Adamın garip bir geçmişi var. Eee, ne olmuş yani, b i l d i ğ im kadarıyla kimseye tek bir tehditte bulunmamış. Hiç kimse onu kızı vururken görmemiş.

Yapılan hiçbir test onu silahla ya da üzerinde mermi deliği olan o Feron çantasıyla i l i n t i l e n d i r m i yor. Söylediğim üzere, duruma bakılırsa hiçbir şey. Myron, B u pek önemli değil ama, dedi,

-ben ona inanıyorum. H ı h ı ı ı . Clara, adama inanıp inanmadığına dair hiçbir şey söylemedi.

Önemli de değildi.

-Sonra konuşuruz bebek k surat. Kendine dikkat et.

-Sen de. .

Telefonu kapatıp Jake i aradı.

Sert bir ses,

-Şerif Courter m o f i s i , diye yanıtladı.

-Benim Jake.

-Lanet olsun, bu sefer ne istiyorsun? Myron,

-Tanrım, ne kadar da hoş bir hitap şekli, dedi.

-Arada ben de kullanmalıyım.

-Sen tam bir baş belasısm. Myron, B i l i y o r musun, dedi,

-senin neden partilere davet edilmediğini yemin ederim ki anlayamıyorum. Jake sümkürdü. Yüksek sesle. Eyalet kazları etrafa kaçıştı.

-Senin onur k ı r ı c ı şakalarından ölümcül derecede yaralanmadan önce, dedi,

-bana ne istediğini söyle. Myron,

-Cross dosyasının kopyası hâlâ sende mi? diye sordu.

-Evet. Myron,

-Olaydaki tıbbi tetkikçi ve Yeller ı vuran polisle görüşmek istiyorum, dedi.

-Bunu senin ayarlayabileceğim düşündüm, ne dersin?

-Otopsi yapılmadı zannediyordum.

-Resm bir şey yapılmadı, ama senatör ceset üzerinde b i r i s i n in çalıştığını söyledi. Jake,

-Tamam, dedi.

-Ama ateş eden polisi tanıyorum.

Jimmy Blaine. İ y i bir adam, ancak seninle konuşmayacaktır.

-Onu dize getirmek gibi bir niyetim yok. Jake, B u çok rahatlatıcı, dedi.

-Sadece biraz bilgiye ihtiyacım var.

-Jimmy seni görmek istemeyecektir, bundan eminim.

Bu arada, t üm bunlara neden ihtiyaç duyuyorsun k i

-Valerie ve Alsxandsr Cross cinaystlsri arasında bir bağlantı görüyorum.

-Ne bağlantısı? Myron açıkladı. Sözünü bitirdiğinde, Jake,

-Ben bu bağlantıyı hâlâ göremiyorum ama eğer bir şey elde edersem seni arayacağım, dedi.

Telefonu kapattı.

Myron şanslıydı. Otelden i k i b l o k ötede park edecek bir yer buldu.

Otele sanki orada kalıyormuş gibi girdi ve asansörle üçüncü kata çıktı. 322 numaralı odanın önünde durdu ve kapıyı çaldı.

K im o? Deanna YellerTn sesi neşeli geliyordu, sanki şarkı söylüyor gibiydi.

Myron,

-Belboy, dedi.

-Çiçeğiniz var. Kadın, yüzünde büyük gülümseme kapıyı açtı. Tıpkı i l k karşılaşmalarında olduğu gibi. Çiçek falan görmeyincedahası, M y r o n u gördüğündegülümsemesi yok oldu. Yine, t ı p k ı i l k karşılaşmalarında olduğu gibi.

Myron,

-Burada hoş vakit geçiriyor musunuz? diye sordu.

Kadın öfkesini gizlemeye ihtiyaç dahi duymadı.

-Ne istiyorsun?

-Şehre gelip beni aramadığınıza inanamıyorum. Eğer bu kadar olgun bir adam olmasaydım kendimi aşağılanmış hissederdim.

-Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok. Kapıyı kapatmaya yeltendi.

-Biraz önce kiminle konuştuğumu tahmin edebilir misiniz?

-Umurumda değil.

-Lucinda Elright. Kapı hareketsiz kaldı. Myron, Deanna nın şaşkınlığından yararlanarak, aralık kapıdan içeri süzüldü.

Deanna kendine geldi. K im dedin?

-Lucinda Elright. Oğlunuzun öğretmenlerinden t e k i

-Öğretmenlerinden hiçbirisini hatırlamıyorum.

-Oh, ama o sizi anımsıyor. Sizin Curtis e harika annelik yaptığınızı söyledi.

-Yani?

-Ayrıca Curtis in harika bir çocuk, hayatı boyunca karşılaştıkları arasında en iyilerden b i r i olduğunu ifade etti. Çocuğun parlak b i r geleceği varmış. Başını ise hiçbir zaman belaya sokmadığını dile getirdi. Deanna Yeller parmağını dudağına bastırdı. T üm bunlar ne anlama geliyor?

-Oğlunuzun tek bir polis kaydı yok. Okul kaydı mükemmel, tek bir ceza almamış.

Her ne kadar birinci olmasa da, sın ı f ı n ı n en önde gelen öğrencilerinden biriymiş. Siz onun etkinlikleriyle yakından ilgileniyormuşsunuz. Mükemmel genç bir adam yetiştiren, harika bir anneymişsiniz. Kadın bakışlarını başka bir tarafa çevirdi. Pencereden dışarıyı seyrettiği söylenebilirdi, ancak perdeler kapalıydı.

TV h a f i f h a f i f mırıldanıyordu. Bu, bir pembe dizi yıldızının oynadığı, erkeklerin kullandıkları kamyonet reklamıydı. Pembe dizi yıldızı, kamyonetlerbu bileşke hangi reklam dâhisinin fikriydi acaba? Kadın, B u seni hiç ilgilendirmez, diye fısıldadı.

-Oğlunuzu seviyor muydunuz Bayan Yeller?

-Ne?

-Oğlunuzu seviyor muydunuz?

-Çık dışarı. Hemen şimdi!

-Eğer onu önemsiyorduysanız, bana onun başına gelenleri bulmamda yardım edin. Deanna Yeller, Myron a baktı.

-Benden bunu isteme, diye karşılık verdi.

-Oğlum umurunda bile değil.

Sadece o beyaz k ı z ı k i m i n öldürdüğünü bulmaya çalışıyorsun. B e l k i .

Ama Valerie Simpson ve oğlunuzun ölümleri b i r b i r i y le i l i n t i l i . İşte bu yüzden yardımınıza ihtiyacım var. Kadın kafasını salladı.

-Beni can kulağıyla dinlemiyorsun, öyle değil mi? Sana daha önce de defalarca söyledim: Curtis öldü. Bu değiştirilemez bir gerçek.

-Oğlunuz soygunculuk yapacak türden birisi değildi. Yanında silah taşıyacak ya da polisi silahla tehdit edecek b i risi ise hiç değil. Siz oğlunuzu öyle yetiştirmediniz. Bayan Yeller, B u önemli değil, dedi.

-O öldü. Onu geri getiremeyiz.

-O gece tenis kulübünde ne yapıyordu?

-Bilmiyorum.

-Onca parayı bir anda nereden buldunuz? Bam! Deanna Yeller kafasını kaldırıp baktı, şaşırmıştı. Eski konuyu değiştir, dikkati çek yöntemi. Her seferinde işe yarardı.

-Ne dedin? Myron,

-Cherry Hills deki eviniz, dedi.

-Dört ay önce nakitle satın alınmış. Ve First Jersey deki banka hesabınız.

Son altı aydır para akıyor. Bu para nereden geldi Deanna? Kadının suratı öfkeden köpürdü. Sonra aniden rahatladı ve tüyler ürperten b i r tavırla gülümsedi.

-Belki de çalmışımdır, dedi,

-tıpkı oğlumun yaptığı gibi. Beni ihbar mı edeceksin?

-Ya da belki de bu bir hesaplaşmadır.

-Hesaplaşma mı? Ne için?

-Siz söyleyin. Kadın,

-Hayır, dedi.

-Sana hiçbir şey anlatmak zorunda değilim. Çık dışarı!

-Neden burada, New York dasmız?

-Etrafı gezmeye geldim. Şimdi de ayrılıyorum. B u mesire yerlerinden b i r i de Duane Richwood mu? İkinci darbe. Deanna durakladı.

-Ne?

-Duane Richwood. Önceki gece odamzdaki adam. Myron a baktı.

-Bizi mi takip ediyordun?

-Hayır. Sadece onu. Deanna Yeller dehşete düşmüş gibiydi. Yavaşça,

-Sen nasıl b i r adamsın? dedi.

-Başkalarını takip etmek türü şeylere mi baş vuruyorsun? Banka hesaplarını mı kontrol ediyorsun? Dikizci gibi etraflarında mı dolanıyorsun? Kapıyı açtı.

-Senin hiç utanman yok mu? Tartışma artık rahatsız edici bir hâl almaya başlamıştı.

Myron,

-Ben b i r katili yakalamaya çalışıyorum, diye itiraz etti, ancak ses tonu kendi kulağına oldukça zayıf ve iknadan uzak geldi.

-Belki de oğlunuzu öldüren k i ş i y i .

-Ve bunu yaparken kimlerin incineceğinin hiçbir önemi yok, öyle değil mi?

-Bu doğru değil.

-Eğer gerçekten i y i bir şey yapmak istiyorsanız, tüm bu olanların peşini bırakın.

-Ne demek istiyorsunuz? Kadın kafasını salladı.

-Curtis öldü. Valerie Simpson da öyle. Errol... Sustu. B u kadarı yeter.

-Yeten ne? Errol a ne oldu? Kadın başını i k i yana sallamaya devam etti.

-Sadece bu işin peşini bırak Myron. Herkesin i y i l i ğ i için, peşini bırak. Bölüm 35 Jessica şakağına dayalı silahın soğuk namlusunu hissetti.

-Ne istiyorsunuz? diye sordu.

Aaron b i r işaret çaktı. Arkasında duran adam boştaki eliyle Jess in ağzını kapattı. Onu sıkı sıkı tutarak kendisine yasladı. Jessica boynundaki sıcak salyayı hissedebiliyordu.

Nefes alması çok zordu. Kafasını ileri geri büktü. Daha fazla hava alabilmek i ç in çabalarken göğsü inip kalktı. Panik t üm bedenini esir almıştı.

Aaron koltuktan k a l k t ı . Zenci adam b i r adım daha yaklaştı, silahı hâlâ Jess e çevriliydi.

Aaron sakin bir ses tonuyla,

-Herhangi bir ön hazırlığa gerek yok, dedi.

Beyaz ceketini çıkarttı. İçinde tişört yoktu, bunun yerine kılsız ve yapılı

bedeni gözler önündeydi. Biraz gerindi. Göğüs kasları dalgalandı, sanki stadyumdaki kalabal ı k , akma hareketi yapıyor g i b i y d i .

-Eğer bu işten kurtulduktan sonra hâlâ konuşabiliyor olursan, Myron a, bunu ben im yaptığımı söylemeyi sakın unutma. Parmaklarını çıtırdattı.

-Yaptığım işe güvenilmemesinden nefret ederim. File tişörtlü adam,

-Çenesini k ı r a y ım mı? diye sordu.

-Böylece bağıramaz ya da buna benzer şeyler yapamaz. Aaron kısa bir an i ç in düşündü.

-Hayır, dedi.

-Arada sırada atılan birkaç çığlığın hoşuma gittiğini söyleyebilirim. Üç adam da güldü.

Zenci olan, İ k i n c i ben olacağım, dedi.

File tişörtlü olanı,

-Rüyanda görürsün, diyerek araya girdi.

Zenci adam,

-Hep benden önce sen oluyorsun, diye sızlandı.

-Pekâlâ, yazı tura atacağız.

-Bozukluğun var mı? Ben yanımda hiç bozuk para taşımam. Aaron,

-Kesin sesinizi, dedi.

Sessizlik oldu.

Jessica hararetle çırpındı ama f i le tişörtlü adam çok güçlüydü.

Adamın parmaklarından tekini ısırıp kanatmayı başardı.

A d am ç ı ğ l ı k attı ve ona,

-kaltak, dedi. Sonra da kafasını kendi başına kesinlikle yapamayacağı tarzda geriye doğru büktü. Jess in omurgasını büyük b i r ağrı bürüdü. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Aaron tam pantolon düğmelerini açıyordu ki olan oldu.

Bir silah ateşlendi. Ya da belki de birden fazla kez ateşlenmişti.

Ses sanki Jessica ya bir defaymış gibi geldi ama daha çok olmalıydı. Ağzını kapatan el hafifledi ve kayıp düştü.

Şakağına dayanan silah da yere yuvarlandı. Jessica sadece arkasındaki adamın yüzünün ya da hatta kafasının büyük Bölümünün artık terinde olmadığını görmeye yetecek kadar geriye döndü. Adamın bacakları daha bunun farkına dahi varmadan ölmüş, yere y ı k ı l m ı ş t ı .

Görünüşe bakılırsa, hemen hemen aynı anda, zenci adamın kafasının arka yarısı odanın diğer ucuna uçtu. O da yere, kanlı bir y ı ğ ı n hâlinde çöküp kaldı.

Aaron un hızı olağanüstüydü. Sanki daha i l k kurşun hedefini bulmadan kanepelerden tekine yuvarlanmış ve silahını çekmişti. Her şeyatışlar, adamların

yere yığılmaları, Aaron un güvenli bir yere yuvarlanmasıiki saniyeden az bir zaman almıştı. Aaron silahını Win e nişan alarak ayağa k a l k t ı , Win de ona nişan almıştı. Jessica olduğu yerde donmuş d i k i l i y o r du.

Win, her ne kadar oraya nasıl geldiğini ya da ne zamandan beri orada olduğunu Jessica b i l m i y o r olsa da, teras penceresinden içeri girmiş olmalıydı.

Win gelişigüzel gülümsedi ve başıyla selamladı.

-Vay, vay, Aaron, oldukça kaslı görünüyorsun. Aaron,

-Formda kalmaya çalışıyorum, dedi.

-Fark etmen ne hoş. İ k i adam silahlarını birbirlerine doğrultmaya devam ettiler.

İkisi de göz kırpmadı. İkisi de gülümsemeyi kesmedi. Jessica yerinden kımıldamamıştı. Vücudu, sanki ateşi yükselmiş gibi titriyordu. Yüzünde yapışkan bir şey hissetti ve bunun büyük olasılıkla ayağının dibinde yatan adamın etrafa saçılan beyninin bir parçası olduğunu düşündü.

Aaron, B i r f i k r im var, dedi.

-Bir f i k i r mi?

-Bu açmazın nasıl çözüleceğine dair. Senin de seveceğini düşündüğüm bir şey Win. Win,

-Söyle bakalım, dedi.

İ k i m i z de silahlarımızı aynı anda bırakacağız. Win,

-Şu ana kadar söylediğin bana hiç de çekici gelmed i , dedi.

-Henüz bitirmedim.

-Ne kadar da kabayım. Lütfen devam et. Aaron,

-İkimiz de sırf ellerimizi kullanarak adam öldürdük, dedi.

-İkimiz de bundan hoşlandığımızı biliyoruz. Hem de çok. İ k i m i z de bu dünyada çok az sayıda değerli rakip o l duğunun farkındayız. İkimiz de ciddi bir şekilde nadiren birbirimize meydan okuduğumuzu biliyoruz.

-Yani?

-Yani, sana uç noktada bir sınav öneriyorum. Aaron un sırıtışı iyice belirginleşti.

-Sen ve ben. Erkek erkeğe, göğüs göğse çarpışalım. Ne diyorsun? Win üst dudağım çiğnedi.

-Baştan ç ı k a r t ı c ı , dedi.

Jessica bir şey söylemeye yeltendi, ama d i l i ona itaat etmedi.

Orada öylece dikildi, yüzü taş kesmişti; f i le tişört giyinmiş, hiç kımıldamaksızın yatan şeyden kan sızıyordu.

Wrin,

-Tek bir şartla kabul, dedi.

-Neymiş o? K im kazanırsa kazansın, Jessica serbest kalacak. Aaron omzunu s i l k t i .

-Önemli değil. Frank onun icabına başka bir zaman bakacaktır.

-Belki. Ama bu gece değil. Aaron,

-Tamam o zaman, dedi.

-Ama her şey bitene kadar buradan ayrılamaz. Win, Jessica ya kafasıyla işaret etti.

-Kapının yanında d i k i l Jessica. Kavga sonlanınca da koş. Aaron,

-Ama her şey bitene kadar beklemelisin, diye ekledi.

Jessica nın sesi geri geldi.

-Her şeyin bittiğini nasıl anlayacağım? Win,

-İkimizden biri ölecek, dedi.

Jessica hissiz bir tavırla başım salladı. Titremeyi durduramıyordu. İ k i adam da hâlâ silahlarını birbirlerine doğrultuyorlardı.

Aaron,

-Bunun nasıl yapılacağını biliyorsun, öyle değil mi? diye sordu.

-Tabi k i . Silahlarını tutmaya devam ederek, her i k i adam da eller i n i yere dayadılar. Aynı zamanda, silahlarını, namlusu diğerine bakmayacak şekilde döndürdüler. İkisi de silahını aynı anda bıraktı. İkisi de aynı anda doğruldu. İkisi de silahlarını iterek odanın uzak köşesine gönderdi.

Aaron s ı r ı t t ı .

-Tamam, dedi.

Win de başıyla onayladı. Birbirlerine yavaşça yaklaştılar.

Aaron un sırıtışı manyakça bir hâl alarak t üm yüzüne yay ı l d ı . Garip bir kavga pozisyonu aldıejderhayı, çekirgeyi ya da buna benzer bir şeyi anımsatıyorduve sol eliyle W i n i yaklaşması için çağırdı. Vücudu parlak ve kaslıydı. Win e tepeden bakıyordu. Aaron,

-Dövüş sanatlarının temel kuralını unutmuşsun, dedi.

Win,

-Neymiş o? diye sordu.

İ y i büyük bir adam, i y i küçük bir adamı her zaman alt edecektir.

-Ve sen de Windsor Home Lockwood I H ü n temel kur a l ım unutmuşsun.

-Öyle m i ?

-Üzerinde her zaman i k i silah taşı. Neredeyse lakayıt bir tavırla, W i n

bacağındaki tabanca k ı l ı f ı na uzandı, silahını çekti ve ateşledi.

Aaron eğildi, ama mermi yine de tam kafasına denk geldi. İkinci mermide de öyle. Jessica, ve üçüncüsü de, diye tahmin etti.

Büyük adam yere yuvarlandı. W i n ilerledi ve hareketsiz yatan bedeni kafasını i k i yana, t ı p k ı garip ses işiten bir köpek gibi, eğerek inceledi.

Jessica onu hiç ses çıkartmadan seyretti.

Win, İ y i misin? diye sordu.

-Evet. Win yere bakmaya devam etti. Kafasını salladı ve bir cık, cık sesi çıkarttı.

Jessica,

-Ne oldu? diye sordu.

Win ona döndü, dudaklarına utangaç bir gülümseme yerleşmişti. Omzunu yan silkti.

-Sanıyorum adil kavgalar hiç de bana göre değil. Tekrar yerdeki cesede baktı ve gülmeye başladı.

Bölüm 36 Jessica bu konuda konuşmak değil, bunun yerine sevişmek istedi. Myron anlayış gösterdi. Ölüm ve şiddet i n sanda böyle bir etki bırakıyordu.

İnce bir çizgi. Ölüme bu kadar yaklaştıktan sonra, hayata tekrar dört elle sarılmak gerçekten de büyük çaba gerektiriyordu. B i t k i n düştüklerinde, Jessica kafasını, saçını harika bir tavırla savurarak, M y r o n u n göğsüne yasladı. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi.

Myron onun sırtını okşadı. Jess sonunda konuştu.

-Bundan hoşlanıyor, öyle değil mi? Myron onun Win den bahsettiğini biliyordu.

-Evet. Jessica,

-Ya sen? diye sordu.

-Win gibi değil. Jess kafasını kaldırıp ona baktı.

-Bu yanıt kulağa biraz baştan savma geliyor. B i r parçam bundan senin tahmin dahi edemeyeceğin kadar nefret ediyor.

-Ya diğer parçan? B u uç noktadaki bir sınav.

İnkâr edilemez b i r istek söz konusu. Ama Win e olanlar gibi bir şey değil. O bunun olmasını arzuluyor. Ona ihtiyaç duyuyor.

-Ama sen duymuyorsun, öyle mi?

-Bu türde b i r tavırdan nefret ettiğimi düşünmekten hoşlanıyorum.

-Peki, ediyor musun? Myron, B i l m i y o r u m , dedi.

Jess,

-Çok korkunçtu, dedi. W i n çok korkunçtu.

-Ama aynı zamanda da senin hayatını kurtardı.

-Evet.

-Win böyledir. Bunda da i y i d i r g ö r d ü k l e r im arasında en iyisi. Ona göre her şey siyah ve beyaz. Ahlaki belirsizlikleri yok. Eğer çizgiyi geçersen, bundan s ı y r ı l ıp çıkma şansın kesinlikle yok, sana merhamet etmesini ya da vereceği cezayı ertelemesini kesinlikle ondan beklemeyeceksin. O an öldün demektir. İşte bu kadar. O adamlar sana zarar vermek için geldiler. Win de onları rehabilıte etmekle ilgilenmedi. Onlar seçimlerini yapmışlardı. Senin dairene girdikleri an k ö tü kaderleri yazılmıştı. Jess, B u kulağa sanki saldırıya karşı yapılan toplu m i silleme teorisi gibi geliyor, dedi.

-Siz bizden birisini öldürürseniz, biz sizden on adam öldürürüz. Myron,

-Daha şuursuz ve soğukkanlıca, dedi.

-Win ders vermekle ilgilenmez. Bunu bir yok ediş gibi görür. O adamlar onun açısından rahatsız edici birer sinekten öte bir şey değildi.

-Ve sen de buna onay veriyorsun, öyle mi?

-Her zaman değil. Ama anlıyorum. Win in ahlaki düsturu benimkine benzemiyor. İ k i m i z de bunun uzun bir süredir farkındayız.

Ama o benim en i y i arkadaşım ve ona canım pahasına güvenirim. Jess,

-Ya da benim adım pahasına, dedi.

-Doğru.

-Peki, o zaman senin ahlaki düsturun ne?

-Oldukça esnek. Bırak öyle de kalsın. Jessica başını salladı. Kafasını tekrar Myron un göğsüne yasladı. Jess in göğsünde bıraktığı sıcaklık çok hoştu.

-Kafal a r ı , dedi,

-birer karpuz gibi patladı.

-Win mermilerle daha fazla zarar versinler diye oynayıp onları değiştiriyor.

-Cesetleri nereye götürdü?

-Bilmiyorum.

-Bulunacaklar mı?

-Ancak Win isterse bulunurlar. Birkaç dakika sonra Jessica nm gözleri kapandı ve nefes alıp verişleri gitgide derinleşti. Myron onun derin uykuya dalışını seyretti. Myron a iyice yaklaşıp k ı v r ı l d ı , küçücük ve kırılgan görünüyordu. Myron ertesi gün ne olacağını biliyordu.

Jess hâlâ bir tür şok içerisinde olacaktıbu inkâr kadar sersemce b i r şaşkınlık olmayacaktı. Gününü sanki hiçbir şey olmamış gibi geçirecek, normal düzenini sürdürmek i ç in aşın bir çaba harcayacak ama bunu elde etmeyi başaramayacaktı.

Her şey dünden biraz daha f a r k l ı olacaktı. Çok esaslı bir değ i ş i k l ik değil, sadece küçük bir şey. Yediği şeyin tadı biraz daha farklı olacaktı.

Hava biraz daha farklı kokacaktı. Renklerin neredeyse ayırt edilemez tonları olacaktı.

Sabahın altısında, M y r o n yataktan kalktı ve duş aldı.

Geri döndüğünde Jess i oturur hâlde buldu. Myron a,

-Nereye gidiyorsun? diye sordu.

-Pavel Menansi yi görmeye.

-Bu kadar erken bir saatte mi?

-Dün gece Aaron un işin icabına baktığını düşünecektir.

Onu hazırlıksız yakalayacağım. Jess çarşafı üzerine çekti. D ü n gece akşam yemeğinde söylediğin şeyi düşünüp duruyorum; şu Alexander Cross c i nayeti bağlantısını.

-Ve?

-Sanıyorum haklısın. Sanıyorum altı y ı l önceki o gecede başka b i r şeyler oldu.

-Ne gibi? Jess doğruldu, sırtını karyola başına yasladı.

-Bence Errol Swade, Alexander Cross u öldürmedi, dedi.

H ı h u .

-Pekâlâ, bence Valerie, Alexander Cross a gerçekten ne olduğunu gördü. Ve yine bence, şahit olduğu şey her neydiyse, bu onun zaten alt üst olan ruhsal durumunu iyice sınıra getirdi.

Pavel Menansi nin ona yaptıklarından dolayı zaten oldukça zayıf düşmüştü.

Bence onun yaşadığı çöküntünün temel sebebi şahit olduğu o şeydi. Myron kafasını sallayarak,

-Devam et, dedi.

-Ve şimdi üzerinden y ı l l a r geçti. Valerie güçlendi. Kayda değer bir gelişim sergiledi. Hatta kortlara geri dönmeyi bile planlamaya başladı. Dahası, en büyük korkusuyla yüzleşmek istedi: O gece gerçekten olup bitenlerle. Myron onun t üm bunlarla hangi noktaya gittiğini anladı.

-Susturulması gerekiyordu, dedi.

-Evet. Myron pantolonunu giydi. Son birkaç aydır giysilerini Jess in tavan arası dairesine yavaş yavaş taşımaya başlamıştı.

Gardırobunun neredeyse üçte b i r i artık oradaydı. Myron,

-Eğer haklıysan, dedi,

-şu anda elimizde Valerie yi susturmak isteyecek i k i kişi var: Pavel Menansi ve Alexander Cross u her k im öldürdüyse o.

-Ya da bu i k i kişiyi korumak isteyen b i r i s i . Myron giyindi. Jess kravatını beğenmedi ve değiştirmesini istedi. M y r o n da bu isteğe uydu. Gitmeye hazır olduğunda, B u sabah güvende olacaksın ama kısa b i r süreliğine şehir dışında b i r yere yerleşmeni istiyorum, dedi.

Jess,

-Ne kadar süreyle? diye sordu.

-Bilmiyorum. Birkaç gün. Belki daha uzun. Sadece t ü m bu olanları ve şartlan kontrol altına alana kadar. Jess, A n l ı y o r u m , dedi.

-Bu konuda benimle tartışacak mısın? Jess yataktan kalktı ve odanın karşısına yürüdü. Üzerinde elbise yoktu. Myron un ağzı h a f i f kurudu. Baktı.

Onu turn bir gün boyunca seyredebilirdi. Jess bir panter hafıfliğiyle yürüdü.

Her bir hareketi çevik, muhteşem, erotikti. Sırtına ipek bir sabahlık geçirdi.

-Bunun, öfkelenip hayatımı kesinlikle değiştirmeyeceğimi söylemem gereken an olduğunu biliyorum, dedi.

-Ama korkuyorum. Ayrıca yazar olduğum i ç in birkaç günlük yalnızlık benim de işime yarayacaktır. Yani gideceğim.

Tartışmak yok. Myron onu kucakladı.

-Sen her zaman bir sürprizsin.

-Ne? M a n t ı k l ı olmandan bahsediyorum. Bunun olacağını k im düşünürdü? Jess,

-Esrarımı canlı tutmaya çalışıyorum, dedi.

Öpüştüler. Arzu dolu. Jess in teni mükemmel derecede ı l ı k t ı .

-Neden biraz daha kalmıyorsun? diye fısıldadı.

Myron olumsuz manada başını salladı.

-Ache olan biteni fark etmeden önce Pavel i yakalamak istiyorum.

-O zaman bir öpücük daha. Myron ondan uzaklaştı.

-Eğer beni buzla paketlemeyeceksen olmaz. Ona uzaktan bir öpücük gönderdi ve yatak odasından ç ı k t ı . Kapının yanındaki tuğla duvarda kan kümeleri vardı.

Dışarıda, Win görünürlerde yoktu, ama Myron onun orada olduğunu biliyordu. Başka b i r yere götürülene kadar, Jess güvende olacaktı.

Pavel Menansi, Carnegie Malikânesi nin karşısında, Yedinci Cadde deki Omni Park Central da kalıyordu. Myron oraya yanma birisini alarak gitmeyi tercih ederdi ama W i ni n orada olmaması en iyisiydi. Win ve Valerie arasında bir bağ vardıbu arkadaşaile ilişkisinden çok daha öte bir şeydi. Myron ise bu bağın ne olduğunu bilmiyordu. Win çok az insana önem verirdi, ama seçtiği bu birkaç kişi i ç in de elinden gelen her şeyi yapardı. Dünyanın geri kalanı onun

açısından hiçbir anlam ifade etmezdi. Valerie bir şekilde bu koruyucu kalkanın gölgesine girmişti. Myron orada kendi öfkesini kontrol altında tutarken dahi zorluk yaşayacaktı. Eğer W i n yanında olsaydı eğer Win, Pavel i Valerie yle kurduğu

-duygusal yakınl ı k hakkında sorgulamaya kalksaydımanzara hiç de hoş olmazdı.

Pavel 719 numaralı odada kalıyordu. Myron saatine baktı.

Altı buçuktu. Lobide pek hareket yoktu. Yerler paspaslanıyordu.

Canı sıkkın bir aile, otelden ayrılmaya hazırlanıyordu.

Üç çocukları vardı, hepsi de ağlıyordu. Ebeveynler sanki bir tatile ihtiyaç duyuyor gibi görünüyorlardı. Myron kendinden emin b i r tavırla asansöre yürüdü, sanki otelde kalıyor gibi davranmıştı. Yedinci kat düğmesine bastı.

Koridor boştu. Myron, Pavel in odasının kapısına ulaştı, kapıyı çaldı.

Yanıt gelmedi. Tekrar çaldı. Hâlâ yanıt yoktu.

Bir kez daha denedi. Hiçbir şey olmadı. Tam aşağı inip adamın ev telefonunu aramayı deneyecekti k i , işittiği bir ses onu durdurdu. Tekrar dinledi.

Ses zor algılanabilir türdendi. Kulağını kapıya yasladı.

K im var orada? diye seslendi.

Bir ağlama sesi i ş i t t i . Belli belirsizdi. Gittikçe güçlendi.

Bu küçük bir k ı z ın ağlayışıydı.

Myron bu kez kapıyı yumrukladı. Ağlama hafifledi, yerini hıçkırıklara bıraktı. M y r o n , İ y i misin? diye sordu. A ğ layış devam etti ama hâlâ tek bir kelime edilmemişti. Bu durum birkaç dakika daha sürdü, M y r o n giriş kartını kullanmak i ç i n oda hizmetçisini aramaya başladı. Ama saat sabahın altı otuzuydu.

Hizmetçiler henüz işbaşı yapmamıştı.

K i l i t açmak M y r o n u n en i y i yaptığı işlerden b i r i değild i . W i n bu konuda ondan çok daha başarılıydı. Ayrıca yanında da hiçbir alet yoktu.

Odadan bir ağlama sesi daha yükseldi.

Myron,

-Kapıyı aç, diye bağırdı. Karşılığında aldığı tek yanıt, daha çok sayıda h ı ç k ı r ı k t ı . Lanet olsun, diye düşündü.

Omzunu öne atarak t üm vücuduyla hızla kapıya indirdi.

Canı oldukça acıdı ama k i l i t açıldı. H ı ç k ı r ı k l a r hâlâ boğuktu, ama M y r o n b i r an bunları unuttu. Pavel Menansi yatağa yayılmış yatıyordu.

Gözleri fal taşı gibi açıktı ama görmüyordu.

Ağzı şaşkınlık içerisinde açılıp kalmış, öylece donmuştu.

Göğsünde, merminin girdiği yerde, kuru, koyu renkli b i r kan kümesi mevcuttu.

Ç ı r ı l ç ı p l a k t ı .

Myron, hıçkırıklar tekrar dikkatini çekmeden önce, birkaç dakika ona bakakaldı. Sağma döndü. Sesler banyo kapısının arkasından gelmekteydi. M y r o n kapıya doğru yürüdü.

Yerde plastik b i r Feron torbası vardı. Amerika A ç ı k t a kullanılanın, Valerie cinayetinde bulunanın aynısından.

Torbada bir mermi deliği mevcuttu.

Banyo kapısının önüne, kapı tokmağının hemen altına bir sandalye dayanmıştı.

Myron buna bir tekme savurdu ve kapıyı açtı. Karoların üzerinde genç bir kız oturmaktaydı, dizlerini göğsüne çekmişti. Tuvaletin karşısındaki köşeye büzüşmüştü.

M y r o n onu daha i l k görüşte tanıdı. Bu Janet Koffman dı; Pavel in yeni oyuncusu. On dört yaşında. O da ç ı r ı l ç ı p l a k t ı .

Janet kafasını kaldırıp ona baktı. Gözleri kocaman, kırmızı ve şişti. A l t dudağı titredi. Donuk bir sesle, B i z sadece tenisten bahsediyorduk, dedi.

-O benim antrenörüm. Sadece maçtan bahsediyorduk. O kadar. Myron başını sallayarak onayladı. Janet tekrar ağlamaya başladı. M y r o n eğildi ve k ı z ı b i r havluyla sardı. Uzandı, ama kız ondan uzaklaştı.

Myron, başka ne söyleyebileceğini bilemeden,

-Her şey yolunda, dedi.

-Atlatacaksın. Bölüm 37 Janet Koffman ağlamayı kesmişti. Pencerenin yanındaki i k i k i ş i l i k koltukta oturuyordu. Sırtı yatağa ve dolayısıyla da Pavel in cesedine dönüktü. Myron un ondan öğrenebildiği kadarıyla, k ı z banyodayken birisi içeri girmiş, onu banyoya kilitlemiş ve Pavel i öldürmüştü. Kız hiçbir şey görmemişti.

Aynı zamanda anlattığı i l k hikâyesine de hâlâ sadıktı; antrenörüyle tenisten bahsediyorlardı. Myron küçük detayları kurcalamamayı tercih ettimesela, böyle bir konuyu neden çırılçıplak konuşmayı tercih ettikleri gibi.

Polisi aramıştı. Her an orada olabilirlerdi. A s ı l soru şuydu: Janet i ne yapmalıydı? B i r yandan, kızı tüm bu olanlardan korumak istiyor; diğer yandan, onun yaşadıklarıyla yüzleşmesi gerektiğini, sanki hiçbir şey olmamış gibi davranamayacağını biliyordu. Peki, Myron ne yapmalıydıkonuya bir polis araştırmasıyla mı yaklaşmalı, yoksa kızı polislerin ve daha da kötüsü, basının hayvani uygulamalarına mı maruz bırakmalıydı? Gerçekleri saklamak kızı ne tür

bir utanç kazanma atacaktı? Sonra, hikâyenin yayın araçlarınca yayınlanması durumunda, bu genç kıza ne olacaktı? Myron un en ufak bir f i k r i yoktu.

Janet, yumuşak b i r ses tonuyla,

-O i y i bir antrenördü, dedi.

Myron, kulağa ne kadar aptalca geldiğini fark ederek,

-Sen yanlış bir şey yapmadın, dedi.

-Her ne olursa olsun, bunu sakın unutma. Sen kesinlikle yanlış bir şey yapmadın. K ı z yavaşça başını salladı, ama Myron onun kendisini işittiğinden dahi emin değildi.

On dakika sonra polis geldi, başlarında Dimonte vardı.

Rolly perişan görünüyordu. Tıraşsızdı. Gömleği pantolonundan sarkıyordu ve yanlış düğmelenmişti. Saçları darmadağındı ve gözlerinden uyku akıyordu. Buna rağmen, botları güzelce cilalanmıştı. Myron a doğru hamle yaptı.

-Suç mahalline geri mi döndün p i s l ik herif? Myron,

-Evet, dedi,

-aynen öyle. Basın köşeyi döndü. Flaşlar çakmaya başladı. Dimonte,

-Şu lanet herifleri aşağıda bekletin! diye bağırdı. Üniformal ı polislerden bazıları adamları geri iteledi.

-Aşağıda dedim! Bu kata kimse alınmasın. Dimonte tekrar Myron a döndü. Krinsky içeri girdi ve onun yanında d i k i l d i . Not defteri elindeydi.

Myron,

-Selam Krinsky, dedi.

Krinsky başıyla selam verdi.

Dimonte,

-Pekâlâ, burada neler oldu? diye sordu.

-Buraya Pavel i görmeye gelmiştim. Onu bu hâlde buldum.

-Benimle dalga geçmeyi kes lanet adam. Myron karşılık vermeye dahi tenezzül etmedi.

Polisler her tarafa yayılmışlardı. Tıbbi tetkikçi ameliyat bisturisiyle Pavel in gövdesinde b i r delik açıyordu. Karaciğer bölgesinde, Myron bunun sebebini biliyordu. Ölüm saatini anlamak i ç in karaciğer ısısına bakacaktı.

Dimonte yerdeki Feron torbasını gördü.

-Buna dokundun mu? Myron olumsuz manada kafasını salladı.

Dimonte eğildi ve mermi deliğine baktı.

-Çok hoş, dedi.

A r t ı k Roger Quincy i serbest bırakacak mısın?

-Neden bırakayım k i ?

-Daha önce elinde onu tutmana yetecek b i r kanıt yoktu. Şimdi ise bundan çok daha azı var. Dimote omzunu s i l k t i .

-Bunu yapan bir taklitçi olabilir.

Ya da parmaklarını şaklattı y a da bu Quincy i hapisten çıkartmak isteyen birisi de olabilir. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

-Senin gibi b i r i s i , Bolitar. Myron,

-Evet, dedi,

-işte bu kadar basit. Dimonte ona iyice yaklaştı.

M y r o n a o sert adam bakışını tekrar attı. Sonra, sanki aniden anımsamışçasına, birden kürdanını çıkarttı ve ağzına attı. B i r daha baktı ve kürdanını Â çiğnedi.

Myron,

-Daha önce yanılmışım, dedi.

-Ne?

-Kürdanın klişe olduğuna dair sarf ettiğim sözlerim. Aslına bakılırsa oldukça göz korkutucu.

-Devam et bakalım, komik adam.

-Bunun i ç in çok erken Rolly.

-Dinle baş belası, burada ne işinin olduğunu bilmek istiyorum.

-Söylediğim gibi, Pavel i görmeye geldim.

-Neden?

-Benim oyuncularımdan tekine antrenörlük yapma işini görüşmek i ç i n .

-Sabahın altı buçuğunda mı?

-Ben erken uyanırım. İşte, bu yüzden bana Bay Güneş Işmı derler.

-Aslında seni Bay Yalan Söyleyen Bok Torbası olarak isimlendirmekler. Myron,

-Oooo, dedi.

-İşte bu canımı a c ı t t ı . Dimonte kürdanı daha büyük bir hevesle çiğnemeye başladı.

Kafasında bir şeylerin dönüp dolandığı neredeyse duyul a b i l i r d i .

Tekrar gülümsemeye başlayarak,

-Söyle bakalım Bolitar, dedi,

-otele iş konuşmaya geldin. Buradaki kurbanımızı görmek i ç in asansöre bindin. Kapıyı tıklattın. Yanıt alamadın.

Buraya kadar doğru mu?

-Evet.

-Sonra da kapıyı tekmeleyip kırdın, doğru mu? Myron hiçbir şey söylemedi.

Dimonte, Krinsky e döndü. B u sana mantıklı geliyor mu Krinsky? Kapıyı bu şekilde kırmak? Krinsky kafasını not defterinden kaldırdı, başını salladı ve sonra tekrar defterine baktı.

-Birisi kapıya yanıt vermeyince hep bunu mu yaparsın p i s l ik herif? Tekmeler misin?

-Tekmelemedim. Omzumu kullandım.

-Benimle dalga geçme Bolitar. Buraya iş konuşmaya gelmedin. Ve kapıyı da s ı rf birisi yanıtlamadı diye kırmadın. Tıbbi tetkikçi, Dimonte nin omzuna vurdu.

-Kurşun kalbe isabet etmiş. Temiz, anında gerçekleşen b i r ölüm. Rolly,

-Ya ölüm saati? diye sordu.

A l t ı ya da yedi saattir ö l ü . Dimonte saatine baktı.

-Saat yedi. Bu da adamın gece yarısı i lâ b i r arası öldürüldüğünü gösteriyor. Myron, Krinsky e döndü.

-Senin hesap yaparken parmağını kullandığını dahi görmedi. Krinsky neredeyse gülümseyecekti.

Dimonte, M y r o n a b i r bakış daha attı.

-Sen suç işlendiğinde nerede olduğunu kanıtlayabilecek misin Bolitar? B i r bayan arkadaşımlaydım.

-Şu Jessica Culver Ta mı?

-Doğru. Myron, K r i n s k y n i n kafasını kaldırıp bakmasını bekledi. Bunu yapınca da,

-Numarası 5558420, dedi.

Krinsky numarayı not aldı.

-Pekâlâ Bolitar, şimdi benimle kafa bulmayı bir tarafa bırak. Kapıyı neden tekmeledin? Myron duraksadı. Dimonte ye baktı. Dimonte de ona baktı ve,

-Eee? dedi.

Myron h a f i f b i r ses tonuyla,

-Benimle gel, dedi. Odadan çıkmak i ç in hareketlendi.

-Hey, sen nereye gittiğini zannediyorsun? B i r i n c i s i Rolly, lanet bir adam olma. Sadece çeneni kapat ve beni takip et. Dimonte sessiz kalarak M y r o n u şaşırttı. Hiç konuşmadan koridorun dibine yürüdüler. Krinsky suç mahallinde kaldı.

Myron bir kapının önünde durdu, bir anahtar çıkarttı ve kapıyı açtı. Janet Koffman yatakta oturuyordu. Üzerinde bir otel bornozu vardı. Eğer orada olduklarını fark etseydi, bornozlu hâlde onlara kesinlikle görünmezdi. Janet ileri geri sallandı, kendi kendisine mırıldanıyordu.

Dimonte, M y r o n a soru dolu gözlerle baktı.

-Adı Janet Koffman.

-Şu tenisçi mi? Myron başıyla onayladı. K a t i l , Menansi yi öldürmeden önce onu banyoya kilitlemiş. Kapıyı çaldığımda onun ağladığını işittim. Bu yüzden omuzlayıp içeri g i r d i m . Dimonte, M y r o n a baktı.

-Yani sen bu k ı z ın ve Menansi nin...? Myron başıyla onayladı.

-Tanrım, kız kaç yaşında?

-Sanırım on dört. .Dimonte gözlerini kapattı.

Yumuşak bir sesle,

-Polis merkezinde birisi var, dedi. B i r doktor. Bu tür şeylerde o l dukça iyidir. Yetkili Manhattan polisinden kızı buradan hiç kimseye görünmeden çıkartmalarını isteyeceğim, bakalım basını bu işten uzak tutabilecekler mi? Kurbanın adını da bir süre i ç in gazetelerden uzak tutmaya çalışacağım.

-Teşekkürler.

-Bu tür şeylere daha önce de şahit oldum Bolitar. K ı z ı n yardıma ihtiyacı olacak. B i l i y o r u m .

-Adamı onun vurmuş olma olasılığı var mı? Açıkçası böyle bir şey yapmış olsa bile umursamam ama... Myron kafasını olumsuz manada salladı.

-Dışarıdan bir sandalye dayanarak içeri hapsedilmişti. Katil o olamaz. Dimonte kürdanını biraz daha çiğnedi.

-Düşünceli kat i l , dedi.

-Ne demek istiyorsun? K ı z ı n olan biteni görmesini istememiş.

Onu, içeri sandalyeyle kilitleyerek, olay anında nerede olduğunu ispatlamaya çalışmaktan da kurtarmış. Ve dahası k ı z ın Menansi nin yaşattığı o cehenneme daha fazla dayanmasını da engellemiş. Myron a baktı.

-Eğer Valerie SimpsonT da öldürmemiş olsaydı, bu adama kesinlikle bir madalya takardım. Myron, Ben de,

-dedi. T üm bu olanlar onu endişelendirdi.

Bölüm 38 Ofis sadece on blok ötedeydi. M y r o n yürümeye karar verdi.

Arabalar, her ne kadar lambalar yeşil yanıyor olsa ve görünürde herhangi bir inşaat mevcut olmasa da, oldukları yerde duruyorlardı. Herkes korna çalıyordu. Sanki bu b i r işe yarayacakmış gibi. Şık bir adam taksiden indi.

İnce çizgili bir t a k ım elbise giyinmişti, altın bir Tag Heuer kol saati vardı, ayakkabıları Gucci ydi. Ayrıca yeşil çarkıfelek bir şapkası ve plastik Spock kulakları vardı. New Yorkbenim şehrim.

Myron egzozları umursamadı ve her şeyi b i r bütün olarak düşünmeye çalıştı. En uygun teoribaşka bir değişle ana teorişöyleydi: Valerie Simpson, Pavel Menansi nin tacizine uğramıştı. Zihinsel sağlığını tekrar kazanınca, kendisine

yaptıklarını etrafa anlatmaya karar verdi. Böylesi bir açıklamanın TruPro ve Ache kardeşlerde yaratacağı maddi y ı k ım çok büyük olacaktı.

Dolayısıyla kız hiçbir şey yapamadan onun çaresine baktılar. Tüm bunlar birbirine uyuyordu. Mantıklıydı.

Ta ki o sabaha kadar.

Ana teoriye büyük bir darbe indirilmişti: Pavel Menansi de öldürülmüştü, hem de Valerie Simpson a benzer b i r şekilde.

Ana teori altında, Valerie Simpson ve Pavel Menansi cinayetleri farklı amaçlara hizmet ediyordu. Doğrudan gidip Pavel Menansi yi öldürmektense, neden Pavel Menansi yi korumak i ç in Valerie Simpson öldürülsündü ki? Bunlar birbirini tamamlayan şeyler değildi. Ayrıca böyle bir şey TroPro ya da Ache kardeşler i ç in kazançlı da sayılmazdı.

Tabi k i , Erank Ache nin Menansi nin çok büyük bir risk taşıdığına, böyle bir açıklamanın an meselesi olduğuna ve kayıpların hemen o an ortadan kaldırılabileceğine karar vermiş olma olasılığı da vardı. Ama eğer Frank, Pavel in öldürülmesini istemiş olsaydı, bunu Aaron a yaptırırdı. Pavel gece yansı ile sabahın b i r i arasında öldürülmüştü. Aaron ise gece yarısından önce ölmüştü. Myron bunu biraz daha düşündü ve Aaron un belirtilen saatlerde ölmüş olmasının Frank ın katil olma olasılığını inanılmaz derecede düşürdüğü kanaatine vardı. Ve dahası, eğer Frank, Pavel i öldürmeye kalkıştıysa, M y r o n u Jessica ya saldırarak korkutmasının da hiçbir amacı olmayacaktı.

Sokakta, hemen önünde, solgun benizli bir kadın megafonla, kısa b i r süre önce İsa yla bizzat tanıştığını anons etti.

Myron un eline bir kitapçık tutuşturdu.

-İsa beni bu mesajla b i r l i k te geri yolladı, dedi. Myron kafasını sallayarak onayladı, kitabın üzerine sıvanan mürekkep lekesine baktı.

-Size daha kaliteli bir yazıcı vermemiş olması çok yazık. Kadın, Myron a komik bir bakış attı ve hoparlörüne geri döndü. Myron kitapçığı cebine koydu ve yürümeye devam etti. Zihni karşı karşıya olduğu soruna tekrar odaklandı.

Pavel cinayetinin gerisinde Frank Ache yok, diye düşündü.

Tam aksine, Frank Ache, Pavel in korunmasını istedi, çünkü Pavel, TruPro açısından çok para anlamına geliyordu.

Frank Ache, Aaron u sırf Pavel i korusun diye işe almıştı.

Aaron a Jessica nm canım yakmasını ve Pavel i korumasını emretmişti.

TruPro nun teniste seyirci toplayan temel kaynağını öldürmek hiç de mantıklı olmayacaktı. Peki, bunun haricinde elde ne kalıyordu? İ k i olasılık vardı. Birincisi, iki faklı gündemi olan i k i değişik katille karşı karşıyaydı. Pavel in

şansını deneyen k a t i l i , arkasında Valerie nin k a t i l i n in suçlanması i ç in b i r Feron torbası bırakmıştı. Ya da ikincisi, Valerie ve Pavel arasında b i l i n meyen bir bağ vardı, kolayca görülmeyen bir i l i n t i . Myron bu olasılığı tercih etti ve, tabi k i , bu da onu daha önceki takıntısına geri götürdü: Alexander Cross cinayeti.

Hem Valerie Simpson hem de Pavel Menansi, altı y ı l önceki o gecede Old Oaks Tenis Kulübü ndeydiler. Her ikisi de Alexander Cross için verilen partiye katılmışlardı. Ama, öyleyse ne olmuştu yani? D i y e l im ki Jessica o sabah haklıydı.

Diyel im ki Valerie Simpson o gece bir şey görmüştü, bu belki de gerçek k a t i l in k i m l i ğ i y d i D i y e l im ki gerçekleri anlatmak üzereydi. Yine diyelim k i , öldürülme sebebi de buydu. Bu Pavel Menansi olayıyla nasıl bağlantılandırılabilirdi? Adam da onunla birlikte aynı şeye tanıklık etmiş olsa dahi, ağzını senelerdir bu konuda açmamıştı. Pavel bunları anlatmaya neden şimdi başlasındı ki? Zavallı Valerie ye yardım etmek için kendini ortaya atacak türden birisi olmadığı kesindi. O zaman aradaki bağ neydi? Ya Duane Richwood? O bu denklemin neresine oturacaktı? Ve tabi Deanna Yeller? Ya Errol Swade neredeydi? Hâlâ hayatta mıydı? Üç blok kadar doğuya yürüdü, sonra Park Caddesi nden aşağı saptı. Fiyakalı olmasa b i le heybetli Helmsley Sarayı ya da Helmsley Kalesi veya Helmsley her neyse neyi ileride yükseliyordu, sanki sokağın tam ortasında g i b i y d i ; M s t L i l s b i nası koruyucu bir sbsvsyn gibi onun üzerine yumaklanmıştı.

Çok uzun bir zamandır M e t L i f e binası New York un simgelerinden b i r i s i y d i , Pan A n ı olarak biliniyordu. Myron değişikliğe bir türlü alışamamıştı.

Köşeyi her dönüşünde, hâlâ Pan Am logosunu görmeyi bekliyordu.

M y r o n u n binasının önü oldukça hareketliydi. Girişi süsleyen modern heykelin yanından geçti. Bu harika b i r heykeldi.

Devasa b i r s i n d i r im borusunu andırıyordu. M y r o n bir keresinde heykelin üzerinde isim aramış, ancak t i p ik bir New York tarzı olarak, b i r i s i n in oraya isim levhası i l i ş t i r d i ğ i n i görmüştü. B i r i s i n in ç i r k in b i r heykelin isim levhasıyla ne işi olabileceği anlaşılamaz b i r şeydi. Belki de bunu satmışlardı.

Belki de sanat işleri için i s im levhalarının satıldığı gizli bir Pazar vardıgerçek çalınmış sanat eserlerine maddi güçleri yetmeyen ve dolayısıyla levhalara razı olanlar için.

İlginç bir teori.

Lobiye girdi. Yüksek b i r bankonun arkasında üç Lock Horne hostesi

oturmakta, sahte sahte gülümsemekteydi. Bloomies deki kozmetik stand k ı z l a r ı n ın i k i katı makyaj yapmışlardı.

Tabi k i , gerçek Bloomie kızlarının yaptıkları gibi beyaz laboratuar önlükleri giyinmemişlerdi, dolayısıyla onların profesyonel birer makyaj uzmanı olmadıklarını söylemek çok kolaydı. Buna rağmen, üçü de çekiciydimodel olma özentisinde, bunu masaları beklemekten çok daha çekici bulan ve modelliğin kendilerini potansiyel kodamanlarla çok daha sık bir araya getireceğine inanan kızlar. Myron önlerinden geçti, gülümseyerek selam verdi. Hiçbirisi ona dikkat dahi etmedi.

Hımm. Jessica ya ne kadar bağlı olduğunu b i l i y o r olmalıydılar.

Evet, öyle olmalıydı.

Asansörün kapısı kendi katında açılınca, Esperanza ile karşı karşıya geldi. Beyaz bluzu, esmer, pürüzsüz teniyle güzel b i r tezat oluşturmuştu. Şu Bain de Soleil reklamlarından tekinde oynasa harika olurdu. Hiç güneşlenmeksizin sahip olunan bronz b i r ten.

Myron,

-Merhaba, dedi.

Esperanza telefonu omzuna yaslayarak kapattı.

-Jake arıyor. Konuşmak ister misin? Myron başıyla onayladı. Esperanza telefonu ona uzattı.

-Selam Jake. Jake, K ı z ı n teki Curtis Yeller üzerinde otopsi yapmış, dedi.

-Seninle görüşecek. Myron, K ı z ı n teki mi? dedi.

Jake,

-Kelimeler konusunda hassas olmadığım i ç in kusura bakma, dedi.

-Bazen kendime b i le zenci diyorum. Myron,

-Bunun sebebi A f r i k a l ı Amerikalı diyemeyecek kadar tembel oluşun, dedi.

A f r i k a l ı m ı , A f r o mu? Myron, A r t ı k A f r i k a l ı , diye karşılık verdi.

Jake,

-Şüphede kaldığında, dedi,

-bir beyaz adama sor. Myron,

-Beyaz adam, diye tekrarladı.

-İşte, bu da artık pek sık i ş i t i l en b i r t e r im değil.

-Lanet olsun, büyük bir utanç daha! Her neyse, asistan ın adı Amanda West. Konuşmaya çok istekli görünüyor. Jake, M y r o n a adresi verdi.

Myron,

-Polisten ne haber? diye sordu.

-Şu Jimmy Blaine den?

-Maalesef.

-Hâlâ polis mi?

-Hayır. Emekli olmuş.

-Adresi sende var mı? Jake,

-Evet, dedi.

Bir sessizlik yaşandı. Esperanza gözlerini bilgisayar ekranından ayırmadı.

Myron,

-Adresi bana verebilir misin? diye sordu.

-Hayır.

-Onun rahatını kaçırmayacağım Jake.

-Hayır dedim.

-Adresi kendi başıma bulabileceğimi biliyorsun.

-Tamam, ama bunu sana ben vermeyeceğim.

Jimmy i y i adamlardan tekidir Myron. Myron,

-Ben de öyleyim, dedi.

B e l k i . Ama bazen küçük savaşımlarında masumlar yaralanıyor.

-Bu da ne demek oluyor şimdi?

-Hiçbir şey. Sadece onu rahat bırak. Myron,

-Peki, neden bu kadar savunmacısın? diye devam etti.

-Ona sadece birkaç soru sormak istiyorum. Sessizlik oldu. Esperanza kafasını kaldırıp bakmadı.

Myron,

-Eğer kötü b i r şey yapmadıysa, sorun olmamal ı , diye sözlerine devam etti.

Jake, B u önemli değil, dedi.

-Hatta o

-Hatta. Hoşça kal M y r o n . Telefon kapandı. Myron kısa b i r an i ç in ahizeye baktı.

-Bu çok garip. H ı h ı ı . Esperanza hâlâ bilgisayar ekranına bakıyordu.

-Mesajlar masanda. Çok fazla var. W i n i gördün mü? Esperanza olumsuz manada kafasını salladı. Myron,

-Pavel Menansi öldü, dedi. B i r i s i onu dün gece öldürdü.

-Valerie SimpsonT öldüren kişi mi?

-Evet.

-Tanrım, kalbim o kadar k ı r ı l d ı k i . Umarım uykum kaçmaz. Esperanza sonunda ekrandan gözlerini ayırdı.

-Onun adının bana verdiğin o parti listesinde yer aldığını b i l i y o r muydun?

-Evet. Gözüne çarpan başka ilginç isimler de oldu mu? K ı z neredeyse gülümsedi. B i r tane.

-Kim? Esperanza,

-Düşün bakalım küçük köpek, dedi.

Myron kafasını salladı.

Esperanza, N i k e ı düşün, diye devam etti.

-Duane nin Nike Ta temas noktasını düşün. Myron dondu kaldı.

-Ned Tunwell m i ?

-Doğru yanıt. M y r o n u n hayatındaki herkes bir oyuncuydu.

-Listede E. Tunwell olarak geçiyor. Gerçek adı Edward.

Dolayısıyla biraz araştırma yaptım. Valerie Simpson a NikeTa i l k sözleşmeyi imzalattıran k i m , tahmin et.

-Ned Tunwell.

-Ve k ı z ın kariyeri alaşağı olduğunda yüzüne çok sayıda yumurta yiyenin k im olduğunu tahmin et.

-Ned Tunwell. Esperanza umursamaz bir alaycılıkla,

-Vay be, dedi, b i r falcı gibisin. Gözlerini tekrar bilgisayar ekranına indirdi ve yazmaya devam etti.

Myron bekledi. Sonra,

-Başka bir şey var m ı ? diye sordu.

-Sadece çok asılsız b i r dedikodu.

-Neymiş? Esperanza,

-Böyle b i r durumda aslında oldukça olağan, dedi, gözleri hâlâ ekrandaydı.

-Ned Tunwell ve Valerie Simpson birer arkadaştan öteymiş. Myron,

-Ned e telefon et, dedi.

-Ona Esperanza,

-Randevuyu çoktan ayarladım, dedi.

-Bu akşam saat yedide burada olacak. Bölüm 39 ık Doylestown da St. Joseph T ıp Merkezi nde şef patolog olarak çalışan Dr. Amanda West, Philadelphia dan çok uzak değildi. Myron hastane parkına park etti. Radyoda klasik Doobie Brothers şarkısı

-China Grove çalıyordu. Myron şarkıyı koroyla birlikte söyledi, ki bu k ı s ım temelde hiç durmaksızın tekrarlayan

-Oh, Oh, China Grove

-du. Myron,

-China Grove

-un gerçekte ne olduğunu merak ederekki bu merakı i l k d e ğ i l d i , artık bunu yüksek sesle söylüyordu.

Tam park görevlisinden biletini alıyordu ki araba telefonu çaldı.

Win,

-Jessica saklandı, dedi.

-Teşekkürler.

-Yarın maçta görüşürüz. Çıt. Garip, bunu Win yapıyor olsa bile.

İçeride Myron resepsiyoniste morgun yerini sordu. Resepsiyonist ona sanki deliymiş gibi baktı ve,

-Tabi ki bodrumda, diye yanıtladı.

-Oh, doğru. Quincy deki gibi. Asansöre binip bir kat aşağı indi. Etrafta kimse yoktu.

Üzerinde MORG yazan bir kapı buldu ve yine tümdengel ı m l i muhakeme güçlerini kullanarak, morgun büyük olasıl ı k la burası olduğu sonucuna hızla vardı. Medyum Myron.

Kendi kendini cesaretlendirdi ve kapıyı çaldı.

Cana yakın bir kadın sesi yankılandı. G i r i n . İçerisi küçüktü ve hizmetli odası gibi kokuyordu. Dekor metaldi. Birbirine döndürülmüş i k i masa vardı, ikisi de metaldi, odanın yarısını kaplıyorlardı. Metal kitap rafları.

Metal sandalyeler, çok sayıda paslanmaz çelik tepsi ve kaplar etrafa saçılmıştı. İçlerinde kan yoktu. Organ da yoktu. Hepsi de ışıl ışıl ve temizdi. M y r o n o güne kadar çok miktarda şiddete şahit olmuştu, ancak kan görmek, tehlike geçtikten sonra, hâlâ midesini bulandırıyordu. Jessica ya daha önce her ne söylemiş olursa olsun, şiddetten hoşlanmıyordu. Şiddet uygulamakta başarılıydı, bunu inkârın bir anlamı yoktu, ama bundan hoşlanmıyordu. Evet, şiddet en modern insanın gerçek ilkel benliğine erişmesi, istenen doğal hâle, Lockean idealine mümkün olduğunca yaklaşması demekti. Ve evet, şiddet insanın uç noktadaki sınavı, hem f i z i k i kuvvet hem de hayvansı zekâsının sınanışıydı. Ama yine de mide bulandırıcıydı.

İnsanlaren azından teoridebir sebepten dolayı evrim geçirmişti.

Yapılan son analizlerde, şiddetin gerçekten çok büyük bir hamle olduğu görülmüştü. Ama paraşütsüz yapılan hava dalışları da öyleydi.

Dost canlısı bir sese sahip olan kadın,

-Size yardım edeb i l i r miyim? diye sordu.

Myron,

-Ben Dr. West i arıyordum, dedi.

-İşte buldunuz. Ayağa kalkıp elini uzattı.

-Siz Myron Bolitar olmalısınız. Amanda West in gülümseyişi ışıl ışıl ve netti, içinde bulundukları odayı dahi aydınlatıyordu. Sarışındı ve hoş, küçük kalkık burnuyla neşeliydiMyron un beklediğinin tam aksiydi. Her ne kadar basmakalıp ifadeler sıkıcı olsa da, bu kadın, tüm b i r gün boyunca çürüyen cesetlerle ilgilenen birisi olarak, fazlaca neşeli ve iyimserdi.

Myron kadının neşeli yüzünü cesedin tekini Y şeklindeki bir yarıkla açarken hayal etmeye çalıştı. Resim bir t ü r lü yerine oturmadı.

Kadın,

-Curtis Yeller hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorsunuz, öyle değil mi? diye sordu.

-Evet. A l t ı y ı l d ı r birisinin bana bunu sormasını bekliyordum, dedi.

-İçeri gelin. Arkada daha geniş bir yer var. Arkasındaki kapıyı açtı.

-Mideniz kolay bulanır m ı ? A h , hayır. Bay Sert Oğlan.

Amanda West tekrar gülümsedi.

-Aslında ortada pek bir şey yok. Sadece insanlardan bazıları onca çekmeceyi görünce akıllarını kaçırıyor. Myron odaya girdi. Çekmeceler. B i r duvar dolusu çekmece mevcuttu. Yerden tavana kadar. Beş çekmece yerden tavana.

Sekiz çekmece sağdan sola. Bu da toplamda k ı r k çekmece ederdi. Bay Çarpım Tablosu. Buraya k ı r k ceset sığardı.

Bir zamanlar hayatları ve aileleri olan, sevmeye ve sevilmeye açık, yine bir zamanlar kaygılanmış, çabalamış ve hayal etmiş, çürümeye yüz tutmuş k ı r k ceset. A k ı l kaçırmak mı? Birkaç çekmeceden dolayı mı? Şaka yapıyor olmalıydı.

Myron,

-Jake bana sizin Curtis Yeller ı hatırladığınızı söyledi, dedi.

-Tabi ki hatırlıyorum. Bu o günlerin en büyük olayıydı. Myron,

-Eğer söyleyeceklerim uygunsuz kaçacak olursa lütfen kusuruma bakmayın, dedi,

-ama siz altı sene önce bu işi yapan birisi olarak inanılmaz derecede genç duruyorsunuz. Amanda West, tatlı tatlı gülümsemeye devam ederek,

-Hiç de uygunsuz b i r şey söylemediniz, dedi. Myron da ona eşit sıcaklıkla gülümsedi.

-Ben o günlerde ihtisasımı yeni tamamlamıştım ve burada sadece haftanın i k i gecesi çalışıyordum.

Şefim Alexander Cross un cesedinin başındaydı. İki ceset de buraya neredeyse aynı zamanda getirilmişti. Dolayısıyla Curtis Yeller ın cesedinin i l k incelemesini ben yaptım.

Tam otopsiyi andıran herhangi bir şey yapma şansım olmadıonun nasıl öldürüldüğünü anlamam i ç in böyle b i r şey yapmama da gerek yoktu.

-Nasıl öldürülmüştü?

-Mermi yarası. İ k i kez vurulmuştu. l k i sol göğüs kafesinin hemen altmdandı,

-yana doğru uzandı ve kendi bedeninde yaranın yerini gösterdi

-ve bir ds suratından vurulmuştu.

-Ölümcül olanın hangisi olduğunu biliyor musunuz?

-Kaburgasına aldığı yara o kadar hasar yaratmamıştı, dsdi. Myron, Amanda Wsst in ssvimli olduğuna karar vsrmişti.

Konuşurken kafasını sık sık yana eğiyordu. Jess de bunu yapardı.

-Ancak Yeller ın kafasındaki mermi yarası yüzünü tıpkı S i l ly Putty ninki gibi paramparça edip yırtınıştı. Burnu yoktu. Her i k i elmacıkkemiği de paramparçaydı.

Suratındaki herşey birbirine girmişti. Silah çok yakından ateşlenmişti.

Bunu testlerde ispatlama şansımız olmadı, ancak silahın ya yüzüne dayandığını ya da otuz santimetreden daha yak ı n bir mesafeden ateşlendiğini söylemeliyim. Myron neredeyse geriye dpğru bir adım atacaktı.

-Yani siz bana onu b i r polisin suratının tam ortasından yakın menzilden vurduğunu mu söylüyorsunuz? Paslanmaz çelik lavaboya su damladı, çıkan ses t üm odada yankılandı. Amanda West sabit bir ses tonuyla,

-Sadece size gerçekleri aktarıyorum, dedi.

-Siz kendi sonuçlarınızı kendiniz çıkartın. Myron,

-Bunu başka k im b i l i y o r ? diye sordu.

-Emin değilim. O gece burası çok kalabalıktı. Ben genelde tek başıma çalışırım, ancak bu işte yanımda sanıyorum yarım düzine kadar adam vardı. Bunlardan hiçbirisi şüpheli ölüm ofisinde çalışmıyordu.

-Kimdi bunlar?

-Polisler ve hükümet görevlileri, diye yanıtladı.

-Hükümet görevlileri mi? Amanda West başını sallayarak onayladı.

-Bana söylenen buydu. Senatör Cross adına çalışıyorlardı. Gizli servis ya da buna benzer bir şey. Her şeye el koydular doku örneklerine, çıkarttığım kurşunlara, her şeye. Bana bunun ulusal bir güvenlik meselesi olduğunu söylediler. O gece çılgınca geçt i . Yeller ın annesi dahi odaya bir kez girmeyi başardı. Bana bağırmaya başladı.

-Neden bağırdı?

-Otopsi yapılmaması gerektiği konusunda çok ısrarcıydı.

Oğlunu hemen geri istiyordu. Dileği de yerine getirildi.

Polis i l k kez boyun eğdi. Hiç kimsenin bu konuyla ilgilenmesini istemiyorlardı, dolayısıyla bu endişe dolu ortam herkesin işine geldi. Tekrar gülümsedi.

-Çok komik bir şey, öyle değil mi?

-Annenin otopsi istememesi mi?

-Evet. Myron omzunu s i l k t i .

-Daha önce de otopsi istemeyen annelerin olduğunu işitmiştim.

-Doğru, çünkü cesedin güzel bir defin i ç in korunmasını isterler. Ama bu çocuk gömülmedi. Yakıldı. Bir kez daha gülümsedi, ama bu seferki fazla tatlıydı.

Myron,

-Anlıyorum, dedi.

-Böylece polisin yapmış olabileceği her tür hata Curtis Yeller ile birlikte yanıp kül olacaktı. Amanda West,

-Doğru, dedi.

-Yani sizne düşünüyorsunuzbirisinin onu buna zorladığını mı? Amanda West teslimiyet içerisinde ellerini havaya kalHAKLAN COBEN dırdı.

-Hey, bunun komik olduğunu söylemiştim. Tabi haha diye gülünecek tarzda komik değil, garip b i r şekilde komik.

Gerisi size kalmış. Ben sadece bir araştırmacıyım. Myron başıyla tekrar onayladı.

-Başka b i r şey buldunuz mu? Amanda West,

-Evet, dedi.

-Ve bulduğum bu şey de komik. Çok komik.

-Haha diye gülünecek tarzda mı komik, yoksa garip bir şekilde mi komik?

-Siz karar verin. Laboratuvar önlüğünü düzeltti.

-Ben balistik uzmanı değilim ama mermi yaraları hakkında az çok bilgi sahibiyim. Yeller dan i k i mermi çıkarttım. B i r tanesi göğüs kafesinden, diğeri kafadan.

-Evet, yani?

-Her i k i mermi de farklı kalibreydi. Amanda West işaret parmağını havaya kaldırdı. Artık yüzünde gülümsemeden eser yoktu. Suratı net ve azimliydi.

-Size ne söylediğimi anladınız mı Bay Bolitar? Burada sadece i k i farklı mermiden bahsetmiyorum. Aynı zamanda farklı kalibrelerden de bahsediyorum.

Ve işte işin komik yanı da şu: Philadelphia ordusunun t üm memurları aynı kalibre silah kullanırlar. Myron ürperdiğini hissetti.

-Yani mermilerden b i r i polis olmayan birisinden geldi. Amanda West,

-Ve, diye sözlerine devam etti,

-o gizli sends elemanlarının tümünün silahları vardı. Sessizlik yaşandı.

-Şimdi, dedi,

-bu sizce haha diye gülünecek tarzda mı komik, yoksa garip bir şekilde mi komik? Myron ona baktı.

-Kahkaha sesimi duymuyorsunuz, öyle değil mi? Bölüm 40 M yron, Jake in tavsiyesini göz önüne almamaya karar verdi.

Özellikle de Amanda West i dinledikten sonra.

Memur Jimmy Blaine in adresini bulmak pek de kolay olmadı. Adam iki sene önce emekliye ayrılmıştı. Buna rağmen Esperanza onun Poconos daki küçük bir göl kenarında tek başına yaşadığını keşfetti. Myron, doğru olduğunu ümit ettiği yola girene kadar, bakir doğada i k i saat direksiyon salladı. Saatine baktı. Hâlâ Jimmy Blaine i görmeye ve ardından da Ned Tunwell le yapacağı toplantı i ç in geri dönmeye yeterli vakti vardı.

Ev, Poconos gibi uzak b i r yerde inşa edilebilecek kadar gösterişsiz ve tuhaftı. Yolu çakıllıydı. Ön veranda birbirinden değişik düzinelerce ahşap hayvanla doluydu. Hava ağır ve durgundu.

Her şeyrüzgâr f ı r ı l d a ğ ı , Amerikan bayrağı, sallanır sandalye, yaprak ve çimenlerin tümükorkutucu derecede hareketsizdi, sanki cansız cisimlerin nefeslerini tutma becerileri var gibiydi. Myron veranda merdivenlerini tırmanırken, yine giriş kapısına doğru uzanan, modern görünümlü bir tekerlekli sandalye rampasının olduğunu fark etti. Rampa burada, t ı p k ı sağlıklı besin depolarındaki kızarmış çörek gibi, uygunsuz görünüyordu. Kapı z i l i yoktu, dolayısıyla kapıya eliyle vurdu.

Hiç kimse yanıtlamadı. Meraklandı. Myron on dakika önce telefonla aramış, bir adamın yanıtladığını işitmiş ve telefonu kapatmıştı. A r k a avluya yöneldiğinde, gölün, hemen karşısında uzandığını fark etti. Bu muhteşem bir manzaraydı.

Güneş durgunve yine tekrarlamak gerekirse, korkunç derecede hareketsizsudan yansıdı ve Myron un gözlerini kısmasına sebep oldu. Sakin. Dingin.

Myron omuz kaslarının rahatlamaya başladığını hissetti.

Bir adam tekerlekli sandalyesine oturmuş, gölü seyretmekteydi. Ayağının dibinde b i r Saint Bernard yatıyordu. Köpek de korkunç derecede hareketsizdi. Myron, yaklaştıkça, adamın bıçakla ahşap yonttuğunu fark etti.

-Merhaba, diye seslendi.

Adam gözlerini güç bela kaldırdı. Üzerinde kırmızı bir tişört ve kırışmış

yüzüne doğru çekilip indirilmiş bir John Dere şapka vardı. Bacakları, bu sıcak havada dahi, battaniyeyle kaplıydı. Ulaşabileceği mesafede bir telefon mevcuttu.

-Merhaba. Oymaya devam etti. Birisinin gelmiş olmasına şaşırmış ya da sinirlenmiş olsa dahi, bunu kesinlikle belli etmedi.

Myron,

-Güzel bir gün, dedi. Bay Hoş Komşu.

-Evet.

-Siz Jimmy Blaine misiniz?

-Evet. Tekerlekli sandalyesi olmasa bile, bu adamın on sekiz y ı l boyunca Philadelphia şehrinin en ücra köşelerinde çalıştığını hayal etmek çok zordu. Ayrıca, oradayken Philadelphia nın en ücra köşelerini hayal etmek de çok zordu, nokta.

Bir sessizlik yaşandı. Ahşabın oyuluşu dışında, tek bir kuş, çekirge ya da başka b i r şeyin sesi işitilmiyordu.

Bu şekilde biraz zaman geçti. Myron, B u sene çok yağmur yağdı m ı ? diye sordu. Myron Bolitar, Dünyanın Tuzu.

Bay Çiftçi Takvimi.

-Biraz.

-Bu sizin köpeğiniz m i ?

-Evet. A d ı Fred.

-Selam Fred. Myron köpeğin kulaklarının arkasını kaşıdı.

Köpek vücudunun diğer hiçbir yerini oynatmadan kuyruk salladı. Sonra yüksek sesle gaz çıkarttı.

Myron,

-Burası harika b i r yer, diye tekrar şansını dened i . Evet, zaman öldürmek i ç in havadan sudan konuşan i k i i y i eski arkadaş. Green Acres daki Eb ve Bay Haney. Myron, adamın üzerinde kot t u l um olmalı, diye düşündü.

H ı h ı ı . Oymaya devam etti.

-Dinleyin Bay Blaine, benim a d ı m Blaine cümleyi onun yerine, M y r o n Bolitar, diyerek b i t i r d i .

-Sizin k im olduğunuzu biliyorum. Geleceğinizi bekliyordum. Myron buna hiç şaşırmamalıydı.

-Sizi Jake mi aradı? Blaine yaptığı oyma çalışmasından kafasını kaldırmadan başını sallayıp onayladı.

-Sizin inatçı birisi olduğunuzu söyledi. Onu dinlemeyeceğinizi de sözlerine ekledi.

-Size sadece birkaç soru sormak istiyorum.

-Ama benim size anlatacak hiçbir şeyim yok.

-Sizi rahatsız etmek i ç in burada değilim Bay Blaine. Adanı tekrar başını salladı.

-Jake bana bunu da söyledi. Sizin i y i birisi olduğunuzu ifade etti. Hataları düzeltmekten hoşlandığınızı sözlerine ekledi.

-Başka ne dedi?

-Olduğunuz yerde durmayı başaramadığınızı, ukala ve baş belası olduğunuzu. Myron,

-Çok çekici b i r dansçı olduğumu atlamış, dedi.

Jimmy Blaine, Myron geldiğinden o yana i l k defa, ahşap oymayı bıraktı.

-Curtis Yeller a yapılan hatayı düzeltmeye mi geldiniz?

-Onu k i m i n öldürdüğünü bulmaya çalışıyorum. Blaine,

-Çok basit, dedi.

-Ben.

-Hayır, hiç zannetmiyorum. Bu karşılık, adamı kısa bir an i ç in durdurdu. Myron a bir kez daha baktı, sonra oymasına geri döndü.

Myron,

-O gece olan biteni bana anlatabilir misiniz? diye sordu.

-Oğlan silah çekti. Ben de onu vurdum, işte o kadar.

-Vurduğunuzda ondan ne kadar uzaktaydınız? Adam omzunu silkip oymasına devam etti.

-Dokuz metre.

Belki de on i k i .

-Kaç kez ateş ettiniz? İ k i .

-Ve o da olduğu ysrs y ı ğ ı l d ı , öyle mi?

-Hayır. Diğeriyle birliktsyani sanıyorum şu Swade adlı çocuklaköşeyi döndüler. Sonra da gözden kayboldular.

-Siz bir adamı suratından ve kaburgalarından vurdunuz, o da koşmaya devam mı etti?

-Koşmaya devam ettiler demedim. Köşedeydiler. Arkasına dolanıp kayboldular. O zamanlar bunu bilmiyordum ama Yeller Tar oraya yakın oturuyorrrruş. Pencereden tırmanıp içeri girmiş olmalılar.

-Kafatasında bir kurşunla mı? Jimmy Blaine tekrar omuz s i l k t i .

-Swade adlı çocuk büyük olasılıkla ona yardım e t t i , dedi.

Myron,

-İşler hiç de böyle yürümedi, dedi.

-Onu siz öldürmediniz. Blaine ona bir göz attı ve ardından da ahşap oymasına

devam etti.

-Bunu i k i d i r söylüyorsunuz, dedi.

-Ne demek istediğinizi bana açıklamak ister misiniz?

-Yeller a i k i mermi isabet e t t i . İ k i kez ateş ettiğimi biraz önce söyledim.

-Ama cesetten i k i farklı kalibre mermi çıkartıldı. Atışlardan tekikafaya isabet edendaha yakın bir mesafedendi. Otuz santimetreden daha yakın bir mesafeden. Jimmy Blaine hiçbir şey söylemedi. Ahşap oyma işine iyice odaklanmıştı. Tıpkı ön verandadakileri andıran b i r tür hayvan heykeli üzerinde çalışıyor gibiydi. İ k i farklı kalibre mi dediniz? Umursamaz davranmaya çalışmıştı ama bunu başaramadı.

-Evet. Blaine,

-Vurduğum şu çocuğun poliste herhangi bir kaydı yoktu, diye sözlerine devam etti.

-Bunun olma olasılığın ın ne kadar düşük olduğunu b i l i y o r musunuz? Hem de şehr i n o Bölümünde? Myron başıyla tasdikledi.

Blaine,

-Onun hakkında araştırma yaptım, dedi.

-Kendi başıma. Adı Curtis Yeller dı. On altı yaşındaydı. Okulda başarılıydı. İ y i bir çocuktu. O geceye kadar i y i b i r hayat sürdürme şansına sahipti. Myron,

-Onu siz öldürmediniz, diye tekrarladı.

Blaine artık daha büyük bir kuvvetle oyuyordu. Gözlerini gereğinden fazla k ı r p t ı .

-Şu mermilere dair b i l g i y i nereden elde ettiniz? Myron,

-Araştırma asistanı söyledi, dedi.

-Siz bunu bilmiyor muydunuz? Adam olumsuz manada başını salladı.

-Ama sanıyorum bu oldukça m a n t ı k l ı , dedi.

-Beni bu konuda suçladılar. Neden olmasın ki? Bunu yapmak çok daha kolaydı. Yasal bir atış.

Hiç kimse bunu sorgulamadı. İçişleri araştırma yaparken terlemedi bile. Hiç kimse zarar görmedi. Myron adamın daha başka şeyler söylemesini bekledi, ama o sadece oymasına devam etti. Ahşaptaki i k i uzun kulak artık belirginleşmişti. Belki de b i r tavşan yapıyordu. Myron,

-Curtis Yeller T gerçekte k i m i n öldürdüğünü biliyor musunuz? diye sordu.

Aynı oyma sesiyle dolu uzun b i r sessizlik yaşandı. Fred bir daha gaz çıkarttı ve kuyruğunu salladı. M y r o n u n gözleri sürekli olarak göle kayıyordu.

Gümüş rengi suya baktı. Etkisi hipnotize ediciydi.

Jimmy Blaine,

-Hiç kimse zarar görmedi, diye tekrarladı.

-Büyük olasılıkla hepsi böyle düşündü. Sevgili yaşlı Jimmy. Onun sorumluluğu üstlenmesine i z in vermeyeceğiz.

Bu onun kayıtlarından silinip atılacak. Hiç kimse bilmeyecek.

Lanet olsun, hatta bir t a k ım adamlar ona özel bile davranacaklar böyle b i r atış yapmak. Onun ortağının hayatını kurtardığını söyleyecekler. Sevgili yaşlı Jimmy bu işten b i r kahraman olarak çıkacak. Tek b i r şey hariç. Myron bunun ne olduğunu sormak istedi ama gereken yanıtın gelmek üzere olduğunu hissetti.

Blaine,

-Ben o oğlanın öldüğünü gördüm, diye anlatmaya devam etti.

-Curtis Yeller Tn kanlar içerisinde yattığına şahit oldum. Annesinin onu kollan arasına alıp ağladığım gördüm.

On altı yaşındaydı. Eğer b i r sokak serserisi ya da uyuşturucu müptelası veya... Sustu.

-Ama o bunlardan hiçbirisi değildi. O çocuk değil. O iyilerden birisiydi. Onun senatörün oğluna tek bir kez dahi dokunmadığını sonradan öğrendim.

Diğerişu Swade serserisiAlexanderT bıçaklayan oydu. İ k i ördek kısa bir an i ç in birbirlerine delicesine su sıçrattı, sonra durdular. Blaine oymayı bıraktı, sonra bunun daha i y i olacağını düşünerek, ahşabı tekrar eline aldı.

-O geceyi sayısız kereler kafamda en baştan canlandırdım. Hava karanl ı k t ı , biliyorsunuz. Neredeyse en ufak bir ışık yoktu. Belki Yeller silahını hiç ateşlemeyecekti.

Belki gördüğüm şey bir silah bile değildi. Ya da belki tüm bunların hiçbir önemi yoktu.

Belki yaptığım atış yasaldı ama olayın parçalan hiçbir zaman yerli yerine oturmadı. O annenin çığlıkları kulaklarımdan gitmedi. Ölen oğlunun kanlı yüzünü bağnna basışını gördüm durdum. Ve bunu düşündüm, b i l i y o r musunuz... ve düşünmek bir polis için her zaman i y i bir şey değildir. Dört y ı l sonra, bana silah doğrultan bir çocukla karşılaştığımda, diğer bir ağlayan anne görebileceğim aklıma geldi. Oldukça uzun düşündüm. Çok uzun. Bacaklarını işaret etti.

-Ve işte sonuç b u . Aletlerini değiştirdi ve oymaya devam etti.

-Hayır, hiç kimse zarar görmedi. Sessizlik oldu.

Myron, Jake in telefonda takındığı tavrı şimdi anlıyordu.

Jimmy Blaine yeterince zorluk yaşamıştı. Eğer Curtis Yeller davasında yanlış bir şey yapmışsa bile, bunun karşılığında korkunç bir bedel ödemişti.

Sorun şuydu k i ; Jimmy Blaine yanlış hiçbir şey yapmamıştı. Curtis Yeller ı

o öldürmemişti atışı yasal olsun ya da olmasın. Sonuç olarak, Jimmy Blaine o gecenin diğer bir kurbanıydı.

Biraz zaman geçtikten sonra, M y r o n b i r kez daha şansını denedi.

-Curtis Yeller ı k i m i n öldürdüğünü b i l i y o r musub i l i y o r d u . Gülümseyerek el salladı. Yansıması da ona gülümseyip el salladı. Yakışıklı şeytan.

Araba şimdi Myron unkiyle başa baştı. Sürücü tarafındaki arka cam yavaş yavaş açıldı. Myron yaşlıca bir adamın kafasını dışarı çıkartarak Grey Poupon u sormasını bekledi.

Bunun yerine bir silah belirince yaşadığı şaşkınlık tahmin edilemez boyuttaydı.

En ufak bir uyarı olmaksızın silah i k i kez ateşlendi, M y ron un arabasının yolcu tarafındaki ön ve arka tekerlekleri vurdu. Myron birdenbire savruldu.

Kontrolü tekrar ele almak için çabaladı. Araba yoldan ç ı k t ı . M y r o n direksiyonu k ı r d ı ve bir ağaca vurmaktan son anda kurtuldu. Ford Taurus pat diye düşerek durdu. Limuzinden dışarı i k i adam atladı ve ona doğru yöneldi.

Her i k i s i n in de mavi t a k ım elbisesi vardı. Teki b i r de Yankees şapkası takmıştı. Takım elbise ve beyzbol şapkasıılginç bir kombinasyon.

Ellerinde silahları da vardı. Surat ifadeleri ciddi ve sertti. Myron kalbinin boğazında attığını hissetti. Silahsızdı.

Silah taşımaktan hoşlanmazdı; ahlaki bir sebepten değil, silahlar büyük ve rahatsız edici olduğu için, dolayısıyla da nadiren silah kullanıyordu. W i n onu uyarmıştı, ama böyle bir konuda W i n i k im dinlerdi ki? Myron dikkatsiz davranmıştı.

Bazı güçlü insanların canını sıkıyordu, dolayısıyla çok daha h a z ı r l ı k l ı olmalıydı. En azından torpido gözünde bir silah bulundurmalıydı.

Şahsi pişmanlıklar i ç in biraz geç kalmıştı. Ayrıca böyle bir şeye bir daha ihtiyacı da olmayabilirdi.

İ k i adam yaklaştı. Myron, başka ne yapacağını bilemeden, görünmemeye çalıştı. Araba telefonunu kaptı.

Adamlardan teki,

-Çabuk kıçını o arabadan k a l d ı r ! diye bağırdı.

Myron,

-Tek b i r adım daha atarsanız sizi olduğunuz yere mıhlarım, dedi. Bay Blöf.

Sessizlik oldu. Myron sinirli bir şekilde numarayı çevirdi. Hemen o an, dal k ı n l ı s ı n ı andıran bir ses işitti ve hat g i t t i . Yankees şapkal ı katil antenini kırmıştı.

Bu hiç de i y i bir şey değildi. M y r o n yere eğilmiş hâlde kaldı. Torpido gözünü açtı ve içine doğru uzandı. Harita ve ruhsattan başka hiçbir şey yoktu.

Gözleri büyük bir hevesle silah olarak kullanılabilecek bir şey bulmak i ç in yerleri taradı. Görebildiği tek şey çakmaktı. Bunun i k i silahlı katil karşısında etkin olacağından ise şüphedeydi.

Haritalar, ruhsat, çakmak. Eğer M y r o n aniden MacGyver a dönüşmezse, başı ciddi beladaydı.

A r t ı k etrafta dolanan ayak seslerini işitebiliyordu. Myron un kafası bir çözüm bulmaya çalıştı. A k l ı n a hiçbir şey gelmedi. Sonra limuzinin kapısının tekrar açıldığını i ş i t t i .

Bunu belli belirsiz b i r küfür takip etti. Sanki, Lanet olsun,gibi b i r şey. Sonra da derin bir iç çekiş.

-Bolitar, lanet olası b i r oyun i ç in burada değilim. Ses Myron da bir ürperti yarattı. Göğsünde bir şey sertleşti.

New York aksanı. Dahası, bir Bensonhuıst aksanı. Frank Ache.

Bu hiç de i y i değildi. ıyordu.

-Peki, sonra ne oldu?

-Senatör ün kabadayıları hemen o an olay yerindeydiler. Telsizimizi dinliyorlardı. Telsizden bize onlarla yüzde yüz işbirliği yapmamız söylendi. O iki çocuğu bulmak gerçek b i r toplu çaba gerektirdi.

Onların yerlerini i l k olarak b i z im belirlediğimize şaşırdım. Çete k i r a l ık katilleri, bu tür konularda genelde bizden çok daha iyidirler, bilirsiniz. Myron biliyordu. Çeteler polislerden çok daha güçlüydü.

Şehrin tekin olmayan bölgelerine daha hâkimdiler. Çok yüksek bedeller ödeyebilirler. Kurallar, kanunlar ya da anayasal haklar konusunda endişelenmeleri gereksizdir. İnsanlarda gerçek korku yaratabilirler.

Myron,

-Sonra ne oldu?

-;diye sordu.

-Bölgeyi fenerlerle aramaya başladık, çöp kutularını kontrol ediyor, her b i r deliğe bakıyorduk. Polis ve k i r a l ık katiller el ele. B i r süre hiçbir şey bulamadık. Sonra b i r t a k ım silah sesleri işittik. Henry ile birlikte, yanımızdaki Yeller ı vurduğum kısa apartmana doğru koşturduk. Senatör Cross un adamlan bizden önce oradaydılar. Blaine durdu. Yere doğru eğildi ve Fred in kulağını i y i bir kaşıdı. Fred kuyruğunu sallamanın dışında hiç hareket etmedi.

Blaine, hâlâ köpeğini kaşımaya devam ederek,

-Pekâlâ, siz de orada neyle karşılaştığımızı biliyorsunuz, dedi. Ses tonu alçak

ve vurgusuzdu.

-Yeller ölmüştü. Annesi oğlunu kolları arasına almış sallanıyordu. Kadm birazdan sıralayacağım aşamaları teker teker geçti. İ l k başta sadece oğlunun ismini art arda tekrarlayıp durdu. Bunu çok tatlı bir ses tonuyla yapt ı . Sanki onu okula gitmesi için uyandırmaya çalışıyordu. Sonra oğlanın kafasının arkasını okşadı, onu kollan arasında salladı ve ona tekrar uyumasını söyledi.

Hepimiz etrafına toplanıp seyrettik. K i r a l ı k katiller b i le onu rahatsız etmedi. Myron,

-Ya diğer silah sesleri? diye sordu.

-Ne olmuş onlara?

-Bunların nereden geldiğini hiç merak etmediniz mi? Blaine,

-Sanırım ettim, dedi.

-Ama güvenlik elemanlar ı n ın Swade in arkasından ateş ettiklerini düşündüm. Bence bunu i t i r a f edecek kadar aptal değillerdi, ama bu benim düşüncemdi.

-Yeller ı onların vurmuş olabileceği hiç aklınıza gelmedi mı?

-Hayır.

-Neden ama?

-Annenin yaşadığı aşamaları size anlattım.

-Doğru.

-Oğlunun bir daha uyanmayacağını fark edince, parmağıyla işaret edip bağırmaya başladı. Oğlunu k i m i n vurduğunu bilmek istiyordu. Katilin, büyük bir soğukkanlılıkla oğlunu sokağın ortasında vuran o caninin gözlerine bakmak istiyordu. Swade in, oğlunu bu şekilde eve sürükleyerek getirdiğini söyledi. Çoktan vurulup öldürülmüştü.

-Böyle mi dedi? Swade in onu eve getirdiğini ve oğlunun çoktan ölmüş olduğunu mu?

-Evet. Sessizlik oldu. Suda en ufak bir dalga yoktu. Kuşlar c ı vıldamıyordu. Hatta tahta yontma sesi dahi yoktu.

Blaıne kafasını kaldırıp gözlerini kısana kadar birkaç dakika geçti. Sonra Blaine,

-Soğuk, dedi.

Myron,

-Ne? diye sordu.

-O anne. Oğlunu k i m i n öldürdüğüne dair yalan söylüyor olabilirdi.

Neden hiçbir belgelendirme yapılmadığını hep düşündüm.

Anne konuyu hiç ince eleyip sık dokumadı. Gazetelere gitmedi. Dava

açmadı. B i r açıklama beklemedi. Kafasını salladı.

-Ama ona, kendi kanından canından birisine bunları yaptıran ne olabilirdi? Onu nasıl olur da bu kadar çabuk avuçlarının içine alabilirlerdi? Parayla mı? Tehditle mi? Neyle? Myron, B i l m i y o r u m , dedi, Jimmy Blaine oymayı b i t i r d i . Bu bir tavşandı. Oldukça da güzel sayılırdı. Sonunda bir kuş cıvıldadı, ama bu hiç de güzel bir ses değildi. Bir melodiden ziyade gaklamayı andırıyordu. Blaine tekerlekli sandalyesini döndürdü. B i r şey yemek ister misiniz? diye sordu.

-Öğlen yemeğini hazırlamak üzereydim. Myron saatine baktı. Geç oluyordu. Ned TunwellTe yapacağı görüşme için ofise dönmek zorundaydı.

-Teşekkürler, ama gerçekten gitmek zorundayım.

-O zaman başka bir zaman. Bu konuyla işiniz tamamen bittiğinde. Myron,

-Tamam, dedi.

Blaine tavşanın üzerindeki ahşap tozlarını üfledi.

-Hâlâ anlamıyorum, dedi.

-Neyi? Tavşanı elinde tepe taklak çevirerek bitirdiği yapıtına baktı, bunu her açıdan inceledi. B i r anne gerçekten de o kadar mesafeli ve soğuk olabilir m i ? diye sordu.

-Ona ne kadar para önerdiler? Onu ne kadar korkuttular? Lanet olsun, dünyada bir anneye oğluna bunların yapılmasına göz yumduracak kadar büyük miktarda para ya da korku var mıdır? Kafasını salladı, ahşap tavşanı kucağına bıraktı.

-Sadece bunu anlayamıyorum. Myron da anlayamamıştı.

Bölüm 41 M yron, Ford Taurus una bindi ve doğuya yöneldi.

Birkaç m i l boyunca tek bir arabaya rastlamadan yol aldı.

Etraf çoğunlukla ağaç kaplıydı. Çok sayıda ağaç. Evet, dışarısı muhteşemdi. Myron pek açık havadan hoşlanan türden birisi değildi. Avlanmaz, balık avlamaz ya da buna benzer başka bir şey yapmazdı. Manzaranın çekici olduğu kesindi ama ona göre değildi. Ormanda yalnız olmak ona hep Deliverance daki Ned Beatty i anımsatırdı. Onun kalabalığa ihtiyacı vardı. Harekete ihtiyacı vardı. Gürültüye ihtiyacı vardı.

Şehir gürültüsünedomuz çığlığına değil.

A r t ı k hem Alexander Cross hem de Curtis Yeller ın ölümleri hakkında yirmi dört saat öncesine kıyasla çok daha fazla şey biliyordu, ancak t üm bu olanların Valerie Simpson ın başına gelenlerle en ufak bir bağlantısının olup olmadığından hâlâ emin değildi. Ve onun asıl peşinde olduğu b i l g i de buydu.

Alt ı y ı l önce işlenen heyecan uyandırıcı bir cinayeti kurcalamak eğlenceli

olabilirdi, ama bu konu dışıydı. O, Valerie Simpson m katilini istiyordu.

O genç, işkence yüklü hayatı söndürmeye karar veren insanı bulmak istiyordu. İsterseniz bunu bir hatayı düzeltmek olarak adlandırın. Ya da kurtarma veya kahramanlık kompleksi olarak isimlendirin. Buna dilerseniz cesaret ve centilmenlik deyin. Hiç önemli değil. Her şey Myron açısından çok daha basitti: Valerie bundan daha i y i sini hak etmişti.

Yollar halâ ıssızdı. Yolun i k i tarafındaki bitki örtüsü bulanık yeşil bir duvara dönüşmüştü. Bildiklerini birleştirmeye başladı. Errol Swade ve Curtis Yeller ın yerleri, Jimmy Blaine ve ortağı tarafından belirlenmişti. Bir kovalamaca yaşanmıştı. İster yasal, isterse de yasadışı olsun, Jimmy Blaine, Curtis Yeller a. ateş etmişti. Blaine nin kurşunlarından teki büyük olasılıkla Curtis Yeller ın kaburgalarına isabet etmişti, ancak k i l i t gerçek şuydu k i ; başka birisi Yeller ı yakın menzilden kafasından vurmuştu. Farklı kalibre silah kullanan birisi.

Polis olmayan birisi.

O zaman Curtis Yeller T k im vurmuştu? Yanıt artık oldukça açık görünüyordu.

Senatör Cross un adamlarıgangsterler ya da güvenlik güçleri veya her ne olarak adlandınlıyorlarsa onlaryanlannda silah taşıyorlardı. Hem Amanda West hem de Jimmy Blaine bunu tasdiklemişti. Kesinlikle böyle bir fırsat yakalamışlardı. Gerekçeleri olduğu da kesindi. Cross un Myron a yalan söyleyip söylemediği önemli değildi. Her halükârda Curtis Yeller ve Errol Swade nin ölmesi senatörün i y i l i ğ i ne olacaktı. Yaşayan şüpheliler konuşabilirlerdi.

Yaşayan şüpheliler uyuşturucu kullanımına dair hikâyeler anlatabilirlerdi.

Yaşayan şüpheliler Alexander Cross un bir kahraman olarak öldüğü iddiasını çürütebilirlerdi. Ölüler ise hikâye anlatamazlardı. Daha da önemlisi, ö lü adamlar senatörün adamlarıyla tartışmaya giremezlerdi.

Errol Swade ye gelinceşu gizemli f i r a r i y e ö l d ü r ü l düğü kesindi, büyük olasılıkla da Jimmy Blaine in işittiği o silah sesleriyle. Senatörün adanılan cesedi kolayca saklayab i l i r , daha sonradan da çaresine bakabilirlerdi. Kesin değil, ama büyük olasılıkla durum böyleydi. Errol Swade in çok sayıda dezavantajı vardı. A k ı l l ı değildi. Bir doksan boyundaydı.

Myron, şahsi deneyimlerine dayanarak, bu kadar büyük b i r i sinin gizlenmesinin ne kadar zor olduğunu b i l i r d i . Swade nin polis ağından bu kadar uzun b i r süre kaçabilmiş olma olasılığı çetenin yeraltı güçleri b i r yana bırakılsa dahi, t ı p k ı ifade edildiği gibi, istatistiksel açıdan imkansızdı.

Güneş batmaya başladı. Işık huzmeleri artık doğrudan Myron un gözüne girebilecek kadar yüksek, aynı zamanda güneşlikten sıyrılıp kaçabilecek kadar

da alçak b i r noktadayd ı . Myron gözlerini kısarak yavaşladı. Zihni tekrar işlemeye başladı, bu kez Yeller ın vuruluşunun sonrasını tartmaktaydı.

Bir şekilde Curtis Yeller annesinin kolları arasındaydı ve bir şekilde birisi kadının yerini belirlemişti. Ya para ya da intikam korkusundan dolayıbüyük olasılıkla i k i s i n in b i l e ş i m i y l e Deanna Yeller oğlunun ölümünün peşini bırakmaya ikna edilmişti.

Tabı ki bu senaryoda bir takım sorunlar vardı. Mesela, para. Deanna Yeller ın oğlu altı y ı l önce öldürülmüştüoysa i l k büyük meblağ kadının hesabına beş ay önce aktarılmıştı.

Bu zaman kayması nedendi? Kadın zamanını kollamış, parayı yastığının altında ya da başka bir yerde onca zaman saklamış olabilirdi. Ama bu da kulağa kesinlikle doğru gelmiyordu.

Diğer yandan, eğer para gerçekten yeniyse, soru çok daha odaklı b i r hâl alıyordu: neden, birdenbire, Deanna bu parayı almıştı? Neden, birdenbire, Valerie öldürülmüştü? Ve Pavel in tüm bu olanlarla alakası neydi? Bunlar i y i sorulardı. Ama henüz bir yanıtları yoktu, yine de i y i sorulardı. Belki Ned Tunwell işe yarar bir şeyler b i l i yordu.

Birden Myron un gözü bir şeye takıldı. Kafasını kaldır ıp baktı. Dikiz aynasında birdenbire bir araba belirdi. Büyük bir araba. İçerisi görülmesin diye renkli cam takılmış siyah bir araba. New York plakalıydı.

Siyah araba sağma doğru dolandı, dikiz aynasından yok olup yolcu aynasında belirdi. Myron arabanın hareketlenişini seyretti. Ayna üzerindeki uyan ona nesnelerin göründüklerinden daha yakın olabileceklerini anımsattı: İpucu i ç in teşekkürler.

Siyah araba hafifçe hızlandı. Yanına geldiğinde, Myron bunun uzun bir limuzin olduğunu gördü. Uzun bir L i n c o l n Continental. Ekstra uzun. Yan pencereler de, içerisi görünmesin diye, renkliydi. Bu tıpkı devasa bir havacı güneş gözlüğüne bakmak gibi bir şeydi. Myron yansımada kendisini görebiliyordu.

Gülümseyerek el salladı. Yansıması da ona gülümseyip el salladı. Yakışıklı şeytan.

Araba şimdi Myron unkiyle başa baştı. Sürücü tarafındaki arka cam yavaş yavaş açıldı. Myron yaşlıca bir adamın kafasını dışarı çıkartarak Grey Poupon u sormasını bekledi.

Bunun yerine bir silah belirince yaşadığı şaşkınlık tahmin edilemez boyuttaydı. En ufak bir uyarı olmaksızın silah i k i kez ateşlendi, M y ron un arabasının yolcu tarafındaki ön ve arka tekerlekleri vurdu. Myron birdenbire

savruldu.

Kontrolü tekrar ele almak için çabaladı. Araba yoldan çıktı. M yron direksiyonu kırdı ve bir ağaca vurmaktan son anda kurtuldu. Ford Taurus pat diye düşerek durdu.

Limuzinden dışarı i k i adam atladı ve ona doğru yöneldi.

Her i k i s i n in de mavi takım elbisesi vardı. Teki bir de Yankees şapkası takmıştı. Takım elbise ve beyzbol şapkasıilginç bir kombinasyon. Ellerinde silahları da vardı. Surat ifadeleri ciddi ve sertti. M y r o n kalbinin boğazında attığını hissetti. Silahsızdı.

Silah taşımaktan hoşlanmazdı; ahlaki bir sebepten değil, silahlar büyük ve rahatsız edici olduğu için, dolayısıyla da nadiren silah kullanıyordu. Win onu uyarmıştı, ama böyle bir konuda W i n i k im dinlerdi ki? Myron dikkatsiz davranmıştı.

Bazı güçlü insanların canını sıkıyordu, dolayısıyla çok daha h a z ı r l ı k l ı olmalıydı. En azından torpido gözünde bir silah bulundurmalıydı.

Şahsi pişmanlıklar i ç in biraz geç kalmıştı. Ayrıca böyle bir şeye bir daha ihtiyacı da olmayabilirdi.

İ k i adam yaklaştı. Myron, başka ne yapacağını bilemeden, görünmemeye çalıştı. Araba telefonunu kaptı.

Adamlardan teki,

-Çabuk k ı ç ı n ı o arabadan k a l d ı r ! diye bağırdı. Myron,

-Tek bir adım daha atarsanız sizi olduğunuz yere mıhlarım, dedi. Bay Blöf.

Sessizlik oldu.

Myron sinirli bir şekilde numarayı çevirdi. Hemen o an, dal k ı n l ı s ı n ı andıran bir ses işitti ve hat g i t t i . Yankees şapkal ı katil antenini kırmıştı.

Bu hiç de i y i b i r şey değildi. M y r o n yere eğilmiş hâlde kaldı. Torpido gözünü açtı ve içine doğru uzandı. Harita ve ruhsattan başka hiçbir şey yoktu.

Gözleri büyük bir hevesle silah olarak kullanılabilecek b i r şey bulmak i ç in yerleri taradı. Görebildiği tek şey çakmaktı. Bunun i k i silahlı katil karşısında etkin olacağından ise şüphedeydi.

Haritalar, ruhsat, çakmak. Eğer M y r o n aniden MacGyver a dönüşmezse, başı ciddi beladaydı.

A r t ı k etrafta dolanan ayak seslerini işitebiliyordu. Myron un kafası bir çözüm bulmaya çalıştı. A k l ı n a hiçbir şey gelmedi. Sonra limuzinin kapısının tekrar açıldığını i ş i t t i .

Bunu belli belirsiz bir küfür takip etti. Sanki, Lanet olsun,gibi b i r şey.

Sonra da derin b i r iç çekiş.

-Bolitar, lanet olası bir oyun i ç in burada değilim. Ses Myron da bir ürperti yarattı. Göğsünde bir şey sertleşti.

New York aksanı. Dahası, bir Bensonhurst aksanı. Frank Ache. Bu hiç de i y i değildi.

-Çabuk o arabadan dışarı çık, lanet herif. Seni öldürmeyeceğim. Myron,

-Adamların biraz önce lastiklerime nişan aldı, diye seslendi.

-Doğru, eğer ölmeni isteseydim, lanet kafanı uçurmuş olurlardı. Myron bunu şöyle bir düşündü. İ y i bir nokta, dedi.

-Evet, ya şuna ne dersin? Burada, arkada i k i tüfeğim var. Eğer senin ölmeni isteseydim, B i l l y ve Tony e senin araba olarak adlandırdığın şu teneke parçasını paramparça ettirebilirdim. Myron,

-Diğer i y i bir nokta daha, dedi.

Frank,

-Şimdi, hemen o lanet arabadan dışarı ç ı k ! diye bağırdı.

-Lanet olası t üm günüm sana ayrılmadı. Pis herif. M y r o n u n gerçekten de başka bir şansı yoktu. Kapıyı açıp d i k i l d i . Frank Ache arka koltuğa kendisini hızla attı.

B i l l y ve Tony ona sert sert baktılar.

Frank,

-Buraya gel, diye seslendi.

Myron arabaya yürüdü. B i l l y ve Tony yolunu kestiler.

Yankee şapkalısı,

-Bana silahını ver, dedi.

-Sen B i l l y misin, Tony mi?

-Silah. Hemen şimdi. Myron gözlerini kısarak beyzbol şapkasına baktı.

-Bir saniye bekle, gidip getireyim. Ektirdin, değil mi?

-Ne?

-Takım elbise üzerine beyzbol şapkası takıyorsun. Ekt i r d i ğ in saçlarını saklıyor olmalısın. İ k i adam birbirlerine baktılar. Myron, Bingo, diye düşündü.

Şapkalı adam,

-Şimdi pis herif, dedi.

-Şu silahı ver. Pis herif. Eşkıyaların haftalık kelimesi.

-Lütfen demedin. Frank ın sesi arabanın içinden yükseldi.

-Tanrı aşkına, B i l l y , tabancası falan yok. Sadece seninle kafa buluyor. B i l l y n i n bakışları iyice sertleşti. M y r o n gülümsedi, ellerini göğe açtı, omzunu s i l k t i .

Tony kapıyı açtı. Myron arka koltuğa kaydı. Tony ve B i l l y öne doğru

hareketlendiler. Frank b i r düğmeye bastı ve arka kompartımanı ön koltuklardan ayıran bir ara bölme yavaşça yükseldi. Limuzinde bir bar ve VCRTi televizyon vardı.

İçerisi bir tür kraliyet kırmızısı, aslına bakılırsa kan kırmızısıydı, ki Frank m geçmişi göz önüne alındığında, büyük olasılıkla bu temizlik masraflarını büyük oranda düşüren bir uygulamaydı.

Myron,

-Hoş bir dekor Frank, dedi. Frank alışılageldik giysilerine bürünmüştübirkaç beden küçük kadife taklidi bir eşofman. Bu sarı kenarlı yeşil bir eşofmandı. Ön fermuarı, tıpkı insanların yetmişli yıllarda diskolarda yaptıkları gibi, yarıya kadar i n d i r i l m i ş t i . Midesi bir kaç gebelik geçirmişçesine büyüktü. Keldi. Konuşmaya başlamadan önce Myron a birkaç saniye baktı.

K ı ç çatalımda emeklemek hoşuna mı gidiyor Bolitar? Myron gözlerini kırptı.

-Tanrım, Frank, bu çok iştah açıcı bir düşünce.

-Sen çatlak, lanet bir herifsin, bunu b i l i y o r musun? Neden sürekli olarak beni sinirlendirmeye çalışıyorsun? Ha? Myron,

-Hey, b i r i l e r i k ı z arkadaşına tecavüz etsinler d i ye eşkıyalarımı sağa sola gönderen ben değilim, dedi.

Frank parmağını M y r o n u n göğsüne yöneltti.

-Bunun olacağını bilmiyor muydun? Bunu sen istemedin mi? Myron hareketsiz kaldı. Bu adamın karşısında Jessica konusunu açmak aptallıktı. Her ne kadar imkânsızmış gibi görünse de, bunun şahsi bir şeye dönüşmesine i z in veremezd i . Bu i k i şeyi birbirinden ayırmalı, Frank i hayatının aşkına büyük zarar vermeye çalışan bir adam olarak düşünmemel i y d i . Bu tür düşüncelere kapılmak en iyi ihtimalle amaca zararlıydı.

En kötüsü ise, intiharla sonlanırdı.

Frank,

-Seni uyardım, diye devam etti.

-Hatta ciddi o l duğumu anlaman i ç in Aaron u gönderdim. Aaron a günlük ne kadar ödüyorum, b i l i y o r musun? Myron, Artık pek fazla harcaman olmayacak, dedi.

Frank,

-Ha, ha, gülmekten ölüyorum, diye yanıtladı, ama gülmüyordu.

-Sana karşı mantıklı davranmaya çalıştım.

Şu Crane adlı çocuğu almana göz yumdum. Ya sen bana nasıl teşekkür ettin?

Düşüncesizce davranarak. Myron,

-Ben k a t i l i bulmaya çalışıyorum, dedi.

-Ve bu benim umurumda olmalı, öyle mi? Lanet olası Batman i oynamak mı istiyorsun, tamam, yap bakalım, ama bu bana tek bir kuruşa mâl olmasın. Eğer bana ek maliyet ç ı kartırsan, çizgiyi geçtin demektir. Pavel benim açımdan para demekti. Myron,

-Pavel aynı zamanda da yaşı tutmayan kızlarla yatıyordu, dedi.

Frank ellerini havaya kaldırdı.

-Hey, bir adamın kendi yatak odasında ne tür özel şeyler yaşadığı beni kesinlikle i l gilendirmez.

-Çok ileri düşünceli birisin Frank. Yoksa oyunu Demokratlara mı veriyorsun?

-Bak lanet herif, Pavel in yaptıklarından haberdar o l duğumu duymak mı istiyorsun? Tamam, biliyordum. Pav e l in küçük çocukları becerdiğini biliyordum. Öyleyse ne olmuş? Ben Pavel Menansi yi Rahibe Teresa gibi gösteren adamlarla çalışıyorum. İş hayatımı toplayarak ve seçerek yürütemem.

Dolayısıyla ben kendime tek bir basit soru sorar ı m : Adam bana para kazandırıyor mu? Eğer bu sorunun yanıtı evetse, o zaman olay bitmiştir. İşte, benim k u r a l ım bu.

Pavel bana para kazandırıyordu. Hepsi bu. Myron hiçbir şey söylemedi.

Ache nin esas konuya gelmesini bekliyordu, ki bunun kafaya sıkılan bir mermi olmamasını da içten içe ümit etti.

Frank bir paket sakız çıkarttı. Dentyne. Tekini ağzına attı.

-Ama seninle felsefi bir konuşma yapmak için burada değilim. Gerçek şu k i ; Pavel öldü. A r t ı k bana para kazandırmıyor, dolayısıyla kurallarım artık geçerli değil. A n l ı y o r musun?

-Evet. Frank,

-Ben basit bir iş adamıyım, diyerek devam etti.

-Pavel artık bana para kazandıramaz. Dolayısıyla artık araHARİKAN COBEN mızda birbirimizden şikâyetçi olmamızı gerektiren hiçbir şey yok.

Yaşamaya devam edeceksin. Seni harcamak artık benim açımdan kârlı bir şey değil. A n l ı y o r musun? Myron başıyla onayladı.

-Merhamet dolu bir an mı yaşıyoruz Frank? dedi.

Frank öne doğru eğildi. Gözlen küçük ve siyahtı.

-Hayır lanet herif, yaşamıyoruz. B i r dahaki sefere aptalca davranmayacağını.

K ı z arkadaşını saklamanın sana bir faydası olmayacak.

Onu bulacağım. Ya da onun yerine başka birisinin çaresine bakacağım.

Anneciğin, babacığın, arkadaşlarmlanet olsun, hatta şu geri zekâlı berberin.

-Onun adı Pierre. Ve kendisine güzellik uzmanıdiye hitap edilmesini tercih eder. Frank doğrudan gözlerinin içine baktı.

-Benimle dalga mı geçiyorsun? Myron,

-Biraz önce ebeveynlerimi anarak tehdit ettin, dedi.

-Buna yanıt vermenin uygun şekli başka ne olabilirdi? Frank yavaşça başını salladı ve arkasına yaslandı. B i t t i .

Şimdilik. Düğmeye bastı ve aradaki paravan aşağı kaydı.

Billy,

-Evet Bay Ache? dedi.

-BolitarTn arabası i ç in bir çekici çağır.

-Peki Bay Ache. Frank tekrar Myron a döndü.

-Çabuk arabamdan defol. İ l k önce kucaklaşmayacak mıyız?

-Dışarı.

-Sana hemen bir soru sorabilir miyim?

-Ne?

-Valerie yi Pavel i korumak için mi öldürttün? Frank çirkin, yün şeridi andıran dişleriyle sırıttı.

-Çık dışarı, dedi.

-Aksi takdirde teslislerini atıştırmalık kullanacağım.

-Tamam, teşekkürler. Seninle sohbet etmek çok güzeldi Frank, irtibatı kopartmayalım. Kapıyı açıp dışarı ç ı k t ı .

Frank koltuk boyunca uzandı ve kafasını açık kapıya dayadı.

-Win e konuştuklarımızı aktar, tamam mı?

-Neden?

-Nedeni seni ilgilendirmez.

Sadece ona anlat. Anladın mı? Myron,

-Anladım, dedi.

Frank kapıyı kapattı. Limuzin uzaklaştı.

Bölüm 42 Triple A olay mahalline oldukça çabuk geldi. M y r o n ofisine saat altı otuzda ulaştı. ıNed henüz gelmemişti. Esperanza ona mesajlarını i l e t t i . Myron ofisine geçti ve arayanları aradı.

Esperanza dahili telefonu çaldırdı.

-Sürtük arıyor. Üçüncü hatta.

-Ona böyle demeyi bırak. Myron ahizeyi kaldırdı.

-Çat ı arasına geri mi döndün? Jessica,

-Evet, dedi. B u çok uzun sürmedi. Myron,

-Ben h ı z l ı çalışırım, dedi.

-Ve bsn ds bundan hiçbir zaman şikâyet etmem. A h ! Jsss,

-Pekâlâ, ne oldu? diye sordu.

B i r i s i Pavel Menansi yi öldürdü. A r t ı k A c h e n i n koruyacağı hiçbir şey kalmadı. B u kadar basit mi?

-Bu bir iş. Bu adamlarla yapılan iş hep basittir.

-Kâr yok, öldürmek yok. Myron,

-Temel kural b u , dedi.

-Bu gece uğrayacak mısın?

-Evet.

-Ama bir kuralımız olacak.

-Öyle mi?

-Valerie Simpson dan, cinayetlerden ya da bunlarla alakalı hiçbir şeyden bahsetmeyeceğiz. Hepsini unutacağız. Myron,

-Bunun yerine ne yapacağız? diye sordu.

-Çatlayana kadar sevişeceğiz. Myron,

-Sanırım buna dayanabilirim, dedi.

Esperanza kafasını içeri uzattı ve,

-Buraaadaaaa, dedi.

Myron, Esperanza ya kafasını salladı ve Jessica ya,

-Seni daha sonra arayacağım, dedi.

Ahizeyi tekrar yerine bıraktı. Ayağa kalkıp bekledi. Jessica yla baş başa geçirilecek bir akşam. Kulağa harika geliyordu. Aynı zamanda da korkunç. Her şey çok h ı zl ı ilerliyordu.

Kontrolü kaçırmıştı. Jess geri dönmüştü ve her şey hiç olmadığı kadar i y i görünüyordu. Myron bundan endişe duydu.

Genelde son seferinde yaşadığı türden diğer bir yıkımdan canlı çıkıp çıkamayacağını, bu acının üstesinden gelip gelemeyeceğini merak ediyordu.

Ayrıca kendisini korumak i ç i n ne yapabileceğini de düşündü, bunun yanıtının hiçbir şey o l duğunu fark etti, savunmaya geçmekte daha iyi olabilmeyi dilerdi.

Ned Tunwell ofise g i r d i , elini öne doğru uzatmıştısan • ki gecenin geç saatlerinde yayınlanan bir şov programında perdenin arkasından çıkan coşkun bir misafiri andırıyordu.

Myron bir an i ç in onun seyircilere el sallayacağını bile düşündü.

Myron un elini sıktı.

-Selam M y r o n !

-Selam Ned. Lütfen otur. Ned in gülümseyişi Myron un ses tonuyla b i r l i k te silindi.

-Hey, Duane yle alakalı kötü bir şey yok, öyle değil mi?

-Hayır. Hâlâ ayaktaydı, sesi panik yüklüydü.

-Sakatlanmadı, değil mi?

-Hayır, Duane i y i .

-Harika. Gülümseyişi geri geldi. İ y i bir adamı kontrol altında tutmak çok zordu.

-Dünkü şu maçharikaydı. Harika, Myron. O kendine gelişiherkes bundan bahsediyor. Bıraktığı etki dehşet verici. Bunu daha i y i programlayamazdın.

Açıkçası ben altıma işedim.

-Hıhu. Otur Ned.

-Tabi. Ned oturdu.

M y r o n adamın koltukta i z bırakmayacağını ümit etti.

-Sadece birkaç saat sonra Myron. Büyük gün. Cumartesi yarı finalleri. Büyük canlı bir kalabalık, müthiş bir TV izleyici kitlesi. Duane nin Craig karşısında sence şansı var mı? Gazeteler pek öyle düşünmüyor gibi görünüyor. Thomas Craig, ikinci seri başı ve tenisin en önde gelen servis ve smaç oyuncusu, bu günlerde kariyerinin en i y i oyununu çıkartmaktaydı. Myron,

-Evet, dedi.

-Duane nin sırasının geldiğini düşünüyorum. N e d i n gözleri ışıl ısıldı.

-Vay be. Eğer bunu b i r şekilde başarabilirse... Sustu, sadece kafasını salladı ve s ı r ı t t ı .

-Ned? Başını kaldırdı. Gözleri fal taşı gibi açıktı.

-Evet?

-Valerie Simpson ı ne kadar i y i tanıyordun? Ned tereddüt etti. Gözleri biraz donuklaştı.

-Ben mi? Myron başını salladı.

-Sanıyorum biraz.

-Sadece biraz mı?

-Evet. Sinirli bir tarzda gülümsedi, buna engel olmaya çalıştı.

-Neden, ne oldu k i ?

-Ben daha farklı şeyler duydum.

-Öyle m i ? N i k e ı n onunla sözleşme imzalamasına senin aracı olduğunu işittim. Onun hesabını da sen tutmuşsun. Ned hafifçe kıpırdandı.

-Evet, pekâlâ, sanırım öyle.

-O zaman onu oldukça i y i tanıyor olman lazım. B e l k i , sanırım öyle.

Neden bana bunu soruyorsun M y ron? Sorun ne?

-Bana güveniyor musun Ned?

-Hayatım üzerine Myron. Bunu biliyorsun.

Ama bu konu bana acı veriyor. A n l ı y o r musun?

-Onun ölümü ve diğer yaşananlar mı demek istiyorsun? Ned yüzünü sanki limon yemiş gibi ekşitti.

-Hayır, dedi.

-Onun kariyer kaybı demek istemiştim. O, NikeTa sözleşme imzalattırdığım i l k kişiydi. Beni zirveye taşıyacağını düşünmüştüm. Bunun yerine beni beş y ı l geri götürdü. Bu çok acı vericiydi. Diğer bir Bay Hassas.

Ned,

-Başarısızlığa uğradığında, dedi,

-en büyük zararı k im gördü? Haydi, tahmin st. Myron sorunun saçma sapan olduğunu düşündü ama Ned o beklentili suratla yanıtı işitmeyi bekliyordu. Myron sonunda,

-Yoksa bu sen m i y d i n Ned? dedi.

-Lanet olsun, kesinlikle bendim. Tabanı boylamıştım.

Oraya öylece f ı r l a t ı l ıp atılmıştım. Tırmanmaya en baştan başlamam gerekti; Valerie ve onun çöküşünden dolayı. Beni sak ı n yanlış anlama Myron. Şimdi çok iyiyimtahtaya vur. Parmağını masaya vurdu.

Myron da aynısını tekrarladı. N e d i n alaycı sözleri sonlanmıştı.

Myron,

-Alexander Cross u tanıyor muydun? diye sordu.

Ned in kaşlarından ikisi birden havaya kalktı.

-Hey, neler oluyor burada?

-Bana güven Ned.

-Güveniyorum Myron, gerçekten, hadi ama...

-Bu basit bir soru: Alexander Cross u tanıyor muydun?

-Onunla bir kez karşılaşmış olabilirim, hatırlamıyorum.

Valerie aracılığıyla tabi k i . B i r l i k te gibiydiler.

-Ya sen ve Valerie?

-Valerie ve bana da ne olmuş?

-Sizin de bir birlikteliğiniz var mıydı? Ned elini uzatarak dur işareti yaptı.

-Hey, yeter! Bak Myron, seni seviyorum, gerçekten seviyorum. Dürüst bir adamsın. Benim gibi ahlaklısın

-Hayır Ned, sen dürüst ve ahlaklı falan değilsin. Beni oyalayıp duruyorsun. Alexander Cross u tanıyordun. Aslına bakılırsa, onun öldürüldüğü gece sen de

Old Oaks daydm Ned ağzını açtı ama en ufak bir ses çıkmadı. Başını hay ı r manasında sallamayı başardı.

-İşte. M y r o n ayağa kalktı ve ona parti misafir listesini uzattı.

-Sarıyla boyalı yere bak. E. Tunwell. Edward ya da Ned. Ned kâğıda baktı, sonra kafasını kaldırdı, ardından tekrar baktı. B u uzun zaman önceydi, dedi.

-Bunun olan b i tenle ne alakası var k i ?

-Neden bu konuda yalan söylüyorsun?

-Söylemiyorum.

-Sen bir şeyler saklıyorsun Ned.

-Hayır, saklamıyorum. Myron ona baktı. N e d i n gözleri etrafı taradı, kendisine güvenli bir bölge aradı ama bulamadı.

-Bak Myron, bu senin düşündüğün gibi bir şey değil.

-Ben hiçbir şey düşünmüyorum, dedi.

-Onunla yattın mı? diye sordu.

H a y ı r ! Ned sonunda kafasını kaldırmıştı, sabit gözlerle M y r o n a baktı. B u lanet olası dedikodu neredeyse kariyerimi sonlandırdı. Bu, şu aşağılık Menansi nin benim hakkımda etrafa yaydığı b i r yalan. B i r yalan Myron, yemin eder i m .

-Bunu insanlara Pavel Menansi mi söyledi? Ned başıyla onayladı.

-O hasta bir orospu çocuğu.

-Çocuğuydu.

-Ne?

-Pavel Menansi öldü. Onu dün gece birisi öldürdü. Göğsünden vurdu. Valerie nin başına gelene çok benzer bir durum. Myron kısa bir an için durakladı. Sonra parmağıyla Ned i işaret etti.

-Sen, dün gece neredeydin? Ned in gözleri i k i g o l f topu gibiydi.

-Bunu benim... Myron omuz silkti.

-Eğer saklayacak hiçbir şeyin yoksa...

-Yok!

-O zaman bana olan biteni anlat.

-Hiçbir şey olmadı.

-Bana anlatmadığın şeyne Ned?

-Hiçbir şey Myron. Yemin ederim Myron iç çekti.

-Valerie Simpson Tn kariyerine ciddi derecede zarar verdiğini i t i r a f ettin. Onun yaptığı şeyden dolayı hâlâ acı çektiğinide ifade ettin. Pavel Menansi nin senin hakkında etrafa çeşitli dedikodular yaydığını söyledin.

Aslına bakılırsa kısa b i r süre önce öldürülen b i r kurbanasenin sözlerinden

alıntı yapıyorum hasta bir orospu çocuğudedin.

-Hey, yapma ama, bu sadece sözün gelişiydi. Ned t üm bu olan bitenden gülümseyerek kurtulmayı denedi, ama Myron un yüz ifadesi ciddiydi.

-Ben hiçbir şey imâ etmedim.

-Belki öyle, belki de değil. Ancak Nike daki amirlerinin, hakkında anlatılacaklara nasıl tepki vereceklerini bilemiyorum. Ned gülümsemeye devam etti ama artık bunun arkasında başka şeyler vardı.

-Hey, ciddi olamazsın.

Etrafta buna benzer dedikodular yayarak dol aşamazsın. Myron,

-Neden? dedi.

-Beni de mi öldürürsün? Ned,

-Ben kimseyi öldürmedim! diye bağırdı.

Myron korkmuş numarası yaptı.

-Bilmiyorum...

-Bak, Valerie beni o gece dışarı çıkarttı, tamam mı? İşte bu kadar. Öpüştük, ama bunun ötesine geçmedik, yemin eder i m . Myron,

-Hey, hey, biraz dur bakalım, dedi.

-Baştan başla. Partideydin. Ned koltuğunun kenarına doğru kaydı, artık kelimeler ağzından büyük bir hızla dökülüyordu.

-Doğru, partideydim, tamam mı? Valene de öyle. Oraya b i r l i k te gittik. Çok heyecanlıydı, çünkü Alexander nişanlarını anons edecekti. Ama oğlan sözünden cayınca, Valerie gerçekten çok sinirlendi.

-Neden sözünden caydı?

-Babası. Alexander m bu i l i ş k i y i bitirmesini istedi.

-Senatör Cross mu? H ı h ı ı . Myron,

-Neden? diye sordu.

-Bunu nereden b i l e b i l i r im ki? Valerie bana adamın büyük bir kalleş olduğunu söyledi. Ondan nefret ediyordu. Ama Alexander babasının isteğine hernen boyun eğince. Valerie çileden ç ı k t ı . İntikam almak istiyordu.

Küçük bir ödeşme.

-Ve sen de elinin altında hazırdın, öyle mi? Ned parmağını şaklattı.

-Doğru, kesinlikle, hemen elinin altındaydım. İşte bu kadar. Bu benim hatam değildi Myron.

Yanlış zamanda yanlış yerdeydim. Anlıyorsun, değil mi? Myron,

-O zaman b i r l i k te dışarı çıktınız, diye konuşmayı sürdürdü.

-Dışarı ç ı k t ı k ve bir barakanın arkasında durduk. Sadece öpüştük, yemin ederim. Bunun ötesinde bir şey olmadı.

Sadece öpüştük. Sonra bir t a k ım sesler işittik, dolayısıyla durduk. Myron oturup arkasına yaslandı.

-Ne sesi? İ lk başta birisinin tenis toplarına vurduğunu işittik. Sonra sesler yükselmeye başladı. Bunlardan teki AlexanderTn sesiydi.

Sonra onun korkunç ç ı ğ l ı ğ ı n ı duyduk. Myron,

-Ne yaptın? diye sordu.

-Ben mi? İ l k başta hiçbir şey. Valerie de bir çığlık attı.

Sonra çılgınca koşmaya başladı. Onu takip ettim. Kısa bir an i ç in onu gözden kaybettim. Sonra köşeyi döndüm ve onu ileride, olduğu yerde öylece dikilirken gördüm. Yanma vardığımda neye baktığını fark ettim. Alexander çimenler arasında, kan içerisindeydi. Arkadaşları kaçmaya başladı. Büyük zenci oğlan, cesedin başında dikiliyordu. Tek elinde tenis raketi, diğerinde ise büyük bir bıçak vardı. Myron öne doğru eğildi. K a t i l i gördün mü? Ned başını salladı.

-Yakından ve şahsen. İ r i yarı zenci birisiydi, öyle mi?

-Evet.

-Orada kaç kişi vardı? İ k i . İkisi de zenciydi. Teoriyi kurgulamak i ç in bu kadarı yeterliydi. Ned yalan söylemiyordu, M y r o n da böyle b i r şeye ihtimal vermiyordu.

-Peki, sonra ne oldu? Ned kısa bir an için sustu.

-Valerie yi hiç en başarılı döneminde gördün mü? Yani kortta demek istiyorum.

-Evet.

-Gözlerindeki o bakışa şahit oldun mu?

-Ne bakışı?

-Bazı sporcularda bu vardır.

Larry Bird de de vardı. Joe Montana. Michale Jordan. Belki sende de vardı. Pekâlâ, Val de öyle bakardı, işte o anda da aynen bu şekilde bakıyordu.

Ufak tefek zenci oğlan diğerine bağırmaya başladı, Bak ne yaptın? Sen deli misin?türü şeyler söylüyordu. Sonra koşmaya başladılar. Doğrudan bize doğru koştular. Bana gelince, ben de koştum. Ben aptal değilim. Ama Val kaçmadı. Sadece orada öylece d i k i l d i ve bekledi. Yanma yaklaştıklarında büyük bir ç ı ğ l ı k attı ve ufak tefek zenciye saldırdı. Buna inanamadım.

Oğlanı tıpkı bir defans oyuncusu gibi durdurdu. İkisi de yere yuvarlandı.

Oğlan ona tenis raketiyle vurdu ve elinden kurtulmayı başardı.

-Onları net b i r şekilde görebildin mi?

-Oldukça i y i gördüğümü düşünüyorum.

-Hiç Errol Swade nin resimlerini gördün mü?

-Evet, tabi k i , bir süre oğlanın resimleri hemen her haberde yayınlandı. B u senin o gece gördüğün oğlan mıydı? Hiç duraksamaksızm,

-Kesinlikle, dedi. B u konuda tek bir şüphem yok. Myron bunu düşündü. O gece oradaydılar. Old Oaks Klüp te.

Myron yanılmıştı. Lucinda Elright da yanılmıştı. Swade ve Yeller sadece sıradan birer öğrenci değillerdi. Myron,

-Peki, sonra ne yaptın? diye sordu.

-Hey, Valerie nin kariyeri zaten yeterince tehlikedeydi. Basına böyle bir şeyle çıkmaya ihtiyacımız yoktu. Dolayısıyla onu partiye geri getirdim. Bu konuda kimseye hiçbir şey söylemedik. Nasıl olsa Val ın tüm bu olanlarla hiçbir alakası yoktubüyük b i r korku içerisindeydi ama bu hiç de şaşırt ı c ı b i r durum değildi. Yani, demek istiyorum k i , bir düşün: Beni dışarı erkek arkadaşını aldatmak i ç in çıkarttı ve hemen o sırada oğlan öldürüldü. Garip, öyle değil mi? Myron başıyla onayladı.

-Hem de çok. Ve Myron, işte sana sorunlu bir ruhu son sınırı aşmaya itecek türden bir olay, diye de düşündü.

Bölüm 43 lyron ve Jessica sözlerini tuttular. Cinayetlerden bahsetmediler.

Birbirlerine sarılıp yattılar ve Thai paketindekileri yerken A M C d e Strangers on a Train i seyrettiler. Seviştiler.

Kucaklaşıp, HâagenDazs yerken Rear Window ü seyrettiler.

Tekrar seviştiler.

Myron kendisini çakırkeyif hissetti. Valerie Simspon, Alexander Cross, Curtis Yeller, Errol Swade ve Frank Acheden oluşan dünyayı tek bir geceliğine unutup gitmişti. Kendisini çok i y i hissediyordu. Fazlasıyla i y i . Varoşları, garaj g i r i şindeki potayı düşünmeye başladı, sonra bu tür düşünceleri kafasından attı.

Birkaç saat sonra sabahın ışıkları onu gerçek dünyaya Dondurma markası Çcv. eri döndürdü. Yaşadığı kaçış bir cennetti, kısa b i r an için, Jessica yla yatakta yatarken, onu kollarıyla sarmalamayı ve hiçbir yere gitmemeyi düşündü. Neden kalkacaktı ki? Gideceği yerde bu yaşadıklarına yakın ne vardı? Buna verecek yanıtı yoktu. Jessica ona biraz daha sıkı sarıldı, sanki düşüncelerini okur gibiydi, ama bu pek uzun sürmedi. İkisi de sessizce giyindiler ve Flushing Meadows a gittiler. Büyük maç o gündü. Amerika A ç ı k Tn son Salı sı. Kadınlar finali, erkekler yarı finalleri arasına sıkıştırılmıştı. Günün i l k maçı i k i numaralı seri başı Thomas Craig ile turnuvanın büyük sürprizi Duane Richwood arasında oynanacaktı.

Kapıdan içeri girdiklerinde, Myron, Jessica ya b i r bilet koçanı verdi.

-İçeride görüşürüz. Duane ile konuşmak istiyorum. Jessica,

-Şimdi mi? dedi.

-Kariyerinin en büyük maçından önce mi?

-Kısa sürecek. Jessica omzunu s i l k t i , ona şüpheci b i r tavırla baktı, b i leti aldı.

Myron oyuncuların dinlenme odasına koşturdu, kapıdaki görevliye k i m l i ğ i n i gösterdi ve içeri girdi. Oda, burasının Grand Slam oynayacak oyuncuların odası olduğu göz önüne alındığında, oldukça gösterişsizdi. Pis pis bebek pudrası kokuyordu. Duane bir köşede tek başına oturuyordu.

Walkman ini takmış, başım arkaya yaslamıştı. Myron, her zamanki gibi güneş gözlükleriyle oturduğu için, adamın gözlerinin açık mı kapalı mı olduğunu anlayamadı. Yanma yaklaştığında, Duane nin parmağı müziği kapatt ı . Yüzünü yukarı, Myron a doğru çevirdi. Myron gözlükte kendi yansımasını görebiliyordu.

Bu ona Frank ın limuzininin camlarını anımsattı.

Duane nin yüzü sert bir maskeye bürünmüştü. K u l a k l ı ğını aşağı doğru yavaşça kaydırdı, at nalı gibi boynunu kavrayacak şekilde ensesinde bıraktı. H a f i f bir ses tonuyla, G i t t i , dedi.

-Wanda beni terk e t t i . Myron,

-Ne zaman? diye sordu. Soru aptalca ve konu dışıydı, ama başka ne söyleyebileceğini bilememişti.

-Bu sabah. Ona ne anlattın?

-Hiçbir şey. Duane,

-Sana uğradığını duydum, dedi.

Myron hiçbir şey söylemedi.

-Ona beni otelde gördüğüne ilişkin bir şey söyledin mi?

-Hayır. Duane, Walkman indeki kaseti değiştirdi.

-Dışarı çık, dedi.

-O seni önemsiyor Duane.

-Bunu gösterme şekli çok garip.

-Sadece sorunun ne olduğunu bilmek istiyor.

-Sorun falan yok. Güneş gözlükleri sinirlendiriciydi. Doğrudan Myron a baktı; sanki göz teması kurmuş gibiydiler ama bunu k im bilebilirdi ki? Myron,

-Bu maç çok önemli, dedi,

-ama Wanda kadar da değil. Duane,

-Bunu bilmediğimi mi zannediyorsun? diye laf ı yapıştırdı.

-O zaman ona doğruyu söyle. Duane nin yontulmuş suratı yavaşça gülümsedi.

-Anlamıyorsun, dedi.

-Anlamamı sağla. Walkman ini, kaseti dışarı çıkartıp yerine iterek kurcaladı.

-Gerçeği söylemenin daha i y i olacağını düşünüyorsun, ama gerçeğin ne olduğunu dahi bilmiyorsun. Gerçeği bilmemene rağmen, Doğruyu söylemek seni özgür kılacaktüründen bir şeyler söyleyip duruyorsun. Gerçekler her zaman i n sanı özgür kılmaz Myron. Bazen gerçek, insanı öldürebilir. Myron,

-Gerçeği saklamak işe yaramıyor, dedi.

-Eğer sen sürekli olarak kurcalamasaydın, yarayapaktı.

-Birisi öldürüldü.

Bu peşi bırakılabilecek bir şey değil. Duane, Walkman in kulaklıklarını tekrar taktı.

-Belki de bırakılabilir o l m a l ı , dedi.

Sessizlik yaşandı.

İ k i adam birbirlerine meydan okurcasına baktı. Myron, Walkman den yükselen hafif ritmi işitebiliyordu.

-Alexander Cross un öldürüldüğü gece oradaydın. Yeller ve Swade ile b i r l i k te kulüpteydin. Bakışmaya devam ettiler. Hemen arkalarında, Thomas Craig kapıda belirdi. Birkaç tenis raketi ile seyahat çantasını andıran bir valiz taşıyordu. Telsiz ve k u l a k l ı k l ı güvenlik görevlileri de oradaydı. Duane ye selam verdiler.

-Gösteri zamanı Bay Richwood. Duane ayağa kalktı. Myron a,

-İzninle, dedi.

-Oynamam gereken bir maçım var. Thomas Craig in arkasından yürüdü. Thomas Craig nazikçe gülümsedi. Duane de aynı şekilde karşılık verdi. Şu tenis sporu çok medeniydi.

Myron onların dışarı çıkmalarını seyretti. Terk edilen dinlenme odasında birkaç dakika oturdu.

İ k i adam sahaya girince uzaktan yükselen ç ı ğ l ı k seslerini işitti.

Gösteri zamanı.

Myron locada yerini aldı. Valerie Simpson ı k i m i n ö l dürdüğünü maçtaaslma bakılırsa dördüncü settesonunda fark etti.

Bölüm 44 JVIyron yerine yerleştiğinde Stadyum K o r t u t ı ka basa doluydu.

Duane ve Thomas Craig hâlâ ısınıyorlar, sırasıyla birbirlerine smaç atmaları i ç in yumuşak toplar havalandırıyorlardı.

Fanatikler dalgalandı, birbirlerine karıştı, sohbet etti ve göründüklerinden

emin olmaya çalıştılar. A l ı ş ı l d ı k ünlüler her zamanki gibi oradaydı: Johnny Carson, Alan King, Dav id Dinkins, Renee Richards, Barbara Streisand, Inava Trump.

Jake ve oğlu Gerard locaya indiler.

Myron,

-Bakıyorum da biletler elinize sorunsuz ulaşmış, dedi.

Jake başıyla onayladı.

-Yerler harika.

-Arkadaşlarım için hiçbir şey yeterince i y i olamaz. Jake,

-Hayır, dedi,

-sizin yerlerinizden bahsettim. Ukala şey.

Jake ve Gerard, kesinlikle mükemmel noktalardaki yerlerine tekrar çıkmadan önce, kısa bir an i ç in Jessica ile çene çaldılar. Myron gözleriyle kalabalığı taradı. Bir çok tanıdık yüz vardı. Senatör Bradley Cross, oğlunun eski arkadaşı Gregory Caufield ın da dâhil olduğu maiyetiyle birlikte, oradaydı.

Frank Ache, Myron un bir önceki gün üzerinde gördüğü aynı kadife eşofmanlarla korta gelmişti. Frank, M y r o n a başıyla selam verdi. Myron ona karşılık vermedi. Kenneth ve Helen Van Slyke da oradaydısürpriz, sürpriz.

Birkaç loca ileride oturuyorlardı. Myron, Helen le göz göze gelmeye çalıştı ama o M y r o n u görmemiş gibi davranmak i ç in büyük bir çaba harcıyordu.

Ned Tunwell ve Arkadaşları her ne kadar böyle bir şey anlaşılır olsa da, onları Barney ve Arkadaşlarıyla karıştırmamak gerekirdi her zamanki localarmdaydılar. Ned de M y r o n u görmemiş gibi davranmak i ç in elinden gelen çabayı sarf ediyordu. Bugün çok daha durgun görünüyordu.

Jessica,

-Hemen geri döneceğim, dedi.

Myron oturdu. Henry Hobman çoktan oyunun havasına girmişti. Myron,

-Selam Henry, dedi.

Henry,

-Kafasını karıştırmayı kes, dedi.

-Senin işin onu mutlu etmek. Myron yanıtlamaya dahi tenezzül etmedi.

Sonunda W i n de geldi. B i r g o l f kulübünün pembe gömleğiyle parlak yeşil pantolonunu giyinmişti. Ayakkabıları beyazdı, boynuna da sarı bir süveter dolamıştı. Win,

-Selam, dedi.

Myron kafasını salladı.

-Seni k im giydirdi? B u son moda.

-Dünyayla uyum sağlamıyorsun.

-Pardon moi Mösyö Aziz Laurent. W i n oturdu.

-Duane ile konuştun mu?

-Küçük bir moral konuşması yaptık. Jessica geri döndü. Win i yanağına öpücük kondurarak selamladı. Ona,

-Teşekkür ederim, diye fısıldadı. Win hiçbir şey söylemedi.

Ulusal marş için ayağa kalktılar. Bu bitince, hoparlörden yükselen İ n g i l iz aksanlı ses herkesten başlarını eğerek büyük Pavel Menansi anısına yapılacak bir dakikalık saygı duruşuna katılmalarını rica etti. Başlar eğildi.

Kalabalık sessizleşti.

Birisi burnunu çekti. W i n gözlerini devirdi. İ k i dakika sonra da maç başladı.

Oyun muhteşemdi. Her i k i adam da güçlü oyuncuydu, ama hiç kimse böyle bir şey beklememişti. Tempo sanki başka bir dünyaya aitmiş gibiydi.

Çok daha hızlı bir gezegene.

I B M servis hızölçeri sürekli olarak kalabalıktan

-Ooo seslerinin yükselmesine sebep oluyordu. Sayılar pek uzun sürmüyordu.

Hatalar yapıldı ama aynı zamanda muhteşem atışlar da gerçekleştirildi.

Bunlar, güç açısından on katına çıkart ı l m ı ş alışıldık servis ve smaçlardı.

Duane şuursuzdu. Topa alışılmadık b i r öfkeyle vuruyordu, sanki top ona karşı b i r suç işlemiş gibiydi. Myron i k i adamı da bundan daha i y i oynarken görmemişti.

Win uzandı ve fısıldadı:

-Moral konuşmasının etkisi o l m a l ı . BÜYÜK VURUŞ

-Wanda onu terk e t t i . Win, başını sallayarak, A h , dedi.

-İşte bu durumu açıklıyor. Engeller ve üzerindeki baskı ortadan k a l k t ı .

-Sebebinin bu olduğunu düşünmüyorum Win.

-Eğer öyle diyorsan... Myron sinirlenmedi. Bu, kör bir adamla renkler üzerine konuşmak gibi bir şeydi.

Duane i lk seti 62 kazandı. İkinci set uzatmaya g i t t i , bunu da Thomas Craig aldı. Üçüncü set başlarken, Win,

-Ne öğrendin? diye sordu.

Myron, ses tonunu düşük tutmaya çalışarak, bildiklerini ona aktardı.

Bir noktada, Ivana Trump ona susmasını işaret etti. W i n ona doğru elini salladı.

-Beni anımsadı. Büyük başarı. Myron,

-Gerçeklere dön, dedi.

Üçüncü sette saha değiştirilirken, Win,

-O zaman, i lk başlarda Valerie nin Pavel Menansi hakkında tehlikeli bir şeyler b i l d i ğ i i ç in öldürüldüğünü düşünüyorduk. Şimdi ise onun Alexander Cross un öldürüldüğü gece gördüğü b i r şeyden dolayı ortadan kaldırıldığına inanıyoruz. Myron,

-Bu bir olasılık, dedi.

Bir sonraki saha değişiminde, Myron omzuna birisi tarafından vurulduğunu hissetti. Aşağıoldukça aşağıbaktı ve şaşırdı.

-Dr. Abramson, dedi.

-Merhaba M y r o n .

-Sizi görmek çok hoş Doktor.

-Seni görmek de öyle, dedi.

-Müşteriniz çok i y i oynuyor.

Memnun olmalısınız. Myron,

-Üzgünüm, dedi.

-Duane Richwood un müşter im olup olmadığını ne onaylayabilir ne de reddedebilirim. Dr. Abramson gülümsemedi.

-Şimdi bu komik miydi? Myron,

-Sanırım hayır, dedi.

-Sizin b i r tenis fanatiği olduğunuzu bilmiyordum.

-Her sene gelirim. Win e döndü.

-Merhaba Bay Lockwood. Win başını salladı.

-Dr. Abramson. Myron,

-Bu, arkadaşım Jessica Culver, dedi.

İ k i kadın el sıkıştılar ve birbirlerine nazikçe gülümsediler.

Dr. Abramson,

-Memnun oldum, dedi.

-Pekâlâ, sizi meşgul etmek istemem.

Sadece kısaca bir merhaba demek istedim. Myron,

-Daha sonra konuşabilir miyiz? diye sordu.

-Hayır, hiç zannetmiyorum. Hoşça k a l .

-Kenneth ve Helen Van Slyke Tn burada olduğunu b i l i yor muydunuz?

-Evet. Ve kısa b i r süre i ç in dışarı çıktıklarını da öyle. Myron ikisinin oturdukları yere baktı. Boştu. Gülümsedi.

-Siz kurnaz bir ruh doktorusunuz. Onlar bakmazken gelip selamlaştınız. Dr. Abramson da gülümseyerek,

-Ve hoşça kal da dedim, dedi. Arkasını dönüp g i t t i . Maç tekrar başladı. B i

r sonraki saha değişiminde Van Slyke lar geri döndüler. Myron, Win e doğru uzandı.

-Dr. Abramson u nereden tanıyorsun?

-Valerie yi ziyaret ederdim, dedi.

-Sık sık mı? Win yanıtlamadı. Omuz silkmiş o l a b i l i r d i , olmaya da b i l i r d i . Her halükârda, bu tavrı Myron a kendi işine bakması gerektiğini anımsattı. Myron, Jessica ya baktı. O da omzunu silkti.

Kortta Duane daha dengesiz bir hâl almaya başlıyordu, ancak hâlâ üstünlüğünü koruyacak kadar sayı alabiliyordu.

Üçüncü seti 75 kazandı. Setlerde i k i ye b i r öndeydiAmerika A ç ı k finallerine sadece tek bir set uzaktaydı. Nike locası hareketlenmeye başlamıştı.

Eller N e d i n sırtını sıvazlıyordu.

Ned bile neşelenmeye başlıyor gibiydi. İ y i bir adamı baskı altında tutmak zordu.

Senatör Cross maçı sessizce seyretti. Hiç kimse onunla, o da kimseyle konuşmadı. Aralarda dahi. M y r o n l a tek b i r kez göz göze geldi. Uzunca bir süre baktı ama hiç kımıldamadı.

Helen ve Kenneth Van Slyke etraflarmdakilerle konuştular ama her ikisi de rahatsız görünüyordu. Frank Ache pantolon ağını düzeltti ve Roy O ConnorTa, TruPro nun başkanıyla çene çaldı. Frank rahat görünüyordu.

Roy ise sanki kusacak gibiydi. Ivana Trump etrafına bakındı. Win e her bakışında, b i r öpücük yolluyordu.

Myron olan biteni üçüncü setin bir servisinde açık ve net b i r şekilde görmeye başladı. Bu küçük, Jimmy Blaine tarafından dile getirilen, hesaba katılmamış bir şeyle başladı; Philadelphia daki kovalamacaya dair bir şey.

Diğer parçalar ise bunun üzerine güzelce yuvarlanıp oturdu. Son parça da tamamlanınca, Myron ayağa k a l k t ı .

Win ve Jessica bakıştılar. Myron un gözleri uzaklardaydı.

Jessica,

-Ne oldu? diye sordu.

Myron, Win e döndü.

-Gregory CaufieldTa konuşmam lazım.

-Ne zaman?

-Hemen, bir sonraki arada. Onu yalnız yakalayabilir misin? Win başıyla onayladı.

-Olmuş b i l . Bölüm 45 Turnuvanın i l k birkaç turunda, aynı anda on beş ya da daha fazla sayıda maç yapılması hiç de olağandışı b i r durum değildi. En

büyük isimler genelde Stadyum Kortu nda ya da Grandstand de boy gösterirken, diğer maçlar seyirci koltuklan dahi olmayan daha küçük mahallerde oynanmıştı.

O gün bu kortlar o kadar ıssızdı k i , Myron etrafta çöldeki gibi çalılann uçuşabileceğim düşündü. On altı numaralı kortun yanında bekledi, bu orta büyüklükte b i r korttu. Stadyum Kortu ve Grandstand in yanında, en çok sayıda koltuğu olan, buna rağmen çoğu lise spor salonundan daha büyük olmayan bir korttu.

Ön sıradaki alüminyum banka oturdu. Güneş güç kazanmaya başlamıştı ve şu anda en etkin halindeydi. Arada sırada, yaklaşık yüz metre kadar uzaktaki Stadyum kalabalığından yükselen çığlıkları işitiyordu. Bazen tenis seyirciler i , bilhassa enfes anlarda, orgazm oluyor gibi sesler çıkartıyorlardı.

Düşük ses tonlarıyla çıkartılan ohohoh lar kuvvetleniyor, OhOh a dönüşüyor, sonunda ise yüksek tonlu iç çekişlerin ve alkışların takip ettiği büyük OHOHOH lar hâl i n i alıyordu.

Garip bir düşünce.

Dikkat dağıtıcı olduğu da kesin.

Gregory Caufıeld ın sesini daha adamı görmeden i ş i t t i .

W i n i n sesini andıran o tüyler ürpertici, paragöz ses,

-Windsor, nereye gidiyoruz? dedi.

-İşte şuraya Gregory.

-Bunun bekleyemeyeceğinden emin misin yaşlı oğlan? Yaşlı oğlan. İçlerinden hiçbirisi henüz otuz beş olmamışlardı ve o yaşlı oğlan terimini kullanıyordu.

-Hayır Gregory, bekleyemez. Köşeyi döndüler. Gregory nin gözleri M y r o n u görür görmez h a f i f açıldı ama büyük b i r hızla hakimiyetini geri kazandı.

Gülümsedi ve elini uzattı.

-Selam M y r o n .

-Selam Greg. Yüzü kısa bir an i ç in korkuyla kaplandı. Onun adı Gregory di, Greg değil.

-Tüm bunlar da ne demek oluyor Windsor? Bana söyleyecek özel bir şeyin olduğunu sanıyordum. Win omzunu s i l k t i .

-Yalan söyledim, dedi.

M y r o n u n seninle konuşması gerekiyor. Seninle işbirliği yapmaya i h t i yacı var. Gregory, Myron a doğru döndü ve bekledi.

-Seninle Alexander Cross un öldürüldüğü gece hakkında konuşmak istiyorum. Gregory, B u konuda hiçbir şey bilmiyorum, dedi.

-Aslında oldukça fazla şey biliyorsun, ama benim sana tek bir sorum olacak. Gregory,

-Üzgünüm, dedi. A r t ı k geri dönmem lazım. Gitmek i ç in döndü. W i n yolunu kesti. Gregory şaşırmış göründü.

Myron,

-Tek b i r soru, dedi. Gregory onu duymazdan geldi.

-Lütfen yolumdan çekil Windsor. Win,

-Hayır, dedi.

Gregory kulaklarına inanamıyordu. Yarı gülümsedi ve asi saçlarının arasından elini geçirdi.

-Beni burada tutmak i ç in güç kullanmaya hazır mısın?

-Evet.

-Lütfen Windsor, bu artık eğlenceli olmaktan ç ı k t ı . M y r o n u n senin işbirliğine ihtiyacı var.

-Ve ben de bunu ona vermeye hazır değilim. Şimdi, çekilmen konusunda ısrar ediyorum. Win kımıldamadı.

-Bana i ş b i r l i ğ i yapmayacağını mı söylüyorsun Gregory?

-Sana söylediğim şey harfiyen b u . W i n i n avuç içi hızla ileri doğru uzandı ve adamın karın boşluğuna indi. Gregory nin ağzından dışarı hava püskürdü.

Tek dizinin üzerine çöktü, yüzü solgun ve şaşkındı. Myron, Win e bakarak kafasını i k i yana salladı, ama onun ne yaptığını anlamıştı. Gregory gibi insanlaraaslmda, çoğu insanaşiddet uygulamak ideal bir yöntemdi. Bunu her yerden okuyorlardı.

Filmlerde ve gazetelerde görüyorlardı. Ama bu gerçek manada hiç kimsenin başına gelmiyordu. Bu, basit bir ifadeyle, onların dünyalarında yer almayan bir şeydi. Win, Gregory e bunun ne kadar çabuk değişebileceğini göstermişti. Gregory şimdi, arkadaşı olan bir insanoğlunun elinden, fiziksel acıyı tatmıştı. A r t ı k daha farklı olacaktı. Sadece orada değ i l , sadece o günlük de değil.

Gregory göğsünü tuttu. Neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

Win,

-Beni bir daha sana vurmaya zorlama, dedi.

Myron ona doğru yaklaştı ama doğrulmasına yardımcı olmadı.

-Gregory, o gece olanları hepimiz biliyoruz, dedi.

-Sadece tek bir sorum var. Orada ne işin olduğu umurumda bile değil.

Burnundan yasadışı bir t a k ım maddeler mi çekiyordun, yoksa damardan mı alıyordun, beni hiç ilgilendirmiyor.

Hem de hiç. Söyleyeceklerin seni hiçbir şekilde suçlu göstermeyecek tabi bana yalan söylemediğin sürece. Gregory kafasını kaldırıp ona baktı.

Suratında en ufak bir renk yoktu.

Myron,

-Onlar kulübü soymuyorlardı, öyle değil mi? diye sordu.

Gregory yanıtlamadı.

Myron,

-Errol Swade ve Curtis Yeller kulübe hırsızlık i ç in girmediler, dedi.

-Ve uyuşturucu satmak i çin de orada değillerdi. Haksız mıyım? Eğer haklıysam, sadece kafanı salla. Gregory, Win e baktı, sonra Myron a döndü.

Kafasını salladı.

Myron,

-Bana orada ne yaptıklarını söyle, dedi.

Gregory hiçbir şey söylemedi.

Myron,

-Haydi söyle, dedi.

-Ben bunun yanıtını zaten biliyorum. Sadece bunu senden işitmem lazım. O gece orada ne yapıyorlardı? Gregory nin nefes alıp verişi artık normale dönmeye başlamıştı.

Elini uzattı. Myron bunu tuttu. Ayağa kalktı ve doğrudan M y r o n u n gözlerinin içine baktı.

Myron,

-Ne yapıyorlardı? diye sordu.

-Söyle bana. Ve sonra Gregory tam olarak Myron un duymayı beklediği şeyi söyledi.

-Tenis oynuyorlardı. Bölüm 46 r y r o n arabasına koştu.

Duane setlerde ikiye bir, dördüncü sette ise 42 öndeydi.

Amerika A ç ı k t a finale çıkmaya sadece iki oyunu kalmıştı, ama bu artık kulağa pek de önemli b i r şeymiş gibi gelmiyordu. M y r o n artık o gece ne olup b i t t i ğ i n i biliyordu. Alsxandsr Cross a, Curtis Yeller a, Errol Swade ye, Valerie Simpson a ve hatta Pavel Menansi ye ne olduğunun farkındaydı.

Araba telefonunu kaldırdı ve numaralan çevirmeye başladı.

İkinci aramasını Esperanza nın evine yaptı. Telefonu kız açtı.

-Lucy ile b i r l i k t e y i m , dedi. Esperanza son birkaç aydır Lucy adında bir kadınla çıkmaya başlamıştı. Ciddi görünüyorlardı.

Tabi k i , Myron, Esperanza nın birkaç ay önce Max adında b i r adamla ciddi olduğunu da düşünmüştü. M a x l a çıkmak, sonra da Lucy ile devam etmek... K ı z ı n sıkıldığı tek bir anı yoktu.

Myron,

-Randevu defteri yanında mı? diye sordu.

-Bilgisayarımda bir kopyası var.

-Valerie SimpsonTn ofisimize geldiği son gün, ondan hemen önceki randevu kimindi? B i r saniye. Esperanza nm birkaç tuşa bastığını işitti.

-Duane. Tam düşündüğü gibi.

-Teşekkürler.

-Maçta değil misin?

-Hayır.

-Neredesin?

-Arabamda. Esperanza,

-Win yanında mı? diye sordu.

-Hayır.

-Ya şu cadı?

-Yalnızım.

-O zaman uğrayıp beni al. Lucy birazdan çıkacak nasılsa.

-Hayır. Telefonu kapattı ve radyoyu açtı. Duane, oyunları 52 yapmıştı. Tek bir oyun kalmıştı. Amanda West in ev numarasını çevirdi. Sonra Jimmy Blaine i aradı. Herkesi kontrol etmişti.

Myr on buz gibi bir şeyin omurgasından aşağı indiğini hissetti.

Lucinda E l r i g h t ı ararken eli titredi. Eski öğretmen daha i l k çalışta telefonu yanıtladı.

Myron,

-Benimle bugün buluşabilir misiniz? diye sordu.

-Evet, tabi k i .

-Birkaç saate kadar orada olurum. Lucinda,

-Sizi bekliyor olacağım, dedi. Tek bir soru dahi sormadı, açıklama beklemedi. Sadece,

-Hoşça k a l ı n , dedi.

Duane son seti de 62 kazandı. Amerika A ç ı k ı n fınalindeydi, ancak oyun sonrası toparlanma çeşitli sebeplerden dolayı kısa sürdü. Birincisi, kadınlar f i n a l i Duane nin etkileyici zaferinin hemen ardından başladı.

İkincisi, Duane Richwood tek b i r röportaj yapmaksızın ortadan kayboldu. Radyo yayımcıları oldukça şaşkın görünüyordu.

Myron iss buna hiç şaşırmamıştı.

Lucinda Elright ın dairesine iki saatten daha kısa bir sürsds vardı. Bsş dakikadan daha kısa bir sürs içsrids oturdu ama bu ziyaret M y r o n u n ihtiyaç duyduğu son t e y i t t i . A r t ı k en ufak b i r şüphesi kalmamıştı. Kitabı aldı ve arabasına bindi.

Yarım saat sonra garaj girişine park etti. Myron kapı z i l i n i çaldı. Kapı açıldığında bu kez açan k i ş i n in yüzünde en ufak bir gülümseme yoktu. En ufak bir şaşkınlık da öyle.

Myron,

-Errol Swade ye ne olduğunu b i l i y o r u m , dedi.

-O öldü. Deanna Yeller gözlerini k ı r p t ı .

-Bunu size i l k geldiğinizde söylemiştim. Myron,

-Ama, dedi,

-bana onu kendinizin öldürdüğünü söylememiştiniz. Bölüm 47 lyron davet edilmeyi beklemedi. Kadını geriye doğru iterek içeri girdi. Tekrar, bu evin üzerinde bıraktığı k i ş i l i k s i z l ik hissiyle çarpıldı.

Tek bir resim yoktu. Tek bir anı yoktu. Ama şimdi bunun nedenini anlayabiliyordu.

TV kanalı tenis maçına ayarlanmıştı. Bunda şaşılacak b i r durum yoktu.

Kadınlar i l k setin ortalarmdaydılar.

Deanna Yeller onu takip etti.

Myron, B u size azap çektiriyor olmalı, dedi.

-Ns?

-Şahsen orada olmak ysrins Duans yi TV ds seyretmek. Dsanna, monoton bir sss tonuyla,

-Ben sadece düşüp kalktığı birisiydim, dedi.

-Bunun hiçbir anlamı yoktu.

-Duane tek gecelik bir ilişki miydi? HARLAN COBEN

-Öyle de denilebilir. Myron,

-Hiç zannetmiyorum, dedi.

-Duane Richwood sizin oğlunuz.

-Siz neden bahsediyorsunuz? Benim tek bir oğlum var. B u doğru.

-Ve o da öldü. Onu öldürdüler, hatırlıyor musunuz?

-İşte, bu doğru değil. Errol Swade öldürüldü. Curtis değ i l . Deanna,

-Sizin neden bahsettiğinizi anlamıyorum, ded i . A m a ses tonu hiç de inandırıcı değildi.

Kulağa yorgun geliyordu, sanki bu işi gönülsüzce yapıyor gibiydiveya belki de, M y r o n u n artık hiçbir yalana kanmayacak noktaya geldiğini fark etmişti.

A r t ı k b i l i y o r u m . M y r o n kadına elindeki kitabı gösterdi.

-Bunun ne olduğunu b i l i y o r musunuz? Deanna kitaba baktı, yüzü ifadesizdi.

B u C u r t i s in lise mezuniyet y ı l l ı ğ ı . Bunu bugün Lucinda Elright tan

aldım. Deanna Yeller o kadar k ı r ı l g an ve güçsüz duruyordu k i , h a f i f b i r esinti bile onu f ı r l a t ıp bir duvara çarpabilirdi. Myron y ı l l ı ğ ı açtı.

-Duane o günden bu yana burun operasyonu geçirmişti.

Belki diğer b i r t a k ım ameliyatlar da olmuştur, emin değilim. Saçı değişik.

Çok daha kaslanmış, ama şunu da unutmamak gerekir ki o artık c ı l ı z on altı yaşında b i r çocuk değil.

A r t ı k umuma açık alanlarda hep güneş gözlüğü kullanıyor.

Hep. Onu k im tanıyabilir ki? K im onun, altı y ı l önce öldürülen bir cinayet zanlısı olduğundan şüphelenebilir? Deanna tökezleyerek yakınındaki masaya g i t t i . Oturdu.

Zorlukla elini kaldırarak karşısındaki sandalyeyi işaret etti.

Myron da oraya yerleşti.

Myron, sayfalan parmağıyla çevirerek,

-Curtis müthiş bir sporcuydu, diye sözlerine devam etti.

-Henüz i k i n c i sınıf öğrencisiydi, buna rağmen üniversite takımlarında futbol ve basketbol oynamaya başlamıştı. Gittiği lisenin tenis takımı yoktu, ama Lucinda bana bunun onu durdurmadığını söyledi.

Elinden geldiğince tenis oynamaya devam etti. Bu sporu seviyordu. Deanna Yeller hiç hareketsiz oturdu.

Myron,

-Görüyorsunuz, sn başından itibaren bu hırsızl ı k senaryosuna kesinlikle inanmadım, dedi.

-Oğlunu bir hırsız olarak isimlendirmekte çok aceleci davrandın Deanna, ama gerçekler bunu desteklemedi. O i y i bir çocuktu.

En ufak bir kaydı yoktu. Ve a k ı l l ı y d ı . Orada çalmabilecek hiçbir şey yoktu. Sonra bunun i y i gitmeyen b i r uyuşturucu işi olabileceğini düşündürn.

A k l a mantığa en uygun gelen şey buydu.

Alexander Cross uyuşturucu kullanıyordu. Ercol Swade de bir satıcıydı.

A m a bu sizin oğlunuzun neden orada bulunduğuna açıklık getirmiyordu. B i r ara Curtis ve Errol un da kulübe hiç gitmediklerini, onların sadece birer günah keçisi olduklarını düşündüm. Maçta, oldukça güvenilir bir tanık ikisini de orada gördüğüne yemin etti. Ayrıca gecenin köründe tenis toplarına vurulduğunu işittiğini de b e l i r t t i . Ayrıca Curtis ve ErroFu birer tenis raketiyle gördüğünü de ifade etti. Neden? Eğer b i r yeri soyuyorsan, elinden geldiğince çok sayıda raket taşırsın. Eğer uyuşturucu işi yapıyorsan, tek bir raket bile taşımazsın. Sonunda verilecek yanıt oldukça açıktı: Onlar tenis oynuyorlardı. Parmaklıklardan içeri h ı r s ı z l ık yapmak için girmemişlerdi, sadece Curtis

tenis oynamak istemişti. Deanna kafasını kaldırdı. Gözleri çukurdu. Hareketleri aralıklı ve yavaştı.

-Orası ç im sahaydı, dedi.

-O hafta T V d e Wimbledon u seyretmişti. Sadece ç im sahada oynamak istemişti, işte o kadar. Myron,

-Ne yazık ki Alexander Cross ve arkadaşları d ı şarıda kafa yapıyorlardı, diye sözlerine devam etti.

-Curtis ve E r r o l u duydular. Bundan sonra olanlar ise pek net değil, ama sanıyorum ki bu noktada Senatör Cross un anlattıklarına güvenebiliriz. Alexander, bir uçurtma kadar yüksekte uçuyordu, kavga çıkarttı. Belki de i k i zencinin kendi kortunda oynamalarından hoşlanmadı. Ya da belki gerçekten de oraya kulübü soymaya geldiklerini düşündü. Bu önemli değil. Önemli olan şey şu k i ; Errol Swade bıçak çekti ve onu öldürdü. Bu meşru müdafaa olabilir, ama şüphedeyim. Deanna,

-Sadece tepkisini gösterdi, dedi.

-Salak oğlan birkaç beyaz çocukla karşılaştı, dolayısıyla bıçakladı. Errol bundan başka bir şey bilmezdi. Myron başını sallayarak onayladı.

-Sonra kaçtılar, ama Curtis, Valerie Simpson tarafından çalıların arasında durduruldu.

Boğuştular. Valerie, Curtis i oldukça yakından net bir şekilde görmüştü.

Çok net. Eğer nişanlınızı öldürdüğüne inandığınız birisiyle kavga ederseniz, onun yüzünü unutmazsınız.

Curtis kaçmayı başardı. Errol la birlikte demirlerden atladılar ve bloktan aşağı koşmaya başladılar. Garaj girişinde bir araba buldular. Errol daha önce defalarca araba hırsızlığından t u tuklanmıştı.

Bir arabaya girip telleri birleştirerek onu çalıştırmak, onun açısından hiç de zor bir şey değildi. İşte aklıma bir takım f i k i r l e r i de bu getirdi. Oğlunuzu vurduğu söylenen memurla konuştum. Adı Jimmy Blaine. Jimmy arabanın şoförünü vurduğunu söyledi, yolcusunu değil. Ama Curtis arabayı kullanıyor olamazdı. Bu hiç de mantıklı değildi. Şoför, deney i m l i olan hırsızdı, i y i çocuk değil. Sonra kafama dank etti: Jimmy Blaine, Curtis Yeller ı vurmamıştı. Vurulan Errol Swade di. Deanna Yeller hiç kıpırdamadan taş gibi oturdu.

-Mermi E r r o l un kaburgalarına isabet etmişti. Curtis in yardımıyla köşeyi dönmeyi ve yangın kapısından sürünerek içeri girmeyi başardılar.

Sizin dairenize geldiler. O sırada etrafta siren sesleri yankılanıyordu. Hepinizi makasa alıp kıstırmaya başlamışlardı. Errol ve Curtis büyük olasılıkla büyük bir panik içerisindeydiler. Şamata kopuyordu. Size olan biteni anlattılar.

Sİz t üm bunların ne anlama geldiğini biliyordunuz zengin beyaz bir oğlan, gösterişli bir zengin, beyazlar kulübünde vurulmuştu. Oğlunuz kader mahkûmuydu. Curtis orada sadece dikilmiş olsa daErrol polise her şeyin kendi hatası olduğunu söyleyecek olsa daCurtis in hayatı kaymıştı. Deanna,

-Ben bundan daha fazlasını da biliyordum, d i yerek araya girdi.

-Cinayetin üzerinden neredeyse bir saat geçmişti.

Radyo, kurbanın k im olduğunu çoktan söylemişti. Bu sadece zengin beyaz bir oğlan değil, aynı zamanda da bir Birleşik Devletler senatörünün oğluydu. Myron,

-Ve, diysrsk devam etti, E r r o l u n kalabalık bir s i c i lin in olduğunu biliyordunuz. Bunun onun hatası olduğunun da farkındaydınız.

Bu seferki gidişinin bir dönüşü olmayacağını biliyordunuz. Errol un hayatı sonlanmıştı ve bunda kendisinden başka suçlayabileceği hiç kimse yoktu.

Ama Curtis masumdu. Curtis i y i b i r oğlandı. Her şeyi doğru yapmıştı ve şimdi de, kuzeninin aptallığı yüzünden, hayatı süpürülüp gitmek üzereydi. Deanna kafasını kaldırıp baktı. Biraz sinirlenerek,

-Ama t üm bunlar doğruydu, diye ısrar etti.

-Bunu hiçbir şekilde inkâr edemezsin, öyle değil mi? Edebilir misin? Myron,

-Hayır, dedi.

-Sanırım edemem. Büyük olasıl ı k la bundan sonra yaptıklarınızı pek fazla düşünmediniz. Pol i s in i k i el ateş ettiğini işitmiştiniz. Errol da ise sadece tek bir mermi yarası vardı. Daha da önemlisi, Curtis in polis kaydı yoktu. Sabıka fotoğrafı dosyalanmamıştı. Tasviri dosyada yoktu. Sustu. Kadının gözleri netti ve ona odaklanmıştı. B u k i m i n silahıydı Deanna?

-Errol un.

-Silah oğlanın yanında mıydı? Kadın başıyla onayladı.

-Sonra silahı aldın. Bunu Errol un yanağına dayadın. Ve ateşledin. Kadın tekrar başını salladı.

Myron,

-Yüzünü uçurdun, diye devam etti.

-Bunu da merak etmiştim.

Birisi onu neden bu kadar yakından yüzünden vursun ki? Neden kafasının arkasından ya da kalbinden değil? Yanıt şuydu; sen onun suratını kimsenin görmesini istememiştin.

Onun tanınamaz hâlde bir et öbeği hâline gelmesini istenmiştin. Sonra o büyük oyununu sahneye koydun.

Onu k o l l a r ı n ın arasına aldın ve polisler ile senatörün eşkıyaları kapıyı

kırarak içeri girerken ağlamaya başladın. Bu gerçekten de çok basitti.

Tıbbi inceleme uzmanına Curtis in cesedini nasıl teşhis ettiklerini sordum.

Bu kadar komik bir soruyla alay etti. Her zamanki gibi, diye yanıtladı. En yakın akrabayla.

Yani sen Deanna. Anne. Başka neye ihtiyaçları olabilirdi ki? Böyle bir şeyi neden sorgulasmlar? Polisler bu olayı büyütmek istemediğin i ç in rahatladı, dolayısıyla konuyla çok yakından ilgilenmediler. Ve planını güçlendirmek için, cesedi hemen yaktıracak kadar akıllı davrandım Birisi geri dönüp olayı araştırmak istese bile, kanıt kül olmuş olacaktı.

-Curtis i ç in ise, bu işten sıyrılmak çok kolaydı. Errol Swade i ç in ulus çapında bir insan avı başlatılmıştı, bu senin oğluna kesinlikle benzemeyen, bir doksan boyunda b i r adamd ı . Hiç kimse Curtis Yeller ı aramıyordu. O ölmüştü. Deanna, B u o kadar da kolay olmadı, dedi.

-Curtis ve ben dikkatliydik. Bu işin içinde güçlü adamlar vardı. Polis beni tabi ki korkuttu, ama senatör adına çalışan şu adamlar kadar değil. Ve sonra gazetelerin tümü Cross soyadlı şu oğlanı kahraman ilan etti. Curtis ise gerçeği biliyordu. Eğer senatör, oğlumun yakasına yapışsaydı... Gün gibi ortada olan şeyi omzunu silkeleyerek imâ etti.

Myron başıyla onayladı. O da aynı şeyi düşünmüştü.

Ölü adamlar hikâye anlatmaz.

-Yani Curtis sonraki beş y ı l ı yeraltında mı geçirdi? diye sordu.

Deanna,

-Sanırım öyle de d i y e b i l i r s i n , dedi.

-Orada burada gezindi, bulabildikleriyle idare etti. Elime para geçtikçe ona gönderdim, ama ona Philadelphia ya kesinlikle geri dönmemesini söyledim. Ankesörlü telefonlardan konuşmak i ç in çeşitli zamanlar ayarladık. O kendi kendine büyüdü.

Sokaklarda yaşadı, ancak konuşması i y i işlere girebilecek kadar düzgündü.

Üç y ı l kadar Boston yakınındaki bir tenis kulübünde çalıştı. Sürekli tenis oynadı, hatta birkaç oyun da kazandı.

Onun i ç in küçük b i r estetik operasyon geçirebilmeye yeter miktarda para b i r i k t i r d i m . Birkaç küçük dokunuş için, b i l i r s in işte, ya tanıdığı birisiyle karşılaşırsa diye. Senin de söylediğin gibi, çok daha irileşti. Üç santim kadar uzadı ve on beş k i lo aldı. Ayrıca, her ne kadar bu konuda gereğinden çok i l e r i gittiğini düşünüyor olsam da, şu güneş gözlüklerini de hiç çıkartmıyordu. Onu hiç kimse tanımayacaktır, diye düşünüyordum. A r t ı k değil. Üzerinden çok zaman geçmişti.

Olabilecek en kötü şey, birisinin onun ölü bir oğlana çok benzediğini düşünebileceğiydi. Demek istiyorum k i ; olayların üzerinden beş y ı l geçmişti.

Onun artık güvende olduğunu düşündük. Myron,

-Son zamanlarda para almaya başlama sebebiniz de buydu, dedi. B u sizi satın almak i ç in ödenen bir para değildi. Para Duane nin profesyonelliğe geçişinden gelmekteydi.

Bu evi de size o a l d ı . Deanna başını sallayarak onayladı.

-Ve i k i n i z i o gece otel odasında gördüğümde, doğrudan birer âşık olduğunuz sonucuna vardım. Ama aslında bu bir evladın annesine yaptığı ziyaretti. Oğlunuz odadan ayrılırken şahit olduğum kucaklaşmabu sevgililerin kucaklaşması değ i l d i , sadece bir anne, oğluna hoşça kal diyordu. Aslına bakılırsa Duane hiç kimseyle düşüp kalkmıyordu. Bu onun açısından bir oyundu. Wanda ise baştan itibaren haklıydı. Duane onu seviyordu. Onu kesinlikle aldatmamıştı. Sizinle değil.

Ve Valerie Simpson la da değil. Deanna tekrar başıyla tasdikledi.

-Oğlum o k ı z ı seviyor.

O ve Wanda çok i y i geçiniyorlar. Myron,

-Her şey, Valerie, Duane yi benim ofisimde görüp tanıyana kadar yolundaydı, diye devam etti.

-Duane güneş gözlüklerini çıkartmıştı. Valerie onu yakından gördü ve, daha önce söylediğim gibi, insan nişanlısını öldürdüğünü düşündüğü bir adamın suratını kesinlikle unutmaz. Valerie onu tanıdı. Duane nin sayfasını Rolodex imden çaldı ve onu aradı.

Sonra ne oldu Deanna? Onu ele vermekle mi tehdit etti? Deanna,

-Atladığımız bir takım şeyler var, dedi.

-Sadece her şeyin açık olmasını istiyorum, tamam mı? Myron kafasını salladı.

-Curtis o gece E r r o l u öldüreceğimi bilmiyordu, dedi.

-Ona gidip bodrumda saklanmasını söylemiştim. Orada kapattırılmış bir tünel vardı. Orada bir süre güvende olacağını biliyordum. Errol a benimle kalmasını söyledim, kaburgasına pansuman yapacaktım. Curtis odadan çıkınca, Errol u vurdum.

-Curtis gerçeği hiç öğrendi mi?

-Bunu daha sonra kendi kendine keşfetti. Ama o zamanlar bilmiyordu. T üm bu olanlarla hiçbir alakası yoktu.

-Ya Valerie? Konuşacak mıydı?

-Evet. Gözleri buluştu.

Myron, B u yüzden onu öldürdünüz, dedi.

Deanna bir süre hiçbir şey söylemedi. Kafasını eğip, sanki bir şey anyormuşçasına ellerine baktı. Yumuşak bir ses tonuyla,

-Onu ikna etmek mümkün değildi, dedi.

-Duane bana Valerie nin kendisini aradığını söyledi.

Onu yanlış adamın peşinde olduğuna iknaya çalışmış ama kız bunu dinlememişti bile. Dolayısıyla Valerie yle otelde buluştum. Ben de onu ikna etmeye çalıştım. Ona Duane nin kötü hiçbir şey yapmadığını söyledim ama o artık hiçbir şeyi saklamayacağına dair o saçma sapan laflan sarf etmeye devam ettinasıl her şeyi maziye gömmek zorunda kaldığından ve t üm bunların artık gün yüzüne çıkması gerektiğinden bahsedip duruyordu. Deanna Yeller gözlerini kapattı ve başını salladı.

-Kız bana başka b i r seçenek bırakmamıştı.

Otelini gözetim altına aldım. Onun büyük b i r aceleyle dışarı çıktığını gördüm.

Maçlara gidiyordu, onun korktuğunun, bir şeyler söyleyeceğinin ve daha fazla bekleyemeyeceğimin farkındaydım, bu yüzden onu hemen o an durdurmalıydım, yoksa... Hareketsiz oturdu.

Sonra ellerini masadan kaldırdı ve dizlerinin üzerinde kavuşturdu.

-Başka şansım yoktu. Myron sessiz kaldı.

-Yapabileceğim tek şeyi yaptım, dedi.

-Konu, onun hayatı ya da benim oğlumun hayatıydı.

-Siz de ikinci bir kez oğlunuzun hayatını seçtiniz.

-Evet. Eğer beni ele verirseniz, tüm bunlar boş yere yapılmış olacak. Gerçekler ortaya çıkacak ve oğlumu öldürecekler.

Bunu yapacaklarını biliyorsunuz. Myro,

-Ben onu koruyacağım, dedi.

-Hayır, bu benim işim. Garaj girişinde araba lastikleri cayırdadı. M y r o n ayağa kalktı ve pencereden dışarı baktı. Bu Duane di. Arabayı parka çekti ve dışarı ç ı k t ı .

Deanna, birdenbire sandalyesinden fırlayarak,

-Onu d ı şarıda tut, dedi.

-Lütfen.

-Ne? Kapıya koştu ve sürgüyü çekti.

-Görmesini istemiyorum.

-Neyi görmesini? Ama M y r o n işte o an fark etti. Deanna ona doğru döndü.

Elinde bir silah vardı.

-Onu kurtarmak i ç in çoktan i k i kişiyi öldürdüm.

Bir üçüncüsü daha olsa ne olur? Myron etrafına bakınarak kendisini atacağı güvenli bir yer aradı, ancak bu davada ikinci kez dikkatsiz davranmıştı.

Açıkta dikiliyordu. Kadının ıska geçmesi imkânsızdı.

-Beni öldürmek t üm bunlara çözüm olmayacaktır, dedi.

Deanna, B i l i y o r u m , diyerek karşılık verdi.

Kapıya vuruldu. Duane seslendi,

-Kapıyı aç! Ona sakın hiçbir şey söyleme! Kapıyı daha da sert yumrukladı.

Deanna nın gözleri yaş doldu.

-Hiç kimseye söyleme Myron. Artık hiçbir şey söylemeye gerek yok. Suçluların hepsi cezalandırılmış olacak. Silahın namlusunu kafasına dayadı. Myron,

-Yapma, diye fısıldadı.

Dışarıdan Duane bağırdı.

-Anne! Kapıyı aç Anne! Kadın sese doğru döndü. M y r o n ona zamanında ulaşmaya çalıştı ama en ufak b i r şansı yoktu.

Deanna tetiği çekti ve oğlu i ç in son b i r fedakârlıkta bulundu.

Bölüm 48 Zaman geçti. Myron, Duane yi annesini rahat bırakması gerektiğine ikna etmek zorunda kaldı. Myron, o böyle olmasını isterdi, diyerek Duane ye anımsattı. Oradan yeterince uzaklaştıklarında, Myron, Cherry H i l l polisini ismini vermeden aradı.

-Sanıyorum bir silah sesi duydum, dedi.

Adresi verdi ve kapattı.

New Jersey Paralı Otoyolu nda, bir otobüs durağında buluştular. Duane artık ağlamıyordu.

Duane,

-İnsanlara anlatacak mısın? diye sordu.

Myron,

-Hayır, dedi.

-Valerie nin annesine de mi?

-Ona hiçbir şey borçlu değilim. Bir sessizlik oldu. Sonra Duane tekrar gözyaşlarına boğuldu.

-Gerçeği öğrenmek seni rahatlattı mı Myron? Myron soruyu duymazdan geldi. Myron,

-Wanda ya anlat, dedi.

-Eğer onu gerçekten seviyorsan, ona her şeyi anlat.

Bu sahip olduğun tek şans. Duane, A r t ı k benim temsilcim olamazsın, dedi.

Myron, B i l i y o r u m , diye karşılık verdi.

-Onun başka seçeneği yoktu. Beni korumak zorundayd ı .

-Başka bir yol vardı.

-Ne? Eğer senin çocuğun böyle bir duruma düşseydi, sen ne yapardın? Myron bunu bilmiyordu. Tek b i l d i ğ i şey Valerie Simpson ı öldürmeyeceğiydi.

-Yarın oynayacak mısın? Duane,

-Evet, dedi. Arabasına bindi.

-Ve de kazanacağım. Myron un bundan en ufak şüphesi yoktu.

New York a geri döndüğünde saat geçti. Arabayı K i n ney araba parkına bıraktı, ç i r k in bağırsak heykelini geçti ve binaya girdi. Güvenlik görevlisi onu selamladı. Cumartesi gecesiydi. İçeride mantıken hiç kimse olmamalıydı.

Ama M y ron sokak hizasındaki katta bile ışık yandığını görmüştü.

Asansöre binerek on dördüncü kata ç ı k t ı . LockHorne Güvenliği nin gürültülü çalışmaları eksikti. Yerler karanlıkt ı . Her ne kadar bazıları hâlâ çalışıyor, tuhaf ekran koruyucuların dans eden ışık huzmeleri masalara vuruyor olsa da, bilgisayarların büyük çoğunluğu kapatılmış ve plastikle üzerleri örtülmüştü. M y r o n köşe ofisin ışığına doğru yürüdü. W i n masasında oturmuş, Korece bir kitap okuyordu. M y ron içeri girince kafasını kaldırıp baktı.

Win,

-Pekâlâ, anlat bakalım, dedi.

Myron da t üm hikâyeyi anlattı.

Win, anlatılanlar bitince,

-İronik, dedi.

-Ne?

-Bir annenin oğluna nasıl olup da bu kadar az önem verebileceğini merak edip durduk, oysa gerçek sorun bunun tam tersiydi. Çok fazla üzerine titriyordu. Myron başıyla onayladı.

Sessizlik oldu.

Sonra Win, B i l i y o r musun? dedi.

-Evet.

-Nasıl? Myron,

-Dr. Abramson, dedi.

-Valerie yi onun senin adını bilecek kadar sık ziyaret ediyordun. Bu beni düşündürdü. Win başını salladı.

-Sana anlatacaktım. Myron,

-Onu öldürmen gerekmezdi, dedi.

Win,

-Sen bazen tam bir çocuk oluyorsun, dedi.

-Ben olması gerekeni yaptım.

-Onu öldürmen gerekmezdi. Win,

-Frank Ache bizi öldürecekti, dedi.

-Geri adım atmasının tek sebebi Pavel Menansi nin ölümüydükazanç kapısı kapanmıştı. Pavel i ortadan kaldırarak, onun güdüsünü bastırdım.

Seçeneklerimiz belliydi: Çeteye dâhil edilebilir ve sonunda öldürülebilirdik ya da aşağılık bir herifi imha edeb i l i r d i k . Sonunda, kurban edilen o pislik hayatımızı kurtard ı . Myron,

-Ache ye başka ne yaptın? diye sordu.

-Ne demek istiyorsun?

-Frank sırf bir anlaşmazlığı sonlandırdığını söylemek i ç in ormanda boy göstermedi. Onu b i r şey korkutmuştu. Bana, yaptığımız görüşmeden sana bahsetmemi söyledi. Win,

-Oh, dedi,

-şu iş. Ayağa kalktı ve sopasını kavradı.

Yerde birkaç g o l f topuna vurdu.

-Ona küçük bir paket y o l ladım.

-Ne paketi?

-Aaron un cinsel organının bir kısmının yer aldığı bir kutu. Bu, Pavel in ölümüyle bir araya gelince, bu konuyu kapatmamızın hepimiz açısından en iyisi olacağına onu ikna etmeye y e t t i . Myron kafasını salladı.

-Seni Deanna Yeller dan ayıran ne var? Win,

-Tek bir şey, dedi. Topa, deliğe sokmak i ç in hafifçe vurdu.

-Alexader Cross un öldürüldüğü gece yaptıklarından dolayı onu suçlamıyorum. Bu oldukça zekiceydi. Kulağa mantıklı geliyordu. Kadın adalet sistemine güvenmemişti.

Her i k i olayda da, şüphe götürmez derecede haklıydı. Ve neyi kurban etti? Her halükârda geriye kalan hayatını parmaklıklar arkasında geçirecek hayta yeğenini. Hayır, bu davada onunla eşittik. Bir sonraki vuruş için hazırlandı ve düzlemi kontrol etti.

-Ancak bizi birbirimizden ayıran nokta, onun ikinci seferde masum birisini öldürmesi. Ben öyle yapmadım. Myron,

-Sen olaya oldukça ince bir çizgi çekiyorsun, dedi.

-Dünya ince çizgilerden ibaret dostum. Ben oradaydım.

Valerie yi enstitüde her gün ziyaret ettim. Bunu b i l i y o r muydun? Myron olumsuz manada kafasını salladı. Büyük olasıl ı k la Win e diğer herhangi bir

kişiden çok daha yakındı ve bunu bilmiyordu. Hatta onun Valerie Simpson T tanıdığından dahi bihaberdi.

Win toplara bir kez daha vurdu.

-Onu o sefil yerde gördüğüm i l k andan itibaren, onu böylesine değiştirenin ne olduğunu öğrenmek istedim.

Hangi ç i r k in şeyin bu kadar mükemmel bir ruhu böylesine donuklaştırdığını bilmek istedim.

Bunu keşfeden sen oldun. Bunu ona Pavel Menansi yapmıştı, tıpkı kendisini durdurmamış olmam durumunda Janet K o f f man a da yapacağı g i b i . Win, Myron a baktı.

-Sen bunu zaten biliyorsun ama ben yine de söyleyeceğim: Pavel i öldürmüş olmamızın bize Frank Ache karşısında yardımcı olması gerçeği tam bir piyango oldu. Onu nasıl olsa öldürecektim.

Bunu yapmak i ç in gerçekten de herhangi bir haklı sebebe ihtiyacım yoktu. Myron,

-Ona yaptıklarını ödetmenin başka yolları da vardı, dedi.

Win,

-Nasıl? diye homurdandı.

-Onu tutuklayarak mı? Hiç kimse ona herhangi bir suçlama yöneltmeyecekti. Ve her şey senin planlarına göre yürümüş olsaydı bile, ona ne olacaktı ki? Büyük olasılıkla bir kitap yazacak ve Oprah a çıkacaktı.

T üm dünyaya, çocukken nasıl tacize uğradığını ya da buna benzer saçmalıklar anlatacaktı. Çok daha büyük bir üne kavuşacaktı. W i n bir vuruş daha yaptı. B i r başarı daha.

-Biz aynı değiliz; sen ve ben. Bunu i k i m i z de biliyoruz. Ama sorun değil.

-Bence sorun.

-Hayır değil. Eğer aynı olsaydık, bu iş yürümezdi. Şimdiye kadar ikimiz de ölmüş ya da çıldırmış olurduk. Bir birbirimizi dengeliyoruz. İşte sen bu yüzden benim en i y i arkadaşımsın.

Bu yüzden seni seviyorum. Bir sessizlik daha.

Myron,

-Bunu b i r daha yapma, dedi. Win karşılık vermedi. Tekrar topları dizdi.

-Beni işittin mi? Win, Artık olanları unutma zamanı, dedi.

-Her şey geçmişte kaldı. Bunu yapmanın geleceği kontrol etmekten çok daha i y i olduğunu biliyorsun. Biraz daha sessizlik. Win bir kez daha başardı.

Win,

-Jessica seni bekliyor, dedi.

-Sana yeni yağlarını anımsatmamı söyledi. .

Myron dönüp dışarı ç ı k t ı . Kendisini pis ve güvensiz hissediyordu.

Ama W i n i n haklı olduğunu da biliyordu: Her şey bitmişti. Her şeyin normale dönmesi biraz zaman alacaktı, hepsi bu. İyileşecekti.

Ve Myron asansöre doğru yürürken, iyileşme sürecine Jessica nm yağlarıyla başlamaktan daha i y i nasıl b i r y o l olabileceğini düşünmeden de edemedi.